

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ

ಪಶುಪ್ಯೇದ್ಯಕೇಯ ಹಾಗೂ ಪಶುಸಂಗೋಪನಾ ವಿಜ್ಞಾನ ಸ್ವಾತಕ ಪದವಿ, ಹೆನ್ನ
ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಪದವಿ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಪದವಿಗಳ
ಸ್ತುದಿ ವರ್ಷ / ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಗಳ ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯ ಪ್ರಸ್ತರ
(2020-21 ರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಿಂದ)

ಕನಾಟಕ ಪಶುಪ್ಯೇದ್ಯಕೇಯ, ಪಶು ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ,
ಬೀದರ

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ : ಮೊದಲಧರ ಭಾಗ

ಪ್ರೌ. ಎಂ. ಬಿ. ಚೆಟ್ಟಿ
ಪ್ರೌ. ಹಿ. ಜಿ. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ
ಪ್ರೌ. ಅಶೋಕಸುಮಾರ ರಂಜೇರೆ
ಪ್ರೌ. ಜೆ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ
ಪ್ರೌ. ಕೆ. ಸಿ. ಶತಿಧರ ಕುಂಬಾರ
ಡಾ. ಪ್ರಮೋದ ಕಟ್ಟಿ
ಡಾ. ಸುರೇಶ್ ಸಂಕನಗೌಡರ
ಡಾ. ಉಮಾ ಅಕ್ಷ್ಯ
ಪ್ರೌ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ : ಕನಾರ್ಟಕ ಪಶುವೈದ್ಯಕೇಯ, ಪಶು ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ, ಬೀದರ ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಥಮ ಪಶುವೈದ್ಯಕೇಯ ಹಾಗೂ ಪಶುಸಂಗೋಪನಾ ವಿಜ್ಞಾನ ಸ್ವಾತಕ ಪದವಿಯ ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯ ಪ್ರಸ್ತರಕೆ

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ವಿಷ್ಣರಣಾ ನಿದೇಶನಾಲಯ, ಕರ್ನಾಟಕ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ, ಬೀದರ

ಮುದ್ರಣ : 2023

ಪುಟಗಳು : 204

ಪ್ರತಿಗಳು : 600

ಬೆಲೆ :

ಮುಖ್ಯಪುಟ ಚಿತ್ರ ಕೃಪೆ :

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ

ಕನಾರ್ಟಕ ಸರ್ಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು

(ಕನ್ನಡ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ವೈದ್ಯಕೇಯ ಗ್ರಂಥಾಳಯ ಗೋವೈದ್ಯ ಪ್ರಸ್ತಕದ ಮುಖ್ಯಪುಟ)

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಆಶಯ ನುಡಿ

ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅಧಿಕೃತ ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆ, ಜನಭಾಷೆಯೂ ಹೌದು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಎಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆಡಳಿತದ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳು ಜರೂರಿನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವಿನ್ಯ ಗುರಿ ಮುಣ್ಣಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ನಾಡಿನ ಅಧಿಕೃತ ರಾಜ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನು ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ಕಲಿತಾಗ ಅದು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣದ ಖಾಸಗಿಕರಣ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕನ್ನಡದ ಬಗೆಗಿನ ಉದಾಸೀನತೆ ಆ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪದವಿ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಸೇಮಿಸ್ಪರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿತ್ತಾದರೂ ಮಾತ್ರಭಾಷೆಯ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಭಾಷೆಯೋಂದನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು! ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೋರ್ಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಅವಕಾಶವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮನಗಂಡ ಈ ಹಿಂದಿನ ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಕಾರದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳ ಸಕಾಲಿಕ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಎರಡು ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಕಾರವು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಲಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಮುಂದಡಿ ಇಟ್ಟಿತು. ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯದ ವಿಶ್ವಾಂತ ಕುಲಪತಿ ಪ್ರೌ. ಹಿ. ಜಿ. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಕುಲಸಚಿವರು ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಕಾರದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರನ್ನೇಇಗೆಂಡ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ವರದಿ ನೀಡಲು ಆದೇಶಿಸಲಾಯಿತು. ಸದರಿ ವರದಿಯ ಅಧಾರದಲ್ಲಿ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪರಿಷತ್ತು ರಚಿಸಿದ ಪಠ್ಯ ರಚನಾ ಸಮಿತಿಗಳು ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ‘ಬಳಕೆ ಕನ್ನಡ’ (ಕನ್ನಡೇತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ), ಮತ್ತು ‘ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ’ (ಕನ್ನಡ ಬಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ) ಎಂಬ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದೆ.

ಇದೀಗ ಕನ್ನಡ ಬಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ‘ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ’ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡೇತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ‘ಬಳಕೆ ಕನ್ನಡ’ ಎಂಬ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಪರುವ್ಯೇದ್ಯಕೇಯ, ಹೈನುಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಕನಾಟಕ

ಪಶುವೈದ್ಯರೇಯ, ಪಶು ಹಾಗೂ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ವರ್ತಿಯಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಕೆಗಾಗಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಪರಿಕ್ಷ್ಯಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೂ ಅಳವಡಿಸಬೇಕಿದೆ. ಈ ಪಠ್ಯಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಒಂದೇ ಆದರೂ ಆಯಾ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಆದೃತ ನೀಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದೊಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೂ ಭಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪದ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಳವು ವರ್ಣನೆಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇಡೀಗ ಬೆಲೆ ಬಂದಂತಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ. ಎಲ್. ಹನುಮಂತಯ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರೌ. ಎಸ್. ಜಿ. ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ಅವರ ಸತತ ಕಣ್ಣಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ನಡೆದಿದೆ. ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಪಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಕನಾಂಟಿಕ ಪಶುವೈದ್ಯರೇಯ, ಪಶು ಹಾಗೂ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷದ ಪದವಿ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಪಠ್ಯಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡರ ಮುಖಾಂತರ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅಶ್ಯಂತ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲು ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ಪರ ಕಾಳಜಿಯು ಇಮ್ಮಡಿಗೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣೀಭೂತರಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಇವರ ಕನ್ನಡ ಪರ ಕಾಳಜಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ವರ್ತಿಯಿಂದ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಪೆಟ್ರಿ, 2021

ಟಿ. ಎಸ್. ನಾಗಾಭರಣ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ
ಕನಾಂಟಿಕ ಸರ್ಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳ ಟಿಪ್ಪಣಿ

ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೇತ್ತಲಾದ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್, ಮೆಡಿಕಲ್, ಕಾನೂನು, ಕ್ರಿಷ್ಟಿಯನ್, ಪಶು ಸಂಗೊಪನೆ ಮುಂತಾದ ಜ್ಞಾನಶಾಖೆಗಳ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಕನ್ನಡ ಬೋಧನೆಗೆ ಕ್ರಮವಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ನಿರಂತರ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿದ ಕನಾರ್ಟಿಕ ರಾಜ್ಯ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪರಿಷತ್ತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ವರದಿ ಮಾಡಲು ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ದಿನಾಂಕ 10.06.2015ರಂದು ರಚಿಸಿತು. ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ವಿಶ್ರಾಂತ ಕುಲಪತಿಗಳಾದ ಪ್ರೌ. ಹಿ. ಬಿ. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾದ ಈ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲಾಣಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಕುಲಸಚಿವರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರು ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಸದರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ನಡೆಸಿ, ಕೂಲಂಕಷ ಅಧ್ಯಯನದ ನಂತರ ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿತು.

ಸದರಿ ವರದಿಯನ್ನು ಒಳ್ಳಿದ ಸರ್ಕಾರವು, ಮೇಲ್ಬಾಣಿಸಿದ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪದವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದನ್ನು ಅಧಿಕೃತಗೊಳಿಸಿ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿತ್ತಲ್ಲದೆ, ಆಯಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪಠ್ಯಪ್ರಸ್ತರ ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿತು. ಅದರ ಅನುಸಾರ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಿಗದಿತ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಕಡ್ಡಾಯ. ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು, ಖಾಸಗಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಹಾಗೂ ಡೇಮ್‌ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಕೂಡ ಈ ಆದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ರಾಜ್ಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ರೂಪಿಸಿದ ಪಠ್ಯದ ಅನುಸಾರ ಕನ್ನಡದ ಕಡ್ಡಾಯ ಬೋಧನೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಸೂಚನೆ.

ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ 'ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ' ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡೆತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ 'ಬಳಕೆ ಕನ್ನಡ' ಎಂಬ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಬೋಧನೆಗೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಿರುವ ಕನಾರ್ಟಿಕ ಪಶುವೃದ್ಧಕೀರ್ತಯ, ಪಶು ಹಾಗೂ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜಾನಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಬೀದರ ಕುಲಪತಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಪಠ್ಯಪ್ರಸಕಗಳ ಸಂಪಾದಕರಿಗೂ ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು ಸಲ್ಲಿತ್ತವೆ.

ಫೆಬ್ರವರಿ, 2021

ಡಾ. ಕೆ. ಮುರಳಿಧರ

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ
ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ
ಕನಾರ್ಟಿಕ ಸರ್ಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಪುಲಪತಿಗಳ ಸಂದರ್ಭ

ದೇಶದ ಒಟ್ಟು 130 ಹೊಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ.5 ರಷ್ಟು ಜನರು ಪದವೀಧರರಾಗಿದ್ದು ಇದರಲ್ಲಿ ಶೇ. 0.38 ರಷ್ಟು ಜನರು ಮಾತ್ರ ಕೃಷಿ ಪದವೀಧರರಾಗಿರುವರು. ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ 2 ರಿಂದ 4 ಹೊಸ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕನಾರಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 1986 ಹ್ಯಾಂತ ಹೊದಲು ಕೇವಲ ೨೦೯ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವಿದ್ದು ಪ್ರಸ್ತುತ ೬ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿವೆ. ಸುಮಾರು ೩,೦೦೦ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪದವೀಧರರಾಗಿ ಹೋರಬರುತ್ತಿರುವರು. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೪೦,೦೦೦ ಯಂತರ ಕೃಷಿ ಪದವಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೃಷಿ ಪದವೀಧರರು ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದಾಗ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಉತ್ಪಾದಕತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತರಣಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ರೈತರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ತೀಳಿವು ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪದವಿ ಪಡೆಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಯಶಸ್ವಿನ ಕಢಿಗಳು, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ರೈತ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ತ್ವರಿತಗತಿಯಲ್ಲಿ ತಲುಪಿಸಲು ಕಷ್ಟವನ್ನನುಭಿಸುತ್ತಿವೆ. ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಅನೇಕ ಮಾಸಿಕ, ದ್ವೈಮಾಸಿಕ, ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ರೈತ ಸಮುದಾಯದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸುತ್ತಿವೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ರೈತ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗುವಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ, ಕನಾರಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ಕೃಷಿ, ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಪಶುವ್ಯಾದ್ಯಕೇಯ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಸ್ವಾತ್ಮಕ ಪದವಿಯ ಪ್ರಧಾನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಪುಸ್ತಕ ನಿಗದಿಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ೨೦೯ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದ್ದು ೨೦೨೦-೨೧ನೇ ಸಾಲೀನಿಂದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡೀತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಕೆಗಾಗಿ ಪಶ್ಚಪುಸ್ತಕವನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಮಿತಿಯು ಕನ್ನಡ ನಾಡು, ನುಡಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಧಿಕರಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದು ಇದನ್ನು ಕನಾಟಕ ಪಶುವೆದ್ಯಕೀಯ, ಪಶು ಹಾಗೂ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜಾನಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೀದರ ಅವರ ಸ್ವಾತಕ ಪದವಿಯ ಪಶುವೆದ್ಯಕೀಯ ಪದವಿಯ ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಭಾಗಶಃ ಪರ್ಯಾವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಹೆನುಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಪದವಿಗೆ ಮೊದಲ ವರ್ಷದ ಮೊದಲ ಸೆಮಿಸ್ಪರ್ಗ ಗೆ ಪರ್ಯಾವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಇದನ್ನು ಆಗು ಮಾಡಿದ ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಸ್. ನಾಗಾಭರಣ ಹಾಗೇನೇ ನಿಗದಿತ ಕಾಲಾವಧಿಯೋಳಗೆ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ತಕವನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಂಡು ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ತಕ ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಾದ ಡಾ. ಹಿ. ಬಿ. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ, ವಿಶ್ವಾಂತ ಕುಲಪತಿಗಳು, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ; ಡಾ. ಅಶೋಕಸುಮಾರ ರಂಜೇರೆ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ; ಡಾ. ಕೆ.ಸಿ. ಶತಿಧರ ಕುಂಬಾರ, ವಿಸ್ತರಣಾ ನಿದೇಶಕರು, ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ತೋಟಗಾರಿಕೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ; ಡಾ: ಜೆ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು; ಡಾ: ಪ್ರಮೋದ ಕಟ್ಟಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿ, ಕೃಷಿ ವಿಜಾನಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ರಾಯಚೂರು; ಡಾ: (ಶ್ರೀಮತಿ) ಸುರೇಶಾ ಸಂಕಸ್ಗಾಂಡರ, ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ; ಡಾ: (ಶ್ರೀಮತಿ) ಉಮಾ ಅಕ್ಷ್ಯ, ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ತೋಟಗಾರಿಕೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೌ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಪಶು ಶರೀರಕ್ಕೆಯಾ ವಿಜಾನ ವಿಭಾಗ, ಪಶುವೆದ್ಯಕೀಯ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಾಗೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸಲಹೆ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಈ ಪ್ರಸ್ತರವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹಾಗೂ ರ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸದುಪಯೋಗವಾಗಿದೆಯೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಎಂ. ಬಿ. ಚೆಟ್ಟಿ
ಕುಲಪತಿಗಳು,
ಕೃಷಿ, ಧಾರವಾಡ

ಕುಲಪತಿಗಳ ಸಂದರ್ಶ

ಕನಾರ್ಟಿಕ ಪಶುವೈದ್ಯಕೇಯ, ಪಶು ಹಾಗೂ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜಾಂಜನಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಎಂಟು ಕಾಲೇಜುಗಳು ಒಳಪಟ್ಟಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏದು ಪಶುವೈದ್ಯಕೇಯ ಕಾಲೇಜುಗಳು, ಎರಡು ಹೈನುಗಾರಿಕೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ಒಂದು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜಾಂಜನದ ಕಾಲೇಜು ಇವೆ. ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪದವಿ ಪಡೆದವರು ನಾಡಿನ ಜನತೆಯೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ವ್ಯಾಪ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಲು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಬೋಧಿಸಲು ಅಗತ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕ್ರೇಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡಿದೆ. ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆಯಾದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಪಶುವೈದ್ಯಕೇಯ ವಿಜಾಂಜನ, ಹೈನು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವಿಜಾಂಜನ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜಾಂಜನ ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಲು ನಮಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಕವಪವಿವಿಹಿಯ ಕುಲಸಚಿವರಾದ ಪ್ರೌ. ಕೆ. ಸಿ. ವೀರಣ್ಣನವರು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ತಕ ರಚನೆ ಕುರಿತು ನಿಗಾವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು ಸಲ್ಲಿತ್ತವೆ.

ಪಶುವೈದ್ಯಕೇಯ ವಿಜಾಂಜನದಲ್ಲಿ 2016ರಿಂದ ವಾರ್ಷಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಭಾರತ ತೀರ್ಮಾನ ಪಶುವೈದ್ಯಕೇರ್ಮಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ನಿರ್ಯಾವಾವಳಿಗಳಂತೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಹೈನು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವಿಜಾಂಜನ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜಾಂಜನ ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಲು ನಮಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಕವಪವಿವಿಹಿಯ ಕುಲಸಚಿವರಾದ ಪ್ರೌ. ಕೆ. ಸಿ. ವೀರಣ್ಣನವರು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ತಕ ರಚನೆ ಕುರಿತು ನಿಗಾವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು ಸಲ್ಲಿತ್ತವೆ.

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ ಪರ್ಯಾದ ಮೊದಲಧರ ಭಾಗವನ್ನು ಧಾರವಾಡದ ಕ್ರಾಂತಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕುಲಪತಿಗಳಾದ ಪ್ರೌ. ಎಂ. ಬಿ. ಚೆಟ್ಟಿಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯ ಸಮಿತಿಯು ರಚನಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡು, ನುಡಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಪ್ರೌ. ಹಿ. ಚಿ. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ, ವಿಶ್ವಾಂತ ಕುಲಪತಿಗಳು, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ಪ್ರೌ. ಅಶೋಕಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ

ರಂಜೇರೆ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ಪ್ರೋ. ಜೆ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಕೃಷ್ಣ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಪ್ರೋ. ಕೆ. ಸಿ. ಶತಿಧರ ಕುಂಬಾರ, ವಿಸ್ತರಣಾ ನಿದೇಶಕರು, ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ತೋಟಗಾರಿಕೆ ವಿಜಾಞಾನಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಡಾ. ಪ್ರಮೋದ ಕಟ್ಟಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿ, ಕೃಷ್ಣ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ರಾಯಚೂರು, ಡಾ. ಸುರೇಶಾ ಸಂಕನಗೌಡರ, ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕೃಷ್ಣ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ, ಡಾ. ಉಮಾ ಅಕ್ಷ್ಯಿ, ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ತೋಟಗಾರಿಕೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬಾಗಲಕೋಟಿ, ಪ್ರೋ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ, ಪಶು ಶರೀರಕ್ಕೆಯಾ ವಿಜಾಞಾನ ವಿಭಾಗ, ಪಶುವೈದ್ಯಕ್ಕೇಯ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪರ್ಯಾಪ್ತ ವಾಷಿಫ್ ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷದ ಪಶುವೈದ್ಯಕ್ಕೇಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲಧಿಕದ ಪರ್ಯಾಪ್ತವಾಗಲಿದೆ. ಹೀಗೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವಿಜಾಞಾನ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜಾಞಾನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲ ಸೆಮಿಸ್ಪರ್ಶನ ಪರ್ಯಾಪ್ತವಾಗಲಿದೆ.

ವಾಷಿಫ್ ಕ ಪದ್ಧತಿಯ ಪಶುವೈದ್ಯಕ್ಕೇಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ದ್ವಿತೀಯಾರ್ಥದ ಪರ್ಯಾಪ್ತಮವನ್ನು ನನ್ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯ ಸಮಿತಿಯು ರಚಿಸಿದೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಪ್ರೋ. ಹಿ. ಜಿ. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ, ವಿಶ್ವಾಂತ ಕುಲಪತಿಗಳು, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ಪ್ರೋ. ಅಶೋಕಕುಮಾರ ರಂಜೇರೆ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಭಾಷಾ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ಪ್ರೋ. ಜೆ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಕೃಷ್ಣ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಪ್ರೋ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಪಶು ಶರೀರಕ್ಕೆಯಾ ವಿಜಾಞಾನ ವಿಭಾಗ, ಪಶುವೈದ್ಯಕ್ಕೇಯ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು ಅವರಿಗೆ ಹೃತ್ಯೋವರ್ಕ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯು ರಚಿಸಿದ ಪರ್ಯಾಪ್ತ ಹೀಗೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವಿಜಾಞಾನ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜಾಞಾನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಎರಡನೇ ಸೆಮಿಸ್ಪರ್ಶನ ಪರ್ಯಾಪ್ತಮವಾಗಲಿದೆ.

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕನ್ನಡ ಪರ್ಯಾಪ್ತ ಬೋಧನೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕರಿಸಿ, ಅಂತಿಮವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ರೈತ ಸಂಕುಲಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಶುವೈದ್ಯಕ್ಕೇಯ, ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ, ಹೀಗೆ ಮೊದಲ ಸೆಮಿಸ್ಪರ್ಶನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರದ ಹಂಚಿಕೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಫೋರ್ಮ್‌ವಾಕ್ ದಂತೆ ‘ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಧೇಯ - ರೈತ ಬಂಧು’ ಎಂಬುದನ್ನು ಇನ್ನಿಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ಮನಸ್ಸಾದ್ವಾರಾ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಏಂದು ಕುಲಪತಿಗಳು,

ಕವಪಮೀವಿ, ಬೀದರ

ಸಂಪಾದಕರ ಮಾತು

ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ, ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ, ಹೈನುಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ರೂಪವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕನಾರಟಕ ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ, ಪಶು ಹಾಗೂ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ತನ್ನ ಆರಂಭದ ಕಾಲದಿಂದ ಪ್ರಸೂತದವರೆಗೆ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಮತ್ತು ನಾಡಿನ ಎಳಗೊಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ, ಕನಾರಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದೇ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶೈಮಿಸುತ್ತಿದೆ.

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮಾನ್ಯ ಕುಲಪತಿಗಳಾದೆ ಡಾ. ಎಚ್. ಡಿ. ನಾರಾಯಣಸಾಮಿ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ಶಾಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ‘ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ’ ಎಂಬ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪತ್ರಪ್ರಸ್ತಕವನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕಾಗಿ ರಚಿಸಲು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಕುಲಸಚಿವರಾದ ಪ್ರೌ. ಕೆ. ಸಿ. ವೀರಣ್ಯನವರು ಅಗತ್ಯವಾದ ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸಿ, ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಕನ್ನಡ ಪತ್ರ ರಚನೆಗೆ ಪೂರಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನೀರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ’ ಎಂಬ ಈ ಶೀರ್ಜಿಕೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಕನಾರಟಕದ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕಾವ್ಯ, ಕಥೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಪದವಿ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಪದವಿ ನಂತರದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಿಖಿರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ವೈವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ರೈತರೊಂದಿಗೆ ತಪಿಲ್ಲದೆ ಭಾಷಾ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುವಂತಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಎದುರಾಗುವ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಳಸುವಾಗ ಕಂಡು ಬರುವ ಭಾಷಾ ದೋಷಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಪತ್ರ ಪ್ರಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

‘ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ’ ಪ್ರಸ್ತಕವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದರ ಹಿಂದೆ ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಕಾರದ ಪಾತ್ರವು ಮಹತ್ತರವಾದುದು. ಪ್ರಾರ್ಥಿಕಾರದ ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ. ಎಲ್. ಹನುಮಂತಯ್ಯ, ಪ್ರೌ. ಎಸ್. ಜಿ. ಸಿದ್ದರಾಮಯ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸೂತ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುವ ಟಿ. ಎಸ್. ನಾಗಾಭರಣರವರು ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಕಾರದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದೆ ಡಾ. ಕೆ. ಮುರಳಿಧರ ಇವರುಗಳು ಪ್ರಸ್ತಕ ರಚನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳು ಪ್ರಸ್ತಕವನ್ನು ರಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡದ ಮೊದಲಧರ ಭಾಗವನ್ನು ಧಾರವಾಡ ಕೃಷ್ಣ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕುಲಪತಿಗಳಾದ ಡಾ. ಎಂ. ಬಿ. ಚೆಟ್ಟಿಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯ

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ

ಪತ್ಯ ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯು ರೂಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಆರು ಕೃಷ್ಣ ಸಂಬಂಧಿತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಪರಿಸರಾರ್ಥಕ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಆ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಪ್ರೌ. ಅಶೋಕಕುಮಾರ ರಂಜೇರೆ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ಪ್ರೌ. ಜೆ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಕೃಷ್ಣ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಪ್ರೌ. ಕೆ. ಸಿ. ಶಶಿಧರ ಕುಂಬಾರ, ವಿಸರಣಾ ನಿದೇಶಕರು, ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ತೋಟಗಾರಿಕೆ ವಿಜಾಞಾನಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಡಾ. ಪ್ರಮೋದ ಕಟ್ಟಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿ, ಕೃಷ್ಣ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ರಾಯಚೂರು, ಡಾ. ಸುರೇಶಾ ಸಂಕನಗೌಡರ, ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕೃಷ್ಣ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ, ಡಾ. ಉಮಾ ಅಕ್ಷ್ಯ, ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ತೋಟಗಾರಿಕೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬಾಗಲಕೋಟಿ, ಪ್ರೌ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣ ಸಾಮ್ಮಿ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಪಶು ಶರೀರಕ್ಕಿರುವ ವಿಜಾಞಾನ ವಿಭಾಗ, ಪಶುವೈದ್ಯಕ್ಕೀಯ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಲ್ಲಿಗೂ ನನ್ನ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಪಶುವೈದ್ಯಕ್ಕೀಯ, ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ, ಹೆನುಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಅಧ್ಯಯನ ಶಾಖೆಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕನಾಂಡಿಕ ಪೆಶುವೈದ್ಯಕ್ಕೀಯ, ಪಶು ಹಾಗೂ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜಾಞಾನಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೀದರದ ಕುಲಪತ್ತಿಗಳಾದ ಪ್ರೌ. ಎಚ್. ಡಿ. ನಾರಾಯಣಸಾಮ್ಮಿಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯ ಸಮಿತಿಯು ಉಳಿದಧರ್ಮ ಭಾಗದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪತ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಅನುಮಾಯಿತು. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಈ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಪ್ರೌ. ಅಶೋಕಕುಮಾರ ರಂಜೇರೆ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಭಾಷಾ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ಪ್ರೌ. ಜೆ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಕೃಷ್ಣ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಪ್ರೌ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣ ಸಾಮ್ಮಿ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಪಶು ಶರೀರಕ್ಕಿರುವ ವಿಜಾಞಾನ ವಿಭಾಗ, ಪಶುವೈದ್ಯಕ್ಕೀಯ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪಶುವೈದ್ಯಕ್ಕೀಯ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ವಾಷಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಿರುವೆದರಿಂದ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಮಿತಿಗಳು ಪತ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ತುರ್ತು ಒದಗಿಬಂತು. ಆ ಮೂಲಕ ಹೃಸುಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಪದವಿಯ ಮೌದಲ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಸಮಿಸ್ತ್ರಾಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಪತ್ಯಪುಸ್ತಕವೂ ರೂಪಗೊಂಡಂತಾಯಿತು.

‘ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ’ ಹಾಗೂ ‘ಬಳಕೆ ಕನ್ನಡ’ ಪತ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಯಾವರ್ಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಫೆಬ್ರವರಿ, 2021

ಪ್ರೌ. ಹಿ. ಜಿ. ಚೋರಲಿಂಗಯ್ಯ,
ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯ ಪರವಾಗಿ

ಕನಾಟಕ ಪಶುಪ್ರೇದ್ಯಕೀಯ, ಪಶು ಹಾಗೂ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜಾಳನಗಳ
ವಿಶ್ಲವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೀದರ

ಸ್ವಾತಕ ಪದವಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯ

ಪರಿವಿಡಿ

ಭಾಗ -1

ಕನ್ನಡ ನಾಡು, ನುಡಿ, ಭಾಷೆ

1. ಕನಾಟಕದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ - ಹಂಪ ನಾಗರಾಜಯ್ಯ
2. ಕನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣ: ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಚರಿತ್ರೆ - ಜಿ.ವೆಂಕಟಸುಭೂಯ್ಯ
3. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಚರಿತ್ರೆ - ಅಶೋಕಕುಮಾರ ರಂಜೇರೆ

ಭಾಗ-2

ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಾವರ್ಹ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ (ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಶಃಖಿಗೆ)

1. ವಚನಗಳು

ಬಸವಣ್ಣಿ

ದೇಶೀಕೇಂದ್ರ ಸಂಗನಬಸವಯ್ಯ

ಒಕ್ಕಲಿಗ ಮುದ್ದಣ್ಣಿ

ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ

ನುಲಿಯ ಚಂದಯ್ಯ

2. ಕೀರ್ತನಸೆಗಳು

ಉದರ ವೃಂಗಾಗ್ನಿದು - ಪುರಂದರದಾಸರು

ಹುಲಕುಲವೆಂದು ಹೊಡೆದಾಡದಿರಿ - ಕನಕದಾಸರು

3. ತತ್ವಪದ

ಸುಗ್ರೀ ಮಾಡೋಣು ಬಾರವ್ವಾ - ಶಿಶುನಾಳ ಷರೀಫ್

4. ಜನಪದ ಗೀತೆ

ಭಾಗ -3

ಆಧುನಿಕ ಕಾವ್ಯ

ಮಂಕುತಿಮೃನ ಕಗ್ಗ - ಡಿವಿಜಿ

ಪುಟ್ಟ ವಿಧವೆ - ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ

ರ್ಯಾತನ ದೃಷ್ಟಿ - ಕುವೆಂಪು

ಅನ್ನದ ಮಣ - ಜನ್ಮವೀರ ಕಣವಿ
 ಕನ್ನಡವೆಂದರೆ ಬರೀ ನುಡಿಯಲ್ಲ - ಕೆ. ಎಸ್. ನಿಸಾರ್ ಅಹಮದ್
 ಬಿಸಿಲುಗುದುರೆಯನೇರ ಹೋದಾ - ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ
 ನನ್ನ ಕವನ - ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ

ಭಾಗ 4

ಕಥೆಗಳು

ಹಬ್ಬ ಮತ್ತು ಬಲೀ - ಬಿ. ಟಿ. ಲಲಿತಾ ನಾಯಕ್
 ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಮರ - ಹಿ. ಚೋರಲಿಂಗಯ್ಯ
 (ಜನಪದ ಕಥೆಯ ಮರು ನಿರೂಪಣೆ)

ಭಾಗ - ೧

ಕನ್ನಡ ನಾಡು, ನುಡಿ, ಭಾಷೆ

ಕನಾರಟಕದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ

– ಹಂಪ ನಾಗರಾಜಯ್ಯ

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಧ್ಯಾ

“ಪರಿಸರ, ಪರಂಪರೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜೀವನದ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಖಾರಗಳ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯನ ಅಂತರಂಗ ಪಡೆಯುವ ಪರಿಪಕ್ಷತೆ” ಯೆಂಬುದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸ್ಥಾಲವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ. ಇದು ವ್ಯಕ್ತಿವಾಚಕವಾಗಿದ್ದಂತೆ ದೇಶವಾಚಕವೂ ಆಗಿದೆ. ಒಂದು ನಾಡಿನ ಜನರ ಒಟ್ಟು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅದರ ವಿವಿಧ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭರತ ಖಿಂಡಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಇರುವುದು ಒಂದು ಮಹೋನ್ವರವಾದ ಸಂಕೀರ್ಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಈ ವಿಶಾಲವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಭೌಗೋಳಿಕ ಸ್ಥಿತಿ, ಭಾಷೆ, ಧರ್ಮ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭೇದಗಳು ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಭಿವೃತ್ತಿಗೆ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿವೆ.

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ಕನಾರಟಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಭಾರತೀಯವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವ್ಯೇಶಿಷ್ಟಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವಿಶೇಷ ರೊಪದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಡವರು, ಕರಾವಳಿಯವರು, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನವರು, ಉತ್ತರ ಕನಾರಟಕದವರು – ಇವರೆಲ್ಲರ ವೇಷಭೂಷಣಗಳು, ಮತಾಚರಗಳು, ಹಬ್ಬಗಳು, ಆಟಪಾಟಗಳು, ಉಂಟ ತಿಂಡಿಗಳು, ಆಡುಮಾತಿನ ರೀತಿಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ ನಿಜ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಆಂತರಂಗಿಕವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಉಳಿದ ನಡೆ ನುಡಿಗಳೆಲ್ಲ ಅದರ ವಿವಿಧ ಅಭಿವೃತ್ತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ನಾಡಿನ ರಾಜಕೀಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಜರಿತ್ರೆಗಳನ್ನೂ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ಶಿಲ್ಪ ಮೊದಲಾದ ಕಲೆಗಳನ್ನೂ, ಜನತೆಯ ವಿವಿಧ ವಿನೋದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ, ಜೀವನದ ಸಮಸ್ತ ರಂಗಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ವಿಶೇಷಿಸಿ ಸಮೀಕರಿಸಿ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಒಟ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಸಮನ್ವಯದಿಂದ ಕಂಡುಬರುವ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಆಂಡಯ್ಯ ಕವಿ, ಕಬಿಗರ ಕಾವಪೆಂಬ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡನಾಡನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವುದು ಹೀಗಿದೆ :

ಪಲವುಂ ನಾಲಗೆಯುಳ್ಳವಂ ಬಗೆವೋಡೆಂದುಂ
ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಪಾರನಾ

ನೆಲನಂ ಮತ್ತಿನ ಮಾನಿಸರ್ ಪೋಗಳಲೇನಂ
 ಬಲ್ಲರೆಂಬೊಂದು ಬ
 ಲ್ಲಲಿಯಂ ನೆಟನೆತಾಳ್ಳ ಕನ್ನಡಮೆನಿಪ್ಪಾನಾಡು
 ಚೆಲ್ಲಾಯ್ತು ಮೆ
 ಲ್ಲೆಲರಿಂ ಪೂತ ಹೊಳಂಗಳಿಂ ಕೆರೆಗಳಿಂ ಕಾಲೂಗ್ಗಳಿಂ
 ಕೆಯ್ಗಳಿಂ ॥

(ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಲವು ನಾಲಗೆಯ ಆದಿಶೇಷನೂ ಬಣ್ಣಿಸಲಾರ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರದವರು ಏನೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲರು? ಎಂಬ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ತಂಗಳಿಯಿಂದಲೂ ಅರಳಿದ ಹೂಗಳಿಂದಲೂ ಸರೋವರಗಳಿಂದಲೂ ಕೆರೆಗಳಿಂದಲೂ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದಲೂ ಹೊಲಗಳಿಂದಲೂ ಚೆಲುವಾಗಿತ್ತು.)

ಇಂಥ ಚೆಲುವ ಕನ್ನಡನಾಡು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೂ ಮಹೋನ್ನತವಾದುದು.

ಸನಾತನ ತತ್ವ

ಸನಾತನವಾದ ಮಹಾವ್ಯಾಕ್ಷದಂತ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವುದು ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣ. ರಾಜ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳು ಬಂದು ಹೋದವು: ನಾಡಿನೊಳಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಕಾಳಗಗಳಲ್ಲದೆ, ಹೊರಗಿನಿಂದ ಹಲವಾರು ದಾಳಿಗಳೂ ಒದಗಿದವು. ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಗಳಾದವು. ಏನಾದರೂ ಜನತೆಯ ಮನೋಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ಜೀವನದೃಷ್ಟಿ ಬದಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಣ್ಣೆಲೆಗಳನ್ನು ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಹೊಸ ಚಿಗುರು ತಳೆಯುವ ಮರದಂತೆ ತನ್ನ ಅಂತಸ್ಥಾದಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸದ್ಗುರುವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದು ಬಂದಿದೆ.

ಸಮನ್ವಯ ಗುಣ

ಆದರೆ ಎಲ್ಲದರಿಂದ ಅಲಿಪ್ತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವಭಾವ ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹೊಸದು ಬಂದಾಗ ಅದರ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶವನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನೂ ತನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಜೀದಾಯ್ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಮತಗಳು, ಧರ್ಮಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿಯವೆ ಆಗಿ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಹೋಂದಿಕೊಂಡು ನೆಮ್ಮೆದಿಯಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಿವೆ. ಹೀಗೆ ಸಮನ್ವಯ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಣ.

ಧರ್ಮ ಸಹಿತ್ಯತೆ ಕನ್ನಡಿಗರ ಪರಂಪರೆ. ಇದನ್ನು ಬೇಲೂರಿನ ಶಾಸನ ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ :

ಯಂ ಶೈವಾ ಸ್ವಮುಪಾಸತೇ ಶಿವ ಇತಿ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ
 ವೇದಾನ್ವಿನೋ
 ಬೌದ್ಧ ಬುದ್ಧ ಇತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪಟವ : ಕರ್ಮೇತಿ
 ನೈಯೂರಿಕಾ :
 ಅರ್ಥಶೈತಿಹ ಜೈನ ಶಾಸನ ಮತಿ: ಕರ್ಮೇತಿ
 ಮಿಮೂಳಂಸಕಾ :
 ಸೋ ಯಂ ಮೋ ವಿದಧಾತು ವಾಂಭಿತಫಲಂ ಶ್ರೀ ಕೇಶವೇ
 ಶಸ್ತರಾ ॥

(ಶೈವರು ಶಿವನೆಂದೂ, ವೇದಾಂತಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದೂ, ಬೌದ್ಧರು ಬುದ್ಧನೆಂದೂ, ಪ್ರಮಾಣಪಟುಗಳಾದ ನೈಯಾಯಿಕರು ಶರ್ವನೆಂದೂ ಜೈನರು ಅರ್ಥಂತನೆಂದೂ ಮೀಮಾಂಸಕರು ಕರ್ಮವೆಂದೂ ಯಾರನ್ನು ಉದ್ಯಾಪಿಸುವರೋ ಅವನೇ ಆದ ಈ ಶ್ರೀಕೇಶವನೆಂಬ ಈತನು ಸದಾ ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾಘಲಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿ).

ಸರ್ವ ಧರ್ಮ ಸಮಾನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿ

ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಾಡು ತೋರುತ್ತ ಬಂದ ಒಂದು ಉದಾತ್ತ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ನಾವು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಒಂದು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ದರ್ಶನ ಭೇದದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಶಂಕರ, ಮಾಡ್ದ ಹಾಗೂ ರಾಮಾನುಜೇಯದಂತಹ ಪಂಥಗಳೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ರೂಥವಾದ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಬಂದ ಜೈನ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮಗಳೇ ಆಗಲಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ ಇಸ್ಲಾಂ, ಕೈಸ್ತಿ ಮೋದಲಾದ ಇತರ ಮತಗಳೇ ಆಗಲಿ, ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಬೆಂಬಲಿಗರನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಜಗತ್ಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯ. ಅವರವರ ಧರ್ಮ ಅವರವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಇತರರು ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪರಸ್ಪರ ಪೂರ್ಣಂತರ ಸಹಾಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸುತ್ತ ಬಂದಿರುವುದುಂಟು. ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸರ್ವ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಮಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪೋಷಿಸಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಈ ಜೀದಾಯು ಬಂದದ್ದು ಧರ್ಮದ ಸಾರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಅಂತರಂಗದ ದರ್ಶನದಿಂದಲೇ.

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವಿರಸ ಎಡಪಡೆದೋಡನೆ ಮುಂದಾಳುಗಳು ಒಡೆದ ಮನಸ್ಸಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮನ್ವಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದುದುಂಟು. 24.8.1368 ರಲ್ಲಾದ ವಿಜಯನಗರ ಕಾಲದ ಒಂದು ಘಟನೆ ಸ್ಕರಣೀಯವಾಗಿದೆ. ವೈಷ್ಣವರು ಪ್ರಬಲಗೊಂಡ ಜೈನರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡತೆಡಗಿದಾಗ ಜೈನ ಮುಖಿಂಡರು ದೋರೆ ಬುಕ್ಕರಾಯನಲ್ಲಿ ದೂರು ಕೊಂಡೊಯ್ದರು. “ಪೇಷ್ಟವ ದರ್ಶನಕ್ಕೂ ಜೈನ ದರ್ಶನಕ್ಕೂ ಭೇದವಿಲ್ಲೆಂದು

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ

ರಾಯನು ವೈಷ್ಣವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಜ್ಯೇನರ ಕೈವಿಡಿದುಕೊಟ್ಟು ಈ ಜ್ಯೇನದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವ ಮಯೋದ್ಶದೆಗಳು ಪಂಚಮಹಾ ವಾದ್ಯಗಳೂ ಕಲಶವೂ ಸಲ್ಲಿವುದು. ಜ್ಯೇನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಭಕ್ತರ ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿಯಾದರೂ ವೈಷ್ಣವ ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವುದು. ಈ ಮಯೋದ್ಶದೆ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೊಳ್ಳುವಂತಹ ಬಸಿಗಳಿಗೆ ವೈಷ್ಣವರು ಶಾಸನವನ್ನಿಟ್ಟು ಪಾಲಿಸುವರು. ಜಂದ್ರಾಕ್ರಸಾಫ್ಟ್‌ಯಾಯಾಗಿ ವೈಷ್ಣವ ಸಮಯವು ಜ್ಯೇನದರ್ಶನವ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಾಗಿತ್ತು. ವೈಷ್ಣವರೂ ಜ್ಯೇನರೂ ಒಂದು ಭೇದವಾಗಿ ಕಾಣಲಾಗದು”, ಈ ಶಾಸನ ಇಂದಿಗೂ ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳಿದ ಭಂಡಾರ ಬಸದಿಯಲ್ಲಿದೆ. (ಸಂಖ್ಯೆ 475344)

ಧರ್ಮದ ಆಚರಣೆ

ಧರ್ಮವೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಸತ್ಯ, ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ, ನೃತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ಶಿಲ್ಪ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ಕಲೆಗಳಿಗೂ ಧರ್ಮವೇ ಮೂಲ ಪ್ರೇರಣೆ ಹಾಗೂ ವಸ್ತು. ಧರ್ಮ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಸಿತು; ಕಲೆಗಳು ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಸಿದವು. ಧರ್ಮದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೂಡ ಜನ ಬಹು ವಿಶಾಲವಾದ, ಸಾರಣವಾದ, ಇದನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪರಾತ್ಮರ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿದೆ. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಸದ್ಗುರುನೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಸದ್ಗತಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅದೇ ದೇವರು. ದಾನ, ಪರೋಪಕಾರ, ಶುಚಿಯಾದ ಶೀಲ, ಸೌಹಾದರ, ಸತ್ಯವಂತಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ಸದಾಚಾರಗಳು ಧರ್ಮ ಶ್ರೇಣಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಅಲಿವಿತ ಧರ್ಮ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಜನ ಮೃಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಳುತ್ತಾ ಬಂದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಉರೂರಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾದ ಬಾವಿ ಕೆರೆ, ಕಟ್ಟಿ ಧರ್ಮಭತ್ತ, ಅರವಟ್ಟಿಗೆ, ದೇವಸಥನ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ರಾಜಮಹಾರಾಜರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಶೆಟ್ಟಿಗಳು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಕಸಬುದಾರರು, ಸಾಮಾನ್ಯರು, ವೇಶ್ಯೆಯರು ಕೂಡ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ತಾವೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆಯವರು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಇಂತಹ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿದೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು, ದಾನವೆಂದು, ಸೇರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದುದುಂಟು. ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಾಲು ಈ ದಾನಗಳ ವಿವರಣೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಭೂಮಿಕಾಳಿಕೆಗಳಿಗೆ ಈ ದಾನ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಆಹಾರದಾನ, ವಸದಾನ, ಬ್ಯಂಷಜ್ಯ (ಜೀವಧಿ) ದಾನ, ಶಾಸದಾನ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ದಾನಗಳು ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿಕಾರದಲ್ಲಿವೆ. ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವ ಜೀದಾಯ್ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಪ್ರೇರಣೆ. ದಾನದಿಂದ ಪುಣ್ಯಲಾಭವೆಂಬ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬುಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇವೆರಡಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿರಕ್ತರನ್ನು ಸಾಕುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಜನ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುವರೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಲೋಕದ ರೀತಿಗಳ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಓಿಕೆಸಿ ಧರ್ಮದ ಶಿರುಳನ್ನು ಮನೆಗೆ

ತಂದು ಮುಟ್ಟಿಸುವ ನಿಸ್ಪರ್ಹವಾದ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಒಂದು ಆದರ್ಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಜೋಗಿ, ಜಂಗಮ, ದಾಸಯ್ಯ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಸಲಹುತ್ತೇ ಬಂದಿರುವುದು ಈ ದಾನ ಪರಂಪರೆ. ‘ಹಸಿವಾದರೆ ಉರೋಳಗೆ ಭಿಕ್ಷಾನ್ನಗಳುಂಟು. ಶ್ರುತ್ಯೆಯಾದರೆ ಕೆರೆಬಾವಿ ಹಳ್ಳಗಳುಂಟು. ಶಯನಕ್ಕೆ ಹಾಳು ದೇಗುಲಗಳುಂಟು’ ಎಂಬ ಅಕ್ಷನ ವಚನ ಈ ಮಾತಿಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ. ಹೀಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನ ವಸತಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಜನ ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಹಾತ್ಮರುಗಳು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಕ್ಕೆ, ಲೋಕೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಮುದಿಸಿದುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಎರ ಜೀವನ

ಇಡೀ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕನಾಟಕ ರಾಜಕೀಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುವ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಅವರಿಮಿತವಾದ ಯಥ್ದಗಳು. ರಾಜ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಸ ಮನೋವ್ಯತ್ಯಾ - ಈ ಎರಡೂ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಗಳು ರಾಜರಾಜರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಯುದ್ಧ ಕೌಶಲ ಹಾಗೂ ಶಾಯಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಕನಾಟಕ ಏರರು ಅವಿಲ ಭಾರತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಮನ್ವಣಿಯನ್ನು ಪಡೆದುದುಂಟು. ಇಷ್ಟಾದಿ ಪುಲಕೇಶಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ, ಧ್ರುವ ಧಾರವರ್ಣ, ಮೂರನೆಯ ಗೋವಿಂದ, ಚಾಲುಕ್ಯವಂತದ ಆರನೇಯ ವಿಕ್ರಮ ಮತ್ತು ವಿಜಯನಗರದ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯ ಇಂತಹ ಹಲವು ಹೆಸರು ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿವೆ. ಗಂಗಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿ ನೇಪಾಳದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಮೇಯಿಸಿದೆವೆಂದು ನಮ್ಮ ಭೂಪಟಿಗಳು ಹೇಳಿಕೊಂಡುದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತೇಯಲ್ಲ. ನೇಪಾಳ, ಬಂಗಾಳ, ಜೋಧಪುರ, ಒರಿಸ್ಸ ಮತ್ತು ಗುಜರಾತ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ರಾಜವಂಶಗಳು ತಮ್ಮ ಶಾಶ್ವತಗಳನ್ನು ಹರಡಿದುದ್ದಕ್ಕೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಆಧಾರಗಳಿವೆ.

ಜೈದಾಯಿ

ಈ ಪರಾಕ್ರಮ ಆಸುರೀವೃತ್ತಿಯದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ದಿಗ್ಂಜಯಿಗಳು ಧರ್ಮವಿಜಯಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಧರ್ಮಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆ ಅವರ ಗುಣಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಗೆದ್ದ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಆಯಾ ರಾಜರಿಗೆ ಪುನಃ ಒಪ್ಪಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರತ್ವವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವುದು ಇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸರಹದ್ದುಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಇತರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೆತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ ಬುದ್ಧಿ ಇವರಿಗೆ ಎಂದೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಜೈದಾಯಿ ಅತಿಯಾಗಿ, ಕನಾಟಕ ತನ್ನದಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೂಡ ನೆರೆಹೊರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದೆಯಂಬ ಆರೋಪ ಕೂಡ ಇದೆ. ವಾದಗ್ರಸ್ತವಾದ ಈ ವಿಷಯ ಇಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಸ್ತಿತ.

ರಾಜರಿಗೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವರು ಸೇನಾ ನಾಯಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಪರಾಕ್ರಮ ಮೇಸಲಾಗಿದ್ದಲ್ಲ. ಶಾಯಿಕವನ್ನು ಜೀವನದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಮೌಲ್ಯವಾಗಿ ಎಳೆಸುವ

ಜನತೆ ಅವರ ಬೆಂಬಲಕ್ಕಿತ್ತು. ಏರಜೀವನ ಅವಿಲ ಕನಾಟಕದ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಒಳಗೂಂಡದ್ದು. ರಾಜರ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ದಂಡಾಳಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿ ಹಗೆಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯಿವವರು ಮಾತ್ರ ಏರರಲ್ಲ. ಕಾಳಗೆನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಜನತೆಗೆ ಉಸಿರಾಟದಪ್ಪ ಸಹಜವಾಗಿತ್ತು. ಉಂಟಾರಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಏರಗಲ್ಲಗಳು ಆ ಏರ ಜೀವನದ ಸ್ವಾರ್ಥಕಗಳಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ನಿಂತಿವೆ. ತುರುಗೋಳು (ಗೋಗ್ರಹಣ), ಉಂಟಾರಲ್ಲಿ, ಪೇಟ್ಯಾಯ್ಲು ಮುಂತಾದ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡಿ ಸತ್ತ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಸೂರೆಗೋಳ್ಳುವುದು ಯುವಕರಿಗೋಂದು ಅಭಿವಾನದ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ದರೋಡೆಕೋರರು ಒಂದು ಉರ ದನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಪಹರಿಸುವುದು ತುರುಗೋಳು; ಸ್ತೀಯರನ್ನು ಅವಮಾನಗೋಳಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಅಪಹರಿಸುವುದು ಪೇಟ್ಯಾಯ್ಲು; ಉರನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುವುದು ಉರಾಯ್ಲಿ. ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಉರಿನ ಹಿರಿಯರು ಶೂರನಾದವನಿಗೆ ವೀಳ್ಳ ಕೊಟ್ಟು ಉರಿನ ಮಾನರಕ್ಷಣೆಗೆ ಕೋಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆತ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಆತ ಸತ್ತರೆ ಅವನ ಸಾಫನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಒಂದು ನಿಲ್ಲಿತ್ತಿದ್ದ ಹೀಗೆ ಎಕ್ಕಣಿಗೆಯಾಗಿ ಶತ್ರು ಸಮೂಹವನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಹಾಗೂ ಅವರನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು? ತತ್ವನಿಷ್ಠೆಗಾಗಿ, ಉರ ಅಭಿಮಾನ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಪಣವಾಗಿಟ್ಟಿವನಿಗೆ ಸಾವಿನ ಅಥವಾ ಸೋಲಿನ ಭಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಗದ್ದು ಒಂದರೆ ಕೇರಿಕ, ಸತ್ತರೆ ಸ್ವರ್ಗ; (ಸೋತು ಒದುಕುವ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ) ಎಂದಿದ್ದರೂ ಬಿಟ್ಟಹೋಗುವ ದೇಹ ಇದು. ಸತ್ಯಾರ್ಥಕಾಗಿ ಸಂದರೆ ಶ್ರೇಯ. ಆದುದರಿಂದ ಮರಣಕ್ಕಾಗಲಿ ರಣಕ್ಕಾಗಲಿ ಭಯಪಡುವುದೇಕೆ? ಏರಗಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನಃ ಮನಃ ಉಕ್ತವಾದ ಈ ಬಗೆಯ ಆದಶರ್ವ ವಾಕ್ಯಗಳು ಆ ಏರರ ಮನೋಧಮವನ್ನು ಉಗ್ರಾಧಿಸುತ್ತವೆ. ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ, ರಾಜನಿಗಾಗಿ, ಉರಿನ ಗೌರವಕ್ಕಾಗಿ ತೋರುವ ಈ ಪ್ರಾಣತ್ವಾಗ ಯುದ್ಧವಲ್ಲದೆ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ.

ಬಲಿದಾನ

ಅರಸನಿಗೆ ಗಂಡುಮಗುವಾದರೆ “ಸಿಡಿದಲೆ” ಕೊಟ್ಟು ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದುಂಟು. ತನ್ನ ಒಡೆಯನೋಡನೆ ತಾನೂ ಸಾಯುವೆನೆಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ (ವೇಳಿವಾಳಿ) ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ವಾಡಿಕೊಂಡವರೂ ಉಂಟು. ಇಂತಹವರಿಗೆ ವೇಳವಡಿಚರೆಂದು ಹೆಸರು. ಒಡೆಯನ ಹೆಣದ ಕೆಳಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಮಗಿಸಿಕೊಂಡು “ಕೋಳಿಂಟೆ” ಯಾದವರ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ಗರುಡರೆಂದು ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಮಾಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರು ಒಡೆಯನ ಮರಣವಾಡೋಡನೆ ಬೆಂಕಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣತ್ವಾಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಆತ್ಮಬುಲಿಗಳ ಉಲ್ಲೇಖ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಭಕ್ತಿಯ ಎದುರಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ತುಜ್ಞವಾದದ್ದು. ಸಹಗಮನ ಮಾಡುವ ಸ್ತೀಯರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ‘ಮಾಸಿ’ (ಮಹಾಸತಿ)ಯರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿ ತಮ್ಮ

ಸ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವ ಪರಂಪರೆ ನಮ್ಮ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ.

ಎರ ಜೀವನವೆಂದರೆ ಆಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೋರಾಡುವುದೆಂದಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ತತ್ತ್ವಕ್ಷಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ನಾಯಕನಿಗಾಗಿ, ಒಂದು ದೇಶಕ್ಷಾಗಿ ನಿಷ್ಪಯಿಂದ ಹೊಸ್ತಾಗಿ ಏರ ಜೀವನವೇ. ಇಂತಹ ಜನ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಇರುವಾಗ ನಾಯಕರು ಮಹತ್ವಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲರು. ನಾಡಿನ ಬಿಡುಗಡೆಯ (ಅಂತರ್ಸಾತ್ವಕ) ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಕನಾಂಟಿಕದ ಪಾಲು ಸಂಸ್ಕರಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಅವಿಲ ಭಾರತ ಮಟ್ಟದ ಮುಂದಾಳುಗಳನ್ನು ಕನಾಂಟಿಕ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ.

ಒಂಬತ್ತನೇಯ ಶತಮಾನದ ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕುರಿತ ಪದ್ಯಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಗಮನಾರ್ಹವೆನಿಸುತ್ತವೆ. ದಕ್ಷಿಣದ ಕಾವೇರಿಯಿಂದ ಉತ್ತರದ ಗೋದಾವರಿ ನದಿಯವರೆಗೆ ಹಜ್ಬಿರುವ ಪ್ರದೇಶದೊಳಗಿನ ಕನ್ನಡ ಜನಪದರು

ಪದನರಿದು ನುಡಿಯಲುಂ ನುಡಿ
ದುದನರಿದಾರಯಲು ಮಾರ್ಗರಾ ನಾಡವಗ್ಗೊ
ಚದುರ್ರೂ ನಿಜದಿಂ ಕುರಿತೋ
ದದೆಯುಂ ಕಾವೈಪ್ರಯೋಗ ಪರಿಣತ ಮತಿಗ್ಗೊ ||

ಕುರಿತವರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಂ
ಪೆರುಂ ತಂತಮ್ಮ ನುಡಿಯೋಳೆಲ್ಲರೂ ಜಾಣಾರ್
ಕಿರುವಕ್ಕೊ ಮಾಮೂಗರು
ಮರಿಪಲ್ಮೆರಿವರ್ ವಿವೇಕಮಂ ಮಾತುಗಳಂ ||

ಸುಭಟಕ್ಕೊ ಕವಿಗ್ಗೊ ಸು
ಪ್ರಭುಗ್ಗೊ ಚೆಲ್ಲಕ್ಕೊ ಭಿಜನಕ್ಕೊ ಗುಣಿಗ್ಗೊ
ಅಭಿಮಾನಿಗಳತ್ತುಗ್ರರೂ
ಗಂಭೀರ ಚಿತ್ತರೂ ವಿವೇಕಿಗ್ಗೊ ನಾಡವಗ್ಗೊ ||

(ಹದವರಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. ನುಡಿದುದನ್ನು ಅರಿತು ವಿಚಾರ ಕೂಡ ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜನ ಚರ್ತುರು. ಕಾವೈಗಳ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯರೂ ಉದಾಹರಿಸುವರು. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಣಾರು. ಚೆಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳೂ ಮೂಗರೂ ಕೂಡ ವಿವೇಕದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಲ್ಲರು. ಇಷ್ಟ ವಿವೇಕಿಗಳಾದ ಆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜನತೆ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲ. ಸುಭಟರು, ಕವಿಗಳು, ಸುಪ್ರಭುಗಳು,

ಚೆಲುವರು, ಕೇರ್ಮಾವಂತರು, ಗುಣಶಾಲಿಗಳು, ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳು, ಅತ್ಯುಗ್ರರು, ಅಷ್ಟೇ ಗಂಭೀರ ಸ್ವಭಾವದವರು).

ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯಗಳು

ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮನಃ ಮನಃ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳು ನಾಲ್ಕು: ಸತ್ಯ, ಶಾರ್ಥ, ಏರ ಮತ್ತು ದಾನ. ಕರ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು ಪಂಪ ಹೇಳುವ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು : “ನನೆಯದಿರಣ್ಣ ಭಾರತ ದೊಳಿಂ ಪೇರರಾರುಮನೋಂದೆ ಜಿತ್ತದಿಂ ನೆನವೋಡೆ ಕರ್ಣನಂ ನನೆಯ ಕರ್ಣನೋಳಾದೋರೆ ಕರ್ಣನೇರು ಕರ್ಣನ ಕಡು ನನ್ನಿ. ಕರ್ಣನಳವಂತದ ಕರ್ಣನ ಚಾಗಮೆಂದು ಕರ್ಣನ ಪಡೆ ಮಾತಿನೋರ್ ಪುದಿದು ಕರ್ಣರಸಾಯನಮಲ್ಲಿ ಭಾರತಂ” ಭಾರತ ಏರರಲ್ಲಿ ಅವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಹೇಳುವ ಗುಣಗಳು ಚಲ, ನನ್ನಿ, ಗಂಡು, ಸಾಹಸ, ಧರ್ಮ, ಎಲ್ಲಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅತ್ಯನ್ನತಿ. ಇವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಇರುವುದು ಮಹೋನ್ವತ ಜೀವನದ ಆದರ್ಶ. ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕು. ಜೀವನದ ಸುಖವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಪರಲೋಕದ ಸಾಧನೆಯನ್ನೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ಇದು ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಬಾಳಿನ ಹದ. ಸಂಸಾರದ ಅಸಾರತೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ, ವಿರಕ್ತರು ನಮ್ಮ ಜನತೆಯನ್ನು ಐಂಟ ಪ್ರಗತಿಗೆ ವಿಮುಖರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬ ವಾದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಧಾರ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮಕರ್ತೃತ್ವಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಜನ ಇನ್ನೂ ಪೌರುಷವನ್ನು ಕಡೆಗಣೆಸಿದರೆಂಬ ವಾದವೂ ಅಷ್ಟೇ ದುರ್ಬಲವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜನ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದರೆ, ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕುಸುರಿಗೆಲಸ, ನಯನಮನೋಹರವಾದ ಮೂರ್ತಿ ಶಿಲ್ಪ, ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕೊರೆದಿಟ್ಟ ಸಂಸಾರದ ಜಿತ್ರಗಳು, ವಸಗಳಲ್ಲಿ ಕಸೂತಿ, ಪಾತ್ರೆ ಪಡಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರ, ಆಭರಣಗಳ ವೈವಿಧ್ಯ, ಜಾನಪದ ಮಟ್ಟಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಶಾಸೀಯ ಕಲಾ ಪರಿಣತೆಯವರೆಗಿನ ಸಂಗೀತ ನೃತ್ಯಗಳು, ಆಟಪಾಟಗಳು, ಕಲೆ, ಒಗ್ಗಟು, ಗಾದೆ - ಇವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ರಸಿಕರೆಗೆ ಸೌಂದರ್ಯೋಪಾಸನೆಗೆ ನಿರಂತರ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ.

ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿ

“ಚಾಗದ ಭೋಗದಕ್ಕರದ ಗೇಯದ ಗೊಟ್ಟಿಯಲಂಪಿ ನಿಂಪುಗಳ್ಲಿ ಅಗರಮಾದ ಮಾನಸರೆ ಮಾನಸರ್” ಎಂದು ಜೀವನ ರಸಿಕರೆಯ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಮ್ಮ ಆದಿಕವಿ ಪಂಪ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ತಾಗ ಭೋಗಗಳ ಸಮತೋಲನ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ತಾನು ಸುಖ ಪಡಬೇಕು; ಹಾಗಾಗಬೇಕಾದರೆ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನವರೆಲ್ಲ ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ತಾಗ ಬೇಕೆಂಬುದು, ಗೇಯ ಗೋಷ್ಠಿಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಕೂಡ ಹಿಂಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮದಿ ದೊರೆತಾಗಲೇ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಸಾರ

ಅಕ್ಷರದ ಸುಖ ಎಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಆಕ್ರೇಪವೇಳಬಹುದು. ತಾನೇ ಓದಿ ತಿಳಿಯುವನೆಂಬುದು ಈಗಿನವರ ಮಾತು. ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದ ಪರಂಪರೆಯಿಂದರೆ ಒಬ್ಬನು ಓದಿ, ಹಲವರು ಕೇಳುವುದು. ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ‘ಬರದೆ’ನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ‘ಓದಿ’ ಎಂದೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಬಲ್ಲವರು ‘ಹೇಳಿಸಿ’ದರು, ನಾನು ‘ಹೇಳಿದೆನು’ ಎಂದೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕವಿ ನುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಕಾವ್ಯ ‘ಸಕಲ ಜನ ಸುಶ್ರಾವ’ವಾಗಲೆಂದು ಹಾರ್ಡ್‌ಸುತ್ತಾನೆ. ಓದಿ ಹೇಳಿದವನಿಗೆ ಕೇಳಿದವನಿಗೆ ಫಲಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ‘ಅಕ್ಷರ’ದ ಅಲಂಪು, ಕಾವ್ಯವಾಗಲೀ ಮರಾಣವಾಗಲೀ ಶತಮಾನಾಧೇಯಾಗಲೀ ನಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ಒದಗುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿ ಇದು. ಹೀಗಾಗಿ ಒದದವರು ಕೂಡ ಈ ಎಲ್ಲಾದರ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಜ್ಯೇಷ್ಠನಿ ಭಾರತ, ರಾಜಶೇಖರ ವಿಳಾಸ, ಗದುಗಿನ ಭಾರತ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅಥವ ವಿವರಣೆ ಮಾಡಬಲ್ಲ ನಿರಕ್ಷರ ಪಂಡಿತರು ಹಲ್ಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಕೆಲವೆಡೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ. ನಿಜಲಿಂಗ ಶತಕ, ಸೋಮೇಶ್ವರ ಶತಕ, ರತ್ನಾಕರವರ್ಣಿಯ ಶತಕಗಳು, ಸರ್ವಜ್ಞ ಪದಗಳು, ದಾಸರ, ಶರಣರ ಉತ್ತಿಗಳು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಸರುಂರೋಚಿತವಾಗಿ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಉದಾಹರಿಸಬಲ್ಲವರು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಮಹೋನ್ವತ ಸತ್ಯಗಳಿಂದ ಹರಿದುಬಂದ ತಿಳಿವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಕೆಳಗಿನ ಸ್ತುರಗಳವರಿಗೆ ಸೋಸಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಸಾರವಾದದ್ದು ಹೀಗೆ. ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಉಳಿದುಬಂದದ್ದೂ ಹೀಗೆ. ಇಂದಿಗೂ ಗಮಕಿಗಳು, ಕೀರ್ತನಸಾರರು ಕನಾರ್ಚಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಾರವನ್ನು ಜನತೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೊಂಡೊಯ್ದುವ ಹರಿಕಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಆಗಾಗ ನಡೆಯುವ ಜಾತ್ರೆ, ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಮೂಜೆ, ಭಜನೆ, ಮರಾಣ ಪ್ರವಚನ, ಹಾಡು, ಕುನೀತ, ಕೋಲಾಟ, ಮೇಲಾಟ ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಮನೋರಂಜನೆಯೊಂದಿಗೆ ಧರ್ಮಜಾಗೃತಿ ಹಲವು ಜನರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪರ್ಕ, ಲಲಿತಕಲೆ ಹಾಗೂ ಜೀವನೋಪಯುಕ್ತ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಮೈತ್ರಿತಾಹಗಳೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಸಾರದ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾಧ್ಯಮ ಇದು. ಉರೋಟಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಜನತೆ ವಹಿಸುವ ಆಸಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉರಿನ ‘ದೃವದವರು ವಹಿಸುವ ಪಾತ್ರ ಇವೆರಡೂ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ಹೊಸತು. ಅದು ಬೇರು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಅವಕಾಶ ಬೇಕು.

ಸಾಕಾರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ಮಹೋನ್ವತಿಯೇನು, ಸುಸಂಸ್ಕೃತರ ಲಕ್ಷಣಗಳೇನು, ಜೀವನದ ಪರಮಾದರ್ಶ ಯಾವುದು ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹಲವಾರು ಸೂತ್ರಗಳು, ವಚನಗಳು,

ಪದಗಳು, ಗಾದೆಗಳು ಉಂಟು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಚಿತ್ರಣ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಥಾ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉದಾತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಜನ ಮನದ ಎದುರಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಾಕಾರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಆದಶಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರತ್ನಾಕರವರ್ಶಾಯ ಭರತೀಶನ ಚಿತ್ರ ತುಂಬ ಸಮಗ್ರವೂ, ಮನೋಹರವೂ, ಆಗಿದೆ. ಭರತೀಶ ವ್ಯಾಖ್ಯವಪೂರ್ವಂದು ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಸಂಸಾರದ ವಿಶಾಲ ಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಲಕ್ಷ್ಮಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕವಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ:

ಲೌಕಿಕ ಜಯವಂತೆರುಂಟು ಪಲಂಬರಾ ಲೌಕಿಕ ಪರಮಾರ್ಥವೆರಡಾ ।

ಭೂಕಾಂತರಲ್ಲಿ ಪಡೆವುದು ದುರ್ಬಳ ಸುವಿವೇಕ ಜೀವದರ್ಕಾ ಚಕ್ರೇಶ ॥

ಭೋಗ ವಿಚಾರವು ಬೇಕು ನೃಪಗಾತ್ಮ ಯೋಗ ವಿಚಾರವೂ ಬೇಕು ।

ರಾಗ ರಸಿಕನಾಗಬೇಕು ಭಾವಿಸೆ ಮೀತರಾಗ ರಸಿಕನಾಗಬೇಕು ॥

ಶೃಂಗಾರ ಕೋವಿದನಾಗಬೇಕಾತ್ಮ ಸುಸಂಘ ಸುಮುಖಿನಾಗಬೇಕು ।

ಸಂಗರ ಸಂಮುಖಿನಾಗಬೇಕಾತ್ಮ ಯೋಗಾಂಗ ಕೋವಿದನಾಗಬೇಕು ॥

ಇಹಲೋಕ ಸುಖವ ಭೋಗಿಸಬೇಕು ನೃಪತಿ ಯಶ್ವಿಹವಾ ಬೇಕು ಧರ್ಮದೊಳು
ಬಹುಕಾಂಕ್ಷೆಯೋಳು ಸಿಕ್ಕದಂತಿರಬೇಕು ನಿಸ್ಪಾತನಾಗಬೇಕೆಂದೆಯೋಳಗೆ ॥

ಕೊಡಬೇಕು ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವರಿಯಬೇಕು ಮೌನವೂ ಬೇಕು ।

ಬದವರಂತಿರಬೇಕು ಪ್ರಭುವಂತಿರಬೇಕು ನಡೆಯಿಂತು ಜಾತಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ॥

ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಹಿತನಂತೆ ವೈರಿ ಭೂಭೂಜರಿಗೆ ಭೂಜಗೇಂದ್ರನಂತೆ ।

ನಿಜಗುರುವಿಗೆ ಭೃತ್ಯನಂತೆ ಧಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ನಿಜ ಬಂಧುವಾಗಿರಬೇಕು ॥

ಪರವೆಂಗಳಿಗೆ ಹೇಡಿ ಕದನಕ್ಕೆ ಕಡುಗಲಿ ಪರಮತಕ್ಕೂದಂಬಡೆ ಮೂರ್ವಿ ।

ಅರುಹಕಾಗಮದೊಳು ತೀಶನಾತ್ಮ ಕಲೆಯೋಳಂ ತರಸನಾಗಿರಬೇಕು ನೃಪತಿ ॥

ಹವಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿಂದಿಯ ವರ್ಗವನವಿಚಳನಾಗಿರಬೇಕು ॥

ಭುವನಕಿಂದಿನರಾಯ ಸ್ವರ್ಗಕೆ ನಾಳಿನ ದಿವಿಜೇಂದ್ರ ನೆನೆಸಿರಬೇಕು ॥

ಇಲ್ಲಿ ‘ಜಾತಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯ’ ‘ನೃಪತಿ’ ಮೊದಲಾದ ಶಬ್ದಗಳು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಆದಶಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅರಸನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾದರೂ, ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತಹದು. ಕನ್ನಡದ ಜನ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡುದು ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ.

ಆಶಯ

ಕನಾಟಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂಬ ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ರೀತಿಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗಿನ ಕನಾಟಕದ ಒಮ್ಮೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸ್ಥರೂಪ, ಧರ್ಮ ಸಹಿತ್ತುತ್ತೆ, ಏರ ಜೀವನ, ಬಲಿದಾನ, ಜೀದಾಯ್ದ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಲೇಖನವು.

ಲೇಖಕರ ಪರಿಚಯ

ಪ್ರೌ. ಹಂಪ ನಾಗರಾಜಯ್ಯನವರು ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ ಸಂಶೋಧಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆ ಗೌರಿಬಿದನೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಹಂಪಸಂದ್ರಭದಲ್ಲಿ 1936ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತೋತ್ತರ ಪದವಿ ಪಡೆದ ಹಂಪನಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿದ್ವಾಂಸರನಿಸಿದ ಕುವೆಂಪು, ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ., ತೀ.ನಂ.ಶ್ರೀ ಹಾಗೂ ಡಿ.ಎಲ್.ಎನ್. ಅವರ ಗರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪಳಗಿದವರು. ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಣಿತಿ ಪಡೆದ ಹಂಪನಾ ಇದುವರೆಗೆ ಸುಮಾರು 60ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೈನ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಸಂಶೋಧನೆ ಅನುಪಮವಾದದ್ದು. ಇವರ ಸೇವೆಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ಅನೇಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳಲ್ಲದೆ, ಕನ್ನಡದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಪಂಪ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯೂ ಲಭಿಸಿದೆ. ಕನಾಟಕದ ಚರಿತ್ರೆ, ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ಮುಂತಾದಂತೆ ಅನೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರಾದ ಹಂಪನಾ ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ನಾಡೋಜ ಗೌರವ ಪುರಸ್ಕಾರವೂ ಸಹ ಲಭಿಸಿದೆ.

ಪ್ರಾರಂಭ

1. ಕನಾಟಕ ಜನತೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ – ಮಾಸಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್
2. ಕನಾಟಕ ಪರಂಪರೆ (ಭಾಗ 1, 2) – ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ
3. ಕನಾಟಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಮೀಕ್ಷೆ – ಡಾ. ಎಚ್. ತಿಪ್ಪೇರುದ್ದಸ್ವಾಮಿ

ಕನಾರ್ಟಿಕದ ಏಕೀಕರಣ : ಒಂದು ಅಮೂರ್ವ ಚರಿತ್ರೆ

- ಜಿ. ವೆಂಕಟಸುಭೂತ್ಯ

ಭಾರತದ ಯಾವ ಭಾಷಾಪ್ರಾಂತಕ್ಕೂ ಒದಗಿದ್ದ ದೊಭಾರ್ಗ್ಯ ಕನಾರ್ಟಿಕಕ್ಕೇ ಒದಗಿ ಬಂತು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕನಾರ್ಟಿಕದ ಒಂದು ಭಾಗದ ಆಡಳಿತವೇ ಮತ್ತೊಂದು ಆಡಳಿತದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿ ಸೋತೋ ಗೆದ್ದೋ ಎರಡು ಕಡೆಗೂ ಹಿಂಸೆ, ಆತಂಕ, ದಾರಿದ್ರ್ಯಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡ ದುರಂತದ ಕಥೆ. ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೀರ್ಘ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ನಾಡೆಂಬುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದಾಗಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಸಿಗುವ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ದಾಖಿಲೆಗಳ ಬಲದ ಮೇಲೆ ಕಡಂಬರು ಕನಾರ್ಟಿಕದ ಉತ್ತರ ಭಾಗದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ಆಳಿದರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನಾರ್ಟಿಕದಲ್ಲಿ ಗಂಗರು ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಅಂದರೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಕನಾರ್ಟಿಕ ಎರಡು ಹೋಳಿಗಿದ್ದರ್ದು ಸ್ವಷ್ಟ. ಮುಂದೆ ಚಾಲುಕ್ಯರು, ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರು, ಕಲ್ಯಾಣಿಯ ಚಾಲುಕ್ಯರು, ಕಳಜುಯರು, ಹೋಯ್ಲರು ಮುಂತಾಗಿ ರಾಜರು ಅನಿದಿಷ್ಟವಾದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಗಳುಳ್ಳ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಿದರು. ವಿಜಯನಗರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಕನಾರ್ಟಿಕದ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗವು ಒಂದು ರಾಜ ಮನೆತನದ ಆಡಳಿತಕ್ಕ ಒಳಗಾದದ್ದು. ಬಳಿಕ ಮೈಸೂರು ಅರಸರು ನೆಲೆ ನಿಂತ ಮೇಲೆ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಅಧಿನರಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನಂಥ ಒಂದು ಸಂಸಾಧನ ಒಳ್ಳಿಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಮಿಕ್ಕ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ ಇತರ ಆಡಳಿತಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತುಂಬ ಅವಮಾನವನ್ನೂ ಹಿಂಸೆಯನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸಾಧನದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಏಕೀಕರಣದ ಆಲೋಚನೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜರು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರಿಂದ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಈ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಉತ್ತರ ಕನಾರ್ಟಿಕದ ಜನತೆಗೆ ಕನ್ನಡದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ದೂರಕದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿಯನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೇರುವ ಒತ್ತಾಯವೂ ಜೊತೆಗೆ ಅವಮಾನವೂ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಜಾಪಂತರ ಹೈಯಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಂತರಂಗದ ಒತ್ತಾಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿತು.

ಆ ಭಾಗವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಭಾಷಾಪರವಾದ ಪ್ರಾಂತಗಳಾದರೆ ಆಡಳಿತವು ಸುಸೂತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತು. ಸು. 1800ರಲ್ಲಿಯೇ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲ್ಕರ್‌ ಆಗಿದ್ದ ಸರ್ ಧಾಮಸ್ ಮನ್ಸ್ರೋ ಎಂಬ ದಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಕನ್ನಡದ ಏಕೀಕರಣದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದನು. ಮನ್ಸ್ರೋ ತೆಲುಗು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿ ಮಹಾಜನಪ್ರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದನು. ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೇಳಿದ್ದರೆ

ಕನಾರ್ಟಿಕ ಈ ವೇಳೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಮೃದ್ಧ ಭಾಗವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತ ಇತ್ತು. ಆ ಭಾಗ್ಯ ನಮಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಭಾರತದ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿಯೂ ಬಂಗಾಳ ಒರಿಸ್ಸು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಒತ್ತಾಯಗಳು ಏಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಕನ್ನಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡದ ವಿದ್ಯಾವರ್ಥಕ ಸಂಘದ ಸಾಫ್ಪನೆಯಿಂದ ಏಕೀಕರಣದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ದೊಡ್ಡ ಬೆಂಬಲ ದೊರಕಿತು. ರಾ.ಹ. ದೇಶಪಾಂಡಯವರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ 1890ರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವರ್ಥಕ ಸಂಘವು ಸಾಫ್ಪಿತವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಹಿತಿಗಳ ತಂಡವೇ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಂದಾಯಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ಮೈಸೂರು ಸಂಸಾಫನದ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಬಿಂಬಿತೀ ಮತ್ತು ಮಾಸಿ ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲಿಸಿದರು. ಒಂದು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಸಮ್ಮೇಳನವು 1907ರಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. 1908ರಲ್ಲಿ ಅಂಥದೇ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದು ಮೈಸೂರು ಸಂಸಾಫನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಸಾಫ್ಪಿತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಸಾಫ್ಪಿತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಏಳು ವರ್ಷಗಳು ಕಾಯಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಈ ಎರಡು ಸಂಸ್ಕೇಗಳು, ವಿದ್ಯಾವರ್ಥಕ ಸಂಘ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಕನಾರ್ಟಿಕದ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಲು ಬಲ ಪಡೆದವು. ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಯವೂ ಕೂಡ ಭಾಷಣಿ, ಲೇಖನ, ಸಮ್ಮೇಳನಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಹಿತ್ಯಾಸ್ಕರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರ್ಯವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯದವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆಲಾರು ವೆಂಕಟರಾಯರು ರಚಿಸಿದ ‘ಕನಾರ್ಟಿಕ ಗತ್ಯೇಭವ’ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಎಚ್ಚರವುಂಟಾಯಿತು. ಏಕೀಕರಣದ ಕಾರ್ಯದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೂ ಕಾಬಿವ ಹೆಸರೆಂದರೆ ಆಲಾರು ವೆಂಕಟರಾಯರ ಹೆಸರು.

ಏಕೀಕರಣದ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ 1920ರಲ್ಲಿ ನಾಗಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ದೊರೆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಸಾಫ್ಪಿತವಾದ ಕನಾರ್ಟಿಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ನಿಂತರು.

ಕೆಲವು ಕಾಲ ಮೈಸೂರು ಸಂಸಾಫನವನ್ನು ಕನಾರ್ಟಿಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಓಲಾಟದಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ಸೇರಿಯೇ ಕನಾರ್ಟಿಕ ಪ್ರಾಂತವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಬಂತು. ಹೀಗಾಗಲೂ ಶ್ರೀರಂಗ, ಕೆ.ಆರ್. ಕಾರಂತ, ಕೆಂಗಲ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯ, ಜಂಗಲರಾಯರೆಡ್ಡಿ ಮುಂತಾದವರು ಮುಖ್ಯರಾಗಿ ಕಾರಣರು.

1955ರಲ್ಲಿ ರಾಯಚೌರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀರಂಗರು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು :–

“ಕನಾರ್ಟಿಕ ಒಂದಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಬಯಸಿ ಹಣ್ಣಾಗುತ್ತಲಿದ್ದ

ಮತ್ತು ಅದು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಕೃತಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಹೋರಿಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಇಂದು ಏಕೀಕೃತ ಕನಾಂಟಕದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗುವ ಭಾಗ್ಯ ನನಗೆ ಒದಗಿಸಿತು.”

ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ನಡೆದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ನನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಕನಾಂಟಕದ ಏಕೀಕರಣ ಸಾಧ್ಯವಾದುದಕ್ಕೆ ಈಗಿನ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕಾದುದು ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಎಂದರೆ ಲೆಕ್ಕವೇ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಜನಾಂಗದ ಹೊಡೆದಾಟದಂತೆ ನೇರವೇರಿತು. 1890ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ 1956ರಲ್ಲಿ ಸಾಧಿತವಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಅದು 70 ವರ್ಷಗಳ ಆಂದೋಲನ.

ಕನಾಂಟಕದ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳೂ ಆಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಿ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯತನಕ ಹೋರಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗ, ಅ.ನ.ಕ್ರ., ಶಿವಮೂರಿ ಶಾಸಿ ಇವರನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಸರಿಸಬೇಕು. ಇವರಿಗಿಂತ ಹಿರಿಯರಾಗಿದ್ದವರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಈ ಮೂವರು ತುಂಬ ಪರಿಣಾಮದಾಯಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಶ್ರೀರಂಗರು ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು.

ಅನೇಕ ಆಯೋಗಗಳು ವರದಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯ ಮನ್ಯವಿಂಗಡಣಾ ಆಯೋಗವು ನೀಡಿದ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ 16.1.1956ರಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ಣಯ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಮ್ಯಾಸೂರು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಲ್ಲೆಕಟ್ಟು ನಿರ್ಣಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಬೀದರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಸವಕಲ್ಯಾಂಪು ಕನಾಂಟಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಬೀದರ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿಸಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ಮನವಿಯನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಳಗೊಂಡರು.

ಬೀದರ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯ ಸಮಿತಿಯು ಹೋದಾಗ ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪೂರ್ವ ಕಾದಿತ್ತು. ಬೀದರ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕನ್ನಡದ ಬೋಡ್ರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಶಾಲೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರ್ಣಮಾಲೆ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಮರಾಠಿಮಾಯ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಹೊರಗೆ ಮರಾಠಿ. ಇಮ್ಮೋಂದು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಕನ್ನಡಮಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಸಮಿತಿಯ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅದು ಕರಿಮಣ್ಣಾದ ನೇಲ;

ನಡೆಯುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಹೊಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ಕಾಲಿಗೆ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಮಣ್ಣ ಅಂಟಹೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ನಾನು ಹೀಗೆ ಭಾಲ್ಮಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಭಾಷ್ಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ನೆನಪಿದೆ.

ಹೈದರಾಬಾದು ಸಚಿವ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಡಾ. ಮೇಲುಕೋಟಿಯವರ ಸಹಾಯವು ನಮಗೆ ದೊರಕಿತು. ಕೆಲವರು ಕನ್ನಡ ಮೂಲದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಹಾಯವೂ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಕ್ರಮೇಣ ಬೀದರಿನ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಗಳು, ಭಾಗೋಳಿಕ ಭೂಪಟಗಳು ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ಥಕಗಳು, ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿಸುತ್ತ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅನ್ನದಾನಯ್ಯ ಪುರಾಣಿಕರು ನೀಡಿದ ಸಹಾಯವು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಗೆ 1957-58ರಲ್ಲಿ ಬೀದರ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಏಪ್ರಿಲಿ, ಡಿ.ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಚಾಯ್ಯರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ನೇರವೇರಿಸಲಾಯಿತ್ತು. ಒಸವ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಆ ಉರು ಕನಾರಟಕಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ಆಂದೋಲನ ನಡೆಯುವಂತೆ ಏರಾಟು ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಈ ರೀತಿ ಕನ್ನಡ ಏಕೀಕರಣವಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡಿದ ಸಂಶೋಷಣೆ ಈಗಲೂ ನನ್ನ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ಸುವರ್ಣ ಕನಾರಟಕದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿರುವುದು ನನಗೆ ತುಂಬ ಸಂತಸದ ವಿಷಯ. ನಾನು ಆಶಾವಾದಿ. ಈಗ ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಕನ್ನಡದ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಮೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ ಜನ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುವ ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಲೇಖನ ಕೃಪೆ : ಕನಾರಟಕ ಏಕೀಕರಣದ ಅನುಭವಗಳು

ಆಶಯ

‘ಕನಾರಟಕ ಏಕೀಕರಣ’ ಎಂಬ ಈ ಮುಟ್ಟ ಲೇಖನ 1956ರಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾದ ನಮ್ಮು ನಾಡಿನ ಏಕೀಕರಣಮಾರ್ವ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಹಲವು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಗಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಸುಲಭವಾದದ್ದೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡವರ ಚಿಂತಕರು ಮತ್ತು ಹೋರಾಟಗಾರರು ಅತ್ಯಂತ ಬದ್ಧತೆಯಿಂದ ರೂಪಿಸಿದ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಮಾಡಿದ ಹೋರಾಟಗಳ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದಿನ ಅವಿಂಡ ಕನಾರಟಕವನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುವಂತಾಗಿದೆ. ಆ ಚಳೆವಳಿಯ ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ರೂಪ ಈ ಲೇಖನ.

ಪ್ರೌ. ಜಿ. ವೆಂಕಟಸುಭ್ರಯ್ಯನವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು 1913ರಲ್ಲಿ. ಮುಂದ್ದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ಗಂಜಾಂ ಇವರ ಹುಟ್ಟಿರು. ವೆಂಕಟಸುಭ್ರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಈಗ 106 ವರ್ಷ. ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಿತಿ ಪಡೆದಿರುವ ಇವರು ‘ಇಗೋ ಕನ್ನಡ’, ‘ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಘಂಟು’, ‘ಎರವಲು ಪದಕೋಶ’, ‘ಕನ್ನಡ ಕನ್ನಡ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಿಘಂಟು’, ‘ನಿಘಂಟು ರಚನಾ ಶಾಸ್ತ್ರ’ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಲೇಖಕ ವಿಮರ್ಶಕರಾಗಿಯೂ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹೊರತಂದಿರುವ ವೆಂಕಟಸುಭ್ರಯ್ಯನವರು ಕನಾಂಟಿಕ ಏಕೀಕರಣ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು. ಸಾಫ್ಟಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ರಚನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಐತ್ಯತೆಗೆ ಇದ್ದ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿ ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು.

ಪೂರಕ ಓದು

1. ಕನಾಂಟಿಕ ಗತ ವ್ಯೇಭವ – ಆಲೂರು ವೆಂಕಟರಾವ್
2. ಕನಾಂಟಿಕ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ದುಡಿದ ಮಹನೀಯರುಗಳು – ಸುವರ್ಣ ಕನಾಂಟಿಕ ಮಾಲೆ, ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಚರಿತ್ರೆ

– ಅಶೋಕಚುಮಾರ ರಂಜೇರೆ

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಚೀನತೆ

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೨ ಸಾವಿರದಿಂದ ಇಂದಿನ ಸಾವಿರ ಭಾಷೆಗಳು ಇರಬಹುದು ಎಂದು ವಿದ್ಯಾಂಸರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. (೧೦೧೧ರ ಜನಗಣತಿ ಪ್ರಕಾರ ಯುನೆಸ್ಕೋ ೧೧೦೦ ಮುಖ್ಯ ಜೀವಂತ ಭಾಷೆಗಳಿವೆ ಎಂದು ದಾಖಲಿಸಿದೆ) ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಭಾಷೆಗಳು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಸುದೀರ್ಘ ಪರಂಪರೆ ಇರುವ ನುಡಿಗಳಾಗಿವೆ. ಹಾಗೆ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಸುದೀರ್ಘ ಪರಂಪರೆ ಇರುವ ಕೆಲವೇ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವೂ ಒಂದು. ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಪುರಾತನವಾದ ಸುಮಾರು ೨೫೫ ಭಾಷೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಕನಿಷ್ಠ ಓಿ ಭಾಷೆಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಅವೆಂದರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು ಮತ್ತು ಮಲಯಾಳಂ. ಜಾಗತಿಕ ಭಾಷೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನ ಇದೆ. ಮೌಲಿಕ ಆಕರಣ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಂಸರು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಹಳತನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಪೂರ್ವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, ತಮಿಳಿನ ಶಿಲಪ್ಪದಿಕಾರಂ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ, ಅಶೋಕನ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕುರುಹುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ ಸಿಂಧು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ದ್ರಾವಿಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಿ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯ ಹಳತನ್ನು ಸಿಂಧು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ನಡೆದಿವೆ. ಹರಪ್ಪ ನಾಗರೀಕತೆಯ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಿಕರದ್ದಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ತಿಳುವಳಿಕೆಗಳೂ ಕೊಡ ಪ್ರಜಿಲಿತದಲ್ಲಿದೆ.

ಹರಪ್ಪ ನಾಗರೀಕತೆಯ ಸಮಕಾಲೀನದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡ ನಾಗರಿಕತೆಗಳು ಇದ್ದವು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪುರಾವೆಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಹರಪ್ಪ ನಾಗರಿಕತೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಇಂದಿನ ಕನಾಟಿಕದ ಮಸ್ಸಿ, ತೆಕ್ಕಲಕೋಟಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೊಡ ಸಾಕ್ಷಿಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ಯು.ಆರ್.ರಾವ್ ರೇಣು) (ಭಾಷಿಕ ಕನಾಟಿಕ - ಬಸವರಾಜ ಕೋಡಗುಂಟಿ) ಕ್ರಿ.ಪ್ರಾ. ೨೦೦೦ದಿಂದ ೨೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಹರಪ್ಪ ಮತ್ತು ಮಹಂಜೊದಾರೋ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಆ ಸಂಬಂಧದ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಜನರೆ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪದಗಳ ಉಲ್ಲೇಖ ಇರುವುದನ್ನು ಡಾ.ಹೆರಾಸ್ ಎನ್ನುವ ಸಂಶೋಧಕರು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಕ್ರಿ.ಪ್ರಾ. ೨೦೦೦

ವರ್ಷಗಳಿಗಂತಲೂ ಹಳೆಯ ಇತಿಹಾಸ ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಉಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ಕೆಲವೇ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆ ಭಾರತದ ಅದರಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಕನಾರ್ಟಿಕದ ಯಾದಗಿರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ, ಶಹಾಮರ ತಾಲೂಕಿನ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳು ಪುರಾತನ ಶಿಲಾಯುಗದ ಪುರಾವೆಗಳು ದೂರೀತ ಪ್ರದೇಶಗಳಾಗಿವೆ. ಇದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸನ್ನತಿ ಶ್ರೀಮಾರ್ತಿಂಚಿ ದಲ್ಲೀ ಅಶೋಕನ ಬೌದ್ಧಧರ್ಮದ ಬಹುದೊಡ್ಡ ನೆಲೆಯಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಪುರಾತತ್ವ ಇಲಾಖೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಸಿಂಧು ಕಣಿವೆಯ ಹರಪ್ಪ ಮಹಂಚೋದಾರೋ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನಾಗರಿಕತೆ ಇತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನಾಗರಿಕಗೊಂಡ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆ ಇತ್ತು. ಹಾಗೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡವೇ ಆಗಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಾದಗಳು ಇವೆ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಗುವ ಅನೇಕ ಮುರಾವೆಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಹಾಭಾರತ ಮತ್ತು ರಾಮಾಯಣದಂತಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮರಾಠಿಗಳು ಶ್ರೀ. ಪ್ರೊ. ಇನೇ ಶತಮಾನದಿಂದ ಶ್ರೀ. ಶ. ಇನೇ ಶತಮಾನದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮಹಾಭಾರತದ ಸಭಾವರ್ವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭೀಷ್ಣ ಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಕನಾರ್ಟಿಕ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಆ ಕಾಲಕ್ಷಾಗಲೇ ಕನಾರ್ಟಿಕ ಪ್ರದೇಶ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಕೂಡ ಇತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನುಡಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ. ಪ್ರೊ. ಇನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಗ್ರೀಕಿನ ಗಣಿತಜ್ಞ, ಖಿಗೋಳಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾದ ಟಾಲೆಮಿ ಶ್ರೀ. ಪ್ರೊ. ಒಂದಿಂದ ಒಂದರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಪ್ರಸ್ತಾಕದಲ್ಲಿ ಟಾಲೆಮಿಯ ಪಾಜೀನ ಭಾರತದ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಾದ ಅಧಣೆ ತಾಲೂಕಿನ ತವಸಿ, ವಿಜಯಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಇಂಡಿ, ಹೂವಿನಹಿಪ್ಪರಗಿ, ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುದಗಲ್, ಸವದಿ ಉರುಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕನ್ನಡದ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಗೋವಿಂದ ಪ್ರೇ ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಶ್ರೀಪೂರ್ವದಲ್ಲೀ ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶದ ಉರುಗಳ ದಾಖಲೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಇತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಶ್ರೀ.ಶ ಒಂಬಿಂ ರಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾಗಿರಬಹುದಾದ ಗ್ರೀಕಿನ ಪ್ರಹಸನವೊಂದರ ಕತೆ ಕನಾರ್ಟಿಕದ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಆ ಪ್ರಹಸನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅನೇಕ ಪದಗಳು ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಅವು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪದಗಳೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಎನ್ನುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಗೋವಿಂದ ಪ್ರೇ, ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂತಯ್ಯ ಮುಂತಾದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ದ್ರಾವಿಡ ಪ್ರದೇಶದ ಶಾತವಾಹನ ವಂಶದ ಹಾಲರಾಜ ಸಂಕಲಿಸಿದ ಗಾಥಾ ಸಪ್ತಶತಿ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಅನೇಕ ಪದಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮೊಟ್ಟ (ಮೊಟ್ಟೆ), ತುಪ್ಪ (ತುಪ್ಪೆ), ಪೆಟ್ಟು (ಮೊಡೆ), ರೊಟ್ಟೆ (ರೊಟ್ಟೆ), ಉರೋ (ಉರು) ಎನ್ನುವ ರೂಪಗಳು ಈಗಲೂ ಹಳೆಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಹಾಲರಾಜನ ಕಾಲಕ್ಷಾಗಲೇ ಕನ್ನಡ ಜನಭಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು ಎಂತಲೂ ವಿದ್ಘಾಂಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅಶೋಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀಮಾರ್ವದಲ್ಲೇ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಲಂಕಾಕ್ಕೆ ಭೋದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಸಂಫಾರಿತೆ ಮತ್ತು ಮಹೇಂದ್ರ ಇವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ. ಹೀಗೆ ಭೋದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಕೆತ್ತಿಸಿದ ಶಾಸನಗಳು ಈಗಲೂ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಯಾದಗಿರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸನ್ನತಿ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿ, ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಸ್ಸೆ, ಕೊಪ್ಪಳ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೊಪ್ಪಳ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಶೋಕನ ಶಾಸನಗಳು ದೊರೆತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿನ ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ್ತವ ಇಸಿಲ ಎನ್ನುವ ಪದ ದ್ರಾವಿಡದ, ಕನ್ನಡದ ಪದವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಿದ್ಘಾಂಸರಾದ ಡಿ.ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಶ್ರೀಮಾರ್ವದಲ್ಲೇ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಜರಿತ್ತೆಯನ್ನು ಸುಮೇರಿಯನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕಾಲಘಟ್ಟಕ್ಕೂ (ಕ್ರಿ. ಪ್ರಾ. ಸುಮಾರು ಮೂರಿರಿಂದ ಐದನೇ ಶತಮಾನ) ವಿದ್ಘಾಂಸರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮೇರಿಯನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಿ ದ್ರಾವಿಡದ ಹಳಪೆಯನ್ನು ಸುಮೇರಿಯನ್ನು ಕಾಲಘಟ್ಟಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಕೂಡ ನಡೆದಿವೆ. ಸುಮೇರಿಯನ್ನು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಪದಗಳು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಅನೇಕ ಪದಗಳ ನಡುವೆ ಸಾಮ್ಯತೆ ಇದ್ದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಅರ್ಥ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ನುಡಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಉದಾ :-

ಸುಮೇರಿಯನ್ನು ಪಡ	ದ್ರಾವಿಡ ಪದ	ದ್ರಾವಿಡ (ಅರ್ಥ)	ಸುಮೇರಿಯನ್ನು(ಅರ್ಥ)
ಉರ್ಬಾ	ಉರು	ಜನರು ಸೆಲೆ ನಿಂತ ತಾಣ	ಜನರು ಸೆಲೆ ನಿಂತ ತಾಣ
ಉರ್ಬಾ	ಉರ್ಬಾ	ಉರುವುದು	ಉರುವುದು
ಉರಿ	ಉರಿ	ಚೆಂಕಿಯಿಂದ ಹೊತ್ತಿರುವುದು	ಚೆಂಕಿ ಹತ್ತಿಸುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ

ಮೇಲಿನ ಪದಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ಯತೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸುಮೇರಿಯನ್ನು ಕಾಲಘಟ್ಟದಷ್ಟೇ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. ಸುಮಾರು ಮೂರರಿಂದ ಏದನೇ ಶತಮಾನ) ಹಳೆಯದು ಎಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕ್ಷೋಧಿತರಿಸಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಚಚೆಸುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಸುಮಾರು ಮೂರರಿಂದ ಏದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸ ಇರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಲಿಖಿತವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಆಕರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಲಿಖಿತ ದಾಖಿಲೆಗಳು ಕ್ರಿಮಾರ್ಥದ ದಾಖಿಲೆಗಳು ಆಗಿರುವುದನ್ನು ವಿಚಿತಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮೂಲ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಕವಲೊಡೆದ ಸಂದರ್ಭ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಕನ್ನಡದ ಚರಿತ್ರೆ ಕೂಡ ಅದರಷ್ಟೇ ಹಳತಾದದ್ದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧಕರಾದ ಪ್ರೌ. ಪ್ರ. ಶಟ್ಟರ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಶಂಗಂ ತಮಿಳಗಂ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಜರ್ಮನಿಯ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಪ್ಲಾಂಕ್ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆ/ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಶೇಷಜ್ಞಾ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾ ಸಮೂಹ ಸುಮಾರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಲಿಖಿತ ದಾಖಿಲೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಲೆನ್ಸೆ ಶತಮಾನದಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯಾದದ್ದು ಕಂಡರೆ ಕನ್ನಡ ಬರವಣಿಗೆಯ ರೂಪ ಈಗಿನ ದಾಖಿಲೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ರಿ.ಶ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆ, ಬೇಲೂರು ತಾಲೂಕಿನ ಹಲ್ಮಿಡಿ ಎಂಬ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಸನ ದೊರೆತಿದೆ. ಇದು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯ ಶಾಸನ. ಇದನ್ನು ಕದಂಬ ವಂಶದ ರಾಜನಾದ ಕಾಶುತ್ವವರ್ಮ ಬರೆಸಿದ ಶಾಸನವಾಗಿದೆ. ಬರವಣಿಗೆಯ ದಾಖಿಲೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಗುವ ಮೊದಲ ಆಧಾರ ಇದಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಉಹೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೆ ವಿಚಿತ ದಾಖಿಲೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹಲ್ಮಿಡಿ ಶಾಸನದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಈ ಎಲ್ಲ ದಾಖಿಲೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ನುಡಿ ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಪುರಾತನ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎನ್ನುವುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯ ವ್ಯಾಪಕತೆ

ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಐರಿಂದ ಇಸಾವಿರದಷ್ಟು ಭಾಷೆಗಳು ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಭಾಷಾ ತಜ್ಜರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ಸೆನ್ಸ್‌ಸ್‌ ಪ್ರಕಾರ ಸುಮಾರು ಏಳು ಸಾವಿರ ಜಿಲ್ಲರೆ ಭಾಷೆಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ದಾಖಿಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟ್ವಾಂದು ಭಾಷೆಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ವಿವರ ನೋಡಿದರೆ ವಿಚಿತವಾಗಿದೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೧೦ ರಪ್ಪು ಜನರು ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ಒಟ್ಟು ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರತಿಶತ ಎಂ ರಪ್ಪು. ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರತಿಶತ ಎಂ ಜನ ಒಟ್ಟು ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರತಿಶತ ಎಂ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ೨೦೧೧ರ ಜನಗಣತಿ ಪ್ರಕಾರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ೮೫೦ ಕೋಟಿ ಜನರಿದ್ದ ಅವರು ಸುಮಾರು ೯೫೫೦ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೬೫೫ ಕೋಟಿ ಜನರು ಬಳಸುವ ಒಟ್ಟು ಭಾಷೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು ೯೫೫. ಕೇವಲ ೬೫ ಕೋಟಿ ಜನರು ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೬೫೫ ಇಂದಿಗೆ ಎಂದು ದಾಖಲಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಕುಶಾಹಲಕರ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಮುಖ ಸುಮಾರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಅರ್ಥದಷ್ಟು ಜನರು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ೬೦ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವೂ ಒಂದು. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಭಾಷೆಗಳ ಸಮುದಾಯಗಳು ಬಳಸುವ ಬಹುತೇಕ ಭಾಷೆಗಳು ದೇಸಿ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿವೆ. ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹಚ್ಚು ಜನರು ಬಳಕೆ ಮಾಡುವ ಭಾಷೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅನೇಕ ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳು ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿವೆ. ಅವುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಮುಖ ೨೦ ಭಾಷೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವೂ ಒಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪೀಠಲ್ ಲಿಂಗ್ಸಿಸ್‌ಕ್ ಸರ್ವ ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ನಡೆಸಿದ ಭಾಷಾ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಅತಿ ಮೊದ್ದ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ೨೦೦೫ ರಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ಈ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮೊರ್ಕ್‌ಗೊಂಡಿದೆ. ಸುಮಾರು ೬೫ ಪ್ರಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಈ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಭಾಷಾತಜ್ಞರಾದ ಡಾ. ಜಿ. ಎನ್. ದೇವಿ ಅವರು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬುಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖ ಭಾಷೆಗಳೆಂದು ೬೦ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪರಿಗಳಿಸಿದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಉ ಭಾಷೆಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವೂ ಕೂಡ ಒಂದು. (ಉಳಿದ ಭಾಷೆಗಳು : ಱ. ಹಿಂದಿ ಟ. ತಮಿಳು ಇ. ಮರಾಠಿ ಇ. ತೆಲುಗು ಇ. ಬಂಗಾಳಿ ಇ. ಪಂಚಾಬಿ ಇ. ಮಲಯಾಳಂ).

ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಬಳಕೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೂ ಕೂಡ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ಯುನೆಸ್ಕೋ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಜನಗಣತಿಯ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಪ್ರಕಾರವೇ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕುವರೆ ಕೋಟಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯನ್ನು ಮನಸ್ವಾತಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. (ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಳಸುವ ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಸುಮಾರು ಆರು ಕೋಟಿಯವು ಜನ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.) ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಅತಿ ಹಚ್ಚು ಜನರು ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಂದರೆ ಅರಿಂದ ಮೂವತ್ತು ಭಾಷೆಗಳು ಸಿಗಬಹುದು. ಹಾಗೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರು ಬಳಸಲ್ಪಡುವ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡವೂ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಹೆಚ್ಚೆಯ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ, ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ

ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಬಳಸುವ ಕನ್ನಡ ನುಡಿ ಅನೇಕ ಅವಸ್ಥಾಂಶರಗಳನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇಂಥ ಭವ್ಯ ಪರಂಪರೆ ಇರುವ, ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ವಂತಿಕ್ಕಾಗಿ ರೋಚಕವಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯಾದದ್ದು ನಮಗೆ ದೊರೆತ ದಾಖಿಲೆಗಳೇ ಪ್ರಕಾರ ಉನ್ನೇ ಶತಮಾನದ ಶಿವಕೋಣಾಚಾರ್ಯರ ವದ್ದಾರಾಧನೆ ಕೃತಿಯಿಂದ. ಆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಪಂಪನ ವಿಕ್ರಮಾಜುಫನ ವಿಜಯ ಕೃತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರನ್ನ, ಪೊನ್ನ, ಜನ್ನ ಮುಂತಾದ ಚಂಪೂ ಪ್ರಕಾರದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ಲಿಖಿ ಭಾಷೆಗಳು

ಕ್ರ. ಸಂ	ಒಳಕೆಯಾಗುವ ಭಾಷೆ	ಭಾಷೆಯ ಗಂಡು	ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಜನಪರಿಸ್ಥಿತಿ (ಮುಲಿಯಾನಭ್ರಂಷಣೆ)	ಅನೇಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ಭಾಷಾಕರ ಸಂಖ್ಯೆ (ಮುಲಿಯಾನಭ್ರಂಷಣೆ)	ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆ (ಮುಲಿಯಾನಭ್ರಂಷಣೆ)
೧೧	ಮುಂಡಾರಿಯನ್‌ (ಜ್ಯೋನ್ಸ್)	ಸ್ವರ್ನೋ ಪೆಟ್ಟೆಟನ್‌	೩೨೧.೫	೧೮೮.೨	೧೧೨೦.೦
೧೨	ಸ್ವಾನಿಷ್	ಇಂಡೋ ಯುರೋಪಿಯನ್‌	೪೪೬.೦	೨೭೯.೯	೫೫೨
೧೩	ಇಂಗ್ಲೀಷ್	ಇಂಡೋ ಯುರೋಪಿಯನ್‌	೫೪೯.೨	೮೮೮.೪	೧೨೫೫.೦
೧೪	ಹಿಂದಿ	ಇಂಡೋ ಯುರೋಪಿಯನ್‌	೫೧೨.೦	೨೬೫.೫	೬೫೨.೫
೧೫	ಬಂಗಾಳಿ	ಇಂಡೋ ಯುರೋಪಿಯನ್‌	೨೨೮.೫	೨೬.೮	೨೬೫.೨
೧೬	ಮೋಹರ್ಗಿಸ್	ಇಂಡೋ ಯುರೋಪಿಯನ್‌	೨೨೮.೯	೨೬.೨	೨೬೫.೨
೧೭	ರಷ್ಯಾಯನ್	ಇಂಡೋ ಯುರೋಪಿಯನ್‌	೧೫೭.೫	೧೧೪.೫	೧೫೫.೦
೧೮	ಜಪಾನೀಸ್	ಜಪಾನೋನಿಕ್	೧೨೬.೨	೦.೨	೧೨೬.೨
೧೯	ಯೂ ಜ್ಯೋನ್ಸ್	ಸ್ವರ್ನೋ ಪೆಟ್ಟೆಟನ್‌	೮೭.೫	೦.೬೦೨	೮೭.೯
೨೦	ಮರಾಠಿ	ಇಂಡೋ ಯುರೋಪಿಯನ್‌	೮೭.೧	೧೨.೨	೬೫.೮
೨೧	ತೆಲುಗು	ದ್ವಾರ್ವಾಯನ್‌	೮೭.೪	೧೧.೦	೮೭.೭
೨೨	ವ್ಯಾ ಜ್ಯೋನ್ಸ್	ಸ್ವರ್ನೋ ಪೆಟ್ಟೆಟನ್‌	೮೭.೧	೦.೫೪೨	೮೭.೮
೨೩	ಟಿಕ್ಕೀನ್ಸ್	ಟಿಕ್ಕೀನ್ಸ್	೮೭.೫	೫.೨	೮೭.೨
೨೪	ತಮಿಳು	ದ್ವಾರ್ವಾಯನ್‌	೮೭.೮	೫.೦	೮೭.೮
೨೫	ಪ್ರೇಂಚ್	ಇಂಡೋ ಯುರೋಪಿಯನ್‌	೮೭.೨	೧೯೯.೨	೨೨೬.೬
೨೬	ವಿಯಿಕ್ಸನಾಮೀಸ್	ಆಸ್ಕ್ರೋ ಪ್ರಿಯಾಟ್ಸ್	೮೭.೦	೧.೦೦	೨೨.೦
೨೭	ಜರ್ಮನ್	ಇಂಡೋ ಯುರೋಪಿಯನ್‌	೮೭.೫	೫೪.೧	೧೫೫.೮
೨೮	ಉದ್ಯು	ಇಂಡೋ ಆಯ್ರನ್‌	೮೭.೦	೧೦೧.೬	೧೨೦.೬
೨೯	ಇಟಾಲೀಯನ್	ಇಂಡೋ ಆಯ್ರನ್‌	೮೭.೬	೩.೧	೮೭.೨
೩೦	ಸುಜರಾತಿ	ಇಂಡೋ ಯುರೋಪಿಯನ್‌	೮೭.೫	೪.೨	೮೭.೨
೩೧	ಫೋಜಾಯರಿ	ಇಂಡೋ ಯುರೋಪಿಯನ್‌	೮೭.೨	೦.೬೫೦	೮೭.೨
೩೨	ಸದರನ್‌ಮಿನ್	ಸ್ವರ್ನೋ ಪೆಟ್ಟೆಟನ್‌	೮೭.೨	೦.೬೫೨	೮೭.೨
೩೩	ಹಾ ಉಸಾ	ಆಫ್ರೋ ಪ್ರಿಯಾಟ್ಸ್	೮೭.೨	೨೫.೦	೮೭.೨
೩೪	ಇಂಡೋನೇಷಿಯನ್	ಆಸ್ಕ್ರೋ ಪ್ರಿಯಾಟ್ಸ್	೮೭.೬	೧೫೫.೬	೧೯೯.೦
೩೫	ಕನ್ನಡ	ದ್ವಾರ್ವಾಯನ್‌	೮೭.೬	೧೨.೨	೮೭.೨

ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿನ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಇಂ, ಇಂನೇ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ, ಹರಿಹರ, ರಾಘವಾಂಕ ಮುಂತಾದ ಕವಿಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹದು. ಇಂ, ಇಂನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ತದನಂತರ ತತ್ತಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ, ಇಂನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳು ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯದಂತೆ ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಕುವೆಂಪು, ಬೇಂದ್ರ, ಕಾರಂತ, ಮಾಸ್ತಿ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು. ಭಾರತದ ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದೊರಕದಷ್ಟು ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ (ಕಲೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ನಾಟಕ, ಪ್ರಬಂಧ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ) ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನಬುದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಹತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಿಂದಲೇ ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲ ಉತ್ತಪ್ತವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿದೆ. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಭಕ್ತಿಸಾಹಿತ್ಯ, ತತ್ತ್ವಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಸ್ವತಂತ್ರ ಜ್ಞಾನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದಿರುವ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಭವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯೇ ಇದೆ. ಸುದೀರ್ಘ ಇತಿಹಾಸ, ಉತ್ತಪ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆ, ತನ್ನದೇ ಜ್ಞಾನ ಸೃಷ್ಟಿ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ಇಂದು ಶಾಸೀಯ ಸಾಫ್ತ್ವಯಾನವೂ ಪಡೆದ ಭಾರತದ ಐದಾರು (ಸಂಸ್ಕೃತ, ತಮಿಜು, ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ಮಲಯಾಳಂ) ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ವೈವಿಧ್ಯತೆ

ಭಾರತ ದೇಶವೇ ಒಂದು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಭೋಗೋಳಿಕವಾಗಿ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಗಗನದೆತರಕ್ಕ ಚಾಚಿಕೊಂಡು ಕಣಣ ಸೆಳೆಯುವ ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿಗಳಿಂದ ಹೊಡಿದ ಪ್ರದೇಶ, ಭಾರತದ ಮೂರ್ವ, ಪಾಷಾಂತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಇರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಡಲ ತೀರಗಳು, ನೂರಾರು ದ್ವೀಪಗಳು, ನಿತ್ಯಹರಿಷ್ಣಣದಂತೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡ ಮಲೆನಾಡಿನ ಘಟ್ಟಗಳು, ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿಗಳೂ, ದಟ್ಟ ಕಾನನಗಳು, ವಿಶಾಲವಾದ ಬಯಲು ಸೀಮೆ, ಭಯ ಮಟ್ಟಿಸುವ ಮರುಭೂಮಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಹತ್ತಾರು ಧರ್ಮಗಳು, ಸಾವಿರಾರು ಜಾತಿ ಉಪ ಜಾತಿಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಉತ್ತರದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣದವರೆಗೆ ನೂರಾರು ಭಾಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಉಪ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಭಾಷೆಗಳ ಬಳಕೆಯೂ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಸುದೀರ್ಘ ಚರಿತ್ರೆ ಇರುವ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ತನ್ನದೇಗೆ ಸೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಕನ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಕೂಡ ಇದೇ ರೀತಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿದೆ.

ಕನಾರ್ಟಿಕದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅದರ ಜೋತೆಗೆ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳ ಬಳಕೆಯೂ ಇದೆ. ಹಾಗೇನೇ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಕನ್ನಡವಲ್ಲ. ಹಲವು ಕನ್ನಡಗಳಿವೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಬೀದರ್ ಕನ್ನಡ, ಚಾಮರಾಜನಗರ ಕನ್ನಡ, ಬೆಂಗಳೂರು ಕನ್ನಡ, ಮಂಗಳೂರು ಕನ್ನಡ, ಧಾರವಾಡ ಕನ್ನಡ, ಬೆಳಗಾವಿ ಕನ್ನಡ, ಬಳಾಗ್ರಿ ಕನ್ನಡಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆಡುವ ಕನ್ನಡ, ಲಿಂಗಾಯಿತರು ಬಳಸುವ ಕನ್ನಡ, ಗೌಡ ಜನಾಂಗದವರು ಬಳಸುವ ಕನ್ನಡ, ಇತರೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳು ಬಳಸುವ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತೆ ದಲಿತ, ಬುಡಕಟ್ಟಿ ಜನರು ಬಳಸುವ ಕನ್ನಡಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ:- ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನಾರ್ಟಿಕದಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ ಎನ್ನುವ ಪದಕ್ಕೆ ಬೆಳಗಿನ ಉಪಾಹಾರ ಎಂದರ್ಥವಿದ್ದರೆ ಉತ್ತರ ಕನಾರ್ಟಿಕದಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ ಎನ್ನುವ ಪದಕ್ಕೆ ತೆವಲು, ತುರಿಕೆ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥ ಇದೆ. ಹಾಗೇನೇ ಉತ್ತರ ಕನಾರ್ಟಿಕದಲ್ಲಿ ಸಿರ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಸಿಹಿ ತಿನಿಸು. (ಕೇಸರಿ ಬಾತ್) ದಕ್ಷಿಣ ಕನಾರ್ಟಿಕದಲ್ಲಿ ಸಿರ ಎಂದರೆ ತಲೆ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥ ಇದೆ. ಉತ್ತರ ಕನಾರ್ಟಿಕದಲ್ಲಿ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಕಳವಿ ಎಂದು ಕರೆದರೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನಾರ್ಟಿಕದಲ್ಲಿ ನೆಲ್ಲು, ಭತ್ತ ಎನ್ನುವ ರೂಪಗಳು ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಹಾಗೇನೇ ಉಚ್ಛರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಅನೇಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಖಾರಿತ್ತಿಕವಾಗಿ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಈ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಮೂಲವೂ ಆಗಿದೆ. ಕನಾರ್ಟಿಕದ ಇತಿಹಾಸ, ಕನ್ನಡದ ಚರಿತ್ರೆ, ಕನಾರ್ಟಿಕ ರಾಜ್ಯದ ಭೌಗೋಳಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಭಾಷಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ದಿಗಿಲು ಹುಟ್ಟಿಸಿದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಕನಾರ್ಟಿಕದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಕನಾರ್ಟಿಕದ ಪರಿಸರವನ್ನು, ಜನರನ್ನು, ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಶಿಂಘಾಶ್ವಿಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ, ಧನಾಶ್ವಿಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡಿಗರು ಮತ್ತು ಕನಾರ್ಟಿಕದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಹಬಾಳ್ಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಶಯ

ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಭಾಷೆಗೂ ಮತ್ತು ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಜನರಿಗೂ ಮತ್ತು ಆ ಜನರು ನೆಲೆನಿಂತಿರುವ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧ ಇರುತ್ತದೆ. (ಕನ್ನಡ+ಕನ್ನಡಿಗ+ಕನಾರ್ಟಿಕ) ಈ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ನಾನು, ನನ್ನ ಭಾಷೆ, ನನ್ನ ಜನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಉರು, ನನ್ನ ಪ್ರದೇಶ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಮಾನ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಭಾವಕರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ಭಾವನಾಶ್ವಿಕ ಸಂಬಂಧ ಏರ್ಪಡಲು ಕಾರಣವೂ ಇದೆ. ನಾವು ಬಳಸುವೆ ಭಾಷೆ ಅದು ಕೇವಲ

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ

ಸಂವಹನಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುವ ಸಾಧನವಷ್ಟೇ ಆಗಿರದೇ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪ್ರತೀಕವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಯೋಚನೆಯ ವಿಧಾನವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಭಾಷಿಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಬಗೆಗೆ, ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಜನರ ಬಗೆಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮವರು, ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. (ನಾವು ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರ ಹೋದಾಗ ಇದರ ಅನುಭವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ.) ಹಾಗೇನೆ ನಾವು ನೆಲೆಸಿರುವ ಉರು, ಕೇರಿ, ಪ್ರದೇಶ, ತಾಲೂಕು, ಜಿಲ್ಲೆ, ರಾಜ್ಯ, ದೇಶಗಳವರಿಗೆ ನಮ್ಮದು ಎನ್ನುವ ಭಾವ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಭಾರತ ಸ್ವತಂತ್ರ ದೇಶವಾಗಲು, ರಾಜೀವರಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ರಾಜ್ಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಆಗಲೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಇಂಥ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಭಾಷಿಕ ಚಲುವಳಿಗಳು ನಡೆದು ದೇಶ, ದೇಶಗಳ ವಿಭಜನೆಯೂ ಆಗಿದೆ. (ಉದಾ:- ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಪೂರ್ವ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದ ಪೂರ್ವ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶವಾಗಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು) ಒಂದು ಭಾಷೆಗೂ, ಅದನ್ನು ಬಳಸುವ ಜನರಿಗೂ ಮತ್ತು ಅವರು ನೆಲೆವಿತ ಪ್ರದೇಶಪ್ರವ್ಯಾಪ್ತಿ (ಜ್ಯೇಷ್ಠವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧ ಇರದಿದ್ದರೂ) ಇರುವ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅರಿಯುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಹಾಗೇನೆ ನಾವು ಬಳಸುವ ಭಾಷೆ, ಅದು ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಬಗೆ, ಅದರ ಬಳಕೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಅದರ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯತೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮನೆಮಾತಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಕನಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ಈ ತಿಳಿವು ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತಿಳಿವು ಕನಾಟಿಕದ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯಲು, ಈ ನಾಡಿನ ಸಮಾಜವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಸೆಯಲು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂವಹನಗೊಳಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಜರಿತ್ಯೇಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಲೇಖಕರ ಪರಿಚಯ

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ, ರಂಗಭೂಮಿ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಶೋಕಕುಮಾರ ರಂಜೀರೆ ಅವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ, ಭಾಷೆ ಸಮಾಜ ಶಿಕ್ಷಣ, ವಿವಿಧ ವೃತ್ತಿಪದ ಕೋಶ, ಪದ ವಿನ್ಯಾಸ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದ ಸಂಬಂಧಗಳು: ಸಂಸರ ನಾಟಕಗಳ ಮುಖೇನ, ಮೂರಕ ನಾಟಕ, ಡಾ.ಎಚ್.ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಎನ್ನುವ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ. ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ವಾಗ್ವಾದಗಳು ಎನ್ನುವ ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಕೃಷಿ ಪದಕೋಶ, ದಿನ ದಿನ, ಆಡಳಿತ ಕನ್ನಡ ಎನ್ನುವ ಭಾಷಾ ಸಂಬಂಧಿ ಕೃತಿಗಳನ್ನು, ನುಡಿ ಭಿನ್ನಪ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಕನ್ನಡ ಎನ್ನುವ ಪತ್ರ ಮಸ್ತಕಗಳು ಇವರು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಸಂಪಾದನಾ ಕೃತಿಗಳು.

ಕಳೆದ ಏಲ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶ್ವೇತಕೌಶಿಂಗ ಮತ್ತು

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ

ಆಡಳಿತಾಶ್ರೀ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಶೋಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಡಾ. ಅಶೋಕಪ್ಪಮಾರ ರಂಜೇರೆ ಅವರು ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಯೋಜನಾ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ, ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ, ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಡಾ.ಕೆ.ವಿ.ನಾರಾಯಣ ಮತ್ತು ವಿಭಾಗದ ಸಮೋದ್ಯೋಗಿ ಮತ್ತರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಕೃಷಿ ಪದಕೋಶ, ಭಾಷೆ: ವಿಷಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪದಕೋಶ, ಕನ್ನಡ ಉಪಭಾಷಾ ಪದಕೋಶ, ಬಂಜಾರ-ಕನ್ನಡ ನಿಷಂಟಿನಂತಹ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾರ್ಥಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಆಡಳಿತಾಶ್ರೀ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಇವರು ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಒಂದು ದಶಕದಿಂದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪೂರಕ ಓದು

೧೦. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಚರಿತ್ರೆ : ಇಂಡಿ, ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಎಂ.ಎಚ್., ಅಂಕಿತ ಪ್ರಕಾಶನ, ಗಾಂಧಿ ಬಜಾರ್, ಬಸವನಗೂಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು - ೦೬

೧೧. ಭಾಷೆ ವಿಷಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ, ೨೦೦೯, (ಸಂ) ನಾರಾಯಣ ಕೆ.ವಿ., ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

೧೨. ಸಾಮಾಜಿಕ ಉಪಭಾಷೆ : ೨೦೦೦, ಮಹಾದೇವಯ್ಯ ಪಿ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ - ೫೬೭೨೧೫

೧೩. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭೇದಗಳು : ೨೦೧೨, ಸಂಗಮೇಶ ಸವದತ್ತಿಮತ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿ.ವಿ.ಹಂಪಿ

೧೪. ಕನ್ನಡ-ಕನ್ನಡಿಗ-ಕನಾರಟಕ : ಇಂಡಿ, ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್ ಎಲ್.ಎಸ್., ಕನ್ನಡ ಮಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಭಾಗ – ೨

ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಾವ್ಯ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ
(ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ತಾಳಿಗೆ)

ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಬಡವಶು ಪಂಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೋಡೆ
 ಕಾಲ ಬಡಿವುದಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ಗತಿಯುಂಟೆ
 ಶಿವ ಶಿವಾ! ಹೋದಹೆ, ಹೋದಹನಯಾ.
 ನಿಮ್ಮ ಮನದತ್ತಲೆನ್ನ ತೆಗೆಯಯಾ.
 ಪಶುವಾನು, ಪಶುಪತಿ ನೀನು,
 ತುಡುಗಣೆಯೆಂದು ಎನ್ನ ಹಿಡಿದು ಬಡಿಯದ ಮುನ್ನ
 ಒಡೆಯ ನಿಮ್ಮ ಬಯ್ಯದಂತೆ ಮಾಡು,
 ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ!

—ಬಸವಣ್ಣ

ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಂಪುಟ-೧; ವಚನ ಸಂಖ್ಯೆ-೫೫

ಅಯಾ ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ಬೇಡುವುದು ಸ್ಥಳವಲ್ಲ; ಕೈಯೆತ್ತಿಕ್ಕುವುದು ಸ್ಥಳವಲ್ಲ
 ಮತ್ತೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಗೋಧಿ ತೋಗರಿ ಬರಗು ಅಗಸೆ ಚೆನ್ನಂಗಿಬೇಳೆ
 ಕಡೆಬೇಳೆ
 ಬೆಲ್ಲ ಹುಣಿಸಿಹಣ್ಣು ಮಧು-ಇಂತು ಇವಂ ನಿಮ್ಮಳವಾಗಿ
 ಪಾಕವಮಾಡಿ
 ಗುರುವನರಿದಿತ್ತಕೊಂಬುದೇ ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ.
 ಅಕ್ಕೆ ಕುಸುಬೆ ಬಿಳಿಯೆಳ್ಳು, ಬಿಳಿಚೋಳ
 ಸಾಸಿವೆ ಹಾಲು ಮೊಸರು ಲವಣ ಹೆತ್ತಪ್ಪ ಶುಂಠ
 ಇಂತು ಇವಂ ನಿಮ್ಮಳವಾಗಿ ಪಾಕವ ಮಾಡಿ
 ಲಿಂಗವನರಿದಿತ್ತಕೊಂಬುದೇ ಸಿದ್ದಿ ಪ್ರಸಾದ.
 ಉದ್ದಿ ಸಾವೆ ವಟಾಣ ಸಜ್ಜೆ ಕರಿಕಡೆ ತೈಲ ಮೆಣಸು ಲಾವಂಗ
 ಇಂತು ಇವಂ ನಿಮ್ಮಳವಾಗಿ ಪಾಕವಮಾಡಿ
 ಜಂಗಮವನರಿದಿತ್ತಕೊಂಬುದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದ
 ಈ ಸ್ವೇಧಾನದೊಳಗಿಪ್ಪ ಸಕಲವನರಿದು ನಿಮ್ಮಲ ಪಾಕವಮಾಡಿ
 ನಿಜಗುರುನಿರಂಜನ ಚನ್ನಬಸವಲಿಂಗವನರಿದಿತ್ತಕೊಂಬ
 ಮಹಾಪ್ರಸಾದಿಯೇ ಶರಣ ಕಾಣಾ

—ದೇಶಿಕೇಂದ್ರ ಸಂಗನಬಸವಯ್ಯ

ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಂಪುಟ-೧೨; ವಚನ ಸಂಖ್ಯೆ-೨೨೮

ಪೈರಿಗೆ ನೀರು ಬೇಕೆಂಬಲ್ಲಿ ಉಚಿತವನರಿದು ಬಿಡಬೇಕು.
ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಅರಿವು ಬೇಕೆಂಬಲ್ಲಿ ಉಭಯವನರಿದು ಫಟಿಸಬೇಕು.
ಎರಿ ಹಿಡಿವನ್ನುಕ್ಕೆ ನೀರ ಹಿಡಿದದೆ ಸುಖವಲ್ಲದೆ ಏರಿದರುಂಟೇ?
ಕ್ರಿಯೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ, ಅರಿವ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ.
ಬೆಳೆಯ ಹೊಯಿದ ಮತ್ತೆ, ಹೊಲಕ್ಕೆ ಕಾವಲುಂಟೇ?
ಫಲವ ಹೊತ್ತ ಪೈರಿನಂತೆ, ಪೈರನೋಳಗೊಂಡ ಫಲದಂತೆ,
ಅರಿವು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು,
ಆಚರಣೆ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ ಲೇಪನಾದ ಮತ್ತೆ
ಕಾಮಭೀಮ ಜೀವಧನನೊಡೆಯನೆಂಬುದ ಭಾವಿಸಲಿಲ್ಲ.

-ಒಕ್ಕಲಿಗ ಮುದ್ದಣ್ಣು

ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಂಪುಟ-೬; ವಚನ ಸಂಶ್ಯೇ-೧೯೫೦

ಈಳೆ ನಿಂಬೆ ಮಾವು ಮಾದಲಕೆ
ಹುಳಿನೀರನೆರೆದವರಾರಯ್ಯಾ?
ಕಬ್ಬಿ ಬಾಳೆ ಹಲಸು ನಾರಿವಾಳಕ್ಕೆ
ಸಿಹಿನೀರನೆರೆದವರಾರಯ್ಯಾ?
ಕಳವೆ ರಾಜಾನ್ನ ಶಾಲ್ಯನ್ನುಕ್ಕೆ
ಓಗರದ ಉದಕವನೆರೆದವರಾರಯ್ಯಾ?
ಮರುಗ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪಚ್ಚೆ ಮುಡಿವಾಳಕ್ಕೆ
ಪರಿಮಳದುದಕವನೆರೆದವರಾರಯ್ಯಾ?
ಇಂತೀ ಜಲವು ಒಂದೆ, ನೆಲನು ಒಂದೆ, ಆಕಾಶವು ಒಂದೆ.
ಜಲವು ಹಲವು ದ್ರವ್ಯಂಗಳ ಕೂಡಿ
ತನ್ನ ಪರಿಬೇರಾಗಿಹ ಹಾಗೆ,
ಎನ್ನದೇವ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾಜುನಯ್ಯನು
ಹಲವು ಜಗಂಗಳ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನು? ತನ್ನ ಪರಿ ಬೇರೆ.

-ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿ

ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಂಪುಟ-೫; ವಚನ ಸಂಶ್ಯೇ-೨೮

ಜಲಚರಕೇಕೆ ತೆಪ್ಪದ ಹಂಗು?
 ವಿಹಂಗಕೇಕೆ ಅಡಿವಚ್ಚೆಯ ಮೇಟ್ಟು?
 ಮಥುರ ರಸಕ್ಕೇಕೆ ಮೇಲಪ್ಪ ಸಿಹಿ?
 ಕಲಪ್ಪಕ್ಕೇಕೆ ಕಾಲದ ಹಂಗು
 ದಾಸೋಹವನರಿದು ಮಾಡುವಂಗೆ
 ಇನ್ನೇತರ ಪೂಜೆ, ಪುಣ್ಯ?
 ಚನ್ನಬಿಸವಣ್ಣತ್ವಿಯ ಚಂದೇಶರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಎಡೆರಪಿಲ್ಲ
 —ನುಲಿಯ ಚಂದಯ್ಯ
 ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಂಪುಟ-೨; ವಚನ ಸಂಖ್ಯೆ-೧೫೧೩

ಆಶಯ

ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕನಾಂಟಕದ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಪತ್ತು. ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರದ ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಂದ ಸಮಾಜೋದ್ಧಾರದ ಚಿಂತನೆಗೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿದ್ದ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯೇನಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ದ್ವಾರಾ ಒಂದು ಒಂದು ಮೂಡಿದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅರಿವು ಹಂಚುವುದು ಈ ಪಾಠದ ಮೂಲ ಆಶಯ. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಜೀವನಾದರ್ಶಗಳ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದರೂ ಅಂದಿನ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಜಾಣ ವಿಜಾಣಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ ತತ್ವಾದರ್ಶಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಅನೇಕ ವಚನಗಳು ಈ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಜೀವನಾನುಭವಕ್ಕೆ ಅತಿ ಹತ್ತಿರವಾದ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಮುಖ್ಯ ಜೀವನಮಾರ್ಗವಾದ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳು ಗಂಭೀರ ಚಿಂತನೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಈ ಹಿನ್ನಲೆ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹಲವಾರು ಅಧ್ಯಯನ, ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ವಚನಗಳು ವ್ಯವಸಾಯದ ಬದುಕು, ಬವಣೆ, ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಜಿತ್ರಣಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಡದೆ ಕೃಷಿ ಅರಿವನ್ನು ಹಂಚುವುದು, ವ್ಯಾಜಾನಿಕ ವಿಶೇಷಣೆಗಳನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ತಿಳಿ ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞನ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಉದಾತ್ತ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಸಹ ನಿರ್ವಹಿಸಿವೆ.

ಬಸವಣ್ಣ: ಬಾಗೇವಾಡಿ ಬಸವಣ್ಣನ ಜನ್ಮಗ್ರಾಮ. ತಂದೆ ಮಾದರಸ, ತಾಯಿ ಮಾದಲಾಂಬಿಕೆ. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ರೂಪಾರಿ. ಬಸವಣ್ಣ ಬಾಳಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ, ಬರೆದದ್ದು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ. ಇವರಪ್ಪು ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕನಾಂಟಕದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಹಾಪುರುಷರೂ ಬೀರಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಶಿವರಣಿಯ ಎಂದಾಕ್ಷಣ ಬಸವಣ್ಣನ ನೆನಪಾಗುತ್ತಾರೆ. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂದಾಕ್ಷಣ ಬಸವಣ್ಣನ ವಚನಗಳು ನೆನಪಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಬಸವಣ್ಣ ತಾನಷ್ಟೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಸದೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಒಂದು

ಪರಂಪರೆಯನ್ನೇ ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದರು. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಆತ್ಮ ವಿಮರ್ಶೆಯ ವಚನಗಳು ಆಧುನಿಕ ನವ್ಯ ಕಾವ್ಯವನ್ನು, ಸಮಾಜ ವಿಮರ್ಶೆಯ ವಚನಗಳು ಬಂಡಾಯ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತವೆ. ಮೌಲ್ಯಾದರ್ಶ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವಚನಗಳು ಭಾವಗೀತೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಇಂಥು ಅಭಿವೃಕ್ಷಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಬಸವಣ್ಣ ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ, ಸಮಾಜದ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ, ಲೋಕದ ಮಾನವನಾಗಿ, ಕನಾಂಟಕದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಯಭಾರಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ.

ದೇಶಿಕೇಂದ್ರ ಸಂಗನಬಸವಯ್ಸಃ ಇವರ ಲಿಂಗ ವಚನಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ಇವರ ಇತಿವೃತ್ತದ ಸ್ವಷ್ಟ ಮಾಹಿತಿ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಂಗನ ಬಸವಯ್ಯನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವರಗಳೇನೂ ದೊರಕದಿದ್ದರೂ ಈತನ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಚನಗಳು ದೊರೆತದ್ದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ. ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿವ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ವೇದ- ಆಗಮ-ಲಾಪನಿಷತ್ತ- ಪುರಾಣ-ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಡುವುದೊಂದು ಪರಂಪರೆಯಾಗಿಯೇ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಟೋಕಿಸಿ, ಪುರಾತನ ಶರಣರ ವಚನಗಳಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಸಾಫ್ತಿ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಘೋಷಿಸಿ, ತಾನು ಒಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಉದ್ದರಣೆಗಳನ್ನು ಬಳಸದೆ ಅಜ್ಞ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಚನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಅಪೂರ್ವತೆಯನ್ನು ಮೇರೆದು ಈತನ ವಚನಗಳ ವ್ಯಶಿಷ್ಟ.

ಒಕ್ಕಲಿಗ ಮುದ್ದಣ್ಣ : ಜೋಳದಹಾಳ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದ ಭಕ್ತ ಒಕ್ಕಲಿಗ ಮುದ್ದಣ್ಣ, ಕೃಷ್ಣ ಕಾಯಕದ ಮೂಲಕ ಜಂಗಮ ದಾಸೋಹ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಈತ ಪ್ರತ್ಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ರಾಜನು ಕೇಳಿದ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ ಈ ಶರಣನ ವಚನಗಳ ಮುದ್ರಿಕೆ “ಕಾಮಭೀಮ ಜೀವಧನ ದೊಡೆಯ”. ಇವರು ಭಕ್ತಿಯ ಜೀಳಕು ಹರಡಲು ತನ್ನ ವೃತ್ತಿಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ವಚನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ: ಅಕ್ಕನೆಂದೇ ಪ್ರಜಲಿತ ಇರುವ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ ವಿಚಾರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಮೂಲಿಕೆ. ಉಡುತಡಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಅಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಚನಕಾರ್ತಿ. ಕನ್ನಡದ ಮೊದಲ ಕವಯಿತ್ರಿ. ಇವರ ಲಿಂಗ ವಚನಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂದಾಢಣ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನೆನಪಾಗುವ ಹೆಸರು ಬಸವಣ್ಣನದು, ಸೀಯರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನೆನಪಾಗುವ ಹೆಸರು ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯದು. ಯೋಗಾಂಗತ್ವಿವಿಧಿ, ಸ್ವರವಚನ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಚನ, ಕಾಲ ಜ್ಞಾನ ವಚನಗಳೆಂಬ ಲಘು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರೂ ಅಕ್ಕನ ಅಂತರಂಗ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು ಅವಳ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ. ಭಾವ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಅಪುಗಳ, ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಸ್ವಾನಹೊಂದಿವೆ.

ನುಲಿಯ ಚಂದಯ್ಯ: ಇವರು ವಿಜಾಪುರದಿಂದ ಱಲ ಮೈಲಿಗಳ ದೂರ ಇರುವ ಶಿವಗಣೀಗಿ ಗ್ರಾಮದವನೆಂಬ ಐತಿಹ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಚಂದಯ್ಯನು ಹಗ್ಗಿ ಹೊಸೆದು ದಾಸೋಹ ಕಾಯ್ದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ನುಲಿಯ ಚಂದಯ್ಯನು ಕಾಯುಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ಹೊಟ್ಟಿವನು. ತನ್ನ ಕಾಯುಕದ ಅನುಭವವನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಸೆದು ಹೊಸೆದ ಮಹಾ ಶರಣ.

ಪೂರಕ ಓದು

ಒಸವ ಯುಗದ ವಚನ ಮಹಾ ಸಂಪುಟ-ಪ್ರಥಾನ ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ.ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುಗಿರ್, ಕನ್ನಡ ಪ್ರಸ್ತುತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ, ಕನಾಣಟಿಕ ಸರ್ಕಾರ ೨೦೧೯.

<https://vachana.sanchaya.net/>

ಕೇರನೆಗಳು

- ಪುರಂದರದಾಸರು

ಉದರವೈರಾಗ್ಯವಿದು, ನಮ್ಮ
ಪದುಮನಾಬನಲಿ ಲೇಶ ಬಹುತಿಯಿಲ್ಲ ||೪||

ಉದಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಡಗದ ನಡುಗುತ
ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದನೆಂದು ಹಿಗ್ನಿತಲಿ
ಮದ ಮತ್ತರ ಶ್ರೋಧ ಒಳಗೆ ತುಂಬಿಟ್ಟಕೊಂಡು
ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗಾಶ್ಚಯ್ಯವ ತೋರುವುದು ||१||

ಕಂಚುಗಾರನ ಬಿಡಾರದಂದದಿ
 ಕಂಚು ಹಿತ್ತಾಳೆ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ನೆರಹಿ
 ಮಿಂಚಬೇಕೆಂದು ಬಲು ಜ್ಯೋತಿಗಳನು ಹಜ್ಜೆ
 ವಂಚನೆಯಿಂದಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದು ॥೫॥

ಕರದಲಿ ಜಪಮಣಿ ಬಾಯಲಿ ಮಂತ್ರವು
 ಅರಿವೆಯ ಮುಸುಕನು ಮೋರೆಗೆ ಹಾಕಿ
 ಪರಸತೀಯರ ಗುಣ ಮನದಲಿ ಸೃಂಗುತ್ತ
 ಪರಮ ಷ್ವರಾಗ್ನಿಶಾಲಿ ಎಂದೆನಿಸುವುದು ||೫೧|

ಬೂಟಕನದಲಿ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿ
 ದಿಟನೀತ ಸರಿಯಾರಿಲ್ಲೆನಿಸಿ
 ನಾಟಕ ಸ್ತೀಯಂತೆ ಬಯಲು ಡಂಭವ ತೋರಿ
 ಉಟದ ಮಾರ್ಗದ ಜಾನ್ವೇಲ್ಲದೆ ॥೪॥

ನಾನು ಎಂಬುದು ಬಿಟ್ಟು ಚ್ಯಾನ್ಸಿಗಳೊಡನಾಡಿ
 ಏನಾದರು ಹರಿ ಪೇರಣೆಯೆಂದು
 ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಮೌನದಿ ಮರಂದರವಿಲಲನ
 ಕಾಣದೆ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವು ॥೫೫॥

ಆಶಯ

ఓదలారద కన్నడ జనక్కే ప్రైడ కవిగళు గొత్తిరలి బిడలి, దానిర
హాడుగళు గొత్తిల్లదవరు మాత్ర అపరూప. జనర మేలే నిరంతర
ప్రభావవన్ను బీరువ జన సముఖితే దాస సాహిత్యద ప్రముఖ లక్ష్మణగళల్లి
ఒందు. ఇంతక దానిర హాడుగళు జ్ఞాన సంపద హాగూ భక్తి సంపదగళ
సావాళ్తిక హబ్బగగె సాధనవాగి పరిణమిసివే. కన్నడ నాడినాద్యంత ఎల్ల
స్తరగళల్లి వగ్గ-వణిగళ భేదవిల్లదే, జనర బాయల్లి ఉఱదుహోందు
ఒంద ఈ సాహిత్యవన్ను మోటమోదలిగే ప్రకటిసిద శ్రీయస్స బాసెల్లా
మితనానవరాద హమినా మౌగ్గింగరిగే సేరుత్తదే. శ్రీపాద రాజరింద
పూరంభవాద కేతనసేగళ రజనేయ సంప్రదాయివు ఈ ఐదునూరు
వణిగళల్లి సుమారు మూరు నూరా ఐవతు జన దాసరు మట్టి మూవతు
సావిరక్షు మిక్క కేతనసేగళన్ను రజిసిద్దారెందేరే అపగళ మహత్త గొత్తాగదే
ఇరదు. దాసశాట ఎందరే సేవకర గుంపు, శ్రీహరియ సేవకర పెంధక్కే
సేరిదవను ఎందు వాచ్చాధి. వ్యేదిక సంప్రదాయద కవిగళాద
నరవరితిథిరింద హిడిదు, శ్రీపాదరాయ, పురందరదాస,
కనకదాసరాదియాగి పూణోలరవరేగిన కవిగళు రజిసిద శ్రీహరియన్ను
కురితాద సాహిత్యవన్ను దాససాహిత్య ఎన్నబటుదు. కేతనసేగళు, పదగళు
దాస సాహిత్యద ప్రముఖ కృతిగళాగిరుతేవే. హరినామ స్వరణ హాగు
ద్వ్యాతమతద ప్రఱచార దాస సాహిత్యద ప్రముఖీ గురిగళు. కనాటక సంగీతక్కే
దాస సాహిత్యద శోదుగ అపార. పురందరదాసరన్ను 'కనాటక సంగీతద
మూల పురుష' ఎన్నతారే. ఇందిగూ కనాటక సంగీతవన్ను కలియువవరు
పురందరదాసర కృతిగళేందలే తమ్ము అభ్యాసవన్ను ఆరంభిసుతారే.

వ్యక్తి ఆసేయ స్ఫూర్థావవు వగ్గాద ఆసేయన్నాగిసిశోందు దేవరు, ధమ్మగళ మూలక సామాజిక అవస్తిగి కారణావాగిరువ వ్యవస్థేయన్ను, దాన కండప బహుతేచ దాసరు టికిసిద్దరూ పురందరదాసర ఈ కీటనేయల్లి జ్ఞానిగళ ఒడనాట అనివార్యతేయన్న సూచిసువుదు. వ్యక్తి మత్తు సమాజ రక్షణ హాగూ వికాసపు సుజ్ఞానిదింద ఎంబుదన్న ఒక్కి హేఖువుదరోందిగే ధమాచజారణయల్లియ చోఇషగళన్న విరోధిసువుదన్న కేంద్ర ఆశయవాగిసిశోందిదే.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ

ಪುರಂದರದಾಸರು: ಇವರ ದಾಸನಾಮ ಪುರಂದರದಾಸರೆಂದಾದರೆ ಪೂರ್ವದ ಹೆಸರು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ. ತಂದೆ ವರದಪ್ಪ ನಾಯಕ ತಾಯಿ ಲಟ್ಟಿ ದೇವಿ. ಇವರ ಜೀವನಗಾಢ ಹಲವು ದಂತ ಕಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಇವರ ಮೂಲದ ಕುರಿತೂ ಸಹ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿವೆ. ಗುರುತರ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲಸಾರದಿಂದ ‘ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ತಾಲೂಕಿನ ಅರಗ ಎಂಬ ಉಂದು ಪುರಂದರ ದಾಸರ ಕುರಿತು ಹಲವು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಾಕ್ಷೀಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಈ ಅರಗವೇ ಪುರಂದರ ದಾಸರ ಜನ್ಮ ಸ್ಥಳವೆಂದು’ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಕಡುಲೋಬಿಯಾಗಿದ್ದ ಇವರು ವೈರಾಗ್ಯ ತಾಳಿ ದಾಸದೀಕ್ಷೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪುರಂದರದಾಸರಾದರು. ಅವರ ಗುರುಗಳಿಂದ ದಾಸರೆಂದರೆ ಪುರಂದರ ದಾಸರಯ್ಯ ಎಂಬ ಹೊಗೋಕಿಗೆ ಪಾತ್ರಾದವರು. ಶ್ರೀಪುರಂದರ ವಿಶಲ ಎಂಬ ಅಂಕಿತದೊಂದಿಗೆ ಹಲವು ಕೀರ್ತನನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಭಾರತದ ಭಕ್ತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಂಗೀತ ಈ ಉಭಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಕಂಡ ಅಪರೂಪದ ವೈಶಿಷ್ಟ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ರಚಿಸಿದ ಇವರು ಸಂಗೀತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿ ಸ್ವೀಕೃತಗೊಂಡ ದಾಸವರೇಣ್ಯರು. ಕನಾರ್ಚಿಕ ಸಂಗೀತ ಪರಂಪರೆಗೆ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದವರು. ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಚಾರಿಯಾಗಿಸಿದ ಕೇತ್ತಿ ದಾಸ ಪಂಥಕ್ಕ ಸಂದಲ್ಯ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣಕರ್ತರು. ಭಕ್ತಿಯ ಭಾವ ಪರವಶತೆಯೊಂದಿಗೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದು ಇವರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತತ್ವವಾಗಿದೆ. ಇವರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ‘ಮರಂದರೋಪನಿಷತ್ತು’ ಎಂದು ವಿಶೇಷಿಸಿ ಒಪ್ಪಿರುವುದುಂಟು. ಬಹುಕಾಲ ಅವರ ವಾಸನೆ ಇಂದಿನ ಹಂಪೆಯಾಗಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿಯ ತುಂಗಭದ್ರೆಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಇರುವ ‘ಪುರಂದರ ಮಂಟಪವು, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ’.

ಪೂರಕ ಓದು

ಸಾವಿರದ ಕೀರ್ತನನೆಗಳು ಸಂ: ಎ. ವಿ. ನಾವಡ, ಗಾಯಿತ್ರಿ ನಾವಡ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಂಪೆ.

ಕುಲಕುಲವೆಂದು ಹೊಡೆದಾಡದಿರಿ

– ಕನಕದಾಸರು

ಕುಲಕುಲವೆಂದು ಹೊಡೆದಾಡದಿರಿ ನಿಮ್ಮ
ಕುಲದ ನೆಲೆಯನೇನಾದರೂ ಬಲ್ಲಿರಾ ಬಲ್ಲಿರಾ ॥ಪ್ರ॥

ಹಟ್ಟದ ಯೋನಿಗಳಿಲ್ಲ ಮೆಟ್ಟದ ಭೂಮಿಗಳಿಲ್ಲ¹
ಅಟ್ಟ ಉಣಿದ ವಸ್ತುಗಳಿಲ್ಲ²
ಗುಟ್ಟ ಕಾಣಿಸ ಬಂತು ಹಿರಿದೇನು ಕಿರಿದೇನು
ನೆಟ್ಟನೆ ಸರ್ವಜ್ಞನ ನನೆಕಂಡ್ಯಾ ಮನುಜ ॥೧॥

ಜಲವೆ ಸಕಲ ಕುಲಕ್ಕೆ ತಾಯಲ್ಪೆ
ಜಲದ ಕುಲವನೇನಾದರೂ ಬಲ್ಲಿರ
ಜಲದ ಬೊಬುಳಿಯಂತೆ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲವೀ ದೇಹ
ನೆಲೆಯನರಿತು ನೀ ನನೆಕಂಡ್ಯಾ ಮನುಜ ॥೨॥

ಹರಿಯೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಹರಿಯೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರ
ಹರಿಮಯವೆಲ್ಲವೆನುತ್ತ ತಿಳಿದು
ಸಿರಿ ಕಾಗಿನೆಲೆಯಾದಿ ಕೇಶವರಾಯನ
ಚರಣ ಕಮಲವ ಕೀರ್ತಿಸುವನೆ ಕುಲಜ ॥೩॥

ಆಶಯ

ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಡಂಬನೆ, ಪೌಢ್ಯ, ಕಂದಾಜಾರ, ಜಾತಿಯತೆಯಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಮಾಜದಿಂದ ದೂರ ಇಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಶಯ ಕನಕದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಅಂಶ. ಅಂತಹ ಆಶಯ ಕಟ್ಟಕೊಡುವ ಕುಲಕುಲವೆಂದು ಹೊಡೆದಾಡದಿರಿ ಎನ್ನುವ ಕೀರ್ತನೆ ಅಂದಿನ ಕಾಲಪಟ್ಟದ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕೀರ್ತನೆ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕವೇನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಜಾತಿಯ ಪಿಡುಗು ಇಂದು ಅಳಿಸಲಾಗದೆ ಬೆಳೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಓದುಗರಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ಈ ಜಾಗೃತಿ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ಇಡುವಂತಾಗಲಿ ಎನ್ನುವುದು ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದು ಕಾಲಪಟ್ಟದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಲೆಮಾರುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಕೊಡಲು ನೆರವಾಗುವುದನ್ನು ತಿಳಿಹೇಳುವ ಆಶಯವು ಈ ಪತ್ಯ ಅಳವಡಿಕೆಯದ್ದಾಗಿದೆ.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ

ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಾನ್ ಕವಿ ಕನಕದಾಸರು. ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಮುಖ ಶಿರೋನಾಮ, ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ನೋವಂಡು ಬೆಳೆದವರು. ಬಡತನ ಸಿರಿತನದ ಅನುಭವಗಳೆರಡನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಇವರು ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನ ಮನ ಮುಟ್ಟಿವಂತೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. ಬರಿ ಹೊಗಳಿಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಸದೆ “ಆರು ಬದುಕಿದರಯ್ಯ ಹರಿ ನಿನ್ನ ನಂಬಿ” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಲೋಕದೆಲ್ಲಾ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹೊಂಟುವರು ಕನಕದಾಸರು. ವಿಜಯನಗರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಬಾಡ ಪ್ರದೇಶ ಈಗಿನ ಹಾವೇರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಿಗ್ಗಾಂವ ಮತ್ತು ಬಂಕಾಪುರ ಪ್ರದೇಶದ ನಾಡಗೌಡ ಬೀರಪ್ಪ ಮತ್ತು ಸಾದ್ದಿ ಬಜ್ಜಮ್ಮೆ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕ್ಷೇತ್ರದ ಶಿರುಪತಿ ದಶನ ವರ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಮಗುವಿಗೆ ಶಿಮ್ಮಪ್ಪ ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಮುಂದೆ ಅವನು ದೊರಕಿದ ನಿಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಒಳಸಿದ್ದರಿಂದ ಕನಕನಾಯಕ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕನಕದಾಸ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯನಾಮದಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಲೀಯದ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಲಭ್ಯ ಕಾವ್ಯಗಳೆಂದರೆ ಮೋಹನ ತರಂಗಿನೆ, ನಳಜರಿತೆ, ಹರಿಭಕ್ತಿಸಾರ, ರಾಮಧಾನ್ಯ ಚರಿತೆ, ಸೃಸಿಂಹಸ್ತಪಗಳು.

ಪೂರಕ ಓದು

ಕನಕದಾಸರ ಶಿರೋನಾಮ, ಸಂ: ಪಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ್, ಪ್ರ: ಕನಕದಾಸ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠ / ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ, ಮಂಗಳಗಂಗೋತ್ತಿ, ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮಂಗಳೂರು.

ತತ್ವಪದ

ಸುಗ್ರಿ ಮಾಡೋಣು ಬಾರವ್ವಾ

– ಶಿಶುನಾಟ ಶರೀಫ್

ಸುಗ್ರಿ ಮಾಡೋಣು ಬಾರವ್ವಾ ಗೆಳತಿ
 ಸುಮೃಂಜ್ಯಕ ಹುಳತಿ?
 ಅಗ್ರದ ಫಲಗಳ ಕೊಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೊಲದೊಳು
 ಒಗ್ಗಿಲಿ ಕರೆದರೆ ಹಿಗ್ಗಿಲಿ ಹೋಗಿ

ಹೊಲದವ ಕರೆದರೆ ಹೋಗಲಿಬೇಕು
 ನೆಲೆಯನು ತಿಳಿಯಬೇಕು
 ಕುಲದವರೆಂದು ಸಲಗಿಯು ಸಾಕು
 ಬಲು ಜೋಕಿರಬೇಕು
 ಹೊಲದೊಳು ಬೆಳೆದಿಹ ಹುಳ್ಳಿ ಮಿಕ್ಕಿ ಕನ
 ತಳದ ಕೋಲಿಯ ದಾಟಿ ಕೊಯ್ಯೋಣ ಗೆಳತಿ ||

ಎಳೆಂಟು ಅಕ್ಕಡಿಯ ಏಣಿಸಿ – ನಮ್ಮು
 ಬಾಳನು ಅದರೊಳು ದಣಿಸಿ
 ಕಾಳಕೂಟ ವಿಷ ಏಣಿಸಿ ನಂಟಿನ
 ಸೋಲಗಳೆಲ್ಲವ ಗಣಿಸಿ
 ಬಾಳಿನ ರಾಗಿ ನವಣ ಸಜ್ಜೆಯ
 ಓಲ್ಯಾಡುತ ಬಹುರಾಗದಿ ಕೊಯ್ಯುತ ||

ಶಿಶುನಾಟಧೀಶನೆ ಗುರುವು – ಅವ
 ಕರೆದಲ್ಲಿ ಹೋಗೋದು ತರವು
 ಕಸವ ಕಳೆದು ಕೈ ಪುಡುಗೋಲ ಹಿಡಿಯುತ
 ಹಸನಾಗಿ ಹಲವೆಡೆ ಹರಿವ ಮನವ ಸುಟ್ಟು ||

ಆಶಯ

ತತ್ವ ಬೋಧನೆಗಾಗಿ ರಚಿತವಾದ ಹಾಡು/ಪದದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ತತ್ವ ಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಜನಪದ ಬದುಕಿನ ದಟ್ಟ ಪ್ರಭಾವ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಸರಳವಾಗಿ ಸಹಜ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಷ್ಟ ಸಂವಹನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೋಂದಿರುವುದು.

ಬದುಕಿನ ಸಹಜ ಚರ್ಚುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ರೂಪಕೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿ ಉದ್ದೇಶಿತ ತತ್ವವನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ರಚನೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ತತ್ವಪದವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬದುಕಿನ ಪಾಪ-ಮಣಿ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯ ಸುಕರ್ಮ-ಹುಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವ ಹಂತವು, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಜೀವ ಮೋಹದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಫಲಗಳ ಸಹಜ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಬೆಳೆ, ಹೊಯ್ಯಲು, ಸುಗ್ರಿ ಇತ್ತಾದಿ ರೂಪಗಳಿಂದ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಬದುಕು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿಯೂ, ಹಸನಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಹಾಗೂ ಸಂಗೀತ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅನುಭವದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದವರು ಶೀಶುನಾಳ ಶರೀಫರು. ಱಲರ್ ಮಾರ್ಚ್ ಇರಂದು, ಹಾವೇರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶೀಶುವಿನಹಾಳ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಪೂರ್ಣ ಹೆಸರು ಮಹಿಮ್ಮದ ಶರೀಫ. ತಂದೆ ದೇವಕಾರ ಮನೆತನದ ಇಮಾಮ ಹಜರತ ಸಾಹೇಬರು ಹಾಗೂ ತಾಯಿ ಹಜ್ರಾಮಾ. ಮುಲ್ಕಿವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಕೆಲ ಕಾಲ ಪ್ರಾಧಿಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಕುಂದಗೋಳದ ನಾಯಕ ಕುಟುಂಬದ ಘಾತಿಮಾರವರನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ ಒಂದು ಮಗುವಿಗೆ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಹೆಂಡತಿಯ ಅಕಾಲಿಕ ಮರಣದಿಂದ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರ ಬೇಸರವುಂಟಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಾಧನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಗುರು ಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟರ ಶಿಷ್ಯತದಲ್ಲಿ ಪರಮ ಶೈವ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಬೆಳೆದರು. ವೇದಾಂತ, ಶರಣರ ಮಾರ್ಗ, ವಚನಗಳ ಸುಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಶರಣರ ಒಡನಾಟ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ‘ಶೀಶುನಾಳಧೀಶ’ ಎಂಬ ಅಂಕಿತದೋಂದಿಗೆ ಹಲವು ತತ್ವಪದಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಇವರು ದೇವ ಹಾಗೂ ಖಾದರ ವಲಿಯವರ ಉಪಾಸಕರಾಗಿದ್ದರು. ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಾಂಧವ್ಯಕ್ಕೆ ಮಥುರ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಪರಿಸರದ ಬದುಕು, ಮೌಲ್ಯ ಹಾಗೂ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ರಚನೆ ಅವರ ತತ್ವಪದಗಳು ಸುಲಲಿತ ರಚನೆಗಳಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಕನ್ನಡ ಅನುಭಾವ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಾಫ್ತನ ಮನ್ಯಂ ಇದೆ.

ಪೂರಕ ಓದು

ಶೀಶುನಾಳ ಶರೀಫ ಸಾಹೇಬರ ಗೀತೆಗಳು, ಸಂ: ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟ, ಕ್ಷಮ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಜನಪದ ಗೀತೆ

ತಾವರೆಯ ಗಿಡ ಹುಟ್ಟಿ ದೇವರಿಗೆ ನೆರಳಾಗಿ
ನಾ ಹುಟ್ಟಿ ಮನೆಗೆ ಎರವಾದೆ | ಹಡೆದವ್ವ
ನೀ ಕೊಟ್ಟಿ ಮನೆಗೆ ಹೆಸರಾದೆ ||

ಬ್ಯಾಸಾಗಿ ದಿವಸಕ ಚೇವಿನ ಮರ ತಂಪ
ಭೀಮಾರತಿಯಂಬ ಹೋಳಿ ತಂಪ | ಹಡೆದವ್ವ
ನೀ ತಂಪ ನನ್ನ ತವರಿಗೆ ||

ಹೆಣ್ಣು ಹಡೆಯಲಿ ಬ್ಯಾಡ ಹೆರವರಿಗೆ ಕೊಡಬ್ಯಾಡ
ಹೆಣ್ಣು ಹೋಗಾಗ ಅಳಬ್ಯಾಡ | ಹಡೆದವ್ವ
ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಶಿವಗೆ ಬೈಬೇಡ ||

ಗಂಜಿಯ ಕುಡಿದರು ಗಂಡನ ಮನೆ ಲೇಸ
ಅಂದಣಿದ ಮಾಲ ಚಪುರಾವ | ಸಾರಿದರ
ಹಂಗೀನ ತವರ ಮನಿ ಸಾಕ ||

ತಾಯ ಮಕ್ಕಳ ದನಿಯ ತಾಳ ಬಾರಿಸಿದಂಗ
ಜೋಡ ಕಿನ್ನಾರಿ ನುಡಿದಂಗ | ಹಳಸಂಗಿ
ಹೊತ್ತೇರಿ ತಾಸೆ ಬಡಿದಂಗ ||

ತಾಯಿಲ್ಲ ತವರಿಗೆ ಹೋಗದಿರು ನನ ಮನವ
ನೀರಿಲ್ಲ ಕೆರೆಗೆ ಕರಬಂದು | ತಿರುಗಾಡ
ಆಗ ನೋಡದರಾ ದುಃಖಿಗಳ ||

ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಕಳುವಿ ಕಣ್ಣೀಗಿ ನೀರ ತಂದು
ಸಣ್ಣ ಸೆಲ್ಲಿದೆಲೆ ಮುಸುಕ್ಕಾರಿ | ಹಡೆದವ್ವ
ಹೆಣ್ಣು ಸಾಕೆಂದ ಜಲುಮಾಕ ||

ಅರಗಿನಂಥ ತಾಯಿ ಮರದಂಥ ಮಕ್ಕಳು
ಕರಗಿದರ ಬೆಣ್ಣೆ ತಿಳಿತುಪ್ಪ | ದಂಥಾಕಿ
ಕರಗಂಥ ತಾಯಿ ಇರಬೇಕ ||

ತೊಟ್ಟಿಲ ಹೊತ್ತೊಂದು ತವರಬಣಿ ಉಚ್ಚೊಂದು
ಅಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟಿಮೈ ಹೊಡಕೊಂದು । ತವರಾರ
ತಿಟ್ಟತ್ತಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡ್ಯಾಳ ॥

ಹಾಲುಂಡ ತವಿರೀಗಿ ಏನೆಂದು ಹಾಡಲೆ
ಹೊಳೆದಂಡೆಲುವ ಕರಕೀಯ । ಸುಡಿಯಂಗ
ಹಬ್ಬಲೆ ಅವರ ರಸಬಳ್ಳಿ ॥

ಆಶಯ

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಶತಶತಮಾನಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟಿ. ಪರಂಪರೆಯ ಸ್ವತ್ತಾದ ಜಾನಪದ ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಮೌಲಿಕ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೃತಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವುದು ಲಿಲಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಮೌಲಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೋ ಅದೇ ಜಾನಪದ. ಕನ್ನಡದ ಜಾನಪದ ಪರಂಪರೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡದು. ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಿವೆ. ಕಥನ ಕಾವ್ಯಗಳಿವೆ, ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾದ ಗೀತೆಗಳಿವೆ. ಗಾದೆ, ಒಗಟು, ಒಡಪುಗಳ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಬೇಕಿದೆ. ಸದಾ ದುಡಿಮೆಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಥಸಿಕೊಂಡ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆ ತಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬದುಕಿನ ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ ನಮಗೆ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳ ಸಂಪರ್ಕನ ಸ್ವರೂಪ ಮೂಲತಃ ಆಂತರಿಕ ಸಂಪರ್ಕನವಾಗಿದೆ. ಈ ಆಂತರಿಕ ಸಂಪರ್ಕನದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದರೆ ಇವು ಜನಪದರ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸಂಪೇದನೆಗಳಾಗಿರುವುದು. ವೈಕಿಂಗಿತ ಪಾತ್ರಾಯ ಭಾವನೆಗಳು ಆಂತರಿಕ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಸಂಪೇದನೆಗಳಾಗಿ, ಸಂಪೇದನೆಗಳು ಹಾಡಿಗೆ ತಿರುಗಿದಾಗ ಅವು ಸಾಮಾಧಿಕ ಸಂಪರ್ಕನದ ಸತ್ಯ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ರೂಪದ ಜನಪದಗೀತ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಬ್ರಹ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಾಗಬೇಕಾದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಅವಶ್ಯ ಹೆಣ್ಣು; ಮಗಳಾಗಿ, ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯಾಗಿ, ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ, ಸೋಸೆಯಾಗಿ, ತಾಯಿ, ಅತ್ಯೇಯಾಗಿ ತನ್ನ ವಿವಿಧ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಬಡವನಾದರೂ ಗಂಡನ ಮನೆಯೇ ಲೇಸೆಂದು, ಜೋರಿ ಬೀಸುವ ತವರು ಹಂಗಿನದೆಂದು ತಿಳಿದು ಗಂಡನ ಮನೆ ಹಸರನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುವ ಹಾಗೂ ಹಸರನ್ನು ತರುವ ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ

ತಮ್ಮ ತವರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಡಿ ಹರಿಸಿ ತನ್ನ ಹೃತ್ಯಾವರ್ಚಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವ ಸನ್ನಿಹಿತವನ್ನು ಈ ಜನಪದ ಶ್ರೀಪದಿಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಪೂರಕ ಓದು

೧. ಗದ್ದಿಮಂತ ಬಿ. ಎಸ್., ಐಟಿ, ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನಾಂಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.
೨. ಸುಂಕಾಪುರ ಎಮ್. ಎಸ್. (ಸಂಪಾದಕರು), ಐಟಿ, ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಶನ (ಭಾಗ-೪), ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠ, ಕನಾಂಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.
೩. ಪಾಟೀಲ ವೀ. ಎಲ್. (ಸಂಪಾದಕರು), ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ೨೦೧೯, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನಾಂಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.

ಭಾಗ – ೨
ಆಧುನಿಕ ಕಾವ್ಯ

ಮಂಕುತಿಮ್ಮನ ಕಗ್ಗ

– ದಿವಿಜೆ

ಹೊಸ ಚಿಗುರು ಹಳೆಬೇರು ಕೂಡಿರಲು ಮರ ಸೊಬಗು ।
ಹೋಸಯುತ್ತಿ ಹಳೆತ್ತುದೊಡಗೂಡೆ ಧರ್ಮ ॥
ಮುಷಿವಾಕ್ಯದೊಡನೆ ವಿಜಾಪು ಕಲೆ ಮೇಳವಿಸೆ ।
ಜಸವು ಜನ – ಜೀವನಕೆ – ಮಂಕುತಿಮ್ಮ ॥ ೭ ॥

ಬದುಕು ಜಟಕಾಬಂಡಿ, ವಿಧಿಯದರ ಸಾಹೇಬ ।
ಕುದುರೆ ನೀನೋ, ಅವನು ಪೇಳ್ಳಂತೆ ಪಯಣಿಗರು ॥
ಮದುವೆಗೋ ಮಸಣಕೋ ಹೋಗೆಂದ ಕಡೆಗೋಡು ।
ಪದ ಕುಸಿಯೆ ನೆಲವಿಹುದು – ಮಂಕುತಿಮ್ಮ ॥ ೮ ॥

ಹುಲ್ಲಾಗು ಬೆಟ್ಟದಡಿ, ಮನೆಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಾಗು
ಕಲ್ಲಾಗು ಕಷ್ಟಗಳ ಮಳೆಯ ವಿಧಿ ಸುರಿಯೆ ॥
ಬೆಲ್ಲ ಸಕ್ಕರೆಯಾಗು ದೀನದುಬ್ಬಲರಿಂಗೆ ।
ಎಲ್ಲರೊಳಗೊಂದಾಗು – ಮಂಕುತಿಮ್ಮ ॥ ೯ ॥

ನಗುವು ಸಹಜದ ಧರ್ಮ; ನಗಿಸುವುದು ಪರಧರ್ಮ
ನಗುತ ಕೇಳುತ ನಗುವುದತ್ತಿಶಯದ ಧರ್ಮ ॥
ನಗುವ ನಗಿಸುವ ನಗಿಸಿ ನಗುತ ಬಾಳುವ ವರವ ।
ಮಿಗೆ ನೀನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೋ – ಮಂಕುತಿಮ್ಮ ॥ ೧೦ ॥

ಆಶಯ

‘ಮಂಕುತಿಮ್ಮನ ಕಗ್ಗ’ ಹಲವು ವಚನ ಸರೂಪಿ ಚೌಪದಿಗಳ ಉದ್ದಂಥ. ಆದರೆ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಆಶಿಸುವ ಈ ಪ್ರಾಟ್ ಕವಿತೆಗಳೇ ಜೀವನದ ಸಮಸ್ತವನ್ನು ಅಧ್ಯೇತಸುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೋಧನೆಗಳಂತಿವೆ.

ಜೀವನವೆಂಬುದು ಹಲವು ಮಜಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಲ್ಯ, ಯೌವನ, ವೃದ್ಧಿಪ್ರಾಯ ಮನುಷ್ಯನ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಿನಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಬರುವ ಪ್ರಾಟಗಳು. ಒಂದು ಮೇರೆ ಹೊಸ ಚಿಗುರು ಮತ್ತು ಹಳೆ ಬೇರು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೋ

ಹಾಗೇ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಪೀಠಿಗೆ ಮತ್ತು ಹಿರಿಯ ಪರಸ್ಪರ ಅರಿತು ಬಾಳಿದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಸೋಗಸು. ಹೊಸ ಆಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆಯ ಅನುಭವ ಒಗ್ಗಾಡಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಶುಷ್ಟಿಗಳ ದರ್ಶನದ ಜೋತೆಗೆ ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನವೂ ಮೇಲೆವಿಸಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲ ಉತ್ತಮ ಬಾಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಎಂಬುದು ಕವಿಯ ಆಶಯ.

ಬದುಕು ಎಂಬುದು ಓಡುವ ಜಟಕಾ ಬಂದಿಯಂತೆ. ಆದರೆ ವಿಧಿ ಅದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಪಯಣಿಗನಾದವನು ಮದುವೆಸೂ ಹೋಗಬಹುದು, ಮನುಷ್ಯನಾದವನು ಹೋಗಬಹುದು. ವಿಧಿಯ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆಯೇ ವಲ್ಲಾವೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನಾದವನು ಅದನ್ನು ಅರಿತು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳಿಯದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಮನುಷ್ಯನಾದವನು ಇನ್ನೂ ಬೇಕು, ಮತ್ತೇನೂ ಬೇಕು ಎಂಬ ವ್ಯಾಸನದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಏಳಿ ಕೆಂಡು ಕರುಬಿತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ತಾನೂ ನಗುನಗುತ್ತಾ, ನಗಿಸುವುದೇ ಧರ್ಮ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ನಗುವನ್ನೂ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾ ಇರುವುದೇ ಉತ್ತಮ ಧರ್ಮ. ಅಂಥ ನಗುವ, ನಗಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ದೇವರಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೋ ಎಂದು ಕವಿ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ

ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. ಎಂಬ ಸಂಕಿಪ್ತ ನಾಮದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಡಿ.ವಿ. ಗುಂಡಪನವರು 1887ರಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುಳಬಾಗಿಲು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಕವಿ-ಲೇಖಕರಾಗಿ, ಪತ್ರಕರ್ತರಾಗಿ, ಸಂಘಟನಕಾರರಾಗಿ, ದಾರ್ಶನಿಕರಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. ಹತಾರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯ, ನಾಟಕ, ವಿಮರ್ಶ, ಪ್ರಬಂಧ, ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರ, ಜೀವನೆ ಚರಿತ್ರೆ, ತತ್ವ ಚಿಂತನೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಮುಂತಾಗಿ ಅವರು ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದ ಕೇತುಗಳಿಲ್ಲ. ವಸಂತ ಕುಸುಮಾಂಜಲಿ, ನಿವೇದನೆ, ಉಮರನ ಒಸಗೆ, ಕೇತಕಿ ವನೆ, ಮಂಕುತಿಮೃನ ಕಗ್ಗ ಮುಂತಾದ ಅವರ ಕಾವ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಫನತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿವೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಪದ್ಮಭೂಷಣ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮುಂತಾಗಿ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಭಾಜನರಾಗಿದ್ದ ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇಂದಿಗೂ ಮನೆಮಾತಾಗಿದೆ. ಡಿ.ವಿ.ಜಿ.ಯವರ ಮಂಕುತಿಮೃನ ಕಗ್ಗ ಎಂಬ ಜನಪ್ರಿಯ ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಪೂರಕ ಓದು

1. ಉಮರನ ಒಸಗೆ – ಡಿ.ವಿ.ಜಿ.
2. ಕನಾಂಟಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ – ಡಿ.ವಿ.ಜಿ.

ಪುಟ್ಟ ವಿಧವೆ

– ದ. ರಾ. ಚೇಂಡೆ

ಆಕೆಯಿದ್ದಳು ಕೊಸು; ಈತನಿನೂ ಹುಡುಗ
ಅವರ ತಾಯುಂದೆಗಳ ಹಿಗ್ಗು ಎಷ್ಟು!
ಧರ್ಮದಾ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಕ್ಯೇ ಕೂಡಿಸಲು
ಇವರಿಗೆನಿಸಿತು ಹಷ್ರ ಹಬ್ಬದಪ್ಪು!

ಕೊರಳ ಕರಿಮಣಿ, ಗಲ್ಲದರಿಷಿಣವು ಮುಗಬೋಟ್ಟು
ಆ ಮೇಲೆ ಉದ್ದು ಶಂಕುಮಾದ ಅಂದ!
ಆ ಮುಟ್ಟು ಮುತ್ತೆದೆ ಮುಟಮುಟನೆ ನೆಗದಾಡೆ
ಅಷ್ಟೇ ಕಂಡಿತು ಕಣ್ಣಿಗೆಮೈ ಚಂದ!
ಆಕೆ ದೊಡ್ಡವಳಾಗಿ, ಈತ ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದು
ಶೋಭನವ ಮಾಡಿದ್ದ ಉರಿಗಾಟ!
ಪೆಚ್ಚು ಮೋರೆಯ ಅಳಿಯ-ದೇವರಿದಿರಲಿ ಜನಕೆ
ಕಡಿಮೆ ಸಿಹಿಯೆನಿಸಿತ್ತೆ ಪ್ರಸ್ತರೂಟ?

ಹಷ್ರವೆಂಬುದರೊಳಗೆ ಚೊಚ್ಚಿಲದ ಸಂಭ್ರಮವು
ದೃವದಾಟವು ಎಂದಿತಿಡಿಯ ಉಾರು
ಮಗನು ಬಂದರೆ ಇಹಕೆ, ತಂದೆ ಏರಿದ ಪರಕೆ;
ಕ್ಷೀರ ಸಾಗರವಾಯ್ತು ಉಪ್ಪು ನೀರು.
ತಂದೆ ಹಿಡಿದಿಹ ಹಾದಿ ಒಂದರಡು ದಿನದಲ್ಲಿ
ಕೊಸು ಹಿಡಿದಿತು, ತಾಯಿಗುಳಿದಿತೇನು?
ಮೃ-ಗೋರಿಯಲಿ ಮಡಗಿ ಜೀವ, ಜೀವನವಾಯ್ತು
ಜೇನುಹುಳ ಉಳಿದಂತೆ ಕಳೆದು ಜೇನು

ಸತ್ತನೆಂದಳು ಕೊಸು-ತಾಯಿ ಅಯೋಽ ಎಂದು
ಖೋರೆಂದು ಗೋಳಿಟ್ಟ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊಸೆದು
ಹುಚ್ಚಿದ್ದ ಹೌಹಾರಿ ಹುಯ್ಯಲಿಟ್ಟಳು ಆಕೆ
ತನ್ನ ತಾ ಶಪಿಸಿದಳು ಹಲ್ಲ ಮನೆದು
ಹತ್ತೆ ದಿವಸಕೆ ಹಾಳು ಮುತ್ತೆದೆತನ ಹೋಗಿ
ಬೈಧವ್ಯ ಸಂಪತ್ತೆ ಪಡೆದಳಾಕೆ;
ಮನೆಯವರು ಬೈದಿಕರು, ಉಾರು ಧರ್ಮದ ತವರು;
ಶಾಸ್ತ್ರವಿರೆ ಬೇರೆಯ ವಿಚಾರವೇಕೆ?

ತಲೆಭಾರ ಇಳಿದಿತ್ತು ಅಂಗಾರ ಬೆಳೆದಿತ್ತು;
ಮೈಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿತ್ತು ಕೆಂಪು ಸೀರೆ
ಅದರಯೋ ಪಾಪ! ಆಕೆಯಿನ್ನೂ ಮಗುವು
ಸಿಂಗಾರವಿರದೆ! ಆ ಮಾತೆ ಬೇರೆ

ಹಿಟ್ಟು ಅವಲಕ್ಷ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದಳ್ಳೂ,
ಹೂಬತ್ತಿ ಹೊಸೆಯಲಿಕ ಮೈತಳೆದಳ್ಳೂ,
ಎಂಬಂತೆ ಬಾಳ ಕಳೆದಳು ಬಾಲೆ; ಹೂ ಮಾಲೆ
ಮುಳ್ಳಕಂಟಿಯ ಮೇಲೆ ತಾನೆಳೆದಳ್ಳೂ!

ನಿಟ್ಟಿಸಿರ ಸರದಲ್ಲಿ ಕಂಬನಿಯ ಮೋಣಿಸುತ್ತ
ಮಟ್ಟ ವಿಧವೆಯು ಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಬರಲು
ಗುಡಿಯ ಮೂರಿಗೆ ಮಂಕುಹಿಡಿದು, ಆಜಾಯರಿಗು
ಉರುಲೆಕ್ಕಿದಂತೆ ಬಿಗಿದಿತ್ತು ಹೊರಲು

ಕುರುಡು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಕರವು ನಿಂತಂತಾಕೆ
ಮೈಮುರೆತು ನಿಂತಾಗೆ ಗೂಗೆ ಹಾಡಿತ್ತು
ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತುವ ಕಣ್ಣ ಮೋರೆ ನೋಡಿತ್ತೊಮ್ಮೆ
ಜಾರ ಕೃಷ್ಣನ ಕಥೆಗೆ ಕೋಡು ಮೂಡಿತ್ತು!

ಆಶಯ

ಭಾರತೀಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯು ಕೌಟಂಬಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ
ವಿವಾಹಿತರಿಗೆ ಹಲವು ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬೆಸೆಯುತ್ತದೆ. ಅದು ಕೌಟಂಬಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ
ಮತ್ತು ಕೌಟಂಬಿಕ ಬಂಧವೂ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಮರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಗೆ ಸಹಜವಾಗಿದೆ.
ಆದರೆ ಸಮವಾಗಿಲ್ಲ. ದಾಂಪತ್ಯ ಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಸತರೆ ಆಕೆಯ ಗಂಡನಿಗೆ
ಮರು ಮದುವೆ. ಅದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಲತಾಯಿ
ಎಂಬ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಂಬಂಧ. ಗಂಡ ಸತರೆ ಮಾತ್ರ ಆತನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೌಟಂಬಿಕ
ನೆಲೆಯಾಚೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಯಿಂದ ‘ವೈಧವ್ಯ’ದ ಪಟ್ಟ, ಮಹಿಳೆ ವೈಧವ್ಯವನ್ನು
ಶಾಪವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮುತ್ತೆದೆಯಾಗಿ ಸಾಯಲು ಇಪ್ಪತ್ತಿ ‘ಮುತ್ತೆದೆ
ಸಾವು ಕೊಡು ದೇವಾ..’ ಎಂದು ಮೋರೆಯಿಡುತ್ತಾಳೆ. ವೈಧವ್ಯ ತನ್ನ ಸುತ್ತೆಲು
ಸುಳಿಯದಂತೆ ಮುತ್ತೆದೆ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಾಚರಣೆ ಪಾಲಿಸುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ
ಆಚರಣೆಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವುದು ಸಮಾಜದ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಎಕಮುಖಿಯಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸನ್ವಿಫೇಶನದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ಬಂಧವು ಬಾಲ್ಯ
ವಿವಾಹದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಳ್ಳುವ ಬಾಲ ವೈಧವ್ಯವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಮದುವೆ ಎಂಬ ಬಂಧವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು “ಗಂಡ

ಸತ್ತವ್ವಗೆ ರಂಡೆಮುಂಡೆನಬೇಡ ಕಂದನ ಹಿಡಿದು ತಪಹಾಳ ಅವಳಿಗೆ ಗಂಗಾದೇವೆಂದು ಕರಿಬೇಕೆ.” ಎಂಬ ಮಾದರಿಯ ಶ್ರಿಪದಿಗಳನ್ನು ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಈ ಕವಿತೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ

ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ (ರಣ್ಜಿ-ರಣ್ಜಿ) : ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ರಾಮಚಂದ್ರ ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಕಾವ್ಯನಾಮ ‘ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ’. ಧಾರವಾಡ ಇವರ ಮಟ್ಟಾರು. ಧಾರವಾಡದ ಆಕಾಶವಾಸಿ ಕೇಂದ್ರದ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿ, ಹೈಸ್ನ್ಯಾಲು ಹಾಗೂ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಯ ಕನಾರ್ಕಟಕ, ಜೀವನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗರಿ, ಸವಿಗೀತ, ಉಯ್ಯಾಲೆ, ನಾದಲೀಲೆ, ಅರಳು ಮರಳು, ಗಂಗಾವರೆರಣ, ನಾಕುತಂತಿ, ಕೃಷ್ಣಪುರಾತನ, ಚೈತ್ಯಾಲಯ ಮುಂತಾದ ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಧುನಿಕ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೋಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಬೇಂದ್ರೆಯವರೂ ಸಹ ಪ್ರಮುಖರು. ಇವರ ‘ನಾಕುತಂತಿ’ ಕವನ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಭಿಸಿದೆ.

ಸಾಯೋ ಆಟ, ದೆವ್ವದ ಮನೆ, ಜಾತ್ರೆ, ಮಂದಿ ಮನೆ, ಮಂದಿ ಮದಿವಿ, ಗೋಲ್, ತಿರುಕರ ಪಿಡುಗು ಮುಂತಾದ ನಾಟಕಗಳು; ನಿರಾಭರಣ ಸುಂದರಿ, ಮಾತೆಲ್ಲಾ ಜ್ಯೋತಿ ಇವರ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳಾದರೆ, ತಾಗೂರರ ನೋರೊಂದು ಕವನ, ಕಬೀರ ವಚನಾವಳಿ, ಜೀನಾದ ಬಾಳು ಬದುಕು, ಕನ್ನಡ ಮೇಘದೂತ ಇವು ಅವರ ಕೆಲವು ಅನುವಾದಗಳು. ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿರಾಟ ಸ್ವರೂಪ ಇವರ ವಿಮರ್ಶೆ ಕೃತಿಗಳು.

ಮೈಸೂರು, ಕನಾರ್ಕಟಕ ಹಾಗೂ ಬನಾರಾಸ್ ಹಿಂದೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಇವರಿಗೆ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಚರ್ ಪದವಿ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿವೆ. ರಣ್ಜಿಶಿರಲ್ಲಿ ಶಿವಮೋಗ್ಗದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿದ ಲಿಂನೆ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸರ್ವಾಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕೇಳ್ಕರ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ ಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ- ಹೀಗೆ ಹಲವು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಲಭಿಸಿವೆ.

ಪೂರಕ ಓದು

೧. ಫಣೀಯಮ್ಮೆ (ಕಾದಂಬರಿ), ಎಂ.ಕೆ. ಇಂದಿರಾ, ಹೇಮಂತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಂಗಳೂರು.
೨. ದೇವದಾಸಿ (ಕಾದಂಬರಿ), ದು.ನಿಂ. ಬೆಳಗಲಿ, ವಿಮೋಚನಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ವಿಮೋಚನಾ ದೇವದಾಸಿ ಪುನರ್ವಸ್ತಿ ಸಂಘ, ಅಧಣಿ.

ರೈತನ ದೃಷ್ಟಿ

— ಕುವೆಂಪು

ಕರಿಯರದೂ ಬಿಳಿಯರದೂ ಯಾರದಾದರೆ ಏನು?
 ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾವಗಂ ಸುಲಿಗೆ ರೈತರಿಗೆ!
 ವಿಜಯನಗರವೋ? ಮೊಗಲರಾಜ್ಯಕೆಯೋ? ಇಂಗ್ಲಿಷರೋ?
 ಎಲ್ಲರೂ ಜಿಗಣೆಗಳಿ ನನ್ನ ನೆತ್ತರಿಗೆ!
 ಕತ್ತಿ ಪರದೇಶಿಯಾದರೆ ಮಾತ್ರ ನೋವೆ?
 ನಮ್ಮೆವರೆ ಹದಹಾಕಿ ತಿವಿದರದು ಹೂವೆ?

ಸೋಮಾರಿಗಳಿಗೆ ಸುಖಿಗಳಿಗೆ ರಸಿಕರಿಗಲ್ಲಿ
 ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆಂಬುದದು ಕಾಮಧೇನು?
 ನೃಪ ಎಂಬ ಹೆಸರೊಡನೆ ಮುಡಿಯೋಂದನಾಂತೊಡನೆ
 ಕಳ್ಳರೊಡೆಯನು ಕೃಪೆಯ ಮೂರ್ತಿಯೇನು?
 ಶಿಂದುಂಡು ಮೆರೆವವರ ಮೆರವಣಿಗೆಗಾನು
 ಬಾಯ್ದಿರೆದು ನೋಳ್ಳಿ ಬೆಪ್ಪಾಗಬೇಕೇನು?

ಹರಕೆ ಯಾರದೂ? ಹಬ್ಬವಾರಿಗೂ? ಅದಾವಗಂ
 ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕಾಳಿಗಾನಲ್ಲಿ ಕುರಿ ಕೊಲೆಗೆ?
 ಕುಯ್ಯಾರಿಯನೆಂತಂತೆ ಸಾವು ಬದುಕಿನ ನಡುವೆ
 ಕರುಣೆ ಗರಗಸದಿಂದ ಸೀಳುವರು ಬೆಲೆಗೆ.
 ಸಾಕೆನಗೆ, ಸಾಕಯ್ಯ, ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪೂಜೆ;
 ಸಿಡಿಮದ್ದಿನಕತೆಗೆ ಗುಂಡು ಚರೆ ಲಾಜೆ!

ನೇಗಿಲಿನ ಮೇಲಾಣ! ಬಸವಗಳ ಮೇಲಾಣ!
 ನೆತ್ತರಿಲ್ಲದೆ ಸುಕ್ಕಿ ಸೋರಗಿದೆನ್ನಾಣ!
 ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಶೂಪನಬಿ ಮೋಹಿನಿಯ ರೂಪಕ್ಕೆ
 ಮರುಳಾಗನೆಂದಿಗೂ, ಸೀತೆ ಮೇಲಾಣ!
 ಬಡತನದ ಗೊಬ್ಬರವನನುದಿನಂ ಹೀರಿ
 ಹಿಡಿಸದೋ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸಿರಿಯ ಕಸ್ತೂರಿ

ಆಶಯ

ರೈತ ಈ ದೇಶದ ಬನ್ನೆಲುಬು. ಅವನು ಉತ್ತು ಬಿತ್ತು ಬೆಳೆಯದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನವೇ ದುಸ್ತರ. ಸತತವಾದ ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅವನು ಬೆಳೆಯುವ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ದೇಶ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಂಥ ನೇಗಿಲಯೋಗಿ ರೈತನನ್ನು

ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ? ನಮ್ಮದೇ ನೆಲದ ರಾಜರಿರಬಹುದು. ಮೊಗಲರು ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟಿಷರಂಥ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿಗಳಿರಬಹುದು - ಈ ಎಲ್ಲರೂ ರ್ಯಾಂತನ ನೆತ್ತರನ್ನು ಹೀರುವ ಜಿಗಣೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಕವಿಯ ಅಭಿಮತ. ಇಂಥ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಶೂಪರ್ ನವಿ ಮೋಹಿನಿಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮರುಳಾಗಬೇಡಿ. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸಿರಿಯ ಸತತ ಶೋಷಣೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಎಚ್ಚಿತ್ತಹೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ರ್ಯಾಂತರಿಗೆ ಕರೆ ಹೊಡುತ್ತಾರೆ. 1936ರಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಈ ಕವಿತೆ ಇಂದಿಗೂ ಈ 21ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೂ ಅನ್ನಯವಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಕವಿಯ ಮುನ್ಮೋಟಿ ಮತ್ತು ರ್ಯಾಂತರ ಪರವಾದ ಅವರ ಕಾಳಜಿ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿರದು.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ

ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಎಂಬ ಬಿರುದಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಕುಪ್ಪಳಿ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ಪುಟ್ಟಪ್ಪ ಅವರು ಕುವೆಂಪು ಎಂಬ ಕಾವ್ಯನಾಮದಿಂದ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದವರು. 1904 ಡಿಸೆಂಬರ್ 29ರಂದು ತಿವಮೋಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕುಪ್ಪಳಿ ಎಂಬ ನಿಸರ್ಗವೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಒಂಟಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಕುವೆಂಪು ತಮ್ಮ ಬರಹಗಳಿಗೂ ಅದೇ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನೇ ಧಾರುವಾಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮಲೆನಾಡಿನ ರಮಣೀಯ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಡುವೆಯೇ ಬಾಲ್ಯ ಕಳೆದ ಕುವೆಂಪು ನಂತರ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದ ಮೈಸೂರಿಗೆ. ಮೈಸೂರಿನ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮ ಕುವೆಂಪುರವರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಅಂತರ್ಗತ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರತಿಭಿಗೆ ವೇದಿಕೆಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಆರಂಭವಾದ ಕುವೆಂಪು ಬರಹ ದಣಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನೂ ಬಿಡದಂತೆ ಮಹೋನ್ನತ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಕುವೆಂಪುರವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣ ದರ್ಶನಂ ಮಹಾಕಾವ್ಯ, ಚಿತ್ರಾಂಗದಾ ಖಂಡಕಾವ್ಯ, ಕಾನೂರು ಹೆಗ್ಗಡತಿ ಮತ್ತು ಮಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮದುಮಗಳು ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಗಳು, ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳು, ನಾಟಕಗಳು, ವಿಮರ್ಶಾ ಸಂಕಲನಗಳು, ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ‘ನೆನಪಿನ ದೋಷೀಯಲಿ’ ಎಂಬ ವಿಶಿಷ್ಟ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ ವೈಕೀ ರಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವಪ್ಪೆರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆರುಹು ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಿದೆ. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಕುವೆಂಪು ಅದೆಮ್ಮೋ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಗೌರವಗಳಿಗೆ ಮೊದಲಿಗರೇ. ಕುವೆಂಪುರವರ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ದರ್ಶನ. ಬದುಕಿನ ಗಾಢ ಅನುಭವಗಳನ್ನು, ವೈಚಾರಿಕ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮೇಳವಿಸಿಕೊಂಡ ಅಪೂರ್ವ ಒಳನ್ಮೋಟಗಳ ರಸಸ್ವಾಷಿ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರನ್ನು ರಸಾಯನಿ ಎಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಪೂರಕ ಓದು

೧. ಹೋಗಿಲೆ ಮತ್ತು ಸೋವಿಯೆಟ್ ರಷ್ಯ, ಉದಯರವಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು.
೨. ಕುವೆಂಪು ಸಮಗ್ರ ಕಾವ್ಯ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.

ಅನ್ವದ ಮಣಿ

-ಚನ್ನವೀರ ಕಣವಿ

ಬೆಳುವಲದ ಹೊಲದ ಉದ್ದಗಲ ಎತ್ತರ್ಗೈ ಎತ್ತರಕೆ

ನಿಂತು ಗರಿಗೆದರಿ-

ಹಾರಿ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ.

ಬಿರಿಸು ನೆಲದೆದೆಗೆ ಬೆವರಿಳಿಸಿ, ಹದಗೊಳಿಸಿ

ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದವನ ಕೈ

ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೈ ಹೊಡವಿ ಏಳುತ್ತೇನೆ ಮುಗಿಲ ಮುತ್ತಿನ ಹನಿಗೆ.

ಎಡ ಹೊಡೆದು, ಸುತ್ತುಮುತ್ತಿನ ಕಳೆಯ ಕಿತ್ತಾಗ

ದಿನಕೆಳ್ಳಂದು ಗೇಣು ಸುಳಿದೆಗೆದು ಬೆಳೆಯುತ್ತೇನೆ.

ಶಿಸ್ತಿನ ಸಿಪಾಯಿಯಂತೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆ ಸಾಲಾಗಿ

ಮಸಾರಿಗ ಹಸಿರು ಧ್ವಜವನೆತ್ತಿ.

ಹೊಡೆ ಬಿಳಿ ಹಗುರಾಗುತ್ತೇನೆ ಹೀಗೆ

ಚರಗ ಚೆಲ್ಲಿವ ಸೀಗೆ ಹುಣಿಮೆಗೆ.

ಹಕ್ಕಿ ಬಂದು ಕುಕ್ಕಿದರೂ ತೂಗುತ್ತೇನೆ.

ತನೆಯೋಡನೆ, ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ನೋವಾಗದಂತೆ,

ಭೂಮಿತಾಯಿಗ ಭಾರವಾಗದಂತೆ

ಬಾಗುತ್ತೇನೆ ಮಾಗುತ್ತೇನೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ನೂರು ಸಾವಿರವಾಗಿ

ಕಾಳೆಲ್ಲ ಮುತ್ತಿನ ಗೊಂಡೆಯಾಗಿ.

ಹಂತಿಯ ಹಾಡು ಸೂಸಿ, ಬೀಸುಗಾಳಿಗೆ ಸೋಸಿ

ಕಣ ಕಣದಲ್ಲಿ ರಾಶಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ.

ಅದೇ ಚಣವೆ ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಹೋಟ್ಟು ಮೇವಿನ ಬಣವೆ.

ಹಿಟ್ಟಾಗಿ, ಬಳೆಯ ತಾಳಕ್ಕೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ

ಬಡವರಂಗೈ ತುಂಬ ಹೊಟ್ಟಿಯಾಗಿ,
 ಖಾರ, ಉಳ್ಳಾಗದ್ದಿ, ಮೋಸರು, ಬದನೆಕಾಯಿ
 ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟ್ಟಿಯಾಗಿ,
 ತುತ್ತು ತುತ್ತಿಗೆ ಶಿವ ಶಿವಾ ಎಂದು
 ತುಂಬುತ್ತೇನೆ ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆ
 ಇಷ್ಟ್ಲೂ, ಸಿಗದಿದ್ದವರ ಗೋಳು ಕೇಳಿ, ಕಸವಿಸಿಗೊಂಡು
 ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವುಡುಗಚ್ಚಿ
 ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.
 ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು ನಿಜವಾದ ನನ್ನ ಬೆಲೆ
 ನೀವೇಕೆ ಏರಿಸುತ್ತೀರಿ, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ?
 ನನ್ನ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಮುಗ್ಗು ನಾರಿಸಬೇಡಿ
 ದಯವಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಿ, ಅಡ್ಡ ಬರಬೇಡಿ
 ನಾನವರ ದೇವರ ಗುಡಿ.

ಆಶಯ

ಚನ್ನವೀರ ಕಣವಿಯವರು ಯಾವುದೇ ವಿಷಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಓದುಗರನ್ನು ತನ್ನತ್ವ ಸೇಳಿಯುವಂತೆ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡಬಲ್ಲ ಮಹತ್ವದ ಕವಿ. ಈ ಕವನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ಕಾಯಕ, ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯ, ಬೆಳೆ ಹಂತಗಳ ಪರಿಚಯ, ವಿವಿಧ ಬೆಳೆ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸ್ವಂದನದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಒಕ್ಕಣೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ತಟ್ಟೆಯಿಂದ ಒಡಲು ಸೇರುವ ಬಗೆ ಹಾಗೂ ಒಡಲಿಗೆ ಆಹಾರ ಸಿಗದವರ ನೋವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾ, ಆಹಾರ ಹಂಚಿ ಎಲ್ಲರ ಸೊತ್ತಾದ ಆಹಾರದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ

ನಾಡೋಜ ಚನ್ನವೀರ ಕಣವಿ ನಾಡು ಕಂಡ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿ, ವಿಮರ್ಶಕರು. ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೊಂಬಳ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರೆಪ್ಪ - ಪಾವತವ್ವ ದಂಪತ್ತಿಗಳಿಗೆ ೨೫.೧೯.೧೯ ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮಗನಾದ ಇವರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಗರಗದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಮುಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿ ೧೯೫೨ ರಲ್ಲಿ ಕನಾರಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಎಂ.ಎ. ಪದವಿ ಪಡೆದು ಅದೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ

ಕಾರ್ಯದಶೀಯಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡು, ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿದೇಶಕರಾದರು. ಕಣವಿಯವರು ಕಾವ್ಯ, ವಿಮರ್ಶೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಣವಿ ಅವರು ಕಾವ್ಯ ಸಂಕಲನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಾಷ್ಟಿ, ಭಾವಜೀವಿ, ಆಕಾಶಬುಟ್ಟಿ, ದೀಪಧಾರಿ, ಮರವಣಿಗೆ, ಜೀವದ್ವಾನಿ, ನಗರದಲ್ಲಿ ನೆರಳು, ಚಿರಂತನದಾಸ ಮುಂತಾದ ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಿಂತನ, ಕಾವ್ಯಾನುಸಂದಾನ, ಸಮಾಜಿತ, ಸಮರ್ಪೋಲನ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಮರ್ಶಕ ಗ್ರಂಥಗಳು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಅರವತ್ತ್ಯಾದನೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೈಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಇವರು, ನಾಡೋಜ, ಪಂಪ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಹೀಗೆ ಹಲವು ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಭಾಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಧಾರವಾಡದ ಕಲ್ಯಾಣ ನಗರದ ಚೆಂಬೆಕು ನಿವಾಸದಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಜೀವನದೊಂದಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಳಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯಕರ್ದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪೂರಕ ಓದು

ಕಣವಿಯವರ ಹೊಂಬೆಕು, ಹೊವು ಹೊರಳುವವು ಸೂರ್ಯನ ಕಡೆಗೆ, ಮಣಿನ ಮರವಣಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳು.

ಕನ್ನಡವೆಂದರೆ ಬರಿ ನುಡಿಯಲ್ಲ...

— ಕೆ. ಎಫ್. ನಿಶಾರ್ ಅಹಮದ್

ಕನ್ನಡವೆಂದರೆ ಬರಿ ನುಡಿಯಲ್ಲ,
ಹಿರಿದಿದೆ ಅದರಧರ್;
ಜಲವೆಂದರೆ ಕೇವಲ ನೀರಲ್ಲ.
ಅದು ಪಾವನ ತೀರ್ಥ.

ಕನ್ನಡವೆಂದರೆ ಬರಿ ನಾಡಲ್ಲ;
ಭೂಪಟ, ಗರೆ, ಚುಕ್ಕೆ;
ಮರವೆಂದರೆ ಬರಿ ಕಟ್ಟಗೆಯೆ?
ಶ್ರೀಗಂಧದ ಚಕ್ಕೆ.

ಕನ್ನಡ ಬರಿ ಕನಾಂಟಿಕವಲ್ಲ
ಅಸೀಮ, ಅದು ಅದಿಗಂತ;
ದೇವರು ಕೇವಲ ವಿಗ್ರಹವಲ್ಲ,
ಅಂತಭಾವ ಅನಂತ.

ಕನ್ನಡವೆಂದರೆ ಜನಜಂಗುಳಿಯಲ್ಲ
ಜೀವನ ಶೈಲಿ, ವಿಧಾನ;
ವಾಯುವೆಂದರೆ ಬರಿ ಹವೆಯೇ ಅಲ್ಲ:
ಉಸಿರದು, ಪಂಚಪೂರ್ಣಾ.

ಕನ್ನಡವಲ್ಲ ತಿಂಗಳು ನಡೆಸುವ
ಗುಲ್ಲಿನ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು;
ರವಿ ಶಶಿ ತಾರೆಯ ನಿತ್ಯಾತ್ಮವವದು
ಸರಸತಿ ಏಣೆಯ ಸೊಲ್ಲು

ಆಶಯ

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವೇಕ್ಕಾತೆಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಕವಿಗಳು, ಚಿಂತಕರು ಉಪರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಚಿಂತಿಸಿ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮಹತ್ವ ಹಾಗೂ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು, ಅವಸಾನವಾಗುವ

ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಿರುವಾಗ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಡಿದೆಚ್ಚಿರಿಸುವ, ಸತ್ತಂತಿಹರನ್ನು ಎದ್ದು ಹಾರಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರ, ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳು, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ಪ್ರಮಾಣೀಕ ಚಿಂತಕರು ಜನತೆಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವವನ್ನು, ಹಣ ಗಳಿಕೆಯ ನೇಪಡಾಚಿ ಹಣಕ್ಷೀಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಸಂಪತ್ತಿಂದು ನಾಡು ನುಡಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಮನಗಾಣಿಸುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಮೂಡಿರುವುದು ಒಂದು ಸವಾಲಾಗಿದೆ. ಸಂಕುಚಿತವಾದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನುಡಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾಧರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಪ್ರಜ್ಞಯೇ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಇಂಥ ಸವಾಲುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

‘ದೇಶವೆಂದರೆ ಮಣ್ಣಿಲ್ಲವೋ.. ದೇಶವೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರು..’ ಎಂದು ತೆಲುಗು ಕವಿ ಗುರಜಾಡರು ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಸುವಂತೆ ಈ ಕವಿತೆಯು ಕನ್ನಡವೆಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಬದುಕು, ಬದುಕಿನ ಜಾಳನ್ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ ಬಗೆಯನ್ನು ಬಹು ಆಯಾಮದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೨-೩ಿರಷ್ಟು ಜನರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಲ್ಲವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಬದುಕು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಿರುವ ಭವಿಷ್ಯದ ಬದುಕನ್ನು ಕೊಡಲಾರದೆಂಬ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೂ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ

ಮೌ. ಕೆ. ಎಫ್. ನಿಸಾರ್ ಅಹಮದ್: ಇವರ ಪೂರ್ವ ಹೆಸರು ಕೊಕ್ಕರೆ ಹೊಸ್ಲೈ ಶೇಖ್ರ್ ಹೈದರ್ ನಿಸಾರ್ ಅಹಮದ್. ಇವರು ಐಎಎಎ ಫೆಲ್ಪುವರಿ ಜಿರಂದು ಬೆಂಗಳೂರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ದೇವನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ‘ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಯಾವ ವೃತ್ತಿಯಾದರೂ ಮಾಡಿಕೋ, ನುಡಿ ಸೇವೆ ನಾಡ ಸೇವೆಗೂ ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಮರೆಯಬಾರದು’ ಎಂಬ ತಿಳಿವನ್ನು ಜೀವನ ಗಮ್ಯವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಎದ್ದುಕಾಣುವಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇವರು. ಭೂವಿಜಾನದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸಿದ ಇವರು ಕನಾರ್ಟಕದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಕವಿ, ಲೇಖಕ, ಅನುವಾದಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಮೂಲ್ಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ಇವರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅನುಕರಣೀಯವಾದದ್ದು. ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಫ್ತನ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಇವರ ಕಾವ್ಯ ಅಭಿಮಾನಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು. ಕನ್ನಡ ಭಾವಗೀತೆ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಅವರದೇ ಭಾಪು ಮೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮನಸು ಗಾಂಧಿ ಬಜಾರು, ನೇನೆದವರ ಮನದಲ್ಲಿ, ಸಂಜೆ ಇದರ ಮಳೆ, ನಿತ್ಯೋತ್ಸವ ಮುಂತಾದ ಅಗ ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳ ಜೊತೆಗೆ ವೈಚಾರಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಪಾದನೆ ಹಾಗೂ ಅನುವಾದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪದ

ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಗೆ ಹಲವು ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಸಂದಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ೨೦೦೯ರಲ್ಲಿ ಶಿವಮೊಗೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿದ ಒಂದು ಅಭಿಲಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸರ್ವಾಧ್ಯಾಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಸಹ ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು. ‘ಜೋಗದ ಸಿರಿ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ತುಂಗೆಯ ತೇನೆ ಬಳುಕಿನಲ್ಲಿ’ ಎಂಬ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ರೂಪಪಡೆದ ನಿತ್ಯೋತ್ಸವ ಕವಿತೆಯು ಇವರನ್ನು ಕನ್ನಡ ಜನಮಾನಸವು ‘ನಿತ್ಯೋತ್ಸವ ಕವಿ’ ಎಂದು ಗೌರವಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇವರು ಕುರಿಗಳು ಸಾರ್ಥಕ ಕುರಿಗಳು ಕವಿತೆಯು ಸೂಕ್ತ ವಿಡಂಬನೆಯಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿದ್ದು, ಈ ಕವಿತೆಯು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಫಾನವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದೆ.

ಪೂರಕ ಓದು

೧. ಕನ್ನಡದ ಬಾಪುಟ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.
೨. ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಮಾನ, ಕೆ.ವಿ.ನಾರಾಯಣ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಹಂಪಿ.

ಬಿಸಿಲುಗುದುರೆಯನೇರಿ ಹೋದಾ

– ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳದೆ ದಿಕ್ಕು ದೇಶಾಂತರ ಹೋದ ಮಗನ ಬೇಲಿಯಿಲ್ಲದ
ಒಮುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತಕರಾರೆತ್ತಿದಳು ಅಬ್ಜೆ.

ಪಳಗಿಸಲಾರೆ ಮಗನ್ನು
ಅವನಿಗಮರಿಯ ವ್ಯಾಪನ
ಮ್ಯಾಲೆ ಚಂದ್ರನ ಗ್ರಾಹ
ನೀವಾದರು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕಳುಸಿರೇ ಮಗನ್ನು

ಎಂದು ಅಬ್ಜೆ ಸುತ್ತಿನ ದೇವರಿಗೆ ಸೆರಗೊಡ್ಡಿ ಹಾಡಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು.

ಬಿಸಿಲುಗುದುರೆಯನೇರಿ ಹೋದಾ
ಕೈಮೀರಿದ ಚಂದಿರನ ಬೇಟಿಗೆ ಹೋದಾ ॥ಪ॥

ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮೀನಾಗಿ
ಬೆಳದಿಂಗಳಲೇಜುವ
ಚಂದ್ರನ ಹಿಡಿಯುವನೆಂದಾ ॥ಅವ॥

ಹಾರುವ ದ್ವಾಜದಂಥ ಪ್ರಾಗರಿನ ಬಾಲಕ
ಮುಗಿಲಿಗೆ ಎಗರುವನೆಂದಾ ।
ಆಕಾಶದಂಗಳಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಲಗ್ಗೆಯ ಹಾಕಿ
ಸೂರೆ ಮಾಡುವೆ ಸಿರಿಯನೆಂದಾ ।
ಕಡ್ಡಿಗೆ ಬಣ್ಣಗಳ ಮೆತ್ತುವ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ
ನಿಮ್ಮ ಮುಖುಗಿಸುತ್ತೇನ ಅಂದಾ ॥ ಹೋದಾ ॥

ಅಂಬಾರದಾಚೆಯ ರಂಭೇರ ನಾಡಿಂದ
ಬಾಡದ ನಗೆ ತರುವನೆಂದ ।
ಚಕ್ಕಂದವಾಡುವ ಜಿಕ್ಕೆ ತಾರೆಗಳನ್ನು
ಉಡಿತುಂಬ ತರುತ್ತೇನೆ ಅಂದ ।
ಸೋಕ್ಕಿದ ಚಂದ್ರನ ಸಭ್ಯನ ಮಾಡುವೆ
ಪಳಗಿಸುವೆ ದೇವರನೆಂದಾ ॥ ಹೋದಾ ॥

ಹೋದವ ಬಾರದೆ ಕಾತರ ತಾಳದೆ
ಕಡ್ಡಿ ಹಡದಿಯೆ ಹಾಸಿ ಕಾದೆ ।
ಬಂದೇ ಬರುತಾನಂತ ಆಕಾಶದಂಗಳದ
ಒಂದಾರೆ ಹೂ ತರುತಾನಂತ । ಭಾರ್ಯ

ಯಾವೇರುಪೇರಿನಲ್ಲಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದನೇನೋ

ಕಂಡರೆ ಕಣಿಸಿರೆ ತಿರುಗಿ | ಆ ಬಾಲನ ||

ಹಾಡುತ್ತಾ ಹಾಡುತ್ತಾ ದನದ ಶಕುನವ ಕೇಳಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಅಬ್ಜೆ ಅವಸರದಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಪಿಲೆಯ ಮುಂದೆ ಹುಂತಳು.

“ದಿಕ್ಕು ದೇಶಾಂತರ ಹೋದ ಮಗ ಮತ್ತೆ ಬರುತಾನಂದರೆ ಬಲಗಾಲೆತ್ತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಡಗಾಲೆತ್ತು” – ಎಂದಳು.

ಕಪಿಲೆ ಬಲಗಾಲೆತ್ತಿತು. ಅಬ್ಜೆಯ ಪ್ರೌತ್ಸಾಹ ಉಚ್ಚಾ ಬಂತು.

“ಈ ವಾರ ಬರುತಾನಂದರೆ ಬಲಗಾಲೆತ್ತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಡಗಾಲೆತ್ತು” ಎಂದಳು.

ಕಪಿಲೆ ಬಲಗಾಲೆತ್ತಿತು. ಆನಂದದ ಅಮಲೇರಿತು ಮುದುಕಿಗೆ.

“ಇವತ್ತೇ ಬರುತಾನಂದರೆ ಬಲಗಾಲೆತ್ತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಡಗಾಲೆತ್ತು” – ಎಂದಳು.

ಕಪಿಲೆ ಶಗಲೂ ಬಲಗಾಲೆತ್ತಿದ್ದೇ – ಅಬ್ಜೆಗೆ ಮುದದ ಮುಖ್ಯದರಿ ಮುಕ್ಕಳ ಹಾಗೆ ನಲಿದಾಡಿದಳು. ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೂರಲೊಲ್ಲಳು. ಕರುಮರಿಗಳಿಗೆ ಕಲ್ಲಜ್ಜೆ ಬಿಡಿಸಿ ನೀರು ಬೆರೆಸಿ ನೀರು ಕುಡಿಸಿ ದನ ಹಿಂಡಿಕೊಂಡಳು. ಗೂಡಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆ ಗುಡಿಸಿ ಸಗಣೆ ಸಾಗಣೆ ಮಾಡಿ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಾದ ರಂಗೋಲಿ ಹುಯ್ಯಳು. ಮೊಸರು ಕಡೆದು ಬೆಣ್ಣೆ ಮಾಡಿ ದ್ಯುವದ ಮುಂದೆ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಜಗ ಜಗ ಬೆಳಕಿಟ್ಟಳು. ಪರಿಮುಳ ನಾರುವ ಬಗೆ ಬಗೆ ಭಕ್ತಿಗಳ ಮಾಡಿ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಬೊಗಸೆ ನೀರು ಕೂಡ ಕುಡಿಯದೆ ಮುಖಿದ ಬೆವರೊರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಗನ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತೆ ಕುಂತಳು. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ದೇವರು ಅಸ್ತಂಗತನಾಗಿ ಕತ್ತಲಾದರೂ ಮಗ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬರುವನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಕುಂದಲಿಲ್ಲ. ಕಾಯುತ್ತೆ ಕುಂತವಳು ಹಾಗೇ ಸುಖನಿದ್ದೆಗೆ ಸಂದಳು. ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ –

ಯಾರೋ ಗೂಡಿನ ಮುಂದೆ ಓಡಿ ಬಂಧಂಗಾಯ್ಯು

ಕದ ಬ್ಯಾಗ ತಗೀರೆಂದು ಕೂಗಿಧಂಗಾಯ್ಯು

ಅಬ್ಜೆ ಕದ ತೆರೆದರೆ

ಕದೆ ತಳ್ಳಿ ಒಳನುಗ್ಗಿ

ಬೆನ್ನು ಹಿಂದಿಲೆ ಕದಮುಜ್ಜೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿರಿಟ್ಟು,

ಗುರುತಿಲ್ಲದ ಯಾರೋ ಪರ ಉರಿನವೆ.

ಬೆಂದ ಹೂವಿನ ಹಾಗೆ ಎಳೆಯ ಮುಖಿ ಬಾಡಿತ್ತು.

ಮೆಮುವಿ ಧೂಳಿನಲ್ಲಿ ಉರುಳಾಡಿಥಂಗಿತ್ತು.

ಓರೆಗೂದಲು ಕಟ್ಟಿ ನವಿಲುಗರಿ ಸಿಗಿಸಿದ್ದ.

ಮುರಿದ ಕೃದುಗಳ ಕೃಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ್ದ.

ಮೊನಚಾದ ನಕ್ಕತೆ ಎದೆಯೋಳಗೆ ನಾಟಿತ್ತು

ಹನಿ ಹನಿ ನೆತ್ತೆರು ನೆಲಕೆ ಸೋರಿತ್ತು.

ಬೇಟೆಯಲಿ ನೋಂದ ಮಿಗ ನರಳಿಥಂಗಿತ್ತು.

ಹಿಂದಿನಿಂದ್ಯಾರೋ ಬಂದಾರೆಂಬ ಭಯವಿತ್ತು.

ಕದಕೆ ಅಗಳಿಯ ಹಾಕಿ
ಹಡದವ್ವು ರಕ್ಷಿಸೆಂದ.
ಒಳಗಿದ್ದ ಕರ್ತೃಲ ಕಂಡು ಬದುಕಿನೆಂದ.
ಅಂಬೆಗಾಲಿಡುತ ಅಭ್ಯೇಯ ಬಳಿ ಬಂದ.
ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬರುವವರು ಯಾರು ಕಂದಾ?
ಎಂದಳು ಅಭ್ಯೇ ಅವನಂದ :
ಜಂದ್ರ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ!
ಯಾ ರೂಪದಿಂದಲೋ ಯಾ ಮಾಯೆಯಿಂದಲೋ
ಬೇಟೆಯಾಡುತ ಜಂದ್ರ ಬಂದೆ ಬರುವ,
ಈ ನಿನ್ನ ಕಂದನ್ನ ಕಾಪಾಡೆ ಎವ್ವ.
ಅವ್ವು ಅಂದನೆ ಕಂದ, ಅಭ್ಯೇಯ ಮೊಲೆ ತುಂಬಿ
ಜಿಲ್ಲಂತ ಜಿಮ್ಮೆದವು ಹಾಲು.
ಹಾಲು ಕಂಡದ್ದೇ ಹೋ ಹಾಲು ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಿಂದ,
ಜಂದ್ರ ಬಂದನು ಎಂದು ಸೆಚೆದು ಬಿದ್ದ!

ಫಕ್ಕನೆಚ್ಚರವಾಯ್ತಿ ಲಕ್ಷಭ್ಯೇಗೆ. ಜಲ ಜಲ ಬೆವರಿ ಕುಂತ ನೆಲ ಒದ್ದೆಯಾದವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕದ ಬಿಡಿದ ಸದ್ಗು ಕೇಳಿಸಿ, ಮೈ ಕೊಡಪಿ ಎದ್ದು ಬೀಳುತೇಳುತ ಪಣತಿ ಸಮೇತ ಬಂದು ಕದ ತೆಗೆದು - ಹೊರಗಿಣಿಕಿದರೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ ಮಗರಾಯ! ಯಾಕ್ಕಿಯ ಹೊತ್ತುಕೊಂಬಂದ ಜಂದಮುತ್ತ ಅಭ್ಯೇಯ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ‘ಯಾಕ್ಕಿ’ ಎಂದುಸುರಿದ, ಮಗನಿಗಿಂತ ಮುಂಜ ಮಂಜದ ಬಳಿಗೋಡಿ ಕಂಬಳಿ ಹಾಸಿ, ದಿಂಬಿಟ್ಟು ಅದರ ಮ್ಯಾಲೆ ಯಾಕ್ಕಿಯ ಮಲಗಿಸಲು ನೆರವಾದಳು. ಇವಳೂ ನವತಂತ್ರಿ ನರಸಯ್ಯನ ಮಾಟಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದವಳಿಂಬುದು ಕೂಡಲೇ ಹೊಳೆದುಬಿಟ್ಟು ಅಭ್ಯೇಗೆ. ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕಂಬಳಿ ಓಸರಿಸಿ ನೋಡಿದಳು: ಸವೆದ ಶಕ್ತಿಯ ಸೀರ ಜೆಲುವಿನ ಆಕಾಶ ದೇವತೆಯ ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಆಫಾತವಾಯಿತು. ನರಮಾನವರಿಗೆ ವರ ಕೊಡುವ ಖೇಚರಿ ಈಗ ಭೂಜರರ ಕರುಣೆಯ ಕೈಗೂಸಾಗಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ! ನೋಡಿದ್ದೇ ಮೊಟ್ಟೆಯಂತೆ ಅಖಿಂಡವಾಗಿದ್ದ ಅಭ್ಯೇಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಬಿರುಕುಂಟಾಯಿತು. ದೇವರು, ಜಗತ್ತು ಮತ್ತು ನರಮಾನವರ ಸಂಬಂಧದ ಸಮರ್ಪೋಲ ತಪ್ಪಿ ಏನೇನೋ ಧ್ಯಾನಿಸಿದಳು.

ಆಶಯ

ಜಂದಶೇಖರ ಕಂಬಾರರ ಚಕ್ಕೋರಿ ಒಂದು ಆಧುನಿಕ ಮಹಾಕಾವ್ಯ. ಜನಪದ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ವಸ್ತುವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಕನಸುಗಳ ತೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವ ಒಂದು ರೋಚಕ ಕಥೆ. ಜನಪದದ ಅಂತಃಸತ್ಯವನ್ನೂ ಆಧುನಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿಪರ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಜನಶೀಲತೆಯ ಭಾಗವಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಕಂಬಾರರು

ತಮ್ಮ ಎಂದಿನ ಜಾನಪದ ಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಒಂದು ತುಳುಪು ಈ ಕಾವ್ಯ ಭಾಗ.

ಚಕೋರಿ ಎಂಬ ಯಥೀಯ ವಿಮೋಚನೆಗೆ ಪಣತೊಟ್ಟು ಹೊರಡುವ ಚಂದಮುತ್ತನೆಂಬ ಯುವಕ, ‘ತಿಂಗಳರಾಗ’ವನ್ನು ಕಲಿತು ಅದರ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಅವಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗುವ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಆಧುನಿಕ ಕಲಾವಿದನೊಬ್ಬನ ಪ್ರಯೋಗದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗುವ ಸಂಕಷ್ಟಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಚಂದಮುತ್ತನ ಗೃಹಕಾಜರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ತಾಯಿ ಲಕ್ಷ್ಯಬೆಂಬ ಅನುಭವಿಸುವ ಆತಂಕ ಮತ್ತು ಕಾಳುವ ಕನಸುಗಳು ಚಕೋರಿಯ ಅಶ್ವಂತ ಕುತೂಹಲಕರ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದು. ಆ ಕಾವ್ಯಭಾಗದ ಒಂದು ತುಳಾಕನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಎಂಟನೇ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಡಾ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರರು 1937ರಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಫೋಡಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಅಮೆರಿಕಾದ ಚಿಕಾಗೋ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ನಾಡು ಮತ್ತು ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪನ ಮಾಡಿ ನಂತರ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಗೆ ಸೇರಿದರು. ತರುವಾಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಥಮ ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿ ಎರಡು ಅವಧಿ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧ ಕಂಬಾರರು ಅದನ್ನೂಂದು ಆದಶರ್ವ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದರು. ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ನಾಡಿನ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಲಶವಿಟ್ಟರು. ಕವಿಯಾಗಿ, ನಾಟಕಕಾರರಾಗಿ, ಕಾದಂಬರಿಕಾರರಾಗಿ, ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿ, ವ್ಯಾಖಾರಿಕ ಚಿಂತಕರಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಕಂಬಾರರ ಹಲವಾರು ಶ್ರೀಗಳು ನಾನಾ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ, ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೂ ಅನುವಾದಗೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ. ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ವಜನೆ ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮರ್ಥನೆನಿಸಿದ ಕಂಬಾರರು ಚಲನಚಿತ್ರ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿಯೂ ಸಹ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪೂರಕ ಓದು

1. ಚಕೋರಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯ – ಡಾ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ
2. ಕಂಬಾರರ ಚಕೋರಿ – ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ : ಸಂ. ಶಿವಾರೆಡ್ಡಿ
3. ಶಿವಿರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ – ಸಂ. ಜಯಪ್ರಕಾಶ ಮಾವಿನಕುಳಿ

ನನ್ನ ಕವನ

– ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯ

ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಗುಲಾಬಿ
 ನಕ್ಕತ್ತ ನನ್ನ ಕವನ
 ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಬೆಳಕು
 ಬಂಡಾಯದ ಈ ಕವನ

ಬದುಕ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಬಡವರ ಮಗಳು
 ನಿರಾಭರಣ ಕವನ
 ಜನಗಳು ತಿನ್ನುವ ಅನ್ನದ ಅಗುಳು
 ಜೀವ ನನ್ನ ಕವನ

ಚಿಮ್ಮಿ ಹರಿಯುವ ರಕ್ತದ ಕೋಡಿ
 ಕೆಂಪು ಕಡಲು ಕವನ
 ಹೇಣ್ಣು ತುಳುಕಸಿದ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಹನಿ
 ನನ್ನ ಪುಟ್ಟಿ ಕವನ

ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಕಂಗೆಟ್ಟವರಿಗೆ
 ಕಂಡ ದಾರಿ ಕವನ
 ನಡುರಾತ್ಮಿಯಲಿ ನಡುಗುವ ಜನತೆಗೆ
 ಧೈರ್ಯ ಕೊಡುವ ಕವನ

ಮರಳಗಾಡಿನಲಿ ಬೀಸುತಲಿರುವ
 ಬಿರುಗಾಳಿ ನನ್ನ ಕವನ
 ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉರುಳುತಲಿರುವ
 ಸಾವು ನನ್ನ ಕವನ

ಕುರಿಗಳ ಕಾಯುವ ಕುರುಬನ ಕೂಗು

ಜನರ ಮಾತು ಕವನ
ಸೋತ ರಟ್ಟಿಗಳ ಹೂತ ಕಾಲುಗಳ
ಬೆವರ ಹಸಿರು ಕವನ

ನನ್ನ ಜನದೊಡನೆ ನಾನಾಡಿದ ಮಾತು
ನಾನು ಕೊಡುವ ಕವನ
ನನ್ನ ಜನರ ನಾ ನೋಡಿದ ರೀತಿ
ನನ್ನ ಒಡಲ ಕವನ

ಆಶಯ

ನನ್ನ ಕವನ ಎಂಬ ಈ ಕವಿತೆಯು ಕನ್ನಡ ಸಮಾಜ, ಪರಂಪರೆ, ಬದುಕು ಹಾಗೂ ಕಾಲವೆಂಬ ಸಂಭಗಳ ಮೇಲೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿದ ಅರಿವಿನ ಕಳಿಸವಾಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕವಿತೆಯು ಕಾಲದೇಶದ ಸೂಕ್ತ ಸಂಬಂಧದೊಂದಿಗೆ ಇತಿಹಾಸದ ಮೈಲುಗಲ್ಲಾಗಿರುವುದೂ ಸಹ ಈಗ ಚರಿತ್ರೆ ಅರಿವೆಂಬುದು ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ವಿನೀವೇಶದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿರುವಾಗ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಕವಿತೆಯು ಬದುಕು ಮತ್ತು ಅದು ಹೊಂದಿರುವ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಬಹುನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಥಿಸಿ ದರ್ಶಿಸುವುದನ್ನು ತನ್ನ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಕಾವ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯವು ಪ್ರತಿಭಾದಿಗಳ ನಿಷ್ಪನ್ನವೆಂಬ ನಿಲುವನ್ನು, ಕಾವ್ಯವನ್ನು, ಕಾವ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆದ ಹನ್ನಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೀಸುವುದು. ಕೇಂದ್ರ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ಅಂಚಿಗೆ ತಳ್ಳುಲಪಟ್ಟಿರುವವನಿಗೆ ಅಕ್ಷರವು ಕೈಗೆತ್ತಿದಾಗ ಬದುಕು ಕೊಟ್ಟಿ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಬದುಕನ್ನು ಕಾವ್ಯವೆಂದು ಪ್ರತಿಪ್ರಾಪಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ, ಅಂಚಿಗೆ ತಳ್ಳುಲು ಕಾರಣವಾದ ಎಲ್ಲಾ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವರ್ಗದ ಅಸಿತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪ್ರಾಪಿಸಲು ಸನ್ನಾಧವಾಗಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವುದು. ಈ ಧೋರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆಕಿನಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆ ಕಟ್ಟುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿರುದ್ಧ, ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಕು ಕಂಡು ಬಂಡೇಳುತ್ತಾ ಹೋಸ ಕಾವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯೊಂದಿಗೆ, ಹೋಸ ಬದುಕಿನೊಂದಿಗೆ ಹೋಸ ಸಮಾಜದ ಆನಾವರಣಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಈ ಕವಿತೆ ಆಶಯವಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ

ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಮ್ಮಾತ ಕವಿಗಳಾದ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಇಂಡಿಯನ್ ಫೆಬ್ರುವರಿ ಇರಂದು ಮಾಗಡಿ ತಾಲೂಕಿನ ಮಂಜನಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಇವರ ತಂದೆಯವರ ಮೂಲನೆಲೆ ಆಗಿನ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಾಗಡಿಯಾದರೂ ಇವರು ಮಟ್ಟು,

ಬಾಲ್ಯ ಕಳೆದದ್ದು ತಾಯಿಯ ಉರಾದ ಮಂಚನಬೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ. ತಂದೆ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಗ್ರ ಅರಸಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶ್ರೀರಾಮಪುರಕ್ಕೆ ವಸತಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದ ನಂತರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹಲವು ಸಂಕಟಗಳ ನಡುವೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕ ಚಳುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವತೇಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯನ್ನು ಮೂರ್ಕೆಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ‘ಹೊಲೆ ಮಾದಿಗರ ಹಾಡು’ ಎಂಬ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಕವನ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಗ್ರಾಮದೇವತೆಗಳು ಎಂಬ ಪ್ರೌಢ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿ ಪಡೆದರು. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ, ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರು. ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಡಾ. ಬಿ.ಆರ್. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರದ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿಯೂ ಸಹ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಭಾಷಣಕಾರರಾಗಿ ಮಾನವೀಯ ತುಡಿತದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ಉತ್ತಂಗಕ್ಕೇರಿದರು. ಇವರು ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಯೂ, ಕನಾಣಟಕ ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸದಸ್ಯರಾಗಿಯೂ ಸಹ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವರ ಸಾಧನೆ ಅಪಾರವಾದದು. ಇವರು ಶೋಷಿತ ಜನಾಂಗವೊಂದರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ, ದಲಿತರ ಮೂಕವೇದನಗೆ ಧ್ವನಿಯಾಗಿರುವರು. ಒಂದು ಅಲಕ್ಷಿತ ಸಮುದಾಯದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಯಾವ ಮುಲಾಜು ಇಲ್ಲದೆ, ಕಾವ್ಯವಾಗಿಸಿದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ. ದಲಿತ ಹೋರಾಟ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆಗಾಗಿ ಎತ್ತರದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹಾಡನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಚಿಸಿದ್ದು ಇವರ ಕಾವ್ಯ ವಿಶೇಷತೆಗಳಲ್ಲಿಂದು.

ಹೊಲೆಮಾದಿಗರ ಹಾಡು, ಮೇರವಣಿಗೆ, ಸಾವಿರಾರು ನದಿಗಳು, ಕಮ್ಮ ಕಾಡಿನ ಹಾಡು, ಅಲ್ಲಿ ಕುಂತವರೆ, ನನ್ನ ಜನಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಕವಿತೆಗಳು ಇವು ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳು. ಪಂಚಮ ಮತ್ತು ನೆಲಸಮ, ಏಕಲವ್ಯಾ, ಅವತಾರಗಳು, ಹಕ್ಕಿನೋಟ, ರಸಗಳಿಗೆಗಳು ಇವು ನಾಟಕಗಳು. ಉರುಕೇರಿ ಇವರ ಆತ್ಮಕಥನವಾಗಿದೆ. ‘ಸದನದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯ’ ಎಂಬುದು ಇವರು ಶಾಸಕರಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಜನಪರ ಭಾಷಣಗಳ ಸಂಕಲನವಾಗಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯ ಅವರ ಸೇವೆ ಅವಿಸ್ರೂರ್ಣೀಯವಾದುದು. ಜಾನಪದ ಸಂಶೋಧನೆ, ವಿಚಾರ, ವಿಮರ್ಶೆ, ರಾಜಕೀಯ- ಹೀಗೆ ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಕನ್ನಡ ಬರಹಗಾರರಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟರು.

ಪೂರಕ ಓದು

೧. ಅಕ್ಷರ ಹೊಸ ಕಾವ್ಯ, ಸಂ: ಪಿ. ಲಂಕೇಶ್, ಲಂಕೇಶ್ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬಸವನಗುಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು
೨. ಬಂಡಾಯ ಕಾವ್ಯ, ಸಂ. ಸರಜಾ ಕಾಟ್ಕರ್, ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಭಾಗ – ೪
ಕಥೆಗಳು

ಹಬ್ಬ ಮತ್ತು ಒಲಿ

– ಬಿ. ಟಿ. ಲಲಿತಾ ನಾಯಕ್

ಉರ ಮುಂದಿನ ಅಮೃತ ಗುಡಿಯಿಂದ ಎಡಬಿಡದೆ ತಮಟೆಯ ಸದ್ಗುರು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಡೀ ಹಳ್ಳಿಯೇ ಆ ಸದ್ಗುರಿನಿಂದ ಸೂತ್ರೆ ಪಡೆದು ಹಬ್ಬದ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಂತಿತ್ತು. ಬಡವ-ಬಲ್ಲಿದರೆಂಬ ಭೇದ ಭಾವ ಅದೊಂದು ದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಲಗಿ ‘ಗರೀಬಿ ಹಟ್ಟಾವ್’ ಎಂಬ ಫೋಷಣೆ ನಿಜದಭರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ‘ಗರೀಬ’ರೇ ಇಲ್ಲದ ‘ಭಾಗ್ಯವಂತರ’ ಹಳ್ಳಿ ಅದಾಗಿತ್ತು!.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯ ಮುಂದೆಯೂ ಚೌಕಾಕಾರವಾಗಿ ಸಗಣೆಯಿಂದ ಮಾರಗಲ ಅಂಗಳ ಸಾರಿಸಿ, ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕಿ, ಮತ್ತೆ ಇಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿಯಷ್ಟು ಅಕ್ಷಕಾಳು ಸುರಿದು ಮಾರಮೃತ ಕಳತವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಬೇವಿನಸೊಪ್ಪು, ಕೆಂಪುಕಣಿಗೆ, ಕೆಂದಾಸವಾಳ, ಜೆಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೂ ಮುಡಿದು, ಅರಿಶಿನ-ಕುಂಕುಮ, ಧೂಪ ದೀಪಾದಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತಳಾದ ‘ಅಮೃತ’ ಮುಂದ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಆಡು, ಮೇಕೆ, ಕುರಿ-ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಬಲಿಗೊಟ್ಟು, ‘ಅಮೃತ’ ಹರಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಂತೃಪ್ತಿಗೊಂಡು ಕೃತಕೃತ್ಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನ.

ಸರಿಕರಂತೆ ಸಣ್ಣವಿನ ಕುಟುಂಬವೂ ಈ ವರ್ಷ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೂಳು ಶಕ್ತಾವಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿತೆ ಆಮಂತ್ರಣವನ್ನು ಮನ್ಯಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರಿಂದ ಅವನ ಸಣ್ಣ ಸೋಗೆಮನೆ ಒಡಲು ಬಿರಿಯುವಂತೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಗಿಜಿಗುಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಮನೆಯೊಡತಿ ಕೆಂಚಿ –ಕಡ್ಡಿ ಜರಿಯಂಚಿನ ಹೋಸ ಸೀರೆಯಟ್ಟು ಸರಭರ ಸದ್ಗುರು ಮಾಡುತ್ತ ಮನೆ ತುಂಬ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಣ್ಣವೂ ಕೋಳಿ ತತ್ತೀಯಂತೆ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಪಂಚಯುಟ್ಟು, ಅದೇ ದಿನ ದಜ್ರೆ ನರಸೋಜಿಯ ಬಳಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೂಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅಜೆಂಟಾಗಿ ಹೋಲಿಸಿ ತಂದ ಮುಂಗ್ಯ ಮುಚ್ಚವ ಉದ್ದ ತೋಳಿನ ಅಂಗಿ ತೊಟ್ಟು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೋಸ ವಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸೋಗೆಗರಿಯ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ್ದ ಚೂರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಾಡತೊಡಗಿದ್ದು.

ಅವನ ಆರು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೇಕ್ಷಿ ಮೂವರು ಗಂಡು ಹುಡುಗರಿಗೂ ಕಡೂರು ಸಂತೆಯಿಂದ ಒಂದೇ ಅಳತೆಯ ಕೆಂಪು, ಕಪ್ಪಗೀರಿನ ಅಂಗಿ-ಚಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕೊಂಡು ತಂದಿದ್ದು. ಹುಡುಗರು ಹಿಗ್ಗಿನಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಮೊದಲ ಹುಡುಗನ ಅಂಗಿ ತುಸು ಮಂಡಿ ಕಾಳಿವಂತಿದ್ದು, ಹುಳಿತಾಗ-ಬಗ್ಗಿದಾಗ ಅಕಸ್ಮಾತಾಗಿ ಒಮ್ಮೆಮೈ ಚಡ್ಡಿಯ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನಿಗಿಂತ ಸಣ್ಣವನಿದ್ದು ಮಂಡಿಯಿಂದ ಗೇಣುದ್ದ ಕೆಳಗಾಗಿ ಚಡ್ಡಿಹಾಕದಿದ್ದರೂ ನಡೀತಿತ್ತು ಎನ್ನುವಂತಿತ್ತು.

ಟಿರೆಗೆಯ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ "ಅಯ್ಯೆಯ್ಯೋ! ಇವ್ವಂಗಿ ನೋಡುತ್ತೇ ಏಟುದ್ದು ಇತಿ! ಒಳಗ್ಗೆ ಚಡ್ಡಿನೇ ಹಾಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣಿಲೇ!" ಎಂದು ನಗೆಯಾಡಿದಾಗ "ಪಯ್ಯೋ, ಇಲ್ಲೋಡ್ರುತ್ತೇ-ಹೊಸ ಚಡ್ಡಿ ಹಾಕೊಂಡಿರೋದನ್ನು!" ಎಂದು ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ ಖಾತ್ರಿ ಪಡಿಸಬೇಕಿತ್ತು.

ಮೂರನೆಯವನದಂತೂ ಹಿಮ್ಮಡಿಯನ್ನೆ ಮುಟ್ಟಿತ್ತು. ಪಾಪ! ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಓಡಾಡುವುದಕ್ಕೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತಾದರೂ 'ಹೊಸ ಅಂಗಿ' ಎಂಬ ಮಹಾಕಾರದಿಂದ ಹಿಂಸೆ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಗಿಯರದ್ದು ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು. ಹಿರಿಯ ಹುಡುಗಿ-ಮುಟ್ಟಿ ಓಡಾಡುವಾಗ ಗಂಜಿಮಯವಾದ ಆ ಜೀಟಿನ ಲಂಗಡ ಅಂಚು ನೆಲಗುಡಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡು "ಈಟೊಂದುದ್ದು ಯಾಕಮೈ ಹೊಲಿಸ್ತುಂಡೆ?" ಎಂದು ಕಂಡವರೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

"ನೀರಿಗ್ಗಾಕಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ಗಿಡ್ಡಾಗ್ತಿತಂತ ದರ್ಜೆ ನಮ್ಮೆಪ್ಪಗೆ" ಎಂದು ಪ್ರಣಿಸುವುದಾಗ "ಮ್ಯಾಲೆತ್ತಿ ಸಿಗಸ್ಕು ಅಂಚೆಲ್ಲ ಕರ್ಗಾಗತ್ಯತೆ" ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಹೊಸ ಲಂಗವನ್ನು ಹಬ್ಬಿ ಮುಗಿಯುವವರೆಗಾದರೂ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಹಾರಾಡಲು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದ ಮಟ್ಟಿ ಅದನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬಿಗಿಯಲು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ.

ಲಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಹುಡುಗಿ ಕಾಲುತೊಡರಿದಂತಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚಿಗೊಮೈ ಎಡವಿಬಿದ್ದು, ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿದರೆ ಬೋರಾಡಿ ಅತ್ತು, ಯಾರೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿಕೆಯಾದರೆ ಮೇಲೆದ್ದು ಲಂಗ ಹೊಡವಿಕೊಂಡು, ಗಳಿಗೆ ಗಳಿಗೊ ಅದರ ಬಣ್ಣ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸೋಜಿಗ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ತಾಯಿಯ ಸೊಂಟದಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರ ಷ್ಯೇಕೆ ಯಾರದೇ ಸೊಂಟದಲ್ಲೋ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ ಕೊನೆಯ ಹುಡುಗಿಯಂತೂ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಕಳಿದುಕೊಂಡು ಲಂಗಮಯವಾಗಿಹೋಗಿತ್ತು. ತಿಂಗಳಾದರೂ ಎಣ್ಣೆ-ನೀರು ಕಾಳಿದ ಅವುಗಳ ತಲೆ ಈ ದಿನ ಬಡ್ಡಿ ಸಮೇತವಾಗಿ ಕೊರತೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಅಧಿಕವಾದ ಹರಳಣ್ಣ ಪಚಗರಿಯುತ್ತ, ಅವುಗಳ ಹಣ್ಣ, ಕೆನ್ನೆ ಕೆವಿಗುಂಟ ಧಾರಾವಾಹಿಯಾಗಿ ಇಳಿಯತೊಡಗಿತ್ತು.

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತುಳಿಕು ರೊಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಬಾಯಿಬಾಯಿ ಬಿಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಇಂದು ಅಜೀಂಟವಾಗುವಪ್ಪು ತಿನಿಸು! ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ತಂದಿದ್ದ ಕಳ್ಳೆ, ಪುರಿ, ಚಕ್ಕು, ಪಕೋಡ, ಬತ್ತಾಸು ಮುಂತಾದವೆಲ್ಲ ಜೀಬನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದವಲ್ಲದೆ,

ಮನಾಲೆ ಅರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಿಗವ್ವನಿಂದ ಅಂಗೈ ಅಗಲದ ತೆಗಿನಕಾಯಿಯ ಚೂರು ದಕ್ಕಿತ್ತು.

"ಅಮ್ಮಿಗ್ ಮರೆ ಹೊಯ್ತಾರೆ ನೋಡ್ಲೋಗುರಿ, ನೀವೂ ಕ್ಯೇ ಮುಕ್ಕೋ ನಡೀರಿ" ಎಂದು ಸಣ್ಣವಿನ ಅಕ್ಕೆ-ಮಾದೇವಕ್ಕೆ ಮುಕ್ಕಳ ಹಿಂಡನ್ನು ಹೊರಗಟ್ಟಿದಾಗ, ಅವು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದವು. ಕಳಶದಲ್ಲಿ ಮೂಚಿಸಿದ್ದ ಅಮ್ಮನ ಎದುರಿಗೆ ಸಣ್ಣವಿನ ಸಂಬಂಧಿ- ಕರ್ರಂಗ ಟಗರಿನ ಹಿಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಕೆಂಚಿಯ ತಮ್ಮ ಗೋಯಿಂದ ಮಚ್ಚು ಹಿಡಿದು ಅದರ ವಥಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದು. ಕೆಂಪ, ಬಸಜ್ಜ, ಜಟಿಮ್ಮ ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರು.

ಸಣ್ಣ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಟಗರಿನ ಮೈ ಮೇಲೆ ಮೇಲ್ಕೆಸಿ ಹೊವು-ಕುಂಕುಮ ಏರಿಸಿದ. ಮೈ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣನೆಯ ನೀರು ಬಿದ್ದೋಡನೆ ಟಗರು ಒಮ್ಮೆ ಬಲವಾಗಿ ಮೈ ಕೊಡವಿತು. ಅದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಸಜ್ಜ ಹೊಂ ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪೆಕೊಟ್ಟು ಹಾಕೋ ಗೋವಿಂದ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಅವನು ತನ್ನ ದೇಹದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂದ್ರಿಕರಿಸಿ ಬಲವಾಗಿ ಮಚ್ಚು ಬೇಸಿದ.

ಬಲಿ ಪಶುವಿನ ರುಂಡ ಕಚಕ್ಕನೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದೋಡನೆ ಚಲ್ಲನೆ ಜಿಮ್ಮೆದ ರಕ್ತವನ್ನು ತಾಂಬಾಣದಲ್ಲಿ ತೇವಿರಿಸಲಾಯಿತು. ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡಿದ ಮುಂಡ ಹೊನ್ಗೊಮೈ ಸ್ತಬ್ಧವಾಯಿತು.

ಅಮ್ಮನ ಮುಂದಿರಿಸಿದ ರುಂಡದಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹನಿಯುತ್ತಿದ್ದ ರಕ್ತ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮಡುಗಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದರೊಟ್ಟಿಗೆ ಜೆಲ್ಲಾಡಿದ ಕುಂಕುಮ ಕೆಂಪು ಹಾಗಳ ನಡುವೆ ಭೀಕರವಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಮುಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಭೀತಿ ತುಂಬಿದ ಕಂಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತೆ, ಹಿರಿಯರ ಅಣತಿಯಂತೆ ಕ್ಯೇ ಜೋಡಿಸಿದವು.

ನಮ್ಮವ್ಯೇ ತಾಯಿ, ವಸಾರ ವಸಾರ ಹಿಂಗೇ ಹಬ್ಬ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಹರ್ಕೆ ಮುಟ್ಟೋ ಅಂಥ ಯೋಕೆ ಕೊಡವ್ವ ನಮ್ಮ ಬಡತಾನ ಬಯಲು ಮಾಡವ್ವ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಣ್ಣ ಕೆಂಚಿ ಅಮ್ಮನ ಮುಂಡೆ ಅಡ್ಡ ಉದ್ದ ಬಿದ್ದರು.

ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿತು. ಗಂಡಸರ ಪಳಗಿದ ಕ್ಯೇಗಳು ಚೂರಿ ಹಿಡಿದು ಚಕಚಕನೆ ಮಾಂಸವನ್ನು ಕೊಯ್ದು ರಾಶಿ ಹಾಕಿದವು. ಒಳಗಡೆ ಹೆಂಗಸರೂ ಅಷ್ಟೇ ಜುರುಕಿನಿಂದ ಮೇಣಿಸಿನಕಾಯಿ ಹುರಿಯುವುದು, ಕುಟ್ಟುವುದು, ಮನಾಲೆ ಅರೆಯುವುದು ಇತ್ತಾದಿ ಅಡುಗೆ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದ್ದರು.

ಅಡುಗೆ ಮುಗಿದೊಡನೆ ಗುಡ್ಡಿಯ ಅಮ್ಮನಿಗೂ ಸ್ಯೇದ್ಯ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದಾಯಿತು. ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಗಂಡಸರು ಹೊದಲ ಪಂಕ್ತಿಗೆ ಉಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ ಅವರೊಡನೆ ಮುಕ್ಕಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ಒಂದೊಂದು ಗೆಂಗಳದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು- ಮೂವರಂತೆ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಉಟ ಸಾಗಿತು.

ಆಗಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸರಾಯಿ ಕುಡಿದು ಮತ್ತನಾಗಿದ್ದ ಸಣ್ಣ-ತಾನು ಉಣಿವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತವರನ್ನು ತೊದಲು ನುಡಿಯಿಂದ ಉಪಚರಿಸಿತೋಡಿದ— "ಉಣಿ, ನೀಡಿಸ್ಕುಂಡು ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬ ಉಣಿ... ನೀವೇನು ನನ್ನನೇಗೆ ಹಗಲೆಲ್ಲ ಬರೋರಲ್ಲಿ... ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದಪ ಕರದೇ ಬರೋರು-ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಯಾವಳು ಇಲ್ಲ. ... ಏನೋ ಈ ವರ್ಷ ಅಮೃತ ದಯ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲಿತ್ತು... ಸಾಖ್ಯರು ದೋ ಮನಸ್ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅದ್ದೇ ನಾನೂ ನಾಳ್ವಿಂಗೆ ಆ ಮಾತಾಯಿ ಹರ್ಕೆ ತೀರಿ ಪಾವ್ತ ಆಗಿವ್ಯಾ!.."

"ದಿಟ ಕಣಪ್ಪ. ಆ ನಮ್ಮವ್ವನ ದಯ ನಿನಮ್ಮಾಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಈಟೆಲ್ಲ ಸಂಭರ್ದೆ ಮಾಡೋಕ್ಕಾ ನಿನ ಕ್ಯಾಯಿಂದಾಗೋದಾ?" ಎಂದು ಬಸಜ್ಜ ದನಿ ಗೂಡಿಸಿದಾಗ "ಹಾಂ, ಹಂಗ್ಗೇಳು ನಮ್ಮಪ್ಪ. ದಯ ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ನನ್ನಂಥ ನರಮನ್ನನ್ ಕ್ಯಾಯಾಗ ಏನಾದಾತು!" ಎಂದು ಸಣ್ಣ ಶೀಶೆಯಿಂದ ಉದ್ದನೆಯ ಅಲ್ಯಾಮಿನಿಯಂ ಲೋಟಕ್ಕೆ ಮದ್ದವನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ "ಯಜ್ಞ, ಕ್ಷಮಿ ಇದ್ದ ಕುಡಿ" ಎಂದು ಬಸಜ್ಜನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

"ನೀನು ಮೊದಲ ತಗ" ಎಂದು ಬಸಜ್ಜ ಜೀಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ನುಡಿದಾಗ ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಎಂತ ಮಾತಾಡಿದ್ದೋ ನಮಪ್ಪೆ! ಬೆಟ್ಟದಂತ ಹಿರೇಮನ್ನ ನೀನಿದ್ದಿಗ್ ಕುಂತ್ಕಂಡಿರ್ಬಾಗ ನಾನ್ ಮೊದ್ದು ತಗಳದಾ?... ಇಗಾ ಯಜ್ಞ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿನ ಮಕ್ಕಳ್ಳಿ. ನೀನೆಂಜಲಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ನಾವ್ ತಗಳೋದು" ಎನ್ನತ್ತಾ ಸಣ್ಣ ಲೋಟ ನೀಡಿದ. ಬಸಜ್ಜ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ ಗಳಗಳನೆ ಅರ್ಥದಪ್ಪ ಕುಡಿದು ಲೋಟವನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿ, ಮುಖ ಕಿವುಚುತ್ತ, ಗಂಗಳದಿಂದ ಮಾಂಸದ ಚೊರನ್ನೆತ್ತಿ ನೆಂಚಿಕೊಂಡ.

ಬಸಜ್ಜನ 'ಎಂಜಲು' ಸೇವಿಸಿದ ನಂತರ ಸಣ್ಣ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮತ್ತೊಂದು ಸುತ್ತೆ ಕುಡಿಯಲು ಹಾಕಿ "ಏ ಕೆಂಚಿ, ಇನ್ನೊಂದೆಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸಾಟ್ ಬಾಡ್ ತಂದ್ದೂಕಮ್ಮೀ ಇಲ್ಲೀ" ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಆಜಾಳುಹಿಸಿದ. ಕೆಂಚಿ, ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಒಲೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಡಿದು, ಬೆವರಿನಿಂದ ಹೋಯ್ದು ತೊಪ್ಪಡಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಬೇಸರಿಸದೆ ಅತ್ಯಾಹಾರದಿಂದ ಕ್ಯಾ ಬಟ್ಟಲ ತುಂಬ ಬಾಡನ್ನು ತಂದು ಎಲ್ಲರ ಗಂಗಳಕ್ಕೆ ಬಡಿಸತೋಡಿದಳು.

ಆಗಲೇ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿರಿ ಉಂಡಿದ್ದ ಕೆಲವರು "ಯಕ್ಕ, ಯಕ್ಕ, ಬ್ಯಾಂಡಿಂಕ್ಕ ನಿನ್ನಾಲಿಗ್ ಬಿದ್ದೇನು ನೀಡಬ್ಯಾಡ್ ಕಣಕ್ಕೆ" ಎಂದು ಗಂಗಳಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಗ್ರೇ ಇಕ್ಕಿದಾಗ "ಪಂತ್ಕಿಯಾಗ್ ಪರಪಂಚ ಮಾಡಿದಂಗಾಗತ್ಯತೆ, ನೀಡಿಸ್ಕುಳಪ್ಪ ಸುಮ್ಮೆ... ನೀವೇನು ಉಣಬಾರದ್ದು ಉಂಡಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಸಣ್ಣ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡೇ ಮಾಡಿದ. ಹೆಂಗಸರು ಉಂಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗಲೂ ಅವನು ಅವರ ಹತ್ತಿರವೇ ಕುಳಿತು ಉಪಚರಿಸಿದ.

ಮರುದಿನ ಉರಮ್ಮನ ಉತ್ತವ. ಸಿಂಗರಿಸಿದ ರಥದಲ್ಲಿ ಅಮೃತ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನಿರಿಸಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ತಮಟೆ, ಬಿಲಗ, ದೋಲು ಮುಂತಾದ ವಾದ್ಯಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಲುಕುದುರೆ ನರ್ತನ ನಡೆದಿತ್ತು.

ಜೊತೆಗೆ ಮುಖವಾದಧಾರಿ ಜೋಮೇವರ ಹುಣಿತ. ಹಿರಿಕಿರಿಯರ್ಲು ರೆಪ್ಪೆಗೆ ರೆಪ್ಪೆ ಹಚ್ಚದಂತೆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ "ಲಾಜ್ಞಯ್ಯ"ದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ನೋಡಿ ತಣಿದರು.

ಟಣಿಗೆರಡರಂತೆ ತೆರೆದಿದ್ದ ಅಂಗಡಿಗಳಿಂದ ಹಿರಿಯರು ಎಲಡಿಕೆ-ತಂಬಾಕು, ಬೀಜಿ-ಸಿಗರೇಟು ಹೊಂಡು ಸೇದಿ ತಲಬು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಮಕ್ಕಳು ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ-ಶಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಮೆದ್ದಿವು. ಹಳ್ಳಿಯ ಉತ್ಸಾಹಿ ತರುಣರು ಅಭಿನಯಿಸಿದ "ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪಾರಿಜಾತ" ನಾಟಕ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಮೆರುಗನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿತ್ತು.

ಹಬ್ಬದ ಮರುದಿನ ಉಳಿದಿದ್ದ ತಂಗಳು- ಪಂಗಳು ತಿನಿಸನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಸಣ್ಣಿವಿನ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ತಂತಮ್ಯ ಉರುಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಮಾದೇವಕ್ಕ ಹೊರಡುವಾಗ ಸಣ್ಣಿವಿನ ಮಕ್ಕಳ ಕೈಗೆಲ್ಲಾ ತಲಾ ಐದ್ಯೇ ಪ್ಯಾಸೆ ಇಕ್ಕೆ ಮುಂದ್ದು ಮುಣ್ಣಿಮೆಗೆ ನಮೂರಾಗು ಮಾದೇವಪ್ಪನ್ನು ಜಾತ್ರೆ ನಡಿತ್ಯೇತಿ. ಮನೆಗೊಂದೊಂದ್ ಮರೆ ಹೊಯ್ದಿದೆ. ಆಗ ಓಸು ಜನ ಬರ್ತಿ" ಎಂದು ತಾಕೀತು ಮಾಡಿ ಹೋದಳು.

* * *

ಸಣ್ಣ ತಂಗಳಿಂಡು ಚಾಪೆಯ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಾಗಿದ್ದ, ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ದೆಗೆಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಕಣ್ಣಿಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಿವು. "ಒಲೆ ಮುಂದ್ ಒಂದ್ ಚಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಂಡೇನಂದ್ ಇಲ್ಲ.... ಮನಿಕಂಬಿಟ್ಟಲ್ಲ... ನಾಳೆ ಗಂಜಿ ಕಾಸಾಕ್ ಹೆಂಗ್ ಮಾಡ್ಲಿ? ಎದ್ದೇಳು, ನಾನೊಬ್ಬೇ ಹೋಗಾನೇನು ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ?" ಎಂದು ಕೆಂಚಿ ಬಾಯಿ ಮಾಡಿದಾಗ, ಸಣ್ಣ ಪಕ್ಕನೆ ಕಣ್ಣಿರಳಿಸಿ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ: "ಎನಂದೆ?! ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತೆ ಹೋರೆ ಕೂಡ್ಲಾಕಿದ್ದ ಕಟ್ಟಿ ಆಗ್ನೇ ಓಸು ಉರ್ನೋದ್ದಾ!"

"ಬಂದಿದ್ದ ದಂಡಿಗೆಲ್ಲಾ ಬೇಯಿಸ್ಪ್ಯಾಸ್ಟಿಲ್ಲಾ-ನಾಕನ್ನಾಕ್ ದಿನ? ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಂದುಳಿದಾವು?.. ಬರೆ ಕಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲ, ಗಡಿಗೆ ತಳದಾಗ್ ಒಂದ್ವ್ಯಾಳಕ್ಕಿ, ಒಂದ್ವ್ಯಾಳ್ತ್ರಾಗಿ ನೋಡೇನಂದ್ ಉಳಿದಿಲ್ಲ.. ಎಲ್ಲ ತೊಳಿದ ಮುತ್ತು.."

ಕೆಂಚಿ ಖಾರವಾಗಿ ನುಡಿದಾಗ "ಹೋಗ್ಗಿ ಬಿಡು. ಅಮ್ಮನ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಉಣಾಕ್ಕಿಕ್ಕೆ ಇಂಗೆಲ್ಲಾ ಎತ್ತಾಡಬಾರ್ದು. ಮಾಡಿದ ಮುಣ್ಣ ಮೈ ಹತ್ತೋದಿಲ್ಲ. ಬಗೀನಾಗ್ ಇಬ್ಬ ಎರ್ಮೆಂಡೆ ಸೌದೆ ಕಟ್ಟಂಬರಾನಂತೆ... ವಸಿ ದಣಿವಾರಿಸೊಕ್ಕಿ ಬಾ. ಜೊಹೊತ್ತೆ ನೀನು ಅಡ್ಡಾಗು! ಎಂದು ಅವನು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ಸಾಹುಕಾರ ಮನೆಯಾಳು ಹಿರಾಗ ಬಂದು "ಸಾವ್ಯಾರು ಕರೀತಾವೈ ಬಾರೋ ಸಣ್ಣಿ!" ಎಂದು ಕೂಗಿದ.

'ಸಾವ್ಯಾರು' ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಕಿವಿಗೆ ಬಿಡೆಂಡನೆ ಸಣ್ಣ ಚಾಪೆಯಿಂದ ಚಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತ. ಕೆಂಚಿಯೂ ಭೀತಿಯಿಂದ ಗಂಡನ ಮುಖ ನೋಡಿದಳು. ಹಬ್ಬದ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ, ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ್ದ ವ್ಯಾಪಹಾರ ಪಕ್ಕನೆ ನೆನಪಾಯಿತು..

ಉರವರೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬದ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಣ್ಣ ಯಾವ ಸಿದ್ಧತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೈಚೆಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಕಳೆದ ವರ್ಷವೂ ಅವನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಆಗಿತ್ತು. ಉಳ್ಳವರೆಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಲಿಯನ್ನು ಅಪ್ರಿಸಿ ಅಮೃತ. 'ಕೃಪಾಕರ್ತಾಕ್ಷ'ಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಸಣ್ಣ ಹಾಗು ಅವನಂತಹ ಬಡಕುಟುಂಬಗಳು ಮಾತ್ರ ಕೇವಲ ಒಂದೊಂದು ಕೋಳಿಯಿಂದಲೇ ಅಮೃತನನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿ, ತಾವು ಮಾತ್ರ ಅಸಂತೃಪ್ತರಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಅಂಥ ಜುಜುಬಿ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಬಾರ್ದು. ಮನೆ ಮಂದಿಗೆಲ್ಲ ಹೊಸ ಅರಿವೆ ಹೊಲ್ಸಿ, ಅಕ್ಕಿ, ರಾಗಿ, ಉಪ್ಪು, ಮೆಣಸಿ ಎಲ್ಲದನ್ನೂ ಧಾರಾಳಾಗಿ ತಂದುಹಾಕಿ, ಒಳ್ಳೆ ಮಜಬೂತಾದ ಮರಿ ತಂದು ಅಮೃತಿಗೆ ಒಟ್ಟಿ, ಬಳಗವನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆದು ಉಣಿಸಿ, ತಾವು ತಿಂದುಂಡು ಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಸಣ್ಣ.

ಅಂದುಕೊಂಡಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಲಿಲ್ಲ ಕೆಲಸ. ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿ ಎಷ್ಟೇ ರಟ್ಟಿ ಮುರಿದು ದುಡಿದರೂ ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಂಟು ಜನಗಳ ತುತ್ತಿನ ಜೀಲ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕರಿಣವಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಹಬ್ಬ ಮಾಡುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಸಣ್ಣ ಯೋಚಿಸಿ ಯೋಚಿಸಿ ಹಣ್ಣಾದ.... ಹೊನೆಗೆ ಆತ ಕಂಡು ಕೊಂಡಿದ್ದು ಒಂದೇ ದಾರಿ-ಉರ ಸಾವುಕಾರರಾದ ಮಲ್ಲೇಶಪ್ಪನವರಲ್ಲಿ ಕೃಗಡ ಕೇಳುವುದು.

ಮೊದಲ ದಿನ ಅವನು ಸಾಹುಕಾರರನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋದಾಗ "ಅವರು ಉರಾಗಿಲ್ಲ ನಾಳೆ ಬರ್ತಾರೆ" ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಬಂದಿತ್ತು- ಅವರ ಕಿರಿಯ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ, ಮರುದಿನ ಹೋದಾಗ "ಈಗ ಮನಿಕ್ಕಂಡಬೇ. ಚಂಜಿ ಈ ಕಡೆ ಬಾ"ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಮರಳಿ ಬಂದುದಾಗಿತ್ತು. ಸಂಜೆ ಹೋದಾಗ "ಕಾಫಿ ಕುಡಿತಾವೇ ಬರೋಮಟ ಹಟ್ಟಿಯಾಗ್ ಕುಂತ್ತ" ಎಂದಾಗ, ಒಂದೆರಡು ತಾಸು ಆಕಾಶವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.

ಸಾಹುಕಾರ ಹೊರ ಜಗುಲಿಗೆ ಬಂದು ದರ್ಶನ ನೀಡಿದಾಗ "ಅಡ್ಡಬಿದ್ದ ಧನೀ!" ಎಂದು ದೀರ್ಘದಂಡ ಹಾಕಿದ. ಅವರು ಒರಸು ದಿಂಬಿಗೆ ಆತ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತ "ಎನ್ನು ಬಂದಿದ್ದು?" ಎಂದು ಮಾಮೂಲು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದಾಗ "ಹಬ್ಬ ಬಂದ್ಯೆತಲ್ಲಾ ಧನೀ... ಅದಕೇ ಒಂದೆಲ್ಲ ನೂರು ರೂಪ್ಯಾ ಕೃಗಡ ಕೇಳಾನಂತ ಬಂದೆ!" ಆರದಿ ದೇಹವನ್ನು ಮೂರಡಿಗೆ ಕುಗ್ಗಿಸಿ ತಲೆ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಿರ್ವೇದಿಸಿಕೊಂಡ ಸಣ್ಣ.

ಸಾಹುಕಾರರು 'ಹೂಳಿ! ಹೂಳಿ!' ಎಂದು ಹುಬ್ಬಿ ಕುಳಿಸಿ "ಇನ್ನೂರು ರೂಪ್ಯಾ ಕೃಗಡ! ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ಕೊಡೋನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ಮುಂದೆ ಸುಗ್ಗಿ ಹೋತ್ತಿಗ್ ಕೊಟ್ಟಿಡ್ಡಿನಿ ಧನೀ" ಸಣ್ಣ ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

"ಎಲ್ಲಿಂದ ತೀರಸ್ತೇಯೋ? ಅಷ್ಟು ದೃಢವಾಗಿ ಬರೆ ಬಡ್ಡಿನಾರ ತೀರ್ಸುಕಾಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲೋ ನಿನ್ನಿಂದ... ಅಡವ್ಯಾಗ್ ಹೊಲ ಇಲ್ಲ, ಉರಾಗ್ ಮನೆ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೂರುಪ್ಯಾ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿ ಮೂರ್ಕಾಮು ಹಾಕೋಽ ಅಂತೇಯಾ?" ಸಾಹುಕಾರ ತಮ್ಮ

ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಯಾವ ಮುಲಾಜೂ ಇಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮದೆ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗ ಸಣ್ಣ ಆಲೋಚನಾ ಮಗ್ನಾದ...

‘ದಿಟ. ತನಗಿರೋ ಆಸ್ತಿ ಅಂದ್ರೆ, ಹೆಂಡಿ, ಆರು ಮಹ್ಮಿ... ಅವೂ ಎಲ್ಲಾ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟವು. ಒಂದಾರ ಕೈಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.... ಹುಲಿ ತಿಂದಾತಂದೆ, ಒಂದ್ರೆ ಹೈನಿಲ್ಲ; ಇಲಿ ತಿಂದಾತಂದೆ ಹಿಡಿ ಕಾಳ್ಜಿಡ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ತನ್ನ ಗುಡ್ಲಾಗೆ...’

“ನೀ ಅಂಬೋದ್ರೆ ದಿಟ ಧಣಿ. ಆದ್ದುವೆ ನನ್ನ ಕೈ ಕಾಲು ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗವೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಿ ಗಳಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಸಾಲ ತೀರಿಸಿಬಿಡ್ಡೀನಿ. ಬಡವನ ಮ್ಯಾಲೆ ರವಷ್ಟು ದಯ ತೋರಿ ಧಣಿ! ಹ್ಯಾದ ಸರ್ತಿನೂ ಹಂಗೇ ಆದ್ರೆ ಅಮ್ಮ ಕ್ಷಾಪ ಮಾಡೊಂತಾಳಿ!...” ಸಣ್ಣ ದೀನವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡ.

“ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೋ, ಹೆಂಗಾರ ಮಾಡೊಂತಾಗೆನು. ನೀನು ಕೂಲಿ ನಾಲಿ ಮಾಡಿ ಗಳಿಸೋದು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡಿ-ಮಕ್ಕಿಗೆ ತಿನ್ನಾಕ್ಕೆ ಸಾಲ್ಲು ಇನ್ನ ಸಾಲ ಎತ್ತಾಗಿಂದ ತೀರಿಸ್ತೀಯಾ?” ಸಾಹುಕಾರರು ಕಡ್ಡಿ ತುಂಡಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಬೇರೆ ವ್ಯವಹಾರದ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡಲುದ್ದಕ್ಕರಾದಾಗ ಸಣ್ಣ ಹತಾಶನಾದ.

“ಒಬ್ಬರ ಗಂಟು ಮುಖುಗಿಸೋ ಅಂಥ ಬಡ್ಡಿ ಮಗನಲ್ಲ ಧಣಿ ನಾನು! ನನ್ನ ಮಾತಿನಮ್ಯಾಲ; ನಿಮಗಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲಮ್ಯಾಲೆ ಮತ್ತೇನ್ನಾಡಾಕಾಗ್ತದೆ ಬಿಡಿ ಹೋಗ್ಗೀನಿ!” ಎನ್ನತ್ತೆ ಹೊರಟುನಿಂತ. ಸಾಹುಕಾರ ಮನದಲ್ಲೇ ಏನನ್ನೋ ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವಂತೆ “ಅಲ್ಲಿದ್ದೆ ಹಿಂಗ್ ಮಾಡೋ ಸಣ್ಣ” ಎಂದಾಗ ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವವನ ಕೈಗೆ ಮರದತುಂಡು ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಗಿ “ಏನ್ ಧಣಿ!” ಎಂದು ಗೆಲುವಿನಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ನೋಡು ಇನ್ನೂರು ರೂಪ್ಯಾ ಅಲ್ಲದಿದ್ದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಐವತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತಗೊಂಡ್ಲೋಗು ಹಬ್ಬಮಾಡು. ಯಾಕಂದೆ ಈಗಿನ ಕಾಲ್ವಾಗ ನೂರ್ ನೂರ್ ರೂಪ್ಯಾ ಅಂದ್ರೆ ಹತ್ತು ರೂಪ್ಯಾಗ್ ಸಮ ಆಗ್ಗೆತಿ. ಸುಮಾರಾದೊಂದು ಮರಿ ತಗೋಬೇಕಾದ್ಲು ನೂರು ರೂಪ್ಯಾ ಮ್ಯಾಲೆ ಬೇಕಾಗತ್ಯತಿ. ಇನ್ನ ಅರಿವೆ-ಅಚ್ಚಡಿ, ಕಾಳು-ಕಡ್ಡಿಗೆಲ್ಲ ಮತ್ತೊರ್ ತಾವ ಕೇಳಾಕ್ಕೋಗ್ಗೀಯಾ?”

ಸಾಹುಕಾರರೇ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಥವಾ ಉರಮ್ಮನೇನಾದರೂ ಇವರ ಮೈಮೇಲೆ ಬಂದು ಈ ರೀತಿ ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳೋ. ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಉಂಟಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಮೂಕನಾಗಿ ಅವರನ್ನೋ ನೋಡೆತೋಡಿದ.

“ಯಾಕೋ? ಬಾಯಿ ಬಿಗ್ನೋಂಬಿಟ್ಟಲ್ಲ.... ನಾಷ್ಟೇಖೋದ್ರೆ ದಿಟವೋ ಸುಳ್ಳೋ?” ಅವರು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಾಗ ಸಣ್ಣ ಕೃತ್ಯಾತ್ಮಾ ಭಾವದಿಂದ ನಗುತ್ತ “ದಿಟ ಧಣಿ” ಎಂದಷ್ಟೇ ಉಸುರಿದ.

“ನೋಡೋ ಸಣ್ಣ, ನೀನು ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಿ ತೀರಿಸೀನಿ ಅನ್ನೋ ಮಾತೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು. ಅದು ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದಾಗೋದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇನ್ನೂರೈವತ್ತು ರೂಪ್ಯಾ ಕೊಡ್ಡೀನಿ ತಗೊಂಡ್ಲೋಗು. ಒಂದ್ರೆಸರ್ ನನ್ನನೆಯಾಗಿದ್ದ ಬ್ಯಾಸಾಯ ಗೇದು ತೀರಿಸಿದು, ದಿನಕ್ಕೆಲ್ಲ ದಪ ಉಣಾಕ್ ಇಕ್ಕಿಸ್ತೀನಿ ಉಟ್ಟೊಳ್ಳಾರೆ ಹಳೆ ಪಳೆ ಬಟ್ಟೆ ಹೊಡಿಸ್ತೀನಿ ಏನಂತಿಯಾ?”

ಅವರು ಧಾರಳತನ ತೋರಿದ್ದರ ಅಥ ಈಗಾಯಿತು ಸಣ್ಣವಿಗೆ. ಅವನ ಹಣಯ ಮೇಲೆ ಚಿಂತೆಯ ಗೆರೆಗಳು ಮೂಡಿದವು. ಇದುವರೆಗೂ ಯಾರ ಹಂಗಿಗೂ ಒಳಗಾಗದೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ದುಡಿದುಂದು ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತಳೊಡನೆ ಬದುಕು ಸಾಗಿಸಿದ್ದವನಿಗೆ ಈಗ ಪರರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜೀತದಾಳಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಮನಸ್ಸು ಹಿಂಜರಿಯಿತು.

ಆದರೂ ಇದಕ್ಕೊಷ್ಟಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಸಾಲ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಲ ದೊರಕದೆ ಹಬ್ಬ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವ ಗೋಚಿಗೆ ಹೋಗದೆ— "ವಸ್ತರ್ಕಾಲ ದುಡಿದ್ದೆ ಬರೇ ಎರಡುನೂರ್ಯೆವತ್ತು ರೂಪ್ಯಾನೇ ಏನ್ ಧರ್ಮಿ? ಇನ್ನೊಂದ್ ಐವತ್ತು ಮಾಡ್ಯಾಳ್ಳಿ!" ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡ.

ಮನುಷ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಕೈಗೊಂಬಯಾದಾಗ ಹೇಗೆ ವಿವೇಚನಾ ಶಕ್ತಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಹುಕಾರರು ಅನುಭವದಿಂದ ಅರಿತವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಬೇಟೆ ಇಪ್ಪು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿತೆಂದು ಅವರು ನಿರೀಕ್ಷಿರಲಿಲ್ಲ. ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ರೂಪಾಯಿ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಕೊಟ್ಟರೂ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮೂವತ್ತು. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮುನ್ಹಾರ ಅರವತ್ತೆಂದು... ಅಂತಹುದರಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಅರವತ್ತೆಂದು ಲಾಭವಾಗಿ ಉಳಿದು ಜೊತೆಗೆ ಇಂತಹ ಗಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಾದ ಆಳು ಸಿಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಂಟೆ....?

ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಆಲೋಚಿಸುವಂತೆ ನಟಿಸಿ "ಹಾಂ, ನೀನಿಷ್ಟು ಜುಲ್ಲೆ ಮಾಡಿ ಕೇಳುರಾಗ ನಾನು 'ಆಗೋದೇ ಇಲ್ಲ' ಅನ್ನೊಧ್ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ನಂದೇ ಐವತ್ತು ರೂಪ್ಯಾ ಲೂಕ್ಕನಾದ್ದು ಚಿಂತಿಲ್ಲ. ಬಡವ ನೀನೇ ಬದುಕ್ಕೊಂಡ ಹೋಗಾ! ಮುನ್ಹಾರಪ್ಪು ಕೊಟ್ಟಿಡ್ದೀನಿ; ಮತ್ತೇನಪ್ಪಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಸಣ್ಣ ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಹೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕೇವಲ ಮೂರುನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆಗಲೇ ಮಾರಿಕೊಂಡಂತಾಗಿತ್ತು. ನಿಧಾನಿಸಿದರೆ ಸಣ್ಣ ಮತ್ತೆ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದೆಂದು ಸಂದೇಹಿಸಿದ ಸಾಹುಕಾರರು ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಅವನ ಕೈಗೆ ಹಣವನ್ನಿತ್ತು ಒಪ್ಪಂದದ ಪತ್ರ ಬರೆಯಿಸಿ, ಎಡಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟಿನ ರುಜು ಒತ್ತಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಕೈಗಡ ತರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೋದ ಗಂಡ ಜೀತದಾಳಾಗಿ ಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೆಂಚಿ ಹೌಹಾರಿದಳು. "ಅಂಬಲಿನೋ ಗಂಜಿನೋ ಕುಡ್ಡಂಡು ನಮ್ಮಿನಿಯಾಗ್ ನಾವು ತಣ್ಣಿಗಿದ್ದಲ್ಲ! ಓಡಿ ಹೋಗಿ ವಸರದ ವನವಾಸ ಹೊತ್ತೆಬಂದುಬಿಟ್ಟಲ್ಲ!" ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟಳು.

ಸಣ್ಣವಿಗೂ ತಾನು ದುಡುಕಿ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದನೇನೋ ಎನ್ನಿಸಿತಾದರೂ ಹೆಂಡತಿಯ ಮುದಂದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನು ಸಿಧನಿರಲಿಲ್ಲ. "ಬ್ಯಾರೆ ದಾರಿನೇ ಇಲ್ಲ ಕೆಂಚಿ. ಸರಿಕರೆಲ್ಲ ಕ್ಷಣನಂಥ ಮರಿ ತಂದು ಅಮೃತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರೊವಾಗ ನಾವ್ ಸುಮ್ಮು ಕುಂತೆ ಆಕ್ರೋ ಸಿಟ್ಟು ಬರೋದಿಲ್ಲ?" ಎಂದು ಭೀತಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ

ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಮಧಿಸಿಕೊಂಡಾಗ "ಸ್ಯೇ ಬಿಡು..." ಎಂದು ಕೆಂಚಿ ಮನದ ಚಿಂತೆ ದೂರ ತಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬದ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತಳು.

"ಬಾರಪ್ಪ ಹೆಂಗಿರೋನಂಗೇ ಕರ್ಕಂಬಾ ಅಂತ ಆಲ್ಲಿ ಮಾಡವೈ ಸ್ವಾಮೀರು" ಎಂದು ಹಿರ್ಾಗ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕರೆದಾಗ ಸಣ್ಣ ದೈನಂದಿನಂತೆ ಹೆಂಡತಿ-ಮಕ್ಕಳತ್ತ ನೋಡಿದ.

"ಕರಿತಾವ್ರಂತಿ ಹೋಗು. ಒಳ್ಳೇನಂದ್ರೆ ನಡೆದಿತಾ? ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನಿಗ್ಗೆ ಸಿವ ಅಷ್ಟು!" ಒತ್ತರಿಸಿ ಬಂದ ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪೇಶಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದಳು ಕೆಂಚಿ.

ಸಣ್ಣ ಅವಳಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದವನು ಗಂಟಲು ಬಿಗಿದಂತಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲಾಗದೆ ಮೌನವಾಗಿ ಹೊರ ಬಂದು ಹಿರ್ಾಗನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ.

ಆಶಯ

ಮನುಷ್ಯನ ಅಶಕ್ತಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ರೂಪ ಆತನ ಕೊಳಕು ಮನಸ್ಸು. ಅದು ವಿವಿಧ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಟ್ಟು, ಸಾವು, ಮದುವೆ, ದೇವ, ಜೀವ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಡ ಧರಿಸಿ ವಂಚನೆಗೆ ಸನ್ನಿಧಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಶೋಕ ಮನಸ್ಸಿತಿಯಾಗಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆಸೆಬುರುತ್ತನವಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ವಂಚನೆಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ವಿಷಮ ಸಂದರ್ಭ ಸನ್ನಿಹಿತಗಳಿಗೆ ಅರಿವೇ ಮದ್ದಾಗಿ ಸಮಷ್ಟಿ ನೆಲೆಯ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಗಿ ನೆರವಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ಕಲೆ-ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿ ಹೋರಾಟದ ಭಾಗವಾಗಿ ಹೊಸಬದುಕಿಗೆ ನೆಲೆಯಾಗುವುದಾಗಿದೆ.

ಕರೆಗಾರರ ಪರಿಚಯ

ಬಿ.ಟಿ.ಲಲಿತಾ ನಾಯಕ್: ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕನಾಂಟಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿರದರಲ್ಲಿಯೂ ಅಪರೂಪದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಇವರದು. ಮುಟ್ಟಿದ್ದು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಡೂರು ತಾಲೂಕಿನ ತಂಗಲಿ ತಾಂಡ್ಯಾದಲ್ಲಿ. ತಂದೆ ಬಾಲಾಜಿ ನಾಯಕ್ ತಾಯಿ ಗಂಗಾಭಾಯಿ. ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ವರೆಗಿನ ಮಾತ್ರ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಲಿತದ್ದು. ಮುಂದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಅಣ್ಣನ ನೆರವಿನಿಂದ ಕನ್ನಡ, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿನ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು, ಪ್ರಕಾರ ಸಭಾದಿಂದ ಹಿಂದಿ ವಿಶಾರದ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಿಧಿಯಾದೆಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, 'ಲಂಕೇಶ್ ಪತ್ರಿಕೆ'ಯ ವರದಿಗಾರರಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮಹಿಳಾ ಹಾಗೂ ಬಂಡಾಯ ಸಂವೇದನೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತಗೋಳಿಸಿದ ಸಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟರು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೋರಾಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರು.

ಹಬ್ಬ ಮತ್ತು ಬಲಿ, ಭಟ್ಟನ ಕನಸು (ಕಥಾಸಂಕಲನ), ನೆಲ-ಬೆಲೆ, ಗತಿ (ಕಾದಂಬರಿಗಳು) ನಂ ರೂಪ್ಲಿ, ಇಡೀ ಹಾಗು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ, ಒಡಲಬೇಗೆ,

ಸವಾಸೇರು, ಬಿದಿರು ಮಳೆ ಕಂಟಿಯಲ್ಲಿ (ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳು), ಚಂದ್ರ ಪರಾಭವ- ರೇಡಿಯೋ ನಾಟಕ ಸಂಕಲನ ಹಾಗೂ ಭರವಸೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಹಲವು ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಗಂಭೀರ ಬರಹಗಳನ್ನು ಕೇಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ರೆಲ್ಯೂರಲ್ಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರ ಆಹ್ವಾನದ ಮೇರೆಗೆ ರಾಜಕೀಯ ರಂಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ; ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ ಸದಸ್ಯೆಯಾಗಿ, ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಸಕಿಯಾಗಿ, ಸಚಿವರಾಗಿ ನಾಡಿನ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಅಪರೂಪದ ರಾಜಕಾರಣೆ. ಇವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ನಾಡಿನ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಹಾಗೂ ಗೌರವಗಳು ಸಂದಿವೆ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು

೧. ಕನ್ನಡ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳು, ಸಂ: ಜಿ. ಎಚ್. ನಾಯಕ, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬುಕ್ ಟ್ರಿಷ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ.
೨. ಶತಮಾನದ ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ಸಂ: ಬೊಳುವಾರು ಮಹಮದ್ ಕುಂಜಾ, ಕನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಬೆಂಗಳೂರು.

ಜನಪದ ಕಥೆ

ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಮರ

ಮರು ನಿರೂಪಣೆ : ಹಿ.ಚಿ. ಚೋರಲಿಂಗಯ್ಯ

ಒಂದು ಉಂಟಾಗಿ ಬಬ್ಬಿ ರಾಜನಿದ್ದು. ಅವನಿಗೆ ನೂರು ಜನ ರಾಣಿಯರಿದ್ದರು. ಅವನ ಅರಮನೆ ವೈಭವದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಅರಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಚಿನ್ನದ ಕಳತ್ತೆಗಳಿದ್ದವು. ರಾಜ ಸಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಚ್ಚೆಲು ಮನೆಯೂ ಚಿನ್ನದ್ದೇ. ತನ್ನ ರಾಣಿಯರಿಗಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ಹೊದಿಕೆಯ ಶಂಕುಕೊಳ್ಳವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು. ಅವರು ಉಂಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಟ್ಟೆ ಲೋಟಗಳೂ ಮಿರಮಿರ ಮಿಂಚುವ ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರಗಳೇ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಇಡೀ ಅರಮನೆ ಚಿನ್ನದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಜನಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಬಂತು? ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀತವಾದ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದ ದುಡ್ಡು ವಸೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು. ಹಣ ಇಲ್ಲದವರ ಹತ್ತಿರ ದವಸ, ಧಾನ್ಯ, ಹಸು, ಕರುಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಲೂಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು. ಯಾವುದೂ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಅದೇ ಸೈನಿಕರ ಮೂಲಕ ರ್ಯಾತರ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬೆಳೆಬಾಳುವ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಸಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಹಾಗೆ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಮಾನು ಸರಂಜಾಮು, ದನಕರು ಮತ್ತು ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಗಳನ್ನು ಸಂತೆ ಜಾತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹರಾಜು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯ, ದೇಶಗಳ ವರ್ತಕರು ಬಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ ತೆರಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾಜನ ಇಂಥ ಕ್ರೌಂಹದಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಬಡವರಾಗುತ್ತಾ, ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಇಡೀ ರಾಜ್ಯ ಮರಗಿಡಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಹಸಿರಿಲ್ಲದೆ ಬಣಗುಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮರಗಳಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಚಿಟ್ಟೆ, ದುಂಬಿ, ಇರುವ, ವರೆಹಣ್ಣು ಇಂಥವೆಲ್ಲ ನಾಶವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದವು. ಇವೆಲ್ಲದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ರ್ಯಾತರ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಗಳೂ ಬೆಳೆಯದೆ ಆಹಾರದ ಕ್ಷಮೆ ತಲೆದೋರಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ಮಳೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬರ ಆವರಿಸಬಿಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ರಾಜನಿಗೆ ಇದಾವುದರ ಕಡೆಗೂ ಗಮನವಿಲ್ಲ. ಅವನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದವ್ಯಾಪಕ ಸಂಪತ್ತು ಇತ್ತು. ರ್ಯಾತರಿಂದ ಲೂಟಿ ಹೊಡೆದ ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳಿದ್ದವು. ತನ್ನ ರಾಣಿಯರ ಜೊತೆ ನೀರಾಟ ಆಡುತ್ತಾ, ರಾಜ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿ ಪರಿವಾರದವರ ಜೊತೆ ಕ್ರೀಡೆಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಾ ಲೋಲುಪನಾಗಿ ಸುಖಿದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತು ಬಿಟ್ಟು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಮರಗಿಡಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ಬಿಡತೊಡಗಿದವು. ಆ ಸಂಕಟದ ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ಶಾಪದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ತಟ್ಟುತೊಡಗಿತು.

ಸುಖಿದ ಸುಪ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತುಹೋಗಿದ್ದ ರಾಜನಿಗೆ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹುಣ್ಣ ಎದ್ದಿತು. ಎಂಥದೋ ಸಣ್ಣ ಗಾಯವಷ್ಟೆ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸುಮ್ಮೀನಿದ್ದ. ಆದರೆ ಬರಬರುತ್ತಾ ಗಾಯ ದೊಡ್ಡದಾಗತೊಡಗಿತು. ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತವಾದ ನೋವೂ ಶುರುವಾಯಿತು. ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ಅದೋಂದು ರಣಗಾಯವಾಗಿ ಅಸಾಧ್ಯ ಕೀವು ಒಸರತೊಡಗಿತು. ಹೊದಮೊದಲು ತನ್ನ ಅರಮನೆಯ ವೈದ್ಯರಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದ. ಗಾಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತೇ ಹೊರತು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ವರ್ತಕರ ಮೂಲಕ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆದು ಹೊರ ರಾಜ್ಯದ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಸಿದ. ಅವರು ಹೊಟ್ಟಿ ಜೈಷಧಿಗಳೂ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನ ಬೆನ್ನು ರಣಗಾಯದಿಂದ ಬಾತುಕೊಂಡು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೀವು ಸುರಿಯತೊಡಗಿತು. ಈಗ ಅವನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಲಗುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಸಾಧ್ಯ ನೋವಿನಿಂದ ಜೀರಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಎಲ್ಲ ರಾಣಿಯರೂ ನಿಂತು ಉಪಚರಿಸಿದರೂ ನೋವು ತಾಳಲಾರದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮಂತ್ರಿ ಹಾಗೂ ಅರಮನೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಸಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ಒಂದು ಹುಣ್ಣಿನ ಬದಲು ಏಳು ಹುಣ್ಣಗಳು ಉದ್ಭವವಾಗಿ ಇಡೀ ಬೆನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿದವು. ರಾಜನ ಈ ಚಿಂತಾಜನಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮರುಗಿದ ಮಂತ್ರಿ ಡಂಗೂರ ಸಾರಿಸಿ ಒಂದು ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ. ನಮ್ಮ ರಾಜನ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದಿರುವ ಹುಣ್ಣನ್ನು ಯಾರು ವಾಸಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ರಾಜನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಭಾಗವಾದ ಇಡೀ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ನೀಡಲಾಗುವುದು ಎಂಬುದು ಮಂತ್ರಿಯ ಸಂದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಚಿನ್ನದ ಆಸೆಯಿಂದ ಹಿರಿ ವೈದ್ಯರು, ಕಿರಿ ವೈದ್ಯರು, ರಾಜ ವೈದ್ಯರು, ಹಿಮಾಲಯದ ವೈದ್ಯರು, ಕೇರಳದ ವೈದ್ಯರು ಮುಂತಾಗಿ ಅದೆಷ್ಟೂ ವೈದ್ಯರು ಅರಮನೆಗೆ ಒಂದು ಗಾಯ ವಾಸಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯುತ್ಸಿಸಿದರು. ಯಾರು ಏನೇ ವಾಡಿದರೂ ಅವನ ಹುಣ್ಣಗಳು ವಾಸಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೋವು ನಿರಂತರವಾಯಿತು. ರಾಜ ಬದುಕುವುದೇ ಕಷ್ಟ ಎಂಬ ಚಿಂತಾಜನಕ ಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ರಾಣಿಯರು ಹಾಗೂ ಮಂತ್ರಿಯರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ರಾಜ ಪರಿವಾರದವರೆಲ್ಲರೂ ದುಃಖಿತರಾಗಿ ರಾಜನ ಸಾವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಣಾದ. ಉದ್ದವಾದ ಬಿಳಿ ಗಡ್ಡ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕಣ್ಣಾಲ್ಲಿ ತೇಜಸ್ಸಿತ್ತು. ಸೊರಗಿದ ದೇಹವಾದರೂ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಂತೆ ಕಾವಿ ಧರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾನ ಮುಜ್ಜಲು ಬೇಕಾದವ್ಯಾಪ್ತಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೌಟಿನ ಇತ್ತು ಅಷ್ಟೆ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ನಾಗರಹಾವಿನಂತೆ ವಿನ್ಯಾಸ ಇರುವ ಒಂದು ಬೆತ್ತೆದ ಕೋಲಿತ್ತು. ಆ ಕೋಲಿನ ತುಂಬ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಿತ್ರಗಳಿದ್ದವು. ಅರಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದವನೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಸದ್ಗು ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಳನುಗ್ಗಲು ಪ್ರಯುತ್ಸಿಸಿದ. ಆದರೆ ಕಾವಲುಗಾರರು ಅವನನ್ನು ತಡೆದು ‘ಯಾರು ನೀನು?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಅವನು ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಜೋರಾಗಿ

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ

ನಕ್ಕೆ. ಅವನು ನಕ್ಕಿದ್ದೇ ತದ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಬಿರುಗಳಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅರಮನೆಯ ಸುತ್ತ ವ್ಯಾಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಅರಮನೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದ ಕಾವಲು ಗೋಪರದ ಗಂಟೆಗಳು ಸದ್ದು ಮಾಡತೊಡಗಿದವು. ಅರಮನೆಯ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಕುಸುರಿಯ ಹೂ ಕುಂಡಗಳು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದವು. ರಾಜ ಪರಿವಾರದವರು ಒಣಗಲು ಹಾಕಿದ್ದ ಉಡುಪುಗಳು ಬಿರುಗಳಿಯ ಹೊಡಿತಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕು ಹಾರಾಡಿದವು. ಈ ಎಲ್ಲ ಚಮತ್ವಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾವಲುಗಾರರು ಬೆರಗಾದರು. ರಾಜನ ಬಳಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿ ಅರಮನೆಯ ದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಓಡೋಡಿ ಬಂದ. ಆ ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಂತ್ರಿಯೂ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ‘ಯಾರು ನೀನು?’ ಎಂದ. ಆ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕೆ. ಈಗ ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಹತ್ತಾರು ಗಿಳಿಗಳು, ನೂರಾರು ದುಂಬಿಗಳು, ಸಾವಿರಾರು ಪತಂಗಗಳು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಹೊರಬಂದವು. ಬಿರುಗಳಿ ನಿಂತು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ತಂಗಾಳಿ ಆವರಿಸಿತು. ಅರಮನೆ ತುಂಬ ಹಕ್ಕಿ, ಪಕ್ಕಿ, ದುಂಬಿ, ಪತಂಗ ಹಾರತೊಡಗಿದವು. ಬಂದಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ ಬರೀ ಚಮತ್ವಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಇವನ್ನಾರೋ ಯಕ್ಷಿಣಿ ವಿದ್ಯೇ ಕಲಿತ ಮೋಸಗಾರ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ತನ್ನ ದಂಡದಿಂದ ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯನ ಕುತ್ತಿಗೆ ಹೊಡಿದ. ಮಂತ್ರಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಏಟಿಗೆ ವಿಚಲಿತಗೊಳಿದ ಆತ ತನ್ನ ಬಾಯಿನ್ನು ಅಗಲವಾಗಿ ತರೆದ. ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಆ ಎಲ್ಲ ದುಂಬಿ, ಪತಂಗ, ಗಿಳಿಗಳೂ ಅವನ ಹೊಟ್ಟಿ ಸೇರಿದವು. ಮಂತ್ರಿ ಉರಿಗಣ್ಣಿಸಿದ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಮತ್ತೊಂದು ಏಟು ಕೊಟ್ಟಿ, ಆಗ ಆ ಮನುಷ್ಯ ‘ಅಯೋ’ ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಾಯಿತೆರೆದ. ಈಗ ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಧಗಧಗಿಸುವ ಬೆಂಕಿಯ ಉಂಡೆಗಳೇ ಉರಳಿ ಬಂದವು. ಆ ಬೆಂಕಿಯ ಉಂಡೆಗಳು ಅರಮನೆಯ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗೊಡಿದವು. ಇಡೀ ಅರಮನೆ ಶಾಖಾದಿಂದ ಬೇಯಿತೊಡಗಿತು. ಮತಿಹೀನನಾಗಿ ಕೇವಲ ಅಹಂಕಾರವನ್ನೇ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿ ಈಗ ಗಮನವಿಟ್ಟಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ. ಅವನು ಕೇವಲ ಜಾದೂ ಮಾಡುವ ಯಕ್ಷಿಣಿಯವನಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ತೇಜಸ್ಸಿತ್ತು. ಏಮುಂದು ಸ್ವಭಾವವಿತ್ತು. ಅವನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಬಿರುಗಳಿ, ಬೆಂಕಿ ಮತ್ತು ಜೀವಜಂತುಗಳಿಗೆ ಏನೋ ಅರ್ಥವಿದೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಜಾಣ್ಣೋದಯವಾಯಿತು. ತಕ್ಕಣ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿ ಅರಮನೆಯನ್ನು, ತನ್ನ ರಾಜನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ಆಗ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಏಟು ಕೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತೆ ನಕ್ಕೆ. ಆಗ ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುವ ಗಿಳಿಯೋಂದು ಹೊರಬಂತು. ಅದು ಇವರು ಬಂದಿರುವುದು ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ರಾಜನ ಕಷ್ಟ ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಪ್ರಜೆಗಳ ಮತ್ತು ಜೀವಜಂತುಗಳ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಿಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಜಾಣ್ಣೋದಯವಾಯಿತು. ಹೌದು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಗ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸಿ ಅರಮನೆಯ ಒಳಬರುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡ. ಆ ಮನುಷ್ಯ ಅರಮನೆ ಒಳಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನು

ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದ ಬೆಂಕೆ ಉಂಡೆಗಳು ಅವನ ಒಡಲು ಸೇರಿದ್ದವು. ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ತಂಪಾದ ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು.

ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಒಳಕರೆತಂದ ಮಂತ್ರಿ ಒಂದು ಜಿನ್ನದ ಕುಚೀಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ ವಿವಿಧ ಆಭರಣಗಳ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹಾಕಿ ಹೀಗೆ ತಿರುಗುವವ್ವರಲ್ಲಿ ಅವೆಲ್ಲ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದವು. ಮಂತ್ರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಕಾಲು ಹಿಡಿದು ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸಿದ. ಆ ಮನುಷ್ಯ ಸುಮೃದ್ಧಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಾತನಾಡುವ ಗಿಳಿ ಹೊರಬಂತು. ‘ನಿನ್ನ ಈ ಹಾರ ತುರಾಯಿಗಳು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು? ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ರಾಜ ಇರುವಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು’ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಿ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ.

ರಾಜ ಹಾಸಿಗೆಗೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಬೆನ್ನು ಮೇಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ನರಭೂತಿದ್ದ. ಅವನ ಕೆಲವು ರಾಣಿಯರು ಚಾಮರ ಬೀಸುತ್ತಾ ಅವನ ಗಾಯದ ನೋವನ್ನು ಶಮನ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ರಾಜನ ಗೋಳ ಹೇಳಿದಾಗಿತ್ತು. ಮಂತ್ರಿ ರಾಜನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯ ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ. ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ರಾಜನಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿತ್ತು. ಒಂದವರೆಲ್ಲ ಜೀಡಿ ನೀಡುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ಹುಣ್ಣ ಹೋಗಿ ಏಳು ಹುಣ್ಣಗಳಾದವು ಎಂಬುದು ಅವನ ತಾತ್ಸಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅರಮನೆಯಿಂದ ಆಚೆ ಕಳಿಸು ಎಂಬುದು ಅವನ ಸೂಚನೆಯಾಗಿತ್ತು. ರಾಜನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಆ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತೆ ನಕ್ಕೆ. ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ತಂಪಾದ ಜಡಿ ಮಳೆಯಂಥ ಹನಿಗಳು ಉದುರ್ತೊಡಗಿದವು. ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನ ಹುಣ್ಣಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟ ತಂಪಾಗಿ ನೋವು ಕಡಿಮೆಯಾದಂತಾಯಿತು. ಮಲಗಿದ್ದ ರಾಜ ಎದ್ದು ಕೂತ. ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟು ನೋಡಿದ. ಅವನ ಕಣ್ಣಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನ ನಾಗಬೆತ್ತದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ರಾಜನನ್ನು ಅಣಕಿಸುವಂತೆ ಕಂಡವು. ರಾಜನಿಗೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ ಉಂಟಾಯಿತು. ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಎದ್ದ ರಾಜ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ ತನ್ನ ಹುಣ್ಣನ್ನು ವಾಸಿ ಮಾಡುವಂತೆ ದೃಷ್ಟಿದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯ ರಾಜನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಸುಮೃದ್ಧಿ ನಕ್ಕನು. ಅವನ ನಾಗಬೆತ್ತದಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಲಾಗಿದ್ದ ಸಕಲೆಂಟು ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಜೀವ ಪಡೆದು ರಾಜನ ಮಂಜದ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತಲೊಡಗಿದವು. ವಿಚಿತ್ರ ದನಿಯಲ್ಲಿ ರೋಧಿಸಲೊಡಗಿದವು. ಆ ಸನಿವೇಶ ರಾಜನಲ್ಲಿ ಭಯವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿತು. ಏನೂ ತೋಜದೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ತನ್ನ ಹುಣ್ಣಗಳನ್ನು ವಾಸಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಕ್ಕನು. ಆಗ ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುವ ಗಿಳಿ ಹೊರಬಂತು. ಅದು ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿತೊಡಗಿತು. ‘ಎಲಪ್ಪೋ ರಾಜನೆ, ನೀನು

ದೊಡ್ಡ ತಮ್ಮ ಮಾಡಿದ್ದೀರೂ, ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕಾದ ನೀನು ಅವರನ್ನೇ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರೂ, ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದ ನೀನು ಅಪುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರೂ, ಅಥವಾ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದೀರೂ, ಮರಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದ ನೀನು ಅಪುಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿದ್ದೀರೂ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹಾಪಕರ್ಮ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಹುಣ್ಣಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಬೇಕು. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ನಿನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜ 'ನಾನು ನನ್ನ ಚಿನ್ನ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅರ್ಥ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಹುಣ್ಣ ವಾಸಿಯಾಗಲಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ರಾಜನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಕ್ಕ, ಆಗ ಅವನ ನಾಗಬೆತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಸರ್ವದ ರೂಪ ತಾಳಿ ಬುಸುಗುಟ್ಟತ್ತಾ ರಾಜನ ಘ್ಯಯನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆಯಿತು. ಹೆದರಿ ಕಂಗಾಲಾದ ರಾಜ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಿ ಉಳಿಯುವುದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಏನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧ ಎಂದು ಅಂಗಳಾಚಿ ಬೇಡಿದ. ತಕ್ಷಣ ಸರ್ವ ಮತ್ತೆ ನಾಗಬೆತ್ತುವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಯಿತು. ಆಗ ಮತ್ತೆ ಗಿಳಿ ಮಾತನಾಡತೋಡಗಿತು. 'ಈಗಿಂದಿಗಲೇ ನೀನು ನಿನ್ನ ಒಂದು ನೂರು ರಾಣಿಯರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಅರಮನೆ ತೊರೆಯಬೇಕು. ಅರಮನೆಯಿಂದ ಮೂರು ಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಬಟಾಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಹೂಡಬೇಕು. ಅದೋಂದು ಬೀಳುಬಿದ್ದ ಜಾಗ. ಅಲ್ಲಿ ಮರಗಿಡಗಳ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ, ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ, ಹಾವು, ಹಾವರಾಣಿ, ಅಂಟಿಗೊದ್ದ, ಚಿಟ್ಟೆ, ಇರುವೆ, ಗೆದ್ದಲು, ಎರೆಹುಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನೀನು ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿ, ನಿನ್ನ ರಾಣಿಯರ ಹೆಗಲಿಗೆ ನೋಗ ಕಟ್ಟಿ ನೀನೇ ಸ್ವಂತ ನೆಲ ಉಳಬೇಕು. ಬಯಲನ್ನು ಹಸನು ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾವು, ಬೇವು, ಆಲ, ಅರಳಿ, ನೆಲ್ಲಿ, ನುಗ್ಗೆ, ಸೀಗೆ, ಬಾಗೆ, ಕಾರೆ, ಕಗ್ಗಲಿ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಸಂಪಿಗೆ, ಜಾಜಿ, ಇರುವಂತಿಗೆ, ಬೇಲ, ಬಿಕ್ಕೆ, ನೇರಳೆ, ನಿಂಬೆ, ಹಲಸು, ಶೂಪುರ, ಬೇಲ, ಬಿಲ್ಲು ಮುಂತಾಗಿ ಸಾವಿರದ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಆ ಮರಗಳ ಹೂ, ಹುಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಗಿಳಿ ಗೊಜಿಗ... ಮುಂತಾದ ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಾರುತ್ತಾ ಹೂರುತ್ತಾ ಬರಬೇಕು. ಜೀನು, ಇರುವೆ, ಗೆದ್ದಲು ಮುಂತಾದ ನೂರೆಂಟು ಬಗೆಯ ಜೀವ ಜಂತುಗಳು ಹರಿದಾಡಿ ನಲಿದಾಡಿ ಅಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಮರಬಿಡುವ ಚಿಗುರೆಲೆ ಕಾಯಿ ಹುಣ್ಣಗಳನ್ನು ಶಿಂದು ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ತಾರದ ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಸ್ವರಗ್ಯೇಯಬೇಕು. ಆ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸ್ವರವೇ ನಿನಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ. ಆಗ ನಿನ್ನ ಹುಣ್ಣ ತಾನಾಗೇ ಮಾಗುತ್ತದೆ, ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾತನಾಡುವ ಗಿಳಿ ಶಕ್ತನ ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗಿಳಿಯೋಂದಿಗೆ ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯನೂ ಮಾಯವಾದ. ಇರುವವರೆಗೆ ಮಿರ್ನೆ ಮಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನ ಅಂತಃಪುರ, ಅವನು ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕತ್ತಲು ಕವಿದಂತಾಗಿ ಮಸುಕಾಯಿತು. ಮಸುಕು ಹಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ರಾಜನ ಬೆನ್ನು ನೋವು ಯಥಾಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹಚ್ಚಾಗುತ್ತೋಡಗಿತು.

ರಾಜನ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪತ್ತಿಗಿಂತ ಆರೋಗ್ಯವೇ ಮುಖ್ಯ, ಆರೋಗ್ಯ ಭಾಗವೇ ನಿಜವಾದ ಭಾಗ ಎಂದು ಅರಿತ

ರಾಜ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ದರ್ಶಿಸಿದ. ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯನ ಗಳಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ತನ್ನ ನೂರು ಹೆಂಡತಿಯರ ಜೋತೆ ಬೀಳು ಬಯಲಿಗೆ ಹೊರಟ. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಜೋಪಡಿಗೆ ಹೊರಟ ರಾಜನ ಹಿಂದೆ ಯಾರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಾಡಿನ ಜನತೆ ಈ ದುಷ್ಟ ದೊರೆಗೆ ಸರಿಯಾದ್ದೇ ಆಯಿತು ಎಂದು ಶಪಿಸಿದರು. ಏಳು ಹಗಲು ಏಳು ರಾತ್ರಿ ನಡೆದು ಬೀಳು ಬಯಲಿಗೆ ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರ ಬಿದ್ದು ನಲುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಬರಡು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಂಡ. ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಸೇರಿಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಜನತೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ. ನೀರು ನೆರಳು ಇಲ್ಲದೆ ಬಿಸಿಲ ಬೇಗೆಯಷ್ಟೇ ತುಂಬಿದ್ದ ಬಟ್ಟಾಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಸುಸ್ತಾಗಿ ವಿಳನೇ ದಿನದ ರಾತ್ರಿಗೆ ಗಳಿ ಸೂಜಿಸಿದ್ದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದ. ಸುತ್ತಲು ಹಳ್ಳಿಗಳ ರೈತರಿಂದ ನೇಗಿಲು ನೊಗಗಳನ್ನು ಕಡಕ್ಕೆ ಪಡೆದ. ಕಮ್ಮಾರರಿಂದ ನೇಗಿಲ ಗುಳಗಳನ್ನು, ಗುದ್ದಲಿ ಹಾರೆಗಳನ್ನು ಬೇಡಿ ಪಡೆದ. ದಿನಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು ರಾಣಿಯರಂತೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ ಅವರ ಹೆಗಲಿಗೆ ನೊಗ ಕಟ್ಟಿ ಉಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಅವನು ಉಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದೇ ತಡ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೋಡ ಕಟ್ಟಿ ಹನಿಗಳು ಉದುರಲು ಆರಂಭಿಸಿದವು. ಒಂದಲ್ಲಿ ಏಳು ಬಾರಿ ಹೊಲ ಉತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ಏಳು ಹುಣ್ಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಸಿಯಾಯಿತು.

ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಮುದುಕಿಯರಲ್ಲಿ ಬೇಡಿ ಅವರು ಮೂಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಪಡೆದ. ರೈತರಲ್ಲಿ ಬೇಡಿ ಕುರಿ ಆಡು ದನಗಳ ಗೊಬ್ಬರ ಪಡೆದ. ಉತ್ತು ಹಸನು ಮಾಡಿದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಿದ ಸಸಿಗಳು ನೆಲದಿಂದ ಒಡೆದು ಮೂಡುವುದನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತ. ಬೀಜಗಳು ಸಸಿಯಾಗಿ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿದವು. ಆಗ ರಾಜನಿಗೂ ರಾಣಿಯರಿಗೂ ಆದ ಸಂತೋಷ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ರಾಜನ ಇನ್ನೊಂದು ಹುಣ್ಣಿ ವಾಸಿಯಾಯಿತು.

ಮಳೆ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಒಂದಿತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರು ಸಾಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಣಿಯರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಂಬಾರರಿಂದ ಅರವಿಗಳನ್ನು ಕಡ ತಂದರು. ಇಂಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ದೂರದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮರಳು ತೆಗೆದು ಜಲ ಬರಿಸಿ ಅರವಿಗಳಲ್ಲಿ ತಂದು ಸಸಿಗಳಿಗೆ ಉಯ್ದರು. ಸಸಿಗಳು ಮರಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿದವು. ನೆಲಕ್ಕೆ ನೆರಳು ಚಾಚಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತಂಪುಗೊಳಿಸಿದವು. ಆ ತಂಬಿನಲ್ಲಿ ಎರೆಹಳು, ಗೊಬ್ಬರದ ಹುಳು, ಸಗಳಿ ಹುಳು, ಗೆದ್ದಲು ಹುಳು, ಇರುವೆ, ಗೊದ್ದ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಜೀವಿಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದವು. ಆಗ ರಾಜನ ಇನ್ನೊಂದು ಹುಣ್ಣಿ ಮಾಯವಾಯಿತು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಜ ಮತ್ತು ಅವನ ನೂರು ಜನ ರಾಣಿಯರು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರೈತರಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಅರಮನೆ, ಚಿನ್ನ, ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಮರೆತು ಹೋಗತೊಡಗಿದ್ದವು. ಒಂದೊಂದು ಹುಣ್ಣಿ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ರಾಜನಿಗೆ

ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ ಹೊಸ ವನಾಂತರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ದುಡಿಯತೋಡಿದರು. ನೋಡನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ವನವಾದ ವನವೆಲ್ಲ ಹಸಿರಿನಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸತೋಡಿತು. ಮರಗಳು ಹೂ ಬಿಟ್ಟವು. ಆ ಹೂವುಗಳ ಕಂಡು ದುಂಬಿಗಳು, ಚಿಟ್ಟೆಗಳು, ಜೀನುಹುಳಿಗಳು ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ಕೀಟಗಳು ಆಕಷಿಕತವಾಗಿ ಬಂದವು. ಹೂಗಳ ಮಕರಂದ ಹೀರಿ ಆನಂದಪಟ್ಟವು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ರಾಜನ ನಾಲ್ಕನೇ ಹುಣ್ಣ ವಾಸಿಯಾಯಿತು.

ಕೀಟಗಳ ಸ್ವರ್ಥ ಪಡೆದ ಹೂಗಳು ಈಚುಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾದವು. ಈಚು ಬಲಿತು ಕಾಯಿಗಳಾಗಿ ಮರ ಮರದಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡಿದವು. ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಅಳಿಲುಗಳು, ಓತಿಕ್ಕಾತಗಳು, ಮಂಗಳು ಧಾವಿಸಿ ಬಂದವು. ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಕಚ್ಚಿ ರುಚಿನೋಡುತ್ತಾ ಮನಸಾರೆ ತಿಂದು ಸಂತಸಗೊಂಡವು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ರಾಜನ ಇದನೇ ಹುಣ್ಣ ವಾಸಿಯಾಯಿತು.

ಬಲಿತ ಕಾಯಿಗಳು ಹಣ್ಣಾಗಲು ತಡವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಸಿರು ಬಣ್ಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಹಳದಿ, ಕೆಂಪು, ನೇರಳೆ ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದವು. ಬಣ್ಣದ ಜೊತೆಗೆ ಗಮಗಮಸುವ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಪಡೆದವು. ಅವುಗಳ ಗಂಧ ಗಾಳಿಯ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಯೋಜನಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತು. ತಮಗಿಷ್ಟವಾದ ಹಣ್ಣಗಳ ರುಚಿಯನ್ನು ಸವಿಯಲು ನೂರೆಂಬು ಬಗೆಯ ಪಕ್ಕಿಗಳು ದೂರದ ದೇಶದಿಂದಲೂ ಬಂದವು. ವಿವಿಧ ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಲಿಪಿಲಿ ರಾಗ ಹಾಡುತ್ತಾ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಹಣ್ಣಗಳನ್ನು ತಿಂದವು. ಅದಾಗ ರಾಜನ ಆರನೇ ಹುಣ್ಣ ವಾಸಿಯಾಯಿತು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ರಾಜ ರಾಣಿಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣದ ಅರಮನೆ ಚಿನ್ನ, ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತು ಹೋಗಿತ್ತು. ಅವರು ಅಪ್ಪಟ ರೈತರಾಗಿ ಮರಗಿಡಗಳೇ ನಮ್ಮೆ ಸಂಪತ್ತು ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಏಳನೇ ಹುಣ್ಣ ಇನ್ನೂ ವಾಸಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನೋವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತಾದರೂ ಪೂರ್ಣ ಗುಣಮುಖನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಕೊರತೆ ರಾಜನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಜ ಮತ್ತು ರಾಣಿಯರ ಶ್ರಮದಿಂದಾಗಿ ವನಾಂತರ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿತ್ತು. ಇಡೀ ನಿಸಗ್ರ ರಮಣೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಸಕಲೆಂಬು ಜೀವರಾಶಿಗಳು ನೆಮ್ಮೆದಿಯಾಗಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ರಾಜನ ಶ್ರಮವನ್ನು ಕಂಡ ರೈತರು ಶುಷಿಪಟ್ಟು ತಾವೂ ತಮ್ಮ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ದುಡಿದರು. ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತೆ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಒಂದು ಹುಣ್ಣ ವಾಸಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ರಾಜನ ದುಃಖಕ್ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು.

ರಾಜ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮನಗಂಡ ಮಂತ್ರಿ ರಾಜನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅರಮನೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಲು ಬಂದ. ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯ

ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣದ ನೆನಪಾಯಿತು. ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಂತ್ರಿ ರಾಜನಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸಿದ. ರಾಜನಿಗೆ ಗೊಂದಲವಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವನು ಮಾಡಿದ್ದ ಬೇಸಾಯ ಅವನಿಗೆ ತೈತ್ತಿ ನೀಡಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮೆದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಮರಗಿಡಗಳ ಒಡನಾಟ ಅವನನ್ನು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಮನದಟ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ ಅರಮನೆಯ ಸುವಿದೆ ಆಸೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಉಳಿದಿತ್ತು. ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾತಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ, ತನ್ನ ರಾಜೀಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಳಲು ಶಿಮಾನಿಸಿದ. ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲ ರಾಜೀಯರೂ ಒಂದು ರಾಜನ ಸಮೃದ್ಧಿದಲ್ಲಿ ಕುಂತರು. ರಾಜ ಅರಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದೋ ಇಲ್ಲ ರ್ಯಾತರಾಗಿ ಇಲ್ಲೇ ಇರುವುದೋ ಎಂದು ರಾಜೀಯರನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ ಮೌನಪಾದರು. ಆಗ ಹಿರಿಯ ರಾಜೀ “ನಮಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಚಿನ್ನದ ಭಾಗ್ಯ ಬೇಡ, ಅನ್ನದ ಭಾಗ್ಯ ಸಾಕು” ಎಂದು ಚೆಟುಕಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರಾಜೀ ಈ ಭಾವಿ ಇರುವುದು ಕೇವಲ ರಾಜನಿಗಲ್ಲ, ಭಾವಿ ಮೇಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಜೀವಗಳಿಗೆ, ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ನಾವು ದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಜೀವಗಳ ಜೊತೆ ಇರೋದೇ ಸರಿ’ ಎಂದು ಅನುಭವದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ರಾಜನಿಗೆ ಈಗ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ತಾನು ಮತ್ತೆ ಅರಮನೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಖಿಡಾವಿಂಡಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ. ಆ ಮಾತು ರಾಜನ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಬೇಸ್ವಿನ ಏಳನೇ ಗಾಯವೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾಸಿಯಾಯಿತು. ಇವರೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಂತ್ರಿಗೂ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗಿ ತಾನೂ ತನ್ನ ಸಂಸಾರದೊಡನೆ ವನಾಂತರಕ್ಕೆ ಒಂದು ನೆಲೆಸುವುದಾಗಿ ಫೋಷಿಸಿದ. ರಾಜಪರಿವಾರ ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಇದ್ದರು.

ಆಶಯ

ಜನಪದ ಕರ್ತೆಗಳೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಕರ್ತೆಗಳಲ್ಲ, ಒಂದು ನಾಡಿನ ಆತ್ಮವೃತ್ತಾಂತಗಳು. ಅವು ಮನುಕುಲದ ಕನಸಿನ ಸಾಕಾರ ರೂಪಗಳು. ಕರ್ತೆಗಾರನ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಒಂದು ಸಮುದಾಯದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಕರ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಡಮೂಡುತ್ತದೆ. ಈ ಕರ್ತೆಗಳು ಪ್ರಚಾಪ್ಯಭುತ್ತವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಸೂತ್ರಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ನಾಡಿನ ಜ್ಞಾನಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಸತ್ಯವೋಂದನ್ನು ಸದಾ ಕಾಪಾಡುವ ಜೀವವಾಹಕಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗಾಥಗೋಳಿಸುವ ಪಾಠಗಳಾಗಿವೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಚರಾಚರ ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಕುಲಕ್ಷ್ಯ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕಿದೆ ಎಂಬ ಮೂಲಭೂತ ವಿವೇಕವನ್ನು ನಿಸರ್ಗದ ಬಗೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಕರ್ತೆಯೋಂದು ಇಲ್ಲಿದೆ. ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪರಿಸರದ ಬಗೆಗಿನ ಕಥೆಯೋಂದರ ಎಳೆಯೋಂದನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಮರ ಎಂಬ ಈ ಕಥೆ ನಿಸರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹುರಿತು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಜೀವನದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಇರುವುದು ಚಿನ್ನದ ವೈಭೋಗದಲ್ಲಿ ಎಂದು ನಂಬಿದ ರಾಜನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮೃದ್ಧಿ ನೀಡುವ ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ದುಡಿಯುವ ಜನತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮರಗಿಡೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥ ಸರ್ವಾರ್ಥಿಕಾರಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಹೇಗೆ ಪಾಠ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೇ ಈ ಸುಂದರ ಕಥೆಯ ತಿರುಳು.

ಕಥೆಗಾರರ ಪರಿಚಯ

ಕನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪ್ರಮುಖ ವಿದ್ಯಾಂಸರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಡಾ. ಹಿ.ಜಿ. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವಾದದ್ದು. ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆದ “ಉಜ್ಜಿನಿ ಚೌಡಮ್ಮೆ” ಮತ್ತು “ದಾಸಪ್ಪ – ಜೋಗಪ್ಪ” ಕೃತಿಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಸಂಶೋಧಕರ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳಾಗಿ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ‘ಗಿರಿಜನ ನಾಡಿಗೆ ಪಯಣ’, ‘ಸಿದ್ಧಿಯರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ’, ‘ಕನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳ ಕೋಶ’, ‘ಕನಾಟಕ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜಿತ್ತೆ ಸಂಪುಟ’, ‘ಕಾಡು-ಕಾಂಕ್ಷಿಟ್ಟು ಜಾನಪದ’, ‘ಮಂಟೇಸ್ಯಾಮಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯ’, ‘ಗೊಂಡರ ರಾಮಾಯಣ ಕಾವ್ಯ’, ‘ದೇಸಿ ಕನ್ನಡ ಪರಂಪರೆ’, ‘ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ’: ಮೀಮಾಂಸೆ ಮತ್ತು ತಾತ್ತ್ವಿಕತೆ’ ಮುಂತಾದ 25ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೃತಿಗಳು ನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದಿದೆ. ಜೇನು ಕುರುಬಿ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಜೀವನ ಹುರಿತ ಇವರ ‘ಆನೆಕಾಡು’ ಕಾದಂಬರಿ ಬಹು ಜನಪ್ರಿಯ ಸ್ವಜನಶೀಲ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ನಾಡಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ, ಕುಲಸಚಿವರಾಗಿ, ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿ ಇವರು ಮಾಡಿದ ಕನ್ನಡ ಸೇವೆ ಅನನ್ಯವಾದದ್ದು. ಜರ್ಮನಿಯ ವೊಟ್ಸ್‌ಬಗ್ರಾಂತಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸಂದರ್ಶಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿಯೂ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದ ಶ್ರೀಯುತರು ಘಾನ್ಸ್, ಇಟಲಿ, ನೆದರ್ಲಾಂಡ್ ಹಾಗೂ ಇರಾನ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಮಾವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮೂರಕ ಓದು

1. ಜನಪದ ಕಥೆ : ವಸ್ತು ಮತ್ತು ತಂತ್ರ – ಡಾ. ವೀರಣ್ಣ ದಂಡೆ
2. Folk tales of India - A. K. Ramanujan

ಕನಾಡಿಕ ಪಶುಪ್ಯೇದ್ಯಕೀಯ, ಪಶು ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ
ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೀದರ

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ

ಪಶುಪ್ಯೇದ್ಯಕೀಯ ಹಾಗೂ ಪಶುಸಂಗೋಪನಾ ವಿಜ್ಞಾನ ಸ್ವಾತಕ ಪದವಿ, ಹೆಚ್‌ನು
ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಪದವಿ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಪದವಿಗಳ
ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷ / ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಗಳ ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ
(2020-21 ರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಿಂದ)

(2020-21 ರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಿಂದ)

ಸಂಪಾದಕರು

ಪ್ರೌ. ಎಚ್. ಡಿ. ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ
ಪ್ರೌ. ಹಿ. ಚಿ. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ
ಪ್ರೌ. ಜಿ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ
ಪ್ರೌ. ಅಶೋಕಪ್ಪಮಾರ ರಂಚೇರೆ
ಪ್ರೌ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ

ಕನಾಂಟಿಕ ಪಶುಪ್ಯೇದ್ಯಕೀಯ, ಪಶು ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ
ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೀದರ

ಪಶ್ಚಾತ್ಪ್ರಸ್ತರ ರಚನಾ ಸಮಿತಿ

ಪ್ರೌ. ಎಚ್. ಡಿ. ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ
ಕುಲಪತಿಗಳು
ಕನಾಂಟಿಕ ಪಶುಪ್ಯೇದ್ಯಕೀಯ, ಪಶು ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ
ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೀದರ

ಪ್ರೌ. ಹಿ. ಚಿ. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ
ವಿಶ್ವಾಂತ ಕುಲಪತಿಗಳು
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ಕನಾಂಟಿಕ

ಪ್ರೌ. ಅಶೋಕಪ್ಪಮಾರ ರಂಜೀರೆ
ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

ಪ್ರೌ. ಜಿ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ
ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು
ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ
ಕೃಷ್ಣ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಪ್ರೌ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ
ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು
ಪಶುಶರೀರಕ್ಕಿಯಾ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ
ಪಶುಪ್ಯೇದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜು, ಹೆಬ್ಬಾಳ
ಬೆಂಗಳೂರು – 560 024

ಕನಾಟಕ ಪಶುಪ್ಯಾಕೆಯ, ಪಶು ಹಾಗೂ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜಾಳಿಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೀದರ

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರ : ದ್ವಿತೀಯಾಧಿಕ ಭಾಗ

ಪರಿವಿಡಿ

ಭಾಗ - ೩

ಪ್ರಬಂಧ

೧. ನಮ್ಮ ಎಮ್ಮೆಗೆ ಮಾತು ತಿಳಿಯುವುದೆ? ಗೂರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಇಯಂಗಾರ್

ಭಾಗ - ೪

ಕಥೆಗಳು

೧. ಎತ್ತುಗಳಿಗೆ ಹೆಂಡಂದಿರಿಲ್ಲ!	ಡಾ. ಟಿ. ಎಸ್. ರಮಾನಂದ
೨. ಬಾ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸು	ಡಾ. ಮಿಜಾರ್ ಬಜ್ಜೀರ್
೩. ಅವ್ವನ ಕುರಿ ಬಯಕೆ	ಡಾ. ಜಿ. ಸಂಜೀವರಾಯ

ಭಾಗ - ೨

ಲೇಖನಗಳು

೫. ಸಾಲ್ವಾಗಳ ಜೀವನಯಾತ್ರೆ ಡಾ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ,
ಕೃಪಾಕರ್ ಮತ್ತು ಸೇನಾನಿ	
೬. ನೊಬೆಲ್ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಕೆಂಪ್	ಪ್ರೌ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ
೭. ಕನ್ನಡ ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಉಗಮ
ಮತ್ತು ವಿಕಾಸ	ಪ್ರೌ. ಜಿ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ
೮. ಕನಾಟಕದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪ್ರೌ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ,	

ಭಾಗ - ೮

ಪದಕೋಶ

೯. ಕನ್ನಡ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಕೋಶ
ಸಂಗ್ರಹ

ನಮ್ಮ ಎಮ್ಮೆಗೆ ಮಾತು ತಿಳಿಯುವುದೆ?

ಗೌರೂರು ರಾಮಾಷ್ಟ್ರಾಮಿ ಐಯಂಗಾರ್

ನಮ್ಮ ನಾಡು ಎಮ್ಮೆಯ ನಾಡು. ಮಹಿಷಮಂಡಲವೆಂಬುದು ನಾವು ಹೆಚ್ಚೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೆಸರು. ನಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ಮಹಿಷಾಸುರ ಮಧಿನಿ ದೇವರು. ನಾವೆಲ್ಲ ಎಮ್ಮೆಯ ಹಾಲಿನಿಂದಲೇ ಬೆಳೆದವರು. ಎಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ನಮಗೆ ದೇವರಾದುದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಎಮ್ಮೆ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚು.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮಾತು. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಎಮ್ಮೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಂತೆ ಶಾಶ್ವತ. ಎಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾಲ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಇಲ್ಲ. ಮನೆಯ ಯಜಮಾನರ ವಂಶವನ್ನೂ ಹಿರಿಯರನ್ನೂ ಮೂರು ತಲೆ ನಾಲ್ಕು ತಲೆಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಎಮ್ಮೆಯ ಮೂಲವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ತಲೆಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಇದು ಹೀರೇ ಗೋಡ್ದು ಹಳ್ಳಿ ಎಮ್ಮೆ. ಇದರ ಹೆಸರು ದೊಡ್ಡಿ. ಇದು ಒಂಬತ್ತು ಕರು ಹಾಕಿದೆ. ಇದರ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕರು ಬಿಳಿಕೊಡಿನ ಎಮ್ಮೆ. ಅದರ ಮೂರನೆಯ ಕರು ಸಣ್ಣ ಎಮ್ಮೆ. ಅದರ ಎರಡನೆಯ ಕರು ಕಡೆಸು. ಸಣ್ಣಮ್ಮೆಯ ಮೊದಲನೆ ಕರು ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ಕರ ಹಾಕಿದೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಎಮ್ಮೆಯ ವಂಶವ್ಹಕ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರ ವಂಶವ್ಹಕಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಶುದ್ಧವೂ ನೇರವೂ ಆಗಿದೆ. ಸಣ್ಣ ಎಮ್ಮೆಯ ಸಾಧುಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಅಂದವಾದ ಕೋಡುಗಳನ್ನೂ ಅಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಕೆಚ್ಚಲಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಂದು ಹಾಲನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅನೇಕರು ಅದರ ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮು ತಳಿ ಯಾವುದೆಂದು ಪದೇ ಪದೇ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಎಮ್ಮೆಯ ವಂಶವ್ಹಕವನ್ನಿಡುವುದು ನನಗೆ ಅವಶ್ಯಕ.

ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಎಮ್ಮೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಂತೆ ಶಾಶ್ವತ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಮ್ಮೆಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಎಮ್ಮೆಗಳೂ ಹೀರೇಗೋಡ್ದು ಹಳ್ಳಿಯ ದೊಡ್ಡ ಎಮ್ಮೆಯ ತಳಿಗಳೇ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಹಟದಿಂದ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀರೇಗೋಡ್ದು ಹಳ್ಳಿಯ ಆ ದೊಡ್ಡ ಎಮ್ಮೆಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮೂವತ್ತು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದರ ತಳಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವುದರ ಅಪ್ಪ ಅಷ್ಟ ಯಾರು ಎಂದು ಗುರುತಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ, ಇಷ್ಟು ವಿಂಡಿತ. ನಮಗೆ ಗಾಳಿ, ನೀರು, ನದಿ, ಮರ, ಕರೆ: ಹೂಷು, ಕಾಡು ಹೇಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಎಮ್ಮೆಯೂ ಪ್ರಕೃತಿ. ಜನ ಬರಬಹುದು; ಜನ ಹೋಗಬಹುದು; ಜನ ಹಟ್ಟಬಹುದು; ಜನ ಸಾಂಪುರಣದು; ರಾಜ ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದು; ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಎಮ್ಮೆ ನಿತ್ಯ; ಪುರಾತನ ಅಚಲ.

ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಅದನ್ನು ಅರ್ಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸುಮೃನೆ ನೋಡಬೇಕು. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವದ ಖಂಡಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸರಿಸಿದರು; ಅದರ ಪೂರ್ಜಾರಿಗಳಾದರು. ಎಮ್ಮೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಂತೆ; ಅದನ್ನು ಅರ್ಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸುಮೃನೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯಂತಹ ಭಾರತ ಭಾಗ್ಯವಿಧಾತರಿಗೆ ಸಹ ಎಮ್ಮೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. “ಎಮ್ಮೆ ಗೋ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದುದಲ್ಲ. ಇದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಗೋವುಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಬೇಗ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರ ಹಾಲೂ ಜನಕ್ಕೆ ಆರೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಹಸುವಿನ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿರುವ ತ್ರಾಣ, ಪುಷ್ಟಿ ಎಮ್ಮೆಯ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳಿಯ ಜಾತಿಯ ಗೋವುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಧಿಪಡಿಸುವುದೇ ಗೋಸೇವೆ” ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಎಮ್ಮೆಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಕನಿಕರದಿಂದ “ಪಾಪ, ಖಂಡಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಗಾಂಧಿಗೂ ನಾವೂ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಂತೆ; ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ? ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಾ? ನದಿಗಳನ್ನೂ ಕಾಡುಗಳನ್ನೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಾ? ಪಾಪ, ಗಾಂಧಿಗೂ ಏನು ಗೊತ್ತು?” ಎನ್ನುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಗಾಂಧಿಯವರ ತತ್ವವನ್ನು ಜಾಪ್ತಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ನಾನು ಆ ಎಮ್ಮೆ ಮುಂದೆ ಹೋದಾಗ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಅದು ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ “ನನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು” ಎಂಬುದಾಗಿ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಗಾಂಧಿಯವರ ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುದೇ ನನ್ನ ತಪ್ಪು ಎಂಬ ಭಾವ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ನಾನು ಈ ಎಮ್ಮೆಗೆ ಅಪರಾಧಿ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನಗಳಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಸುಗಳೂ. ಈಗಾಗಲೇ, ಪ್ರಪೂರಾದ ಜನ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಗುಜ್ಜಾರಿಗಳೇ, ವಾಮನರೇ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆದರೆ ಇವರು ಮನುಷ್ಯರೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದವನು ಬೆಳೆಯುವುದು ಹೀಗೆ? ಜನಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ತಿರುಗುವಾಗ ದನಕ್ಕೆ ಏನು ಸಿಕ್ಕಿತು? ನಮ್ಮ ಹಸುಗಳು ಆದು ಕುರಿಗಳಂತೆ ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಅಹಾರ ನಿಪುಂಬ ಸಲಹ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಹತ್ತು ಜೀನ್ಸು ಹಾಲನಾ೦ದರೂ ಕುಡಿಯಬೇಕಂತೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ. ಹಾಲು ಇರಲಿ, ಈ ನಲವತ್ತು ಕೋಟಿ ಜನಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯ ಜೀನ್ಸು ಗಂಜಲ ಸಹ ದೊರೆಯುವಪ್ಪು ಒಳ್ಳಿಯ ಹಸುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಎಮ್ಮೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಕಾರುಣ್ಯ ಸೇಡು ಭಲ ಮನುಷ್ಯತ್ವ ಮಾನ ರಸಿಕತೆಗಳ

ಪ್ರತಿಬಿಂಬ. ವಸಿಷ್ಠನಂತೆ ಅವನು ಬರಿಯ ಒಣಕಾಪ್ಯವಲ್ಲ. ಅವನು ಅಂತಹ ಕರುಣಾಮಯಮೂರ್ತಿಯಾದುದರಿಂದಲೇ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಿಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇಡವಾದ ಶುನಿಶ್ಚೇಪನ್ನು ನಿಂತುಜ್ಞಾಬಿಲಿಯಿಂದ ಉಳಿಸಿದನು. ಅವನು ಕರುಣಾಮಯಮೂರ್ತಿಯಾದುದರಿಂದಲೇ ವಸಿಷ್ಠನ ಮತ್ತು ಅವನ ಮತ್ತು ಹೋಧಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಚಂಡಾಲನಾಗೆಂದು ಶಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತ್ರಿಶಂಕುವಿನಿಂದ ಯಜ್ಞಮಾಡಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕ್ಷಾರಂತಿಯನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನ ಶಿಶ್ವ ತ್ರಿಶಂಕುವಿಗೆ, ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯಶರಣನಾದ ಇಂದ್ರ, ತನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ತ್ರಿಶಂಕು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಭೋ ಎಂದು ಕಾಗುತ್ತಾ ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದನು. ಆ ಆರ್ಥನಾದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕರುಣಾಮಯನಾದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ‘ಪಾಕಿಸ್ತಾನ’ವನ್ನೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಹೊಸ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದನು. ತೆಂಗಿನ ಮರಕ್ಕೆ ಬದಲು ಈಚಲು ಮರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು; ಹಸುವಿಗೆ ಬದಲು ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು; ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮಾಡಿದುದೇ ಸರಿ ಎಂಬಂತೆ ತೆಂಗಿನ ಮರದಿಂದಲೂ ಹೆಂಡವನ್ನೇ ತಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಹಸುವಿನ ಮೇಲೆ ಉಂಟಾದ ಒಂದು ತಿರಸ್ತಾರವೂ ಕಾರಣ. ವಸಿಷ್ಠ ಖುಷಿ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ನಂದಿನಿಧೇನುವನ್ನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಕೋಪದಿಂದ ಹಸುವಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ಕೊಡುವ ಎಮ್ಮೆಯನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮೈಸೂರಿನವನೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು. ಈ ದೇಶಕ್ಕೂ ಎಮ್ಮೆಯ ದೇಶವೆಂದು ಹೆಸರು.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿ ಮಂಕಾಗಿರುವವರನ್ನೂ ‘ಎಮ್ಮೆಯ ಹಾಲ ಕುಡಿದವನು’ ಎಂದು ಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಲು ಬೆಳ್ಗಿದೆಯೋ ಕಪ್ಪಗಿದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳವರು ಕಾಣರು. ಹಾಲು ಹಸುವಿನಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೇ ಅನೇಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಾರ್ಥಿನಿಂದ ಕೊಡಗಿಗೆ ಒಂದು ಸಲ ಬಸ್ತನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬಸ್ಸಿನ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ವೈಕಿ ಬಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ಒಂದು ಜಿಕ್ಕು ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಗು ಸಾಯುವಂತೆ ಇತ್ತು. ಹತ್ತು ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನಗಳಿಂದ ಜ್ಞರ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಆಕೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಉರಿಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸು ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. ತಾಯಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಗು ಮೆತ್ತಗೆ ಸಣ್ಣ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದರ ಗಂಟಲಿನಿಂದ ದ್ವನಿ ಹೊರಡುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ತಾಯಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟದ್ದ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡಳು. ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೀಸೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟದ್ದ ಹಾಲು ಜೆಲ್ಲಿ ಬುಟ್ಟಿಯ ಬಟ್ಟೆ ನೆನೆದಿದ್ದಿತು. ಹಾಲು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಗು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುವಂತೆ ಅರಚುತ್ತಾ ಕ್ಕಾಲು ಬಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಅದು ಹಾಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಯುವುದೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುವ್ವತ್ತು ಮನೆಗಳಿವೆ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಇಳಿದು

ಉಂಟಾಗಿದೆ ಹೋದೆವು. ಮುವ್ವತ್ತು ಮನೆಗಳನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿದೆವು. ಸೇರಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆವು. ಆದರೆ ಹಾಲು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕರೆಯುವ ಹಸುವಾಗಲಿ ಎಮ್ಮೆಯಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ದಿನವೂ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಕುಡಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇಂತಹ ದೇಶದಲ್ಲಿ “ಎಮ್ಮೆಯ ಹಾಲು ಕುಡಿದರೆ ಬುದ್ದಿ ಮಂದ, ಹಸುವಿನ ಹಾಲು ಕುಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಹೊಜೆಗೆ ಅನ್ನ ಒದಗಿಸಲು ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲದವನ ಮನುವಿಗೆ “ಶಕ್ತಿ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗ್ರಾಹಕೋಸ್, ಓವಲ್‌ನ್ ಸೇವಿಸು” ಎಂದಂತೆ. ವಸಿಷ್ಠ ಶ್ರೀಮಂತ (ಅರಿಸ್ಮ್ಯೋಕ್ತಾಟ) ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ಆತನ ಗೋವ ನಂದಿನೀಧೇನು ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಹಾಲನ್ನೂ ಘೃತವನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವುದು. ದೇವತಾರಾಧನೆಗೆ ಅಮೃತವನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವುದು. ಆದರೆ ಅದರ ಹಾಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಲದು; ಗೋವಿನ ಹಾಲು ಅತಿ ಸಾಷ್ಟಿಕ, ವಸಿಷ್ಠ ಇಮಣಿಗಳಂತೆಯೇ. ಮೇನಕೆಯ ನರ್ತನವನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗ್ಗನಾಗಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೇಲಿನ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿ ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಹತ್ತು ವರುಷ ವಿಲಾಸಿಯಾಗಿ, ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದುದು ನೆನ್ನೆ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ರಸಿಕತೆ. ಕಾವು, ರಾಜಸ ಗುಣಗಳುಳ್ಳ ರಾಜಾರುಣಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಮ್ಮೆಯ ಹಾಲು. ವಸಿಷ್ಠನ ಎದುರಿಗೆ ನೂರು ಮೇನಕೆಯರು ನೂರು ಭಾವಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ನೂರು ವರುಷ ಕುಣಿದಿದ್ದರೂ ಆ ಕಾಷ್ಟ ಚಿಗುರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನೇ ಆಗಿದ್ದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮೇನಕೆಗೆ ಮನಸೋತನು. ಅದೇ ರಾಜಸ ಗುಣ. ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದುದು ಶುದ್ಧ ಸಾಷ್ಟಿಕವಲ್ಲ; ಅದು ಅತಿ ಬಿಳಿಪು; ಶುದ್ಧ ತಾಮಸವೂ ಅಲ್ಲ; ಅದು ಅತಿ ಕಪ್ಪು. ಬೇಕಾದುದು ಕೆಂಪು ರಾಜಸ ಗುಣ. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮೂರು ಕಾಲು ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ, ಸಾಷ್ಟಿಕ ಗುಣಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದು ರಸ. ಆದರೆ ರಾಜಸ. ಕಾಫಿ ಈ ರಾಜಸ ಗುಣದ ಗುರುತು. ಅದು ಕೃತಯುಗದ ಅಮೃತದಂತಹ ಸಾಷ್ಟಿಕ ವಸ್ತುವೂ ಅಲ್ಲ. ಕಲಿಯುಗದ ಕಳ್ಳು ಸಾರಾಯಿನಂತಹ ತಾಮಸ ವಸ್ತುವೂ ಅಲ್ಲ. ಕಲಿಯುಗದ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಶಿಖಿರ ಕಾಫಿ. ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಇಮಣಿಯಾದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿಗೆ ಈ ರಹಸ್ಯ ಭವಿಷ್ಯ ತಿಳಿಯಿತು. ಆತ ರಾಜಸ ಕಾಫಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ರಾಜಸ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ. ಎಮ್ಮೆಯ ಹಾಲು ಸೇರದ ಕಾಫಿ ಕಾಫಿಯೇ ಅಲ್ಲ; ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳಗಳು ಬಂದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಪಾನನಿರೋಧದ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಾಯಿತಷ್ಟೆ. ಅಮೃತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಗ್ರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ‘ಸೀಲು’ ವಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಅಮೃತಪಾನದಿಂದ ಮತ್ತರಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಸಹ ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆಯ ಹಾಲನ್ನು ತರಿಸಿ ಕಾಫಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಡಿದು ಸ್ವಲ್ಪ ತುಪ್ಪರಾದರಂತೆ.

ಇಂತಹ ಪ್ರಾಣಪುರುಷ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿಂದ ಪ್ರತಿ ಜಗತ್ತಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದುದರಿಂದಲೇ ಎಮ್ಮೆ ಮೂಲ ಜಗತ್ತಿನ ಹಸುವಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಲವಾಗಿದೆ.

ಹೆಚ್ಚು ಒರಟಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಕಪ್ಪಾಗಿದೆ; ಹೆಚ್ಚು ದಪ್ಪನಾಗಿದೆ. ಎಮ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಣ್ಣೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು. ಇಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಯ ಹಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಮಂತು ಎಂದು ಹೇಳುವವರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಏನು ಹೇಳೋಣ? ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನವರ ಬುದ್ಧಿ ಮಂಕೆ? ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೋಡಲೇ ಇವರು ಎಮ್ಮೆಯ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದವರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಎಮ್ಮೆಯ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುವವರ ಬುದ್ಧಿ ಇರಲಿ. ಸ್ವತಃ ಎಮ್ಮೆಯೇ ಬಹು ಜುರುಕಾದ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರಾಣಿ. ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದೇ ಹೊರತು ಎಲ್ಲಿಯೋ ದೂರದಿಂದ ಅದರ ಕಪ್ಪು ಮೈಯನ್ನು ನೋಡುವವರಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬುದ್ಧಿಯ ವಿಷಯ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಎಮ್ಮೆಗೆ ಮಾತು ಸಹ ತಿಳಿಯುವುದು. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೇಳಿ.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಎಮ್ಮೆ-ಇದು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕರು ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಕರುವನ್ನು ಎಸೆದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅಂತಹ ಒರಟು ಪ್ರಾಣಿ! ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವಾಗಲೇ ಅಂತಹ ಒದೆತದೊಂದಿಗೆ ರಭಸದಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಹೊಸ ಎಳಗರು ಪಾಪ, ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೇ ಎರಡು ಮೂರು ಗಂಟೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಪ್ರಪಂಚ ಏನೂ ಸುಖಿವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಒದೆತಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿ. ತಾಯಿ ತಂದೆ ಅಣ್ಣಿ ತಮ್ಮ ಹಂಡತಿ ಅಪ್ಪ ಮಂಗ ಎಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬರನೊಬ್ಬರು ಒದೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬರುವುದು ಸುಖಿಕ್ಕಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಆ ಬಡಪಾಯಿ ಎಳಗರುವಿಗೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬರುವಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೋಗು, ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಎಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಂದು ಹೊರಕ್ಕೆ ದೂಡಿದಂತಾಗಿ ಕರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮುಂದಿನ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಎಮ್ಮೆ ಎರಡು ಮೂರು ಸಲ, ಕರುವನ್ನು ಎಸೆದುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನ ಆಳು ತೂರ “ಮುಂದಿನ ಸಲ ಕರ ಎಸೆಯೋದಕ್ಕೆ ಬಿಡಕೂಡದು. ಗೋಣಿಚೀಲ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕರ ಆತುಕೋ ಬೇಕು” ಎಂದ. ಎಮ್ಮೆ ಮುಂದಿನ ಸಲ ಗಬ್ಬವಾಗಿ ಈಯವ ಕಾಲವೂ ಬಂದಿತು.

ಆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ತೂರ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ “ಇವತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಎಮ್ಮೆ ಕರ ಹಾಕುತ್ತೆ” ಎಂದ. ಆ ವಿಷಯ ಅವನಿಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಅನುಭವ. ಆ ವಿಚಾರಗಳು ಇವನಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದೆಂದು ನಾನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ತೂರ ಎಮ್ಮೆಗೆ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ “ಇರಲಿ, ನಿನಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಕರ ಎಸಿತೀಯು” ಎಂದ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ “ಗೋಣಿಚೀಲ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆತುಕೋಬೇಕು” ಎಂದ. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಮ್ಮೆ ಸರ್ನೆ ಒಂದು ಸಲ ನನ್ನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿತು. ಆ ನೋಟವನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಬೆಂಜಿ ಬಿದ್ದೆ. ಒಬ್ಬನನ್ನು ನೀವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬ್ಯಾಥುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಆತ ನಿಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಒಂದು

ನಿಂತರೆ ಹೇಗಾಗುವುದೋ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು; ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ “ಇದಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿ ಇದೆ, ಮಾತೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ; ಕೆವಿಯೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ” ಎಂಬ ಭಾವವುಂಟಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹೇಗೂ ಆಯಿತು. ಹಿಂದೆ ಹಾಲಿಪ್ರಾ ಸಿನಿಮಾ ಶಾರೆಯರು, ನೀಗೋ ಪುರುಷರನ್ನು ಪುರುಷರಾಗಿಯೇ ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಅವರ ಎದುರಿಗೆ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ನೀಗೋಗಳು ನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗ ಎಂದು ಆದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಬೇಜಾರಾಯಿತಂತೆ. ನನ್ನ ವಿಷಯವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ಎಮ್ಮೆಗೆ ಮಾತು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅದರ ಎದುರಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದುದನ್ನು ಹರಟುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ ನಮ್ಮ ಎಮ್ಮೆಯ ಆ ನೋಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಎಮ್ಮೆ ‘ಆಗಲಿ’ ಎನ್ನುವಂತೆ ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿತು. ಆ ನೋಟ ಅದರ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಕಂಡುದು ಒಂದೇ ಕ್ಷಣ. ಮರುಕ್ಷಣ ಎಮ್ಮೆ ಮುಖಿವನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅದರ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಈ ಮೊದಲಿನ ತಿಳಿವಿನ ನೋಟ ಈಗ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಸಾಯಂಕಾಲವಾಯಿತು, ಎಮ್ಮೆ ಪ್ರಸವ ವೇದನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೂರ ಸೂಚಿಸಿದ. ಎಮ್ಮೆ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಇದ್ದಿತು. “ಇದು ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಕರ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಇದರ ಕೆಟ್ಟಿ ಚಾಳಿ” ಎಂದ ತೂರ. ನಾವು, ಅಂದಾಜುಮಾಡಿ ಎಮ್ಮೆ ನಿಂತಿದ್ದ ನೇರದಿಂದ ಒಂದು ಮಾರು ಆಚಿಗೆ, ಪ್ರಾಯಶಃ ಕರುವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಸೆಯಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡು, ಗೋಣಿಚೀಲದ ಆಚಿ ಈಚೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತುಕೊಂಡೆವು. ಎಮ್ಮೆ ಒಂದು ಮಾರು ಬಲಗಡೆಗೆ ತನ್ನ ಹಿಂಭಾಗವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿತು. ನಾವು ಸರ್ನೆನೆ ಜೀಲದೊಂದಿಗೆ ಅದರ ನೇರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ನಿಂತುಕೊಂಡೆವು. ಎಮ್ಮೆ ಕೂಡಲೆ ಎರಡು ಮಾರು ಎಡಗಡೆಗೆ ತನ್ನ ಹಿಂಭಾಗವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿತು. ನಾವೂ ಗೋಣಿಚೀಲದೊಂದಿಗೆ ಹಾರಿದೆವು. ಎಮ್ಮೆ ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕ್ಕೂ ತಿರುಗೊಳಿಸಿತು. ಸರ್ಕಸ್‌ಲ್ಯಾ ಮೇಲುಗಡೆ ಒಬ್ಬ ಆಟಗಾರ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ಕೈಕಾಲು ಜಾರಿತೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಕೆಳಗಡೆ ಹತ್ತಾರು ಜನ ಒಂದು ಜಮಿಶಾನ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವನ ನೇರದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವುದನ್ನು ನೀವು ಕಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನಮಗೂ ಎಮ್ಮೆಗೂ ಉಂಟಾದ ಸ್ವರ್ಥ ಈ ಬಗೆಯದಾಯಿತು. ಅದು ಈ ವಿನೋದದಲ್ಲಿ, ಕರು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೇ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತಂತೆ ತೋರಿತು. ಈ ಓಡಾಟದಲ್ಲಿ, ಎಮ್ಮೆಗಿಂತ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸುಸ್ತಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಳ್ಳಿಗಳು ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಗಿದೆವು. ಎಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಹಿಂದಿನ ಜೀಷ್ಣೆಯ ನಗುವಿನಿಂದ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿತು. ಇದು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕರು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರೋಣವೆಂದು ನಾನೂ ತೂರನೂ ಜೀಲವನ್ನು ಒಂದು ಮೂಲೆಗಿಟ್ಟು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ಒಂದು ನಿಮಿಷದೋಳಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದೊಪ್ಪೆಂದು ಸದ್ಯಾಯಿತು. ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ

ಎಮ್ಮೆ ಪದ್ದತಿಯಂತೆ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಎರಡು ಮಾರು ಆಚಿಗೆ ಕರುವನ್ನು ಎಸೆದಿದ್ದಿತು. ಹೀಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದುದರಿಂದಲೋ ಎಂಬಂತೆ ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ ಸರಾಗವಾಗಿ ಹಾಲುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಎಮ್ಮೆ ಈ ಕರು ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ, ಹಾಲು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಒದೆಯುವುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ತವುದು, ಹಿಂಡಿ, ಹತ್ತಿಯ ಬೀಜ ಮುಂತಾದ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಎರಡೂ ಹೊತ್ತೂ, ಕರೆಯುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಇಡ್ಟೊಡಗಿದೆವು. ತಿಂಡಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಾಗ ಎಮ್ಮೆ “ತನ್ನ, ನೀವೇನೋ ಪರೋಪಕಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಗೋ ಸೇವಾ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ ತರುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹಾಲು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ” ಎನ್ನುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಬೆಳಗಿನ ಕಾಣಿ ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಗಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಎಮ್ಮೆಗೆ ತಿಂಡಿ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಒಂದು ದಿವಸ ತಿಂಡಿ ಇಟ್ಟು ಹಾಲು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಬರುವುದು ಬೆಳಗೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯಾಯಿತು. “ಇಟ್ಟು ಹೊತ್ತು ಯಾಕೆ? ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೇನು? ಆಗ ಕೊಡುತ್ತೇದೆಯೆ?” ಎಂದೆ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ “ಹೊಡದೆ ಅದಕ್ಕೇನು ರೋಗ? ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿರಿಯುವ ಹಾಗೆ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನತ್ತಿಲ್ಲವೇ” ಎಂದಳು. ಎಮ್ಮೆ ಒಂದು ಸಲ ಸರ್ನೆ ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡಿತು. ಆ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಆ ಹಿಂಡಿನ ತಿಳಿವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಎಮ್ಮೆಯ ಭಾಷೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಅದರ ಮೊಲೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೀಜೆದರೂ ಎಮ್ಮೆ ಸೋರು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ; ಬಾಂಡಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಿಂಡಿಯೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಯಿತು. “ತಿಂಡಿ ಹೊಡಯುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಳ್ಳಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು, ಹಾಳು ಮುಂಡೇದು” ಎಂದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಂಡಲೆ ತಿಂಡಿ ತರಲು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಅವಳು ಒಳಗಿನಿಂದ ತಿಂಡಿ ತರುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಮ್ಮೆ ಮತ್ತೆ ದುರುದುರನೆ ನೋಡಿತು. “ತನ್ನ ತನ್ನ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ತರುತ್ತೀರಾ” ಎಂಬಂತೆ ಕೆಳ್ಳು ಮಿಟುಕಿಸಿತು. “ಇದು ಈ ಉಪಾಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಸಾಧುವಾಗಿ ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನೀವು ಹೀಗೆ ನಿತ್ಯ ಇದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ತಿಂಡಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರಾ” ಎಂದು ನಾನು ನಕ್ಕೆ. ಹೀಗೆ ಅಂದು ಎಮ್ಮೆಗೆ ತಿಂಡಿ ಎರಡು ಸಲ ಇಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಹಾಲು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಈ ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಕರೆಯುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿದ್ದಿತು. ಒಂದು ಸಲ ಎಂಟು ದಿವಸ ಅವಳು ನರಸಿಂಹರದ ಹೇರಿಗೆ ಹೋದಳು. ನಾನೇ ತಿಂಡಿ ಕಲಸಿ ಎಮ್ಮೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟೆ. ಶಾರ “ಹಿಂಡಿ ಸಾಲದು. ಇನ್ನೊಂದು ಹಿಡಿ ರಾಗಿ ಹಿಟ್ಟು ಹಾಕಿ” ಎಂದೆ. ನಾನು “ಸರಿ ಸರಿ. ಜನರಿಗೆ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ರಾಗಿ ಇಲ್ಲ; ಹನುಮಂತರಾಯ ಹಗ್ಗ ಮೇಯಿರೋವಾಗ ಪೂಜಾರಿ ಶಾವಿಗೆ ಬೇಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು. ನಡಿ ಸಾಕು” ಎಂದೆ. ತಿಂಡಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಮ್ಮೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ನಾನೇ ಹಾಲು ಕರೆಯಲು

ಹುಳಿತೆ. ಎಮ್ಮೆ ಒಂದು ಸಲ ತಿಂಡಿ ಮೂಸಿ ನೋಡಿತು. ನಾನು ಹಾಲು ಕರೆಯಲು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಪಾತ್ರೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಪಟಾರನೆ ಒದೆಯಿತು. ನಾನು ಶೂರನಿಗೆ “ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಿಜ. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಗಿ ಹಸಿಹಿಟ್ಟಿನ ರಸ ಹಲ್ಲಿಗೆ ಇಳಿದು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನಪ್ಪು ಹಸಿಹಿಟ್ಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಂದು ಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರೋಣ. ಎಲ್ಲಾ ಕೆಟ್ಟಭಾಸ್” ಎಂದು ಒಳಕ್ಕೆ ಒಂದೆ. ಮತ್ತೆ ತಿಂಡಿ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಶೂರ “ಇದಕ್ಕೆ ಅಮೋರು ಕರಿ ಬಿಟ್ಟಿ ಪಾಟ. ನಿಮಗೆ ಹೊಡೋಕಿಲ್ಲ. ಖಂಡಿತ ಬದೀತದೆ” ಎಂದ. ಆಗ ನಾನು ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಇದನ್ನು ಓದುವ ವಾಚಕರು ನಗರೋಕಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಒಂದು ಸೀರೆಯನ್ನು ಮೈತುಂಬ ಹೊದೆದುಕೊಂಡು ಎಮ್ಮೆಯ ಮುಂದೆ ಹುಳಿತೆ. ಎಮ್ಮೆ ಈ ಮೋಸಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಹಾಲು ಹೊಟ್ಟಿತು. ಹೀಗೆ ನಾನು ಏದು ಆರು ದಿನ ಅಭಿನವ ಸೈರಂಧ್ರಿಯಾಗಿ ರಾಗಿಹಿಟ್ಟು ಹಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಪೂರಾ ಹಾಕಿ ಹಾಲು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಹಿಂದಿರುಗುವುದು ನಾಳೆ ಎನ್ನವಾಗ, ನಾನು ಎಮ್ಮೆಯ ಮುಂದೆ ಹಾಲು ಕರೆಯುತ್ತಾ ಹುಳಿತ್ತಿದ್ದೆ. ಶೂರ “ಹನು ಆಗಿದ್ದ ವಾಸನೆ ಮೇಲೆ ಒದ್ದು ಬಿಡೋದು. ಇದು ಎಮ್ಮೆ ಜಾತಿ. ದೆಯ್ಯದಂತೆ ಮುಂಡೇದು ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ” ಎಂದ. ನಾನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ದನಿಯಂತೆ ದನಿಮಾಡಿಕೊಂಡು “ಇದಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿ ಇದೆ” ಎಂದೆ. ಎಮ್ಮೆ ಒದ್ದೇ ಬಿಟ್ಟಿತು.

ಈ ಎಮ್ಮೆಗೆ ಒಂದು ಸಲ ಕಾಲುಜ್ಞರ ಬಾಯಿಜ್ಞರ ಆಯಿತು. ಆಳು ಶೂರ ಎಲ್ಲಾ ಹಸುಗಳನ್ನೂ ಬೋರೆಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದು. “ಎಮ್ಮೆ ಬಿಡಬೇಡ. ದನಿನ ಆಸ್ತ್ರತ್ಯಾಯಿಂದ ಜೈಷಧಿ ತರಿಸಿ ಹುಯ್ಯಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದೆ. ಆ ಮಾತು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಎಮ್ಮೆಗೆ ಕೇಳಿಸಿರಬೇಕು. ನಾವು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಎಮ್ಮೆ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬೋರೆಗೆ ಓಡಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಈ ಎಮ್ಮೆಗೆ ರಾಗಿಯ ಅಂಬಲಿ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಕಾಯಿಲೆಯಾದಾಗಲೂ, ಬೇರೆ ಹುಲ್ಲು ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಇದು ರಾಗಿಯ ಅಂಬಲಿಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕುಡಿಯುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಲುಜ್ಞರ ಬಾಯಿಜ್ಞರವಾದಾಗ “ಇದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಗಂಟಲಿಗೆ ಗೊಟ್ಟಹಾಕ ಜೈಷಧಿ ಹುಯ್ಯಿವುದು ಕಷ್ಟ. ಅಂಬಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಬಿಡೋಣ ಎಂದಳು, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ. ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಎಮ್ಮೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿವು. ಅದು ಏನೂ ತಿಳಿಯಿದ ಪ್ರಾಣಿಯಂತೆ ಸುಮೃಷ್ಟಿ ಅಂಬಲಿ ಕುಡಿಯಿತು. ಆ ಸಾಯಂಕಾಲ, ದನದ ವೈದ್ಯರು ಮನಗೆ ಒಂದು ಎಮ್ಮೆ ನೋಡಿದರು. “ಇದಕ್ಕೆ ಜೈಷಧಿ ಹೇಗೆ ಕುಡಿಸುತ್ತೀರಿ” ಎಂದರು. ಆಳು ಶೂರ “ಅಂಬಲಿ ಒಳಗೆ ಕುಡಿತದೆ” ಎಂದ. ಆ ಮಾತು ಎಮ್ಮೆಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಆ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಿಂದಲೇ ಅದು ಅಂಬಲಿ ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗೆ ಒಂದ ವೈದ್ಯರು “ಇದಕ್ಕೆ ಜೈಷಧಿ ಕುಡಿಸಲೇಬೇಕು” ಎಂದರು. ಆಗ ಎಮ್ಮೆ ಮಲಗಿದ್ದಿತು. ಆಳು ಶೂರ “ಮಲಗಿರುವಾಗ ಕಾಲುಕಟ್ಟಿ ಗೊಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಂಯ್ಯಬೇಕು” ಎಂದನು. ಎಮ್ಮೆ ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ಶೂರ

ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಗೆ ಅದು ಮಲಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹುಷಾರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿಂತೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ತೂರ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ದನಗಳನ್ನು ಬೋರೆಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಮೇಲೆಯೇ ಅದು ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆನಂತರ ತೂರ ಬೋರೆಯಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲ ಬಂದನಂತರ ಉಳಿದ ದನಗಳಲ್ಲಾ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ರಾತ್ರಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮಲಗಿದ ಮೇಲೆ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಖ ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಎಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅದ್ವಾಶ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುವಂತೆ ಎಮ್ಮೆ ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಯಾದರೂ ನಮ್ಮ ಆಚರಣೆ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಎಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ಯಾವ ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಯ ಎದುರಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾತನಾಡಲು ನಮಗೆ ಭಯವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಯಾವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಬಲ್ಲವರಾಯ? ಹಿಗಿರುವಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಂಬುಪುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ. ಆ ಎಮ್ಮೆಯ ಹಾಲು ಕುಡಿದ ನಮ್ಮನ್ನೇ ನೋಡಿ!

ಆಶಯ

ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮಂತೆ ಮನಸ್ಸಿರುತ್ತದೆ. ಅವೂ ನಮ್ಮಂತೆ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯನ ವಾಕೆ ಶಕ್ತಿಯೊಂದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇನ್ನಾವ ಅಂಶದಲ್ಲಿಯೂ ಅವು ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯೇನಲ್ಲ. ಪ್ರತಿರೋಧಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾಗಿರುವ ಭಾಯಿಯೊಂದು, ಎಂದರೆ ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯೊಂದು ಇಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಕೂರತೆಯಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಮಾತಿನ ಪ್ರಹಾರ ಬರದೆ ಇರುವ ಕಾರಣವೇ ಮನುಷ್ಯ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಮುಂದೆ ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೃಗುಳಗಳನ್ನು ಹರಿಯಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮನುಷ್ಯನ ಈ ವಾಚಾಳಿತನವನ್ನು ಕಂಡೇ ಅವು ಮೂಕವಾದುವೇನೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?!

ಅಂಶಿಕರ ಪರಿಚಯ

ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಐಯಂಗಾರ್ ಅವರು ಜುಲೈ ೧೪, ೧೯೦೪ರಂದು ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಗೊರೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಅನುಯಾಯಿಯಾಗಿ ಹೃಷ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಚಳವಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಕಾಲ ಸೆರೆವಾಸ ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಹಳ್ಳಿಯ ಚಿತ್ರಗಳು,

ನಮ್ಮ ಉರಿನ ರಸಿಕರು, ಭೂತಯ್ನನ ಮಗ ಅಯ್ಯ, ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಗೊರೂರು, ಮೆರವಣಿಗೆ, ಪುಟ್ಟ ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಗರುಡಗಂಬದ ದಾಸಯ್ಯ ಅವರ ಕೆಲವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕೃತಿಗಳು. ಅವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ ಭೂತಯ್ಯನ ಮಗ ಅಯ್ಯ, ಹೇಮಾವತಿ, ಉರವಚಿ ಎಂಬ ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು ತೆರೆಕಂಡಿವೆ. ಶ್ರೀಯುತ್ರು ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ರೇಜಿಂಟ ರಲ್ಲಿ ನಾಮಕರಣಗೊಂಡರು. ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ರೇಣು ರಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ನೀಡಿದೆ. ಗೊರೂರರು ಸೆಪ್ಪೆಂಬರ್ ಏಂ, ರೇಣು ರಂದು ನಿಧನರಾದರು.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ

ವಂಶವ್ಯಕ್ತ : ವಂಶ ಪರಂಪರೆ

ತ್ರಾಣ : ಶಕ್ತಿ

ಗುಜ್ಜರಿ : ಕುಬ್ಜ, ಕುಳ್ಳ

ಕಾರುಣ್ಯ : ಕರುಣೆ, ಕನಿಕರ

ತುಷ್ಟ : ಸಂತೋಷ

ನೀಗೆನ್ನೇ : ಕಪ್ಪು

ಅಭಿನವ : ಹೊಸ

ಅಂಬಲಿ : ಗಂಜಿ

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

೧. ಲೇಖಿಕರು ‘ನಮ್ಮ ಎಮ್ಮೆಗೆ ಮಾತು ತಿಳಿಯುವದೇ?’ ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು? ಆಹಾರ ನಿಪುಣರ ಸಲಹೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಎಷ್ಟು ಜೀನ್ಸು ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕಿತ್ತು?
೨. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಮನುವಿಗೆ ಹಾಲು ಬೇಕಾದಾಗ ಹಾಲಿಗಾಗಿ ಸಹಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಪಟ್ಟ ಪಾಡನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
೩. ಎಮ್ಮೆಗೆ ಪ್ರಸವ ವೇದನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರೇನು?
೪. ಎಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹಾಲು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಲೇಖಿಕರು ಧರಿಸಿದ ವೇಷದ ಕುರಿತು ಬರೆಯಿರಿ?
೫. ಎಮ್ಮೆಗೆ ಯಾವ ಖಾಯಿಲೆ ಬಂದಾಗ ಪಶುವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಸಲಾಯಿತು?

ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು

೧. ಹಳ್ಳಿಯ ಚಿತ್ರಗಳು – ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಖಯಂಗಾರ್
೨. ಗೊರೂರು ಅವರ ಬಾಲ್ಯದ ಆತ್ಮಕಥೆ – ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಖಯಂಗಾರ್
೩. ಗಜನೆ – ಡಾ. ಬೆಸಗರಹಳ್ಳಿ ರಾಮಣ್ಣ

ಎತ್ತುಗಳಿಗೆ ಹೆಂಡಂದಿರಿಲ್ಲ!

ದಾ. ಟಿ. ಎಸ್. ರಮಾನಂದ

ಎಂಟು ಕೆಲೋಮೀಟರ್ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ, ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವತಃ ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರೋ ಇಲ್ಲವೇ ಅವರ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳ ಪೈಕಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ನನ್ನ ಬರುವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಾ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತು "ಬ್ರಿ ಸಾ" ಎಂದು ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಈ ಬಾರಿ ಯಾಕೆ ಯಾರೂ ನಿಂತಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಕಾಣೆ. ಸಾಯಿಬಣ್ಣನೆಂಬ ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರ ಬಂಟ "ನಾಯಕರ ಮನೆ ಎತ್ತಿಗೆ ತೊಡೆ ಬಾವು ಬಂದ್ರೆತಂತೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನ ಬರಹೇಳಿದರು" ಎಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹನ್ನರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಆಸ್ತ್ರಾಂಶ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹೇಳಿದವನೇ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಲು ಓಡಿದ. ಖಾಯಿಲೆ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳು ದೊರೆಯದೆ, ಸಾಧಾರಣ ನೋವಿನಿಂದಾದ ಬಾಪೋ, ಇಲ್ಲವೇ ಬಲವಾದ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದಾದ ಬಾಪೋ, ಅಥವಾ ಮರಣಾಂತಿಕವಾದ ಚಪ್ಪೇರೋಗವೇನಾದರೂ ಆರಂಭವಾಗಿರಬಹುದೋ ಎಂದು ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತ, ಹೇಗಾದರೂ ಆಗಲಿ ಚಪ್ಪೇರೋಗದ ಜಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎನ್ನಿಸಿ ಬ್ಯಾಗಿಗೆ ಜೈಷಧಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹನ್ನರಡೂವರೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೋಟಾರ್ಸೈಕಲ್ ಸ್ವಾರ್ಥ ಮಾಡಿದೆ.

ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರ ಮನೆಯಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಸ್ವಾಗತ ದೊರೆಯದ ಕಾರಣ ಬ್ಯಾಗಿನೊಂದಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ದಾರುಣ ದೃಶ್ಯ. ಎತ್ತು ಕಾಲುಬಾಚಿ ಅಡ್ಡಮಲಗಿ ಏಡುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದೆ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಜೊತೆ ಎತ್ತು ಕಣ್ಣೀರುಗರೆಯುತ್ತ ಖಾಯಿಲೆ ಎತ್ತಿನ ಮುಖಿನೆಕ್ಕುತ್ತಾ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇತ್ತ ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಮೊತ್ತು ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪತ್ತಿ ಹನುಮಕ್ಕ ಸೀರೆಸೆರಗು ಬಾಯಿಗೊತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಬಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರ ಕೊನೆಯ ಮಗ ನಾರಾಯಣಿ ಭತ್ತದ ಹುಲ್ಲನಿಂದ ಮಲಗಿರುವ ಎತ್ತಿನ ಎದೆಯನ್ನು ತಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಥವಾಗಿಹೋಯಿತು, ಇದು ಚಪ್ಪೇರೋಗದ ಅವಾಂತರ ಎಂದು. ಥಮಾರ್ವೀಟರ್ ಹಿಡಿದು ಜ್ಞರ ನೋಡಲು ಎತ್ತಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಅರಿವಾಗಿದ್ದು. "ಭಾರಪ್ಪಾ ಡಾಕ್ಟರ ಸ್ವಾಮಿ, ನೀನೇ ರಾಮನ ಜೀವ ಉಳ್ಳಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಮನೆ ಉದ್ದಾರ ಮಾಡಿದ ರಾಮ ಹೆಂಗೆ ಮಲಗಿದಾನೆ ನೋಡು" ಎಂದು ರಾಗವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಬಿಕ್ಕ ಬಿಕ್ಕ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು ಹನುಮಕ್ಕ.

ನಾಯಕರ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಹೆಸರಿನ ಎತ್ತಿನ ಜೋಡಿ ಹಳ್ಳಿಕಾರ್ ಅಥವಾ ಅಮೃತ ಮಹಲ್ ಜಾತಿಯದೇನಲ್ಲ. ಒಂದು ಕೆಂದ ಇನ್ನೊಂದು

ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣಿದ ನಾಟಿ ಎತ್ತುಗಳು ಅವು. ರಾಮನ ಕೊಂಬು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಚಾಚಿದ್ದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿನ ಕೊಂಬು ಹಿಂಚಾಚಿವೆ. ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರು ಹೇಳುವಂತೆ "ಜಾತಿ ಹೋರಿ ತಕ್ಕಂಡು ಏನು ಮಾಡೀರಿ. ನಮ್ಮ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆ ಎಲ್ಲು ಸೇರು ಹುಳಿ ನುಚ್ಚ ಎಲ್ಲು ಹಿಡಿ ಸೇಂಗಾ ಹಿಂಡಿ ತಿನ್ನಿಸಿ ನೀರು ಕುಡಿದರೆ ಸಾಹು ಕೆಲ್ಲಿ, ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಬೈಗಿನ ತನಕ ಹೊಲ ಗೇದರೂ ಜಪ್ಪಿಯ್ಯ ಅನ್ನಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿಕೆ ಒಂದು ಬಿಗಿಯಾದ ಹೋರೆ ರಾಗಿಮಲ್ಲು ಗೋದನಿಗೆಗೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಬೆಳಗಿನ ತನಕ ಮೇದು ಮೆಲಕು ಹಾಕಿ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜಾಗಿ ನಿಂತುವಿಡ್ಡವೆ". ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತೇಷ್ಠಿಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಈಗ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರ ಕೃಷಿ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರ ಕುಟುಂಬದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಕಾರಣ: ಆಧುನಿಕಕೆಂದೆಯು ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕೂಡು ಕುಟುಂಬಗಳು ಧಿರ್ಮಾಧಿಕಾರಿವ ಇಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಮದುವೆಯಾಗಿರುವ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಸೋಸೆಯಂದಿರು ಮದುವೆಯಾಗಿರುವ ಮಗ ಮತ್ತು ಮದುಕ ಮದುಕಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಾ, ಸಂತೋಷ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿರುವ ವಾತಾವರಣ ಗೌರವ ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಜರುಗಿದ ಎರಡನೇ ಮಗನ ಮದುವೆಗೆ ನನಗೂ ಆಹ್ವಾನ ಪತ್ರಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದರು. ಮದುವೆ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವೈಭವವೇನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರ ಜಾತಿ ಈ ಪ್ರವೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿಲ್ಲ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಹುಡುಗಿಯ ಕಡೆಯವರು ಕಡು ಬಡವರು. ಹುಡುಗಿಯ ತಂದೆತಾಯಿ ಬದುಕಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯ ಸೋದರ ಮಾವನದೇ ಎಲ್ಲಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. "ಮೈಸೂರಿನ ಕಡೆ ಹುಡುಕಿದ್ದರೆ ಸ್ರೀಮಂತರ ಮನೆ ಹೆಣ್ಣು ತರಬಹುದಿತ್ತು, ಬಡವರ ಮನೆ ಹುಡುಗಿಯಾದರೆ ಮನೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಾಳೆ, ಮನೆ ಒಡಿಲಾದು ಅನ್ನೊಂದು ಇರಾದೆ ಅಷ್ಟೇಕಣ್ಣೆ" ಎನ್ನುವ ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿತ್ತು. ಬಡವರ ಮನೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಸದಭಿಪ್ರಾಯ ಮತ್ತು ಕೂಡು ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ಕುರಿತು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ. ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರಾಗಲಿ ಹನುಮಕ್ಕಣವರಾಗಲಿ ಸೋಸೆಯಂದಿರನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದವರು. ಅತಿಗೆಯಂತೂ ಮೈದುನರಿಗೆ ತಾಯಿ ಸಮಾನ. ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಕೊಟುಂಬಿಕ ಸಂತೋಷದ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಖಾಯಿಲೆ ಎತ್ತನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದೆ, ವಾರಣಾಂತಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ನಾರಾಯಣೀಯ ಬಾಪು ಬಂದಿರುವ ಜಾಗವನ್ನು ಭತ್ತದ ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ತಿಕ್ಕಿ ತಿಕ್ಕಿ ಚಪ್ಪೆರೋಗದ ವಿಷ ದೇಹವನ್ನಲ್ಲಾ ಆಕ್ರಮಿಸಿದೆ. ಉಸಿರಾಟ, ಹೃದಯ ಬಡಿತ ಕ್ಕೀಣಿಸಿದೆ. ಶ್ರೇತಾಯುಗದ ರಾಮನೂ ಸಹ ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರ ರಾಮನನ್ನು ಉಳಿಸಲಾರ, ಇನ್ನು ನನ್ನಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಶುವೈದ್ಯ ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲ?

ಆದರೂ ವೈದ್ಯಕೀಯ ನೀತಿಸಂಹಿತೆಯೊಂದಿದೆಯಲ್ಲ, ಪ್ರಾಣೋತ್ತಮಣ ಕ್ಷಣಾದಲ್ಲಿ ಜೀವ ಉಳಿಸುವ ಹೋರಾಟ. ಇಂಚೆಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಿದ ಬದಾರು ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಅಗಲಿದ. "ತಮ್ಮ ನಾರಾಣಿ, ಶವ ಈ ಕಡೆ ಎಳೆಯಾಕೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕರಿ" ಎಂದು ದುಃಖದಿಂದ ಭಾರವಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರು ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಇನ್ನುಳಿದ ದನಗಳಿಗೆ ಚಪ್ಪೆರೋಗದ ವ್ಯಾಸ್ತಿನೇಶನ್ ಮಾಡಲು ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದೆ. ನಾರಾಯಣೀಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ಸೆರಮನೆಗಳ ನಾಲ್ಕು ರಾಮನ ಶವಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದರೇ ಇಲ್ಲವೋ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಕಣ್ಣಿಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೂಂಕರಿಸುತ್ತಾ ಕೊಂಬು ಮುಂದುಮಾಡಿ ರಾಮನನ್ನು ಎಳೆಯಲುಪಕ್ಕಮಿಸಿದವರ ಮೇಲೆ ಏಕಾವಕಿ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದ. ಬಂದವರೆಲ್ಲಾ ಸತ್ಯವೋ ಕೆಟ್ಟವೋ ಎಂದು ಓಡಿಹೋದರು. "ಒಂದದರ್ದ ಗಂಟೆ ತಡಕ್ಕಳೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದುಃಖ ಮರೀಲಿ, ಆಮೇಕೆ ರಾಮನ್ ಈ ಕಡೆ ಎಳೆಯಾನ" ಹನುಮಕ್ಕನ ಸಲಹೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಹೋರಬಂದೆವು. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಅಷ್ಟ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟು ಅವನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿಯೂ ಧಾರಾಕಾರ ನೀರು.

ನಾನು ಮತ್ತು ನಾರಾಯಣಿ ಹಸು ಕರುಗಳಿಧ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ತೆರಳಿ ಉಳಿದ ದನಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಸ್ತಿನೇಶನ್ ಮಾಡತೊಡಗಿದೆವು. "ಅಣ್ಣಿಂದಿರು, ಅತ್ಯಿಗಂದಿರು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ನಾರಾಯಣಿ?" ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ಬಿಟ್ಟು "ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕತೆ ಸಾ. ಈಗೊಂದು ವಾರ ಆತು ಇಬ್ಬರೂ ಅವರವರ ಹಂಡ್ರೆ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಬೇ. ಆಸ್ತಿ ಪಾಲು ಕೊಡೋತಂಕ ಬರಾದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿಕೊಸಬೇ". ನಾರಾಯಣಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಾನು ಕೆಲಕ್ಷಣ ಆಫಾತಕೊಳ್ಳಬಾದೆ. "ಇದೇನೋ ಮಾರಾಯ ನೀನು ಹೇಳಿರೋದು, ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣಿಂದಿರು ಆಸ್ತಿ ಪಾಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಾರೆ ಎನ್ನುವ ಕಲ್ಪನೆ ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರ ತುಂಬಿದ ಮನೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಇರುತ್ತೇ ಅನ್ನೋ ನಂಬಿಕೆ ನನ್ನದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸುತ್ತ ನಾಲ್ಕುರಿನ ಅವರ ಹಿತ್ಯೆಟಿಗಳು ಸಹ ಹಾಗೆ ತಿಳುಕೊಂಡಿದ್ದರು" ನನ್ನ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ ಲಸಿಕೆ ಹಾಕಿಸಲು ದನಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನನಾಗಿಬಿಟ್ಟ ನಾರಾಯಣಿ. ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿನ ದನಗಳು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸರದಿ. ರಾಮನೊಂದಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ರೋಗ ತಗುಲುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ವ್ಯಾಸ್ತಿನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಹೋಸ್‌ ಆಂಟಿಬಯಾಟಿಕ್ ಜೈಷಧಿ ನೀಡಿ ಆನಂತರ ಲಸಿಕೆ ಹಾಕುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎನ್ನಿಸಿ ಎತ್ತಿನ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ರಾಮನ ಶವದ ಮುಂದೆ ಕಾಲು ಮುಡಿಸಿ ಕುಳಿತು ಅವನ ಮೈ ನೆಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅಷ್ಟ ಅಷ್ಟ ಶವದ ಮೈ ತುರಿಸುತ್ತ ಕಣ್ಣಿರುಗರೆಯುತ್ತ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನಮ್ಮತ್ತ ಒಂದು ಬಾರಿ ಆದ್ವರ್ದ್ವಿಷ್ಟು ಬೀರಿ ಎದ್ದನಿಂತು ನಾರಾಯಣಿಯ ಪಕ್ಷ ಬಂದು ತನ್ನ ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವನಂತೆ

ಅವನ ಮುಖ ನೆಕ್ಕಿತೊಡಗಿದ. ಆ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿ ಹನುಮಕ್ಕನಿಗೆ ದುಃಖ ಉಕ್ಕಿಬಂದು ಭೋರಾಡಿ ಅಳತೊಡಗಿದರು. "ಹೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು ದೂರವಾದಾಗ ಅಳಲಿಲ್ಲ, ಈಗ್ಗಾಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಅವ್ವೆ" ನಾರಾಯಣಿಯ ಸಾಂತ್ವನಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ "ನಮ್ಮ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಿನರನ್ನ ನನ್ನ ಹೋಟೆಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಆ ಚಾಂಡಾಲರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಬೇಡ ಕಣಪ್ಪೆ ನಾರಾಣಿ. ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಿನರು ಎರಡು ದೇಹ ಒಂದು ಜೀವ ಅನ್ಮೋಹನಗೆ ಬದುಕಿದರು. ನನ್ನ ಹೋಟೆಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ನಾಯಿ ಕಚ್ಚಾಡಿದಂಗೆ ಕಚ್ಚಾಡಿದರು. ಥೂ ಪಾಟಿಗಳ ಜನಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಉಗಿದು ಸಿಂಬಳ ಸೀಟಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ತೆರಳಿದರು ಹನುಮಕ್ಕ. "ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದರಾಗೆ ಒಂಚೂರೂ ಸುಳಿಲ್ಲ ಕಣಪ್ಪ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸ್ವಾಮಿ. ಗಂಡ ಹೆಣ್ಣಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅನುಸರಿಸೋದು ಒಂಚೂರು ಯತ್ನಾಸ ಆದರೂ ಆದೀತು, ಆದರೆ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಿನರು ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಹಂಗೆ ಅರಿತಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗತ್ಯತೆ. ನೇಗಿಲಿಗೆ ಹೂಡಿದಾಗ ಗಾಡಿಗ ಹೂಡಿದಾಗ ಒಂದು ಎತ್ತು ನಿಧಾನ ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಕಿಗೆ ಒತ್ತಲಿಸಿ ನಿಂತು ಮೈಯಾಗಿನ ಸಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟ ಎಳೆಯೋದು. ರಾಮ ಮೇಯೋ ಜಾಗದಾಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಹಸಿಹುಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಣನ್ನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರಿಯಾನು. ನಾವು ಹಿಂಡಿಹತ್ತಿಕಾಳು ಹಾಕೆದ್ದದ್ದು ಒಂದೇಬಾನಿಗೆ ಕಣಪ್ಪ. ಹಂಗೆ ಎರಡೂ ಸಮಸಮ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತಿನ್ಮೋವು ಅಂತಿಯ, ಶೂಕರಮಾಡಿ ಸಮರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದಾರೇನೋ ಅನ್ನಿಸಬೇಕು" ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರ ಮಾತು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ ಲಕ್ಷ್ಮಿಣನಿಗೆ ಆಂಟಿಬಯಾಟಿಕ್ ಇಂಜೆಕ್ನ್ ನೀಡಿದೆ. ಅವನು ಕಮ್ಕೊ ಕಿಮ್ಕೊ ಎನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಆಸ್ತ್ರೀಗೆ ತಂದು ಇಂಜೆಕ್ನ್ ಮಾಡಿಸಲು ನಾರಾಯಣಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದೆ. "ಹೋಗಬೇಡ ಇರಪ್ಪ ಸ್ವಾಮಿ, ಪೀಸು ತಕ್ಕಂಡು ಹೋಗಿವಂತೆ" ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರು ಹೇಳಿದಾಗ, "ಇರಲಿ ಬಿಡಿ, ಇನ್ನಾವಾಗಲಾದರೂ ತಗೋಳೀನಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೈ ತೊಳಿಯಲು ಬಜ್ಜಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸೋಪು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಸೊಸೆಂರುಂದಿರು ವುನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋದವೇಲೆ ಸೊಂದಯ್ಯಸಾಧನಗಳಿಗೇನು ಕೆಲಸ. ಎಲ್ಲಾ ಖಾಲಿ. ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸೀಗೆಕಾಯಿ ಮಾಡಿಯಿಂದ ತಿಕ್ಕಿ ತೊಳಿದು ಹೊರಬರುವ ಹೇಳಿಗೆ ಮುದುಕ ಮುದುಕ ತಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ.

ಎಲ್ಲಿಯೋ ಮಟ್ಟ ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರ ಮನೆ ಸೇರಿ ಜೋಡಿಯಾದ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಿರು ಒಡಹಟ್ಟಿದ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಾಳ್ಳಿ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದೇ ಹೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಕಚ್ಚಾಡಿ ದೂರ ಹೋದ ತನಿಬ್ಬರು ವುಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಕಿರಾತಕ ಬುದ್ಧಿ ಬರಲು ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದು. ಎರಡನೆ ಮಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇ ನೀವು ಪಾಲು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಕೂಲಿಮಾಡಿ ಬದುಕುತ್ತೇನೇಯೇ ಹೊರತು ನೀವು

ಸಾಯಾಮಟ್ಟ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಹೊಸಲು ತುಳಿಯಲ್ಲ ಅಂತಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಹೊಸಲು ತುಳಿಯಲ್ಲ ಅಂತಾನಲ್ಲ, ಇದು ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲವೇ? ಮುಷ್ಟೆಕರೆ ಜಮೀನಿರುವ ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರ ಮಗ ಬ್ಯಾರೇರ ಮನೆ ಕೂಲಿಮಾಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರಿತೀನಿ ಅಂತಾನಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳಾನ? ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಗೆ ಈಸಕೊಂದು ಎಷ್ಟು ಆಕಳು ಕಟ್ಟಿ ಸಾಹುತಿರಾ ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕನ ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳು ಒಂದು ಗುಟುಹು ಹಾಲಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಬ್ಯಾರೇರ ಮನೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಬೇಡಿಕಳ ಹಂಗಾತು. ವೊಚ್ಚುಕ್ಕಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹನುಮಕ್ಕ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ವೊತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗಂಗಾಭಾಗೀರಧಿಯರನ್ನು ಉಕ್ಕಿಸಿದರು.

ಮೂಕಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿರುವ ನಿಯತ್ತು ನರಮನುಸನಿಗಿಲ್ಲಕಣ್ಣಿ. ನೀವೇ ನೋಡಿದಿರಲ್ಲ, ರಾಮ ಸತ್ಯಿದ್ಧಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಂಗೆ ಕೊರಗತಾ ಅದಾನೆ. ಸಣ್ಣಾರಿದ್ವಾಗ ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯ ಸಯಿತ ಒಬ್ಬಂಗೆ ನೆಗಡಿ ಜ್ಞರ ಬಂದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಖಾಯಿಲೆಯಾದವನ ಸನಿಯ ಬೆಟ್ಟು ಅಶ್ವಿತ್ತ ಜರುಗುತ್ತಿರಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿ. ಈಗ ಒಂದು ಎಲ್ಲಾವರ್ಷದಿಂದ ಒಬ್ಬನ ಮುಖ ಕಂಡರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಆಗದಂಗೆ ಆತು. ನಮಗೆ ಆಗದವರಾರೋ ಮಾಟಮಂತ್ರ ಮಾಡಿಸಬಿಟ್ಟರೋ ಏನೋ. ಹಂಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಸತ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ದೇವರಾಟ ಎನ್ನುತ್ತ ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರು ದೀರ್ಘವಾದ ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ಬಿಟ್ಟರು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ನಾರಾಯಣಿ ಬಟ್ಟೆ ಬರಲಾಯಿಸಿ ಕೈಚೀಲ ಹಿಡಿದು ನನ್ನೊಡನೆ ಪೇಟೆಗೆ ಬರಲು ಸಿದ್ಧನಾದ. "ಏನು ತರಲು ಪೇಟೆಗೆ ಬರ್ತಿದೀಯಾ?" ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ "ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಾಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ರಾಮನಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಾದು ಬ್ಯಾಡವೆ? ಹೂವಿನ ಹಾರ, ಉದು ಬ್ರಹ್ಮ, ವಸ್ತು, ತರಾಕೆ ಹೊಂಟಿ. ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಕುಂತರೆ ನಡೆಯಾದು ತಪ್ಪತತಿ" ಎನ್ನುತ್ತ ನೆನ್ನೊಡನೆ ಹೊರಟಿ.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ- "ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಜೋಡಿ ಎತ್ತಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಸೌಹಾದರ್ಶತೆ, ಸಂಬಂಧ, ಪ್ರೀತಿಯು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರ ಮಧ್ಯೆ ಇಲ್ಲಾ ನೋಡು" ಎಂದೆ. ನನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ನಾರಾಯಣಿ "ಎತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಂಡಿಲ್ಲ ಸಾ. ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗಾದರೆ ಹೆಂಡು ಇತರರೆ. ಅವರ ಸಲುವಾಗಿ ಪಾಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬ್ಯಾರೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಅವಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹಂಗೆ ಸಂಸಾರ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಿದರೆ, ಅವೂ ಸಯಿತ ಪಾಲು ಕೇಳಿದ್ದುವು" ಎಂದು ಬದುಕಿನ ಪರಮ ಸತ್ಯವನ್ನು ನನ್ನ ಅರಿವಿಗೆ ತಂದ. ಹೌದಲ್ಲವೇ? ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಲ್ಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟಪಾಡುಗಳು, ಕೌಟಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿ, ಆಸ್ತಿ ಸಂಗ್ರಹ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಏಕೆ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡನೋ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾನವೀಯತೆ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧ ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ಭ್ರಮಾಜಗತ್ತನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಏಕಾಗಿಯೋ? ಇವುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕುವುದು ನನ್ನಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಏರಿದ್ದು. -

ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಆಸ್ತಿತ್ವೇಯ ಬಳಿ ಬಂದಿರುವುದು ಅರಿವಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. "ನಿಲ್ಲಿಸಾ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗ್ಗಿದೀರಿ ನನ್ನ" ಎಂದು ನಾರಾಯಣೇ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ.

ಆಶಯ

ಪಶುಗಳ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಪಶುವೈದ್ಯರ ಸಮರ್ಪಣಾ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತೆ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೂಡು ಕುಟುಂಬಗಳು ಲಿದ್ದುವಾಗುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಧಿಯು ಕೂಡ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ಮರಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಯು ಮರುಗುವ ವರ್ತನನೆಯು ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿರುವ ಸಾವಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಸಂರಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲನಗೊಂಡುತ್ತದೆ.

ಲೇಖಕರ ಪರಿಚಯ

ಡಾ. ಟಿ. ಎಸ್. ರಮಾನಂದ ಅವರು ಚಿತ್ರದುಗರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೊಳಳಿಕರೆ ತಾಲೂಕಿನ ತಾಳ್ಳೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಟಿ.ಎಸ್. ಸುಭೂರಾವ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಸಂಜೀವಮೃನವರ ಮಗನಾಗಿ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಅಕ್ಷೋಬ್ರೂ ಏಂಎಂದು ಜನನ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪಶುವೈದ್ಯಕೇಯ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಪದವಿ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಶುವೈದ್ಯ ಸೇವೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯತೀ ಅನುಭವಗಳ ನಂತರ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು ಇಂತಹ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದ ನಂತರ. ವೈದ್ಯರ ಶಿಕಾರಿ - ಶಿಕಾರಿಯಲ್ಲದ ಶಿಕಾರಿಯ ಅನುಭವಗಳು, ದಿಟನಾಗರ ಕಂಡರೆ- ಹಾವುಗಳ ಜಗತ್ತಿಗೊಂದು ಪಯಣ, ವೃತ್ತಿ ಪರಿಧಿ, ಪುಣ್ಯಕೋಟಿಯ ಕಥೆಯ ಹೇಳಲೇನು? ಮತ್ತು ದನಿನ ಆಸ್ತಿತ್ವ ಇವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳು. 'ದಿಟನಾಗರ ಕಂಡರೆ- ಹಾವುಗಳ ಜಗತ್ತಿಗೊಂದು ಪಯಣ' ಎಂಬ ಕೃತಿಗೆ ಲೇಖಕರು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಕನಾರಟಕ ಸಂಘದಿಂದ ವಿಜಾಪುರಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪದಕೋಶ

ವಾಡಿಕೆ	:	ಅಭಾಸ
ಬಾವು	:	ಉತ್ತ
ಎಲ್ಲು	:	ಎರಡು
ಹುಳ್ಳಿ	:	ಹರುಳಿ
ಹೆಂಡ್ರೆ	:	ಹೆಂಡತಿಯ
ಯತ್ವಾಸ	:	ವ್ಯತ್ಯಾಸ
ಸಾಯಾಮಟ್ಟ	:	ಸಾಯುವತನಕ

ಹುದ್ದು : ಹುಡುಗರು
ಸತ್ತು : ಶತ್ತು, ವೈರಿ

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

೧. ಎತ್ತುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಖಾಯಿಲೆ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಪಶುವೈದ್ಯರನ್ನ ಕರೆಸಲಾಯಿತು?
೨. ತಿಮ್ಮಾನಾಯಕರ ಕೊಡು ಕುಟುಂಬದ ರಚನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
೩. ರಾಮ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಹೆಸರಿನ ಎತ್ತುಗಳು ಯಾವ ತಳಿಯವು ಮತ್ತು ಯಾವ ಬಣ್ಣಿದ್ದವಾಗಿದ್ದವು?
೪. ರಾಮ ಎಂಬ ಎತ್ತು ಸತ್ಯಾಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಎಂಬ ಎತ್ತು ಮರುಕಪಟ್ಟಿ ಬಗೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
೫. ನಾರಾಯಣಿಯ ಪಶುವೈದ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಪೇಟಿಗೆ ಬಂದನು?

ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು

ದನೀನ ಆಸ್ತಿತ್ವ	- ಡಾ. ಟಿ. ಎಸ್. ರಮಾನಂದ
ವೈದ್ಯರ ಶಿಕಾರಿ	- ಡಾ. ಟಿ. ಎಸ್. ರಮಾನಂದ

ಬಾ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸು

ಡಾ. ಮಿಜಾರ್ ಬಷೀರ್

ಆ ವರ್ಷ ಏನು ಮಳೆ ಅಂತೀರಿ? ನಾಲ್ಕುಡಿ ಆಚೆ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗದ ಹಾಗೆ ಪರದೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟಂತೆ ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿ ಸುರಿಯುವ ಮಳೆ! ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೂ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಒಂದರಡಿಡಿ ನೀರು! ರಸ್ತೆಯ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಕಾಲುವೆ ಹಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿ ಭೋರಿಡುತ್ತಾ ಎತ್ತಲೋ ಮೋದಲೇ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದಂತೆ ಓಡುವ ನೀರು. ಹರಿವ ಹಳ್ಳದ ಮಧ್ಯೆ ಗುಂಡಿ ಇದ್ದಕಡೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಚಕ್ಕಾರವಾಗಿ ಗಿಮಿಗಿಮಿ ಸುತ್ತಿ ಸುಳಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಮತ್ತೆ ವೇಗವರ್ವಿಸಿಕೊಂಡು ‘ಲೇಟಾಗುತ್ತಿದೆ’ ಎಂಬಂತೆ ಗೆಜ್‌ಸುತ್ತ ನೋರೆ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತ ನೋಡುಗರ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ನಡುಕ ಮಟ್ಟಿಸುತ್ತ ದೌಡಾಯಿಸುವ ಮಳೆನೀರು. ಅಂಥ ವೇಗವಾಗಿ ಹರಿಯುವ ನೀರಲ್ಲೂ ಒಮ್ಮೆಲೇ ತಟಸ್ಥವಾಗುವ, ಹರಿಯುವ ನೀರಿನ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುವ, ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷಣಾದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗುವ ಈ ಮೇನಿನ ಶಿಶಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರದವನಿಗೆ ದಕ್ಷಬಹುದೇ? ಹೀಗೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಆ ಪಶುವೈದ್ಯ ತನ್ನ ಬೈಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ.

ರೈನ್ ಕೋಟನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರೂ ಮಳೆನೀರು ಒಳನುಗ್ಗಿ ಅವನ ಪ್ರಾಂಟ್ ಅಂಗಿಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಬನಿಯನ್ ಚಡ್ಡಿಗಳೆಲ್ಲ ತೊಯ್ದು ತಪ್ಪಡೆಯಾಗಿದ್ದವು. ವರ್ಷಕ್ಕೊಂಡು ರೈನ್ ಕೋಟ್ ಖರಿದಿಸಿದರೂ ಆ ಮಳೆ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಅವು ಈಡಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಂಥ ಭಯಂಕರ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ತೋಯುತ್ತ ಬೈಕ್ ಓಡಿಸುವುದೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ. ಅದು ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದ್ದ ಚೆಳಿಯಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲಿವಾದ್ದರಿಂದ ನೆಗಡಿ, ಕೆಮ್ಮು, ಜ್ಞರ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲದೇ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿರುವ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದು ಇಲ್ಲಿಂದು ಇರುವ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುತ್ತ, ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಜಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುತ್ತ ದಿನವೂ ನೂರಿನ್ನೂರು ಕಿಲೋಮೇಟರ್ ದೂರವನ್ನು ಹಾಡುಗಳ ಗುನುಗುಟ್ಟ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದ ಹಿಂದೆ ಭೀಕರವಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಆದೇಶ ಪಡೆದಂತೆ ನಿಂತುಹೋಗಿದುತ್ತಿತ್ತು. ಸೂರ್ಯ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಬಿಸಿಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲೋ ದೂರ ದಿಗಂತದಲ್ಲಿ ಕಾಮನಿಲ್ಲ ಕಂಗೋಲಿಸತೋಡಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬೈಕ್ ಇಂದವನೆ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇದೇ ಮೋದಲಸಲ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೇನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ನೋಡುತ್ತ ಸ್ತಬ್ಧವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಪಸ್ಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರುವ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಗುಡ್ಡಬೆಟ್ಟಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬಿನಿಂತಿರುವ ವನರಾಶಿ. ವಿವಿಧಾಕಾರ ಗಾತ್ರದ ಗಿಡಮರ ಬಳ್ಳಗಳು ಸುರಿವ ಮಳೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಡಿಕೊಂಡು ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ನಿಂತಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಕಾಡಿನ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕೇಟಗಳು ‘ಕಿಟರ್’ ಎಂದು ತಬ್ಬ, ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬರುವ ಕೇಟಗಳ ಗಾಯನದ ಹೊರತಾಗಿ ಯಾವ ಸದ್ಯ್ಯ ಇಲ್ಲದ ಕಾಡಿನ ಗಂಭೀರತೆಯಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯ ‘ಇನ್ನೂ ಮಳೆ ಸುರಿಯಲ್ಲಿ’ ‘ಇನ್ನೂ ಮಳೆ ಸುರಿಯಲ್ಲಿ’ ಎನ್ನವಂತೆ ಜೀವತುಂಬಿಕೊಂಡು ನಳನಳಿಸುವ ಯಾವುದೋ ಗಿಡವನ್ನು ಸ್ವರ್ಥಿಸಿ ಸ್ವರ್ಥಿಸಿ ಪುಳಕಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ತೊಳೆದಿಟ್ಟಂತಿರುವ ನಿಸಗ್ರಾದ ಕಣಕಣದಲ್ಲಿರುವ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ‘ಬಾ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸು ಇಂದನ್ನ ಹ್ಯಾದಯದಲಿ....’ ಸಾಲುಗಳು ವೈದ್ಯನ ಒಳಗಿಂದ ಉಕ್ಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ‘ಒಳ’ ಯಾವುದು, ‘ಹೊರ’ ಯಾವುದು ಎಂಬುದೇ ತೋಚದಂತಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಪರಿಷಾರದಂತೆ ಎಲ್ಲೋ ಇಕ್ಕಣಾದಂತೆನಿಸುತ್ತದೆ. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಿಗೆ ಸುರಿದ ಮಳೆಯಿಂದ ಮಣಿಲ್ಲ ಸವಕಳಿಯಾಗಿ ಕೆಸರಿರದ ರಸ್ತೆಗಳು. ಆದರೆ ಹರಿವ ನೀರಿನಿಂದಾದ ರಸ್ತೆ ಕೊರಕಲುಗಳನ್ನು ನೆನೆದು ಬೈಕನ್ನು ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮೊನ್ನೆ ಅಂಥ ಒಂದು ಕೊರಕಲಲ್ಲಿ ಜಾರಿಬಿದ್ದ ಕೈಕಾಲು ತರಚಿಹೋದ ನೆನಪಾಗಿ ನಗುತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಜೋಸ್‌ಫ್, ಎಂತಹ ಸರಳ ಸಜ್ಜನ ನಿಗರ್ವ ಮನುಷ್ಯ! ಜೋಸ್‌ಫರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾಸರಗೋಡಿನ ಬಳಿ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ. ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುವ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಜೋಸ್‌ಫರಿಗೆ ಓದುವ ಹುಟ್ಟು. ಓದಿ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗುವ ಭಲದಿಂದ ಮನೆಬಿಟ್ಟ ಜೋಸ್‌ಫರು ಗಳಿಯರ, ಗುರುಗಳ ಸಹಾಯ ಪಡೆದರು. ಉಚಿತ ಹಾಸ್ಪಿಲ್ಲಾಗಳ ಸೇರಿದರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನ ಪಡೆದರು, ಮನೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿದರು, ಹೋಟೆಲು ಸಿನಿಮಾ ಟಾಕಿಸುಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿದರು, ಏನೂ ಸಿಗಿದಿದ್ದಾಗ ಉಪವಾಸವಿದ್ದರು, ಬೀದಿದೀಪದಡಿ ಓದಿದರು. ಕಾಸರಗೋಡು ಮುಂಬ್ಯೆ ದೆಹಲಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನೋಕರಿಗೆ ಸೇರಿದರು. ಪದೋನ್ನತಿ ಪಡೆಯುತ್ತ ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಗೇರಿ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿ ನೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಜೋಸ್‌ಫರ ಹಿರಿಮುಗ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿದ್ದರೆ, ಎರಡನೆಯವ ಆಸ್ತೇಲಿಯಾದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕೊನೆಮುಗ ತಂದೆಯ ಬಳಿಯೇ ಉಳಿದು ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾನೆ.

ಜೋಸ್‌ಫರು ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪೋನ್ ಮಾಡಿ ಪಶುವೈದ್ಯರನ್ನು ಮನೆಕಡೆ ಬರಲು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ವೈದ್ಯ ಮನೆಯ ಬಳಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಕೊಡಲೇ ಜೋಸ್‌ಫರು ಹೊರಬಂದು ವೈದ್ಯನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಬಿಸ್ಕತ್ತು ಚಹ ಎಲ್ಲ ಆದ ಮೇಲೆ ಎಲೆ, ಅಡಿಕೆ, ಸುಣಿ, ಲವಂಗ, ಯಾಲಕ್ಕಿ, ಕೊಬ್ಬರಿ, ಸಕ್ಕರೆ, ತಂಬಾಕು ಎಲ್ಲ ಇಟ್ಟಿರುವ ಹಿಡಿ ಇರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದುಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೊರಗೆ ಮಳೆ, ಒಳಗೆ ಕೂತು ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಮೆಲ್ಲುತ್ತ ಜೋಸ್‌ಫರು ಮನಾಮನಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗಿನ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ತಾನೊಬ್ಬ ಪಂಚಾಬಿಯನ್ನು

ಪ್ರೀತಿಸಿ ಮದುವೆಯಾದದ್ದು, ತಾನು ಮಲೆಯಾಳಂ ಕಲಿಸುತ್ತಲೇ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಪಂಜಾಬಿ ಕಲಿತದ್ದು, ಈಗ್ಗೆ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮೃತಳಾದದ್ದು ಇತ್ತಾದಿ, ಅನುಭವದ ಖಿನಿಯೇ ಆಗಿದ್ದ ಜೋಸೆಫರೆಂದರೆ ವೈದ್ಯನಿಗೆ ಅಭ್ಯಂತರ ಜೋಸೆಫರು ವೈದ್ಯರನ್ನು ದನದ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದುತ್ತಾರೆ. ಆರೇಳು ತಿಂಗಳಿಂದ ಗಭರ್ವಾಗದೇ ಸತಾಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಸುಮಣಕವೊಂದನ್ನು ವೈದ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಸುತ್ತಾನೆ. ಹಸು ಹದವಾದ ಬೆಂದೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಖಿಡಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ವೈದ್ಯ ಕೈತಕ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಏರ್ಯಾವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನಂತರ ಆ ಹಸುವಿಗೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಂದ ಜೀವಿತವನ್ನು ಇಂಜೆಕ್ಟ್ನ್ ಮೂಲಕ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ‘ಜೋಸೆಫ್ ಸರ್... ಈ ಸಲ ತೊಂಬತ್ತು ಭಾಗ ಗಭರ್ ಧರಿಸಿಯೇ ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ನೋಡೋಣ, ಮಹ್ಕುಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹಸುವಿಗೂ ತಲತಲಾಂತರದಿಂದ ಬಂದ ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಗಭರ್ ಧರಿಸಲು ದೇಹದ ಯಾವ ಯಾವ ಅಂಗಗಳೋ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಖಿಜಾನ್ದ ತೆಕ್ಕೆಗೆ ದಕ್ಕದ ಸಂಗತಿಗಳು ಎಷ್ಟುವೆಯೋ ಏನೋ? ಮನುಷ್ಯರ ಕಥೆಯೂ ಹೀಗೆ ಅಲ್ಲವೇ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಮಹ್ಕುಳನ್ನು ಹೆರುವ ಆಸೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಹೇಳಿ? ನಾನೀಗ ಹಸುವಿನ ಗಭರ್ದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವ ಏರ್ಯಾದ ಹನಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಏರ್ಯಾಳಿಗಳ ಓಟದ ಸ್ವರ್ಥ ಇದೀಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಸುವಿನ ಗಭರ್ಕೋಶದ ಗಾಢಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಂಡಾಳಿವನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ಏರ್ಯಾಳಿಗಳು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯೋಜನ ಕೊಲಂಬಸ್, ವಾಸ್ತು-ಡಿ-ಗಾಮ್‌ ಮುಂತಾದವರ ಸಮುದ್ರಯಾನಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧ್ಯತ ಮತ್ತು ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ. ಈ ಅಂಡಾಳಿ ಏರ್ಯಾಳಿಗಳ ಸಂಯೋಜ ಅಂದರೆ ಹುಟ್ಟು ಎಂಬುದೇ ಲಾಟರಿ ಹೊಡೆದಂತೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಸಂಭವಿಸುವಂಧದ್ದು. ಅದಕ್ಕೇ ಏರ್ಯಾಳಿಗಳು ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಜೋಸೆಫರು ‘ಮತ್ತೇನಾಗುತ್ತದೆ? ಮತ್ತೇನಾಗುತ್ತದೆ?’ ಎಂದು ಮಹ್ಕುಳಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವೈದ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಉದ್ದಾರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಜೋಸೆಫರು ‘ಅದುತ ಅದುತ’ ಎಂದು ಬೆರಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಮೀನಮ್ಮೆ ಸಹ ವೈದ್ಯನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ‘ಏನು ಅಧ್ಯತಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಸುರಿದಿದ್ದೀಯ ದೇವರೇ! ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳು ಅವಳ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಟು ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದ ವಿಸ್ತೃಯವನ್ನು ಮತ್ತುಪ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ. ಹಟ್ಟಿಯ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಐತ, ಬುಗುಟ, ಭೂಪಗೌಡರೆಲ್ಲ ವೈದ್ಯರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಅಧ್ಯ್ಯಾಸಿಕೊಂಡು ‘ಪವಾಡ’ ಎಂದು ತಲೆದೂಗತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಅಮೀನಮ್ಮೆ ವೈದ್ಯನ ಬಳಿ ‘ನನ್ನ ಹಸುವಿಗೆ ಈಗ ಆರು ತಿಂಗಳಾಯ್ದು’ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ.

వ్యేద్యనిగె అమీనమ్మ హళేయ పరిజయ. బదవియాద అమీనమ్మనిగె వ్యేద్యరల్లి బవళ విశ్వాస. ఆకె జస్ిం హసు సాకిచ్చే వ్యేద్య ధ్వేయిక కోట్టిద్దరింద. గండ ఎందోఏ సత్తు హోగిద్ద అమీనమ్మనిగె ఒబ్బనే మగ. రతీఎదనెంబ ఆ మగ గౌరి ఎంబ హుడుగియన్న ప్రీతిసిద్ధే కారణవాగి కోముగలభే భగిలేద్ద దొడ్డ గలాటియాగి గౌరియు నేఱు బిగిదుకోండు సత్తుహోదరే, అదే వ్యసనదల్లి రతీఎదన మతిభ్రమణియాగిత్త. కాచు మేడు అలెంయుత్త తింగళిగో ఎరడు తింగళిగో ఒమ్మ ముఖ తోరిసుక్కిద్ద మగన కోరగినల్లి సవేయతోడగిద్ద అమీనమ్మ అందో సహ మగనమ్మ హుడుకుత్త జోసేఫర మనేయ బళి బందిద్దచు. హిందిన రాత్రి రతీఎద జోసేఫర మనేబళి కండిద్ద ఎందు యారో అమీనమ్మనిగె హేళిద్దరంత. బేళగ్గయే తన్న మనేయింద ఐదు కిలోమీటర్ దూరవస్తు నడేదుబంద అమీనమ్మనిగె రతీఎద అల్లెలల్ల కాణదే నిరాతీయాగిత్త. పరిజయద జోసేఫర మనే హోక్క సుధారిసికోళువష్టరల్లి వ్యేద్యర ఆగమనవాగిత్త. అమీనమ్మనిగె ‘హేదురుపుదు బేడ. హసువిగె తోందరే ఇద్దరే ననగే పోనో మాడి, కొడలే బరుతేనే’ ఎందు నుడిదు హట్టియింద మనేయోళగే బరుత్తానే. వ్యేద్య మత్తు జోసేఫ మనేయోళగే ఒందవరే ఎదురు బదురు కొతు సిగరేటు సేదుత్త మాతిగి తూడగుత్తారే. ష్టదయద శస్త్ర చికిత్స ఆగిరువ ఎష్టత్త వష్టద జోసేఫరు ఎష్ట ఖుషియింద నిఖిల్జేయింద సిగరేటు ఎళేయుత్తరల్లా! ఎందు వ్యేద్య ఆశ్చర్య వ్యక్తపడిసుత్తానే.

‘ఆయ్యో బిడి, నన్న హెండతి సిగరేటు ముట్టిదవళూ అల్ల. సత్తుద్దు మాత్ర శ్వాసకోశద క్యాస్టరోనింద అకాలికవాగి! సావు నిత్తితవాదరూ, మట్టినంతే ఆకస్కికవాగి బరబముదల్ల!’ ఎందు తమ్మ హెండతియ నెనపినింద ఖిన్నరాగుత్తారే. మనేయ యావుదోఏ మూలేయల్లి ఆడికోండిద్ద జోసేఫర మూర్ఖాల్చు వష్టద మోమ్మగళు ఇవరేదురు ప్రత్కుళాగి కిలకిలనే నగుత్తాళే. అవళ నగువినింద హగురాద జోసేఫరు తన్న అజ్జియన్న తద్దత్త హోలువ ఈ మోమ్మగళు ‘నన్న హెండతియ మరుమట్టినిసుత్తదే ననగే’ ఎన్నుత్తారే. తన్న అజ్జియన్నష్టే అల్ల, హిందిన లక్ష్మింతర తలేమారుగళ గుణ, లక్ష్మి, నెనపు, గుట్టుగళన్న తన్న జీనోగళల్లి భట్టి ఇళిసికోండు ప్రత్కుతియ నిరంతరతేగి కోండియాగిరువ ఈ మగు నమ్మ మక్కళ సమానవోఏ అథవా క్షే హిడిదు నడేసువ తాయియ సమానవోఏ? ఎందు నుడిద వ్యేద్య మగువస్తు ఎత్తి ఆదరాభిమానగళింద ముద్దిసుత్తానే. సురియుత్తిరువ మళే, నెనెయుత్తిరువ నెల, ఎందో ఖాలియాగలారవు ఎందెనిసువ

ದನಕರುಗಳು, ಪುಟ್ಟ ಮಗುವಿನ ಹಾನಗೆ, ಎದುರಿಗೆ ಕೂತಿರುವ ಪಕ್ಕ ಜೋಸೆಫರು. ‘ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳೇ ಅದ್ಭುತ, ಬಿಡಿಸಲಾಗದ ಒಗಟಿನಂತಿರುವ ನಮ್ಮ ಜೀವನವೇ ಮಹಾ ವಿಸ್ತೃಯವಲ್ಲವೇ, ಜೋಸೆಫ್ ಸರ್’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ವೈದ್ಯ ಕುಚಿಕ್ ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಜೋಸೆಫರಿಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿ ವೈದ್ಯ ಮಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದ್ದೆಹಾರು ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೋ ಎಲ್ಲಿಗೋ ರ್ಯಾನ್ ಕೋಟ್ ಧರಿಸಿ ಕುಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಕೆ ಹಾಕುತ್ತ ಮಳೆಗೆ ಕೇರ್ ಮಾಡದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಏನು ಜಗತ್ವಾಯಿತೋ ಏನೋ ಒಬ್ಬ ರ್ಯಾನ್ ಕೋಟನ್ನು ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ರ್ಯಾ ಕೋಟಿನ ಮೇಲೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಉಚ್ಚೆ ಹೊಯ್ಯಿತೊಡಗಿದ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅದರಿಂದ ತನಗೇನು ಆಗಿತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಮಳೆಯ ನೀರಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚೆ ತೊಳಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯಂದೂ, ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಉಚ್ಚೆ ಹೊಯ್ಯೋ ಎಂದು ಕುಣಿಯತೊಡಗಿದ. ಆ ಉಚ್ಚೆಯೂ ಮಳೆಯ ನೀರೂ ಹರಿದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಹೋಳೆಗೆ ಸೇರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ವೈದ್ಯ. ಅದೇ ನೀರು ಆವಿಯಾಗಿ ಅರಬ್ಬೀ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸೇರುವುದನ್ನು, ಆ ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ಆವಿಯಾಗಿ ಮೋಡವಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೋ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಳೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸುರಿದು, ಆ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ವಿಶ್ವಸುಂದರಿಯಾಗಬಹುದಾದ ಪವಾಡವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ. ತಾನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಬೆವರಿರಬಹುದೇ? ಸಾವಿರಾರು ಗುಲಾಮರು ಹರಿಸಿದ ಕಣ್ಣೀರಿರಬಹುದೇ? ತನ್ನನ್ನು ಹಡೆದು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರೀತಿಯ ಹೊಳೆಯನ್ನೇ ಹರಿಸಿ ತೀರಿಕೊಂಡ ತಾಯಿಯ ಉಸಿರು ತನ್ನ ಪ್ರವೃಷ್ಟಿಸದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರಬಹುದೇ? ಇಡೀ ವಿಶ್ವವೇ ಕರಿಗಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಂತೆ ಭಾವುಕನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸುರಿವ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯನ ಎರಡು ಕಣ್ಣೀರ ಹನಿಗಳು ಕರಿಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಅನ್ಯಮನಸ್ಥನಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿರುವ ವೈದ್ಯನಿಗೆ ವಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಹಾವುಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಮನೆಮುತ ದೇವರು ಧರ್ಮ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳದ, ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಗೂತ್ತಿಸುರಿಯಿಲ್ಲದೇ ಹರಿದಾಡುವ ಈ ಅನಿಕೇತನ ಹಾವುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ವೈದ್ಯನಿಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆಯಂತೂ ಸುರಿವ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ತಳಿಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಾಲ ದೇಶಗಳ ಪರಿವೆಯಿಂದ ನುಱಬಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೇಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜೋಡಿ ಹಾವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾವುದೋ ಸತ್ಯದ ದರ್ಶನವಾದಂತೆ ಸ್ತುಂಭಿಭಾತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಇದಾದ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಒಂದು ದಿನ ಅಮೀನಮ್ಮ ವೈದ್ಯನಿಗೆ ಪೋನ್ ಮಾಡಿ ‘ನನ್ನ ಹಸು ಈಗಧರ್ ಗಂಟೆಯಿಂದ ಕರುಹಾಕಲು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದೆ. ಮುಲುಕಿ ಮುಲುಕಿ ಸುಸ್ತಾಗಿದೆಯಾದರೂ ಕರು ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು’ ಎಂದು

ತಿಳಿಸುತ್ತಲೇ ವೈದ್ಯ ಅಮೀನಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋರಟು ಬಂದು ಹಸುವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ‘ಹೆದರಬೇಡ ಅಮೀನಮ್ಮ, ಇನ್ನು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಹೆರಿಗೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ ಹಸುವಿನ ಜನನ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿ ಕರುವಿನ ತಲೆ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಏರಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ನೇರವಾಗಿ ಎಳೆಯತೋಡಗುತ್ತಾನೆ. ಕರುವಿನ ತಲೆ ಕಾಲುಗಳು ಕಣಿಸಿದ ಹೊಡಲೇ ಅಮೀನಮ್ಮ ಸಡಗರಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ಹಸುವಿನ ತಲೆ ಸವರುತ್ತಾ ‘ಆಗಿ ಹೋಯಿತು, ಆಗಿ ಹೋಯಿತು, ಸುಮ್ಮನಿರು’ ಎಂದು ಸಂತ್ಯೇಸಲೋಡಗುತ್ತಾಳೆ ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಧೈರ್ಯ ಬಂದಂತಾಗಿ ಹಸು ಅಮೀನಮ್ಮನ ಕೈಗಳನ್ನು ನೆಕ್ಕಿತೋಡಗುತ್ತದೆ. ‘ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಿದೆ, ದೀಪ ತರಲೇ? ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಿಸಿನೀರು ತರಲೇ? ಉವಲ್ಲು ತರಲೇ?’ ಎಂದು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಶಕ್ತಿ ಬಿಟ್ಟು ಕರುವನ್ನು ಎಳೆಯತ್ತ ಬೆವೆತು ಹೋಗಿರುವ ವೈದ್ಯನಿಗೆ ಉವಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಹಾಕುತ್ತ ನಿಮಗೆಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಒಬ್ಬಂಟಿ ಇರುವ ಅಮೀನಮ್ಮನ ಹಟ್ಟಿಯ ಕುರುಡುಗತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಮಿಳಿಕು ದೀಪದ ಬೆಳ್ಕು ಕುಣಿಯತ್ತಿರಲು ವೈದ್ಯನು ಮಾಂತ್ರಿಕನಂತೆ ಲೋಳಿ ಲೋಳಿ ದ್ರವದಲ್ಲಿ ಅಧಿದಂತಿಧ್ಯ ಕರುವನ್ನು ತಾಯಿಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ, ಹಿಂದಿನೆರಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ಜೋಕಾಲಿ ಹೋಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹಾಸಿರುವ ಗೋಣಚೀಲದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ಕರುವಿನ ಮೂಗಿನ ಬಳಿ ಬಾಯಿಟ್ಟು ‘ಉಫ್ ಉಫ್’ ಎಂದು ಉದುತ್ತಾನೆ. ಕರು ‘ಮುಸು ಮುಸು’ ಎಂದು ಉಸಿರಾಡತೋಡಗುತ್ತದೆ. ಮಲಗಿಧ್ಯ ಹಸು ದಢಾರನೆ ಎದ್ದು ತನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಮಗುವನ್ನು ನೆಕ್ಕಿತೋಡಗುತ್ತದೆ. ಹಟ್ಟಿಗೆ ಹಟ್ಟಿಯೇ ಕರು ಮತ್ತು ಲೋಳಿ ದ್ರವದ ಪರಿಮಳದಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಮೀನಮ್ಮ ಕರುವಿನ ಬಾಲ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ‘ದೇವರೇ ಹೆಣ್ಣುಕರು ಹೆಣ್ಣುಕರು’ ಎಂದು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ಜೀವಿಯೋಳಗಿನ ಜೀವಿಯನ್ನು ಹೋರತೆಗೆದ ವೈದ್ಯ ಸುಸ್ತಿನಿಂದ, ಶುಷ್ಕಿಯಿಂದ, ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ಅಮೀನಮ್ಮ ತಂದಿಟ್ಟ ಕುಚ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಅಮೀನಮ್ಮ ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಚಹವನ್ನು ಅಮೃತವೋ ಎಂಬಂತೆ ಗುಟ್ಟಿಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹುಟ್ಟಿ ಅರ್ಥಗಂಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಲು ಹಾತೋರೆಯುವ ಕರು ಜೋಲಿ ಹೋಡಿಯತ್ತ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಅಮೀನಮ್ಮ ಕರುವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಸುವಿನ ಮೊಲೆತೋಟ್ಟನ್ನು ಅದರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ತೂರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹಸು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲುಗಳನ್ನಗಳಿಸಿ ಕರುವಿಗೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಯಲು ಅನುವ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ತುಂಬಿದ ಕೆಳ್ಳಲಿಂದ ಧಾರೆ ಧಾರೆಯಾಗಿ ಹಾಲಿನ ಸೋರ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಧನ್ಯತೆ ತುಂಬಿದ ಹಸುವಿನ ಕಣ್ಣಗಳು, ಚಪ್ಪ ಚಪ್ಪ ಎಂದು ಕರು ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವ ಶಬ್ದ ವೈದ್ಯನಲ್ಲಿ ಅನಿವರ್ಚನೀಯ ಭಾವವನ್ನುಕ್ಕಿಸುತ್ತದೆ. ವೈದ್ಯನು ಹೋರಟಾಗ ಅಮೀನಮ್ಮ ವೈದ್ಯನ ಏರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ‘ಹಸುವಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಎಷ್ಟು ಆರಾಮಾಗಿ ನೇರವೇರಿತಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ

ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ರಶೀದ್ ಗೌರಿಗೂ ಇಪ್ಪು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಗದ್ದಿತಳಾಗುತ್ತಾಳೆ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ವೈದ್ಯ ಜೋಸೆಫರ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಜೋಸೆಫರ ಮಗ ಹೊರಬಂದು ವೈದ್ಯನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ದನದ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊಗುತ್ತಾನೆ. ಜೋಸೆಫರ ಮೊಮ್ಮೆಗಳು ವೈದ್ಯರನ್ನು ನೋಡಿದ ಹೂಡಲೆ 'ಎತ್ತಿಕೊ' ಎಂಬಂತೆ ಕೈಚಾಚಿ ಕಿರುಚತೊಡಗುತ್ತಾಳೆ. ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯ ಹರುಹು ಮುರುಹು ಮಲೆಯಾಳಂ, ತುಳು ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ ಕೆಲಸದಾಳುಗಳನ್ನು ನಗಿಸುತ್ತ 'ಗಭರ ಕಟ್ಟಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ' ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸತೊಡಗುತ್ತಾನೆ.

'ಎಲ್ಲಿ ಜೋಸೆಫರ ಕಾಣತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ?' ಎಂದು ವೈದ್ಯ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. 'ಇಲ್ಲ ಸಾರ್. ನೀವು ಈ ಹಸುವಿಗೆ ಗಭರಧಾರಣೆ ಇಂಜೆಕ್ಕೆನ್ ಮಾಡಿದ ದಿನವೇ ರಾತ್ರಿ ವ್ಯಾದಿಯಾಫಾತದಿಂದ ತೀರಿ ಕೊಂಡರು. ಅವರ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದನು' ಮಗ.

ಖುಷಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವೈದ್ಯ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬಂದ ಜೋಸೆಫರ ಸಾವಿನ ಸುದ್ದಿಯಿಂದ ಬೆಳ್ಳಿದ್ದ. ಕೊನೆಯ ಭಾರಿಗೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹಸುವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದವನಿಗೆ ವಿಸ್ತಯದ ಮಿಂಜು ಹೋಳಿದಂತಾಯಿತು.

ಆಗ ವೈದ್ಯ 'ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸಾಯುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಭೌತಿಕ ದೇಹ ಮಣ್ಣಾಗಿ ನೀರಾಗಿ ಗಳಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರೆದರೆ ಅವರ ಗುಣ ಸ್ವಭಾವ ಭಾವನೆ ವಿಚಾರಗಳು ಬದುಕಿರುವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತವೆ. ಜೋಸೆಫರ ಇಚ್ಛೆ ಈ ಹಸುವಿನ ಗಭರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ. ನೋಡಿ..... ಈ ಹಸು ಗಭರ ಕಟ್ಟಿದೆ' ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಕೊಗಿ ಹೇಳಿದ.

'ಹಸು ಗಭರಧರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ವೈದ್ಯರೇಕೆ ಇಪ್ಪು ರೋಮಾಂಚಿತರಾದರು!' ಎಂದು ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಅವಾಕ್ಷಾದರು.

ಆಶಯ

ಈ ಕಥೆಯು ಪಶುವೈದ್ಯನೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನಯವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇ ಹುಟ್ಟುಸಾವುಗಳೆಂಬ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು, ಜೀವನದ ವಿಸ್ತಯತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿರಂತರತೆಗಳನ್ನು ಪದರಪದರವಾಗಿ ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಚೈತನ್ಯದಿಂದ ನಳನಳಿಸುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೂಸಾದ ಮನುಷ್ಯ,

ಸಸ್ಯರಾಶಿ, ಪ್ರಾಣಿಲೋಕ, ಬಿಸಿಲು, ಮಳೆ, ಕೇಟ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲವೂ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಪರಿಯನ್ನು ಬೆರಗುಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತದೆ, ಇಡೀ ವಿಶ್ವವೇ ಒಂದು ಘಟಕವಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಅದು ವ್ಯವಹರಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಸರ್ಗದ ಉದಾರತ್ವ ಮತ್ತು ಅನಿಬಂಧಿತ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯಲೋಕದ ನಿಬಂಧಿತ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆಗಳ ತೋಪವನ್ನು ಸಹ ಹೋಲಿಸಿನೋಡುತ್ತದೆ.

ಆಂತರಿಕ ಪರಿಚಯ

ಡಾ. ಮಿಜಾರ್ ಬಣಿರ್ ಅವರು ಇಂಡಿಯನ್ ಚಳ್ಳಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಚಳ್ಳಕೆರೆ, ಹೊಳ್ಳಿರೆ, ಜಗಳೂರು, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. ಇಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಪಶುವೈದ್ಯಕೆಯ ಪದವಿ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿ. ೨೦೦೨ರಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕೃತಿ ಪ್ರಾರಂಭ. ಪ್ರಜಾವಾಸೀಯ ದೀಪಾವಳಿ ಕಥಾಸ್ವರ್ದೇಹಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಾರಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಭದ ಸಂಕ್ಷಾರದಲ್ಲಿ ಕಥಾಸ್ವರ್ದೇಹಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೆ ‘ಬಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲದ ಶಾರಿನಲ್ಲಿ’, ‘ಜಿನ್ನಿ’ ಮತ್ತು ‘ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಇರುವೆ’ ಎಂಬ ಮೂರು ಕಥಾಸಂಕಲಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಿನ್ನಿ ಕಥಾಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಲಂಕೇಶ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಭಿಸಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಥಗಳು ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದವಾಗಿವೆ. ಇವರೆ ಕಥಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪದವಿ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಪತ್ರವಾಗಿವೆ. ಪಶುಪಾಲನಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಸ್ವಯಂ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಪಡೆದು ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ

ತಪ್ಪಡೆ : ಒದ್ದೆ

ಈಡಲ್ಲಿ : ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ

ಪುಪ್ಪುಸ್ : ಶ್ವಾಸಕೋಶ

ಅನಿವರ್ಚನೀಯ : ವರ್ಣಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

೧. ಕೃತಕ ಗಭರ್ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಜೋಸೆಫ್‌ರವರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಪಶುವೈದ್ಯರು ಘಲ ಹೇಗೆ ಕೂಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

೨. ಅಮೀನಮ್ಮೆ ಸಾಕಿದ ಹಸುವಿನ ತಳಿ ಯಾವುದು?

- ಇ. ಜೋಸೆಫ್‌ರ ಹೆಂಡತಿಯ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಖಾಯಿಲೆ ಯಾವುದು?
- ಉ. ಕರು ಹಾಕುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಸುವನ್ನು ಅಮೀನಮ್ಮೆ ಹೇಗೆ ಸಂತ್ಯೇಸುತ್ತಾಳೆ ?
- ಇ. ಕರು ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅಮೀನಮ್ಮೆ ಸಂಭ್ರಮಪಡಲು ಕಾರಣವೇನು?
- ಈ. ಎಳೆಗರು ಹಾಲು ಕುಡಿಯಲು ಅಮೀನಮ್ಮೆ ಹೇಗೆ ನೆರವಾದಳು?
- ಉ. ಕರುವಿಗೆ ಹಾಲುಣಿಸುವಾಗ ಹಸುವಿನ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ?
- ಆ. ಜೋಸೆಫ್‌ರ ಹಸು ಗಭರ್ಡರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪಶುವೈದ್ಯರು ರೋಮಾಂಚನಗೊಳಿಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು

ಇ. ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದ ಉಾರಿನಲ್ಲಿ	– ಡಾ. ಮಿಚಾರ್ ಬಜೀರ್
ಉ. ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥೆಗಳು	– ಶುವೆಂಪು
ಆ. ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ	– ನಾಗೇಶ್ ಹೆಗಡೆ

ಅವ್ಯಾಸ ಕುರಿ ಬಯಕೆ

ಡಾ. ಜಿ. ಸಂಚೀವರಾಯ

ನಾನು ಉಂಟಿಗೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲ ‘ನನಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆ ಮಗ! ನಾನು ಭೂಮಿ ತಾಯಿಗೆ ನೆತ್ತರು ಬಸಿದು ದುಡುದೋಳು. ಹೀಗೆ ಕಾಲಹರಣ ಮನಸ್ಸು ಒಳ್ಳೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.’ ಇದು ನಾನು ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವಳಿದು ಒಂದೇ ಪದ. ಅವ್ಯಾಸ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಶಂಬಿ ಶುಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ನಮ್ಮಪ್ರಾನ ಮನಸೆಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣು ಹೊತ್ತು ಭೂಮಿತಾಯಿಗೆ ಒಂಚೂರು ವಂಚನೆ ಮಾಡದಂಗೆ ದುಡಿದೋಳು. ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಬುದ್ದಿ ಕಂಡಾಗಿನಿಂದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಪ್ರಾನ ದುಡಿತಲೇ ಇದ್ದಾಳೆ. ಬೇಸ್ಟ್, ಮಳೆ, ಬಿಸ್ಟ್, ನೆರಳು ಯಾವುದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೇಲಿ ಅವಳು ಸುಖಿವಾಗಿ ಬೆಳೆದೋಳಲ್ಲ. ಉರುಳಾರು ತಿರುಗಿ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣು ಹೊತ್ತು ಟಾರ್ ಹಾಕೋ ಕೆಲ್ಸಿಕ್ ಹೋಗ್ರಾ ಇದ್ದಂತೆ. ಇವು ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲೊ ತಿನೊಬೇಕು. ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುವ ಬಡತನ. ನಮ್ಮಪ್ರಾನನೇ ಜಿಕ್ಕಿವಳು. ತ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದವ್ಯು ಯಾವಾಗ್ನೂ ಬಿಸಿಲಲ್ಲೇ ಬೆಂದು ಕರಿಕಲ್ಲಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಳು.

ಮದ್ದೆ ಆಗಿ ನಮ್ಮಪ್ರಾನ ಮನಸೆಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅವು ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೇನೇ ಬಡತನ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದು. ಹೊಟ್ಟಿಗಿದ್ದೆ ಬಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲ, ಬಟ್ಟಿಗಿದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿ. ಮನೇಲಿ ಅತ್ಯೇ, ಗಂಡ, ಮಾವ ಇರ್ಮೋದಕ್ಕೆ ಒಂದ್ ಸಣ್ಣ ಮನೆ, ಮನಯಾದ್ರು ಅದೊಂದು ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ. ಪಾತ್ರೆ ಇಲ್ಲ ಪಡಗ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಪ್ರಾನ ಒಬ್ಬೇ ಮಗ. ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋನಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಉರು ತಿರಿಗಿಕೊಂಡು ಕಾಲ ಕಳೆಯುವವ. ನಮ್ಮಪ್ರಾನಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತೆ ಭೂಮಿಗೆ ದುಡಿಯುವ ಕೆಲ್ಸು. ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಂತೆ ಇದ್ದ ಮನೇನ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಎನ್ನದೆ ಒಬ್ಬೆ ಗಾರೆ ಹಾಕಿದ್ದಂತೆ. ಅಪ್ಪೊಂದು ಮೊಡ್ಡ ಮನೇಗೆ ಈ ಮಾರಗಿತ್ತಿ ಹೇಗೆ ಗಾರೆ ಇಟ್ಟು ಎಂದು ನೋಡಿದಾಗಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮೂವತ್ತು ನಲವತ್ತು ಮನೆ ಇದ್ದು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಕೂಲಿ ಜೀವನ ಬಿಟ್ಟೆ ಕೆಲವ್ವಿಗ್ರಾ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಗೋವನ ಪಾದದ ಅಗಲ ಹೊಲಗಳಿದ್ದು ನಮಗಿದ್ದಿದ್ದು ಮುಕ್ಕಾಲೆಕ್ಕೆ ಹೊಲ, ಹತ್ತುಕುಂಟೆ ಗದ್ದೆ. ನಮ್ಮಪ್ರಾನಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಗದ್ದೆ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಜಿನ್ನವನ್ನೇ ಬೆಳ್ಳೇತೀನಿ ಎಂಬ ಆಸೆ. ಆದ್ದೆ ಮನೇಲಿ ಉಳುಮೆ ಮಾಡೋಕೆ ದನಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಾದ್ರೆ ಕೇರಿಯವು ಹತ್ತ ಒಂದು ಹಸೂನ ಪಾಲಿಗೆ ಮೇಯಿ ಒಂದು ಜತೆ ದನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಆದ್ದೆ ನಮ್ಮಪ್ರಾನ ಮಾತ್ರ ಸೋಮಾರಿತನ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಗಂಡನ್ನ ಕಟ್ಟೊಂಡು ಜಗ್ಗ ಗುದ್ದಾಟಿ ಮಾಡೊಳ್ಳೊಂಡು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದು. ಮುಂಗಾರು ಮಳೆ ಭೂಮಿಗೆ ಬಿತ್ತಂದ್ದೆ ಅವ್ಯಾಸಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಂತೋಷ.

ಉರೂರೇ ಉಳುಮೆ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಶುರುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮೊಲ ಗದ್ದೆ ಉಳುಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ನಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ಚುಚ್ಚು ಇದ್ದು. ಬೆಳಗಿಂಜಾವ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಹೊರಟ್ಟಂದ್ರೆ ಹಿಂದಾಗಡೆಯಿಂದ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಬತಾರ್ ಇದ್ದ. ಹೊಸ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಉಳುಮೆ ಮಾಡಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇಸಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಬರೇ ನೋಗ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಒಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿದ್ದೆ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದು ಅಂತ ಒಂದೆ ಸಮ್ಮೀ ಹೇಳಾನೇ ಇತ್ತಿರು. ಆದ್ದೆ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಉರವಿಗೆಲ್ಲಾ ನೋಗ ನೇಗಿಲು ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡೋದು ಬಿಂಬಿ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆ ಬಿಂಬಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಪ್ಪ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹೊಡೀತಿರಬೇಕಾದೆ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮುಂದೆ ನೋಗ ಹಿಂಬೊಂಡು ಕಲಿಸ್ತೇಕಾಗಿತ್ತು. ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ಹೊಡೆಯೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಚಿನ್ನಾಗಿ ಕಲ್ಲುಕೊಳ್ಳಿ ಇದ್ದು. ಹೀಗೆ ಇಂಥ ಸೋಮಾರಿ ಗಂಡನ್ನ ಕಟೊಂಡು ಹೊಲ್ಲಾಗೆ ಹುಲ್ಲು ಸತ್ತೆ ಒಬ್ಬೇ ಆಯ್ದು ಪೈರಾಗಿ ಮಳೆರಾಯನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಸಂತೃಷ್ಟಿ ಮಳೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೀತಾ ಇದ್ದು.

ನಾನು ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿರಾಮ ಸಿಕ್ಕು. ಆದ್ದೂ ಮಾತ್ರ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಸುಮ್ಮೀ ಇತ್ತಿರು. ನಾನು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗೋದಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದೇಲೆ ಇನ್ನೂ ದುಡಿಮೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದು. ಮನೆಕಡೆ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ, ಪುಸ್ತಕ, ಬಟ್ಟಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸೋಕೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ದುಡಿಯೋಕೆ ಶುರುಮಾಡಿದ್ದು. ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾತ್ರ ಒಂದ್ದಾರ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಾರ ಮನೇಲಿ ಕಾಲ ಕಳಿತ್ತಿದ್ದು. ಅವನ ಸಿಟ್ಟಿ ಯಾವಾಗ್ನೂ ನನ್ನ ಓದಿನ ಕಡೇಗೇ ಇತ್ತಿರು. “ಸ್ವಾಲ್ಮೀಗಿ ಉದಾರ ಮಾಡೋದೇನು ಬೇಡ, ಮನೇಲಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾದ್ದೂ ಕೂಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡಿ” ಅಂತ ಬ್ಯೇಹಿದ್ದ. ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾತ್ರ “ನಿನ್ನಂಥ ಸೋಮಾರಿ ಗಂಡ ಇದ್ದೆ ಮಕ್ಕಳ್ಳ ಹಾಳ್ ಮಾಡುತ್ತೀಯ, ನನ್ನ ಜೀವ ತೇದು ಓದುಸ್ತೀನಿ. ನನ್ನ ಜೀವಮಾನ ಇರೋವಗೂ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ” ಅಂತಿದ್ದು. ನನ್ನ ಓದಿಗೊಸ್ತರ ಕ್ಕೆಯಾಗಿನ ಮೃಯಾಗಿನ ಒಡ್ಡೆನೆಲ್ಲಾ ಹಾಳು ಮಾಡೊಂಡಿದ್ದು.

ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಏಳನೇ ತರಗತಿ ಓದಬೇಕಾದೆ ಸಫ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನತ್ತ ಪೇಪರ್‌ರೂ, ಪೆನ್ಸು, ಹಾಳೆಗೆ ದುಡ್ಡಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಪ್ಪ ಉರೂರು ತಿರುಗಿದ್ದೂ ಒಂದು ಪೈಸಾ ಸಿಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಉರೂರು ತಿರುಗಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಹೊನೆಗೆ ಮನೇಲಿದ್ದು ಒಂದು ಸೇರು ರಾಗಿ ಮಾರಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೋಗು ಅಂತಿದ್ದು. ನನಗೆಂದೂ ಸಹ ಇಂಥ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ ರೂಢಿ ಇಲ್ಲಿರು. ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಅಳೋಕೆ ಶುರುಮಾಡೆ. ನಮ್ಮಪ್ಪ ಎಂದೂ ಹೊಡೀದಿದ್ದೋಳು ಹಿಟ್ಟಿಸುಕೋಲು ತಗೋಂಡು ಹೊಡೆದೇಟಿಗೆ ನಾನು ನಮೂರ ಕೆರೆಲೋಗಿ ಬಿಡೆ. ಕೆರೆಗೆ ಬಿದ್ದ ನನ್ನ ಕೆರೆಯಿಂದ ಎಳೊಂಡು ಬಂದ್ದು. ಹಟ್ಟಪೈಲ್ಲಾ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಯಾವ್ಯೋ ದೆವ್ಜ ಮೆಟೊಂಡಿಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು. ನಮೂರು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಲಕ್ಷ್ಮೇರತ್ರ ಯಾವ್ಯೋ ಮಂತ್ರ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆಧರದ ಕಡೆ ಹೊಂಟ್ಟೆ ಆಗಲೇ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ

ಸಮಯ. ಹುಡುಗೆಲ್ಲಾ ಪರಿಕ್ಕೆ ಬರೆದು ಹೋಗಿದ್ದು. ನಮ್ಮವ್ವ ಹೇಡೊಮಾಸ್ತು ಸಿದ್ದಿಂಗಪ್ಪನೋರ ಹತ್ತಿ ಹೋಗಿ ಒಂದೇ ಸಮ್ಮು ಅಶ್ಲು. ಅವ್ವಿ ಜೊತೆಗೆ ನಾನೂ ಅತ್ತೆ. ಹೇಡೊಮಾಸ್ತು “ಸಂತೆಗೆ ಉಪ್ಪು ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ, ಪರಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಲ್ಲ” ಅಂತ ಗದಿಸಿ ಹೊನೆಗೆ ನಮ್ಮ ಗೋಳು ನೋಡಲಾರದೆ ಪರಿಕ್ಕೆ ಬರೆಯೋಕೆ ಪೇಪರು ಹೆನ್ನು ಕೊಟ್ಟು. ಇಂಥ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಓದು ಹಿಂದೆ ಬೀಳಿಲ್ಲ.

ಇಂಥ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಫೆಣ್ಣಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹಿಯುಸಿ ಮುಗ್ಗಿ ಕೃಷಿ ವಿಜಾನ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದೋಕ್ಕೂಂದು ಸೀಟ್ ಸಿಕ್ಕು. ದುಡ್ಡಿಗೇನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಯೋಜ್ಞ ತಲೇಗ್ ತುಂಬ್ಲೂಂಡು ಉಂರಾರು ಶಿರುಗೋಡಿಕ್ಕೆ ಶುರುಮಾಡಿದ್ದು. ಯಾರಾತ್ರಾನೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪೈಸಾ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಾರು ಮರಾಟಿಗರ ಗಂಗೋಚಿರಾವ ಹತ್ತಿ ಅವ್ವ ಮನೆಬಾಗಿಲು ಹತ್ತಿ ಗೋಳಿಟ್ಟೇ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಾವು ಅವ್ಗೇನೇ ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗ್ಗು ಇಡ್ಡಿ ಹುಡ್ಡಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದೇಲೆ ಸಾಲ ಕೊಡ್ಡಾರೋ ಇಲ್ಲೋ ಎಂಬ ಆತೆಂಕ ಅವ್ಗಿ. ಸಾಲ ಕೊಡೋಕು ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡಿದ್ದು. ಅವ್ವನ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಬದುಕು ಚಿಂತನೆಗಳು ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ದಾರಿಯಾದವು. ಇವತ್ತಿಗೂ ಆಕೆ ಕಷ್ಟದ ಬದುಕಿಂದ ಹೊರಬಂದಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿ ಕೆಲಸವೇ ದೇವರ ಕೆಲಸ ಅಂತ ನಂಬಿ ಭೂಮಿನೇ ಸರ್ವಸ್ವ ಅಂತ ಅದ್ರಲ್ಲೇ ಬೆರ್ತಿದಾಳ್ಳಿ. ಪಟ್ಟಣದ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಬದುಕಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವವಳಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಉರು, ಗಾಳಿ, ನೆಲ, ಬದುಕು, ನೀರು, ಜೀವನವೆಂಬ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಿರುವವಳು. ಕೂಲಿಯ ದುಡಿಮೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಏರಡು ಕುರಿ, ಟಗರುಗಳನ್ನು ನೇತಾಕೆಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಜೊತೆಯಾಗೇ ಜೀವನ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ಆಶಯ

ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕಿನ ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಫೆಣ್ಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂದರೂ ತಾಯಿಯ ಅಸರೆಯೊಂದಿದ್ದರೆ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತೆಬಹುದೆಂಬ ಆಶಯವಿದೆ. ಅವ್ವನ ಕುರಿ, ಟಗರು ಸಾಕುವ ಬರುಕೆರು ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವ ಆರ್ಥಿಕ ಒಳನೋಟವಿರುವ ಈ ಪುಟ್ಟ ಕಥನವು ಹಲವು ಕುಟುಂಬಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಪುನರ್ಶೇತನಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ‘ಕುರಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆಯು ನಡೆದಾಡುವ ಬ್ಯಾಂಕ್ ನಂತೆ’ ಎಂಬ ನಾಳ್ವಿಡಿಗೆ ಇಂಬು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಲೇಖಕರ ಪರಿಚಯ

ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ತುಮಕೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಎಂ. ಗೋಲ್ಲಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಜಿ. ಸಂಚೀವರಾಯ ಅವರು ಇಂಡಿಯನ್ ಜನಿಸಿದರು. ಅಪ್ಪಟ ಕೂಲಿ

ಬೇಸಾಯದ ದಲಿತ ಕುಟುಂಬದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಗಂಗಯ್ಯ ಅವರ ಹೆತ್ತವರು. ಬೆಂಗಳೂರು ಪಶುವೈದ್ಯಕೇಯ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಐಎಂರಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎ.ಎಸ್.ಸಿ. ಪದವಿ ಪಡೆದರು. ಐಎಂರಲ್ಲಿ ಪಶುವೈದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಬ್ಬಳಿಯಿಂದ ಸೇವೆ ಆರಂಭ. ಜೆಳವಳಿ, ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತೀವ ಆಸಕ್ತಿ. ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅವಿಲ ಭಾರತ ದಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷನದಲ್ಲಿ ‘ಹೊರಬೀಡು’ ಕೃತಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಆಶ್ವಕಧೆ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ‘ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಶ್ನಿ’, ಮಧುಗಿರಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಡಳಿತ ವಂತಿಯಿಂದ ‘ಕನ್ನಡ ರಾಜೀವ್ ಶ್ರವ ಪ್ರಶ್ನಿ’; ಬಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಬದನೆಯ ಜಿಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷನ ಹಾಗೂ ಮಧುಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಬದನೆಯ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷನದಲ್ಲಿ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ಸಂದಿವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ, ಪಶುಪಾಲನೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ ಹಾಗೂ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಫಟಕ ದಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ

ಟಾರ್ : ಡಾಂಬರು

ಕರಿಕಲ್ಲಾಗಿ : ಕವ್ವಾಗಿ

ಹಿಟ್ಟಿನ ಕೋಲು : ರಾಗಿಮುದ್ದೆ ಮಾಡಲು ಬಳಸುವ ಕೋಲು

ನೇತಾಕಿಕೋಂಡು : ಸಾಕಿಕೋಂಡು

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

೧. ಲೇಖಕರ ಮನೆಯನ್ನು ಹಸನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರ ತಾಯಿ ಪಟ್ಟ ಪಡಿಪಾಟಲು ಏನು?

೨. ಉರಿನ ಕೆಲವರ ಹೊಲಗಳ ವಿಸ್ತಾರ ಎಷ್ಟಿತ್ತು?

೩. ಹಸುಗಳ ನೇಗಿಲಿಗೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲಾಯಿತು?

೪. ಹಿಟ್ಟಿನ ಕೋಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆತ ತಿಂದ ಲೇಖಕರು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದರು?

೫. ಬದುಕಿಗೆ ಆಸರೆಯಾಗಲೆಂದು ತಾಯಿಯು ಏನನ್ನು ನೇತಾಕಿಕೋಂಡರು?

ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು

ಹೊರಬೀಡು – ಡಾ. ಜಿ. ಸಂಚೀವರಾಯ

ಉರುಕೇರಿ ಭಾಗ ೧ ಮತ್ತು ೨ – ಸಿದ್ದಲೀಂಗಯ್ಯ

ಎದೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಅಕ್ಷರ – ದೇವನೂರ ಮಹಾದೇವ

ತಲಪರಿಗೆ – ಸಂಪಾದಕರು: ಕೋಟಿಗಾನಹಳ್ಳಿ ರಾಮಯ್ಯ

ಸಾಲ್ಮಣ್ಯಗಳ ಜೀವನಯಾತ್ರೆ

ಡಾ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ, ಕೃಪಾಕರ್ ಮತ್ತು ಸೇನಾನಿ

ಸಮುದ್ರದ ಉಪ್ಪು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಜೀವಿಗಳು, ಸಿಹಿ ನೀರಿನ ನದಿ ಕೊಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕಲಾರವು. ಹಾಗೆಯೇ ಸಿಹಿ ನೀರಿನ ಜೀವಿ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಬದುಕಲಾರದು. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮ. ನದಿ ಕೆರೆಗಳ ಮತ್ತು ಸಾಗರಗಳ ಲಂಬಣ ಸಾಂದ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಅಗಾಧ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವಿರುವುದರಿಂದ ಸಾಗರದ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಸಿಹಿ ನೀರಿಗೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಿಹಿ ನೀರಿನ ಜೀವಿಗಳು ಸಾಗರದ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾರವು. ಈ ಅಂಶ ಜಲಚರಗಳ ವಲಸೆಗೆ ಮಿಶಿ ಹೇರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಈ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಬದುಕಬಲ್ಲ ಸಾಲ್ಮಣ್ಯ ಮೀನುಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಉಪ್ಪು ನೀರಿನ ಜೀವಿಗಳೋ ಸಿಹಿ ನೀರಿನ ಜೀವಿಗಳೋ ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಲ್ಮಣ್ಯ ಮೀನುಗಳು ಹುಟ್ಟುವುದು ಸಿಹಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ. ಬೆಳೆಯುವುದು ಸಾಗರದಲ್ಲಿ. ಮತ್ತು ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿ ಸಿಹಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ. ಮರಣಿಸುವುದು ಸಿಹಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ. ಹುಟ್ಟು ಸಾವಿನ ನಡುವೆ ಅವು ಬಹು ದೀರ್ಘವಾದ ವಲಸೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಈ ಮೀನುಗಳು ವಿಶೇಷವಾದ ಈ ಸಂಚಾರವನ್ನು ವಲಸೆ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದೇ ಸೂಕ್ತ:

ಸಾಲ್ಮಣ್ಯ ಮೀನು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಆರು ಜಾತಿಗಳಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ವಿವಿಧ ಸಾಗರಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿವೆ. ಕಿಂಗ್ ಸಾಲ್ಮಣ್ಯ ಎಂಬ ಜಾತಿಯ ಮೀನಿನ ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಲ್ಮಣ್ಯಗಳ ಯಾತ್ರೆಯಂತಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ವಿವರ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಹುಟ್ಟಿದ ನಂತರ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಈ ಸಾಲ್ಮಣ್ಯಗಳು ಶಾಂತಿ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತವೆ. ಜಿಕ್ಕಿವಿದ್ದಾಗ ಹುಳು ಹುಟ್ಟಬೇಕೆ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ದೊಡ್ಡವಾದಾಗ ಸಣ್ಣ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಅವು ಭಕ್ತಿಸುತ್ತವೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇವು ಯೌವನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿರಿಸುತ್ತವೆ. ಆಗ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿ ಬಯಕೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಯೌವನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸಾಲ್ಮಣ್ಯಗಳು ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಲಸೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತವೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅಮೇರಿಕದ ಕರಾವಳಿಯೆಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತವೆ. ಸಾಗರ-ನದಿ ಸಂಗಮದ ನದಿ ಮುಖಿಜ ಭೂಮಿಗೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಅವು ನೂರಾರು ಮೈಲಿ ಈಜಿರುತ್ತವೆ. ಅನಂತರ ಅವು ತಾವು ಸಾಗಬೇಕಾದ ನದಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಸಾಲ್ಯಾನ್‌ಗಳು ನದಿಯನ್ನು ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟಿ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಸಾಲ್ಯಾನ್ ಮೀನು ತಾನು ಹುಟ್ಟಿಬಂದ ನದಿಯನ್ನೇ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ತವರಿನ ನದಿಯ ಮಣಿನ ವಾಸನೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಗಿಡಗಂಟೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದುಂಟಾದ ಪರಿಮಳದ ನೆನಪು ಅವುಗಳ ಸುಪ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚೆಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಸಂತಾನ ಬಯಕೆ ತೀವ್ರವಾದಾಗ ಆ ನೆನಪು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗ್ರತ್ತವಾಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ತವರಿನ ವಾಸನೆ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವಿದ್ದರೂ ಸಾಲ್ಯಾನ್ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಬಲ್ಲದು. ಈ ವಾಸನೆಯಿಂದಲೇ ಅವು ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಮೆಲ್ಲು ಕ್ರಮಿಸಿ ಕರಾರುವಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮೂಲ ನದಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ವಾಸನೆಯೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ. ಸಾಲ್ಯಾನ್ ಮೀನುಗಳಿಗೆ ಮೂಗು ಕಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿತವೆ.

ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಲ್ಯಾನ್ ಮೀನುಗಳಿಗೆ ತವರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಒತ್ತುದ ತೀವ್ರವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಅಡೆ-ತಡೆಗಳು ಅಪಾರ. ಸಮುದ್ರದ ಉಪ್ಪು ನೀರಿನಿಂದ ಸಿಹಿ ನೀರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕಾದರೆ ಶರೀರದ ರಾಸಾಯನಿಕ ಶ್ರೀಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವು ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ವರಾಪಾಂಡು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಾದ ನಂತರ ಸೇಳಿನಿಂದ ಹರಿವ ನದಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿ ಈಜಬೇಕು. ಅದಾದ ನಂತರ ಎದುರಾಗುವ ಜಲಪಾತಗಳನ್ನು ಹಾರಿ ಮುನ್ನಡೆಸಬೇಕು. ಸಾಲ್ಯಾನ್‌ಗಳಿಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ದೃಷ್ಟಿ. ಜಲಪಾತ ಕಡಿಮೆ ಎತ್ತರದಿಂದ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕುವ ಜಾಗವನ್ನು ಅವು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲವೆ ಎತ್ತರದ ಜಲಪಾತ ನಡುವೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಹೊಂಡಗಳಿಧ್ವರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾರಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದು, ಮತ್ತೆ ಹಾರಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಅಡಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಬಲ್ಲವು. ಇವುಗಳ ದೇಹ ಸರಾಸರಿ ಹನೊಂದು ಕೆ.ಜಿ. ಇರುತ್ತದೆ.

ಸಾಲ್ಯಾನ್ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿರುವ ಅನೇಕ ಬೇಟೆಗಾರರು ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಾದು ಕೂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಂಡು ಕರಡಿ, ಕಡಲ ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ಬಲೆ, ಗಾಳಿಗಳ ಅಡೆ ತಡೆಗಳನ್ನು ಅವು ದಾಟಬೇಕು. ಜಲಪಾತದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಹೊಂಚುಹಾಕಿ ನಿಲ್ಲುವ ಕಂಡು ಕರಡಿಗಳು ಹಾರಿಬರುವ ಸಾಲ್ಯಾನ್‌ಗಳನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿವ ಕೌಶಲ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ. ಕರಡಿಗಳ ಬಾಯನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೆಲವು ಮೀನುಗಳು ನದಿಗೆ ವ್ಯಾತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಹಾರಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತವೆ.

ಹೀಗೆ ಅಡೆ ತಡೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸಾಗಿದ ಸಾಲ್ಯಾನ್‌ಗಳು ತಾವು ಹುಟ್ಟಿದ ಆಳವಿಲ್ಲದ ನದಿಯ ಜಾಗವನ್ನು ಸೇರುವ ವೇಳೆಗೆ ಸುಸ್ಥಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದರ ಪಕ್ಕ ಒಂದು ಸೇರಿ ಹರಿವ ನದಿಗೆ ಎದುರು ತಲೆ ಇಟ್ಟು ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆ ತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಗಂಡುಗಳ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅದ್ಬುತ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಬೆನ್ನು ಬಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ದುಬ್ಬ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮೇಲ್ಮೆದ ಕೊಕ್ಕೆಯಾಕಾರಕ್ಕೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆ. ಹಲ್ಲುಗಳು ಆಯುಧದಂಥ ಕೋರೆಗಳಾಗಿ

ಮಾಪಾರಣಾಗುತ್ತವೆ. ಗಂಡು ಸಾಲ್ಯಾನ್‌ಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತವೆ. ಕೊಕ್ಕೆ ದವಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ೦ಂದು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾ ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ತಿವಿಯುತ್ತಾ ದಿನವಿಡೀ ಹೋರಾಡುತ್ತವೆ. ಅಂತೂ ಒಂದು ಸೋಲುತ್ತದೆ. ಗೆದ್ದ ಗಂಡು ಉಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಗೂಡು ತೋಡುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಬಂದು ಅದನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಸ್ರವಿಸಿದ ಅಂಡಕಗಳ ಮೇಲೆ ಗಂಡು ತನ್ನ ಶುಕ್ಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮರಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೀನಿನ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗುತ್ತವೆ.

ಈಗ ಗಂಡುಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸುಸ್ಥಾಗಿವೆ. ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿನ ಗಾಯಗಳನ್ನು ವಾಸಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಅವಕ್ಷಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಪೂರ್ವ ಕಜಜಿಬೀಳುತ್ತದೆ. ನದಿಯ ಸೆಳವನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿ, ಜಲಪಾತವನ್ನು ನೆಗೆರು ಬಂದ ಅವುಗಳ ಬಲಶಾಲಿ ಸಾಯಂಗಳು ಸೊರಗ ತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಸಾಗರದಿಂದ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಈಜಿ ಬಂದ ಈ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಮತ್ತೆ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಲಾರದು. ಅವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಸಾಯಿತ್ತವೆ. (ಕೆಲವು ಜಾತಿಯ ಹೆಣ್ಣು ಸಾಲ್ಯಾನ್‌ಗಳು ಮಾತ್ರ ವಾಪಸ್ತು ಹೋಗುತ್ತವೆ) ಸತ್ತೆ ಮೀನುಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ದಂಡೆಯ ಕಡೆ ತೇಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಮೀನುಗಳು ಹತ್ತಾರು ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗುತ್ತವೆ.

ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ತೀವ್ರ ಚಳಿಯನ್ನು ಸಹಿಸಿ ವಸಂತ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮರಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಮರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಎರಡು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಅದೇ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಇದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಇದ್ದು ಸಾಗರದೆಡೆಗೆ ಜಲಿಸಲಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ. ಸಾಗರ ಸೇರಿದ ನಂತರ ಯೋವನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತವೆ. ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಯಕೆ ತೀವ್ರಗೊಂಡಾಗ ಮತ್ತೆ ಯಾತ್ರೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಲ್ಯಾನ್‌ಗಳ ಈ ಜೀವನಯಾತ್ರೆ ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಹೋರಾಟದ ಒಂದು ಯಶಸ್ವಿಗಾಢೆ.

ಆಶಯ

ಸಾಲ್ಯಾನ್ ಮೀನುಗಳ ಜೀವನಚಕ್ರವನ್ನು ಅರಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಜಲಚರಗಳ ಬದುಕು ರೋಚಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲ ಜಲಚರಗಳ ಆವಾಸಸ್ಥಾನಗಳು ಖಂಡಾಂತರಗಳೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ವಾಸಿಸುವ ಪರಿಸರ ಹಾಗೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಹವಾಗುಣಗಳೂ ಅಧ್ಯಾಯನದ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿವೆ. ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯೂ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಮಾನವನ ಅರಿವಿನ ಆಳವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಚಿಂತನೆಗೆ ಹಚ್ಚುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಡಾ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ

ಕೈಷಿ ವಿಜಾನ ಪದವೀಧರರಾದ (೧೯೮೦) ಡಾ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಡಿ. ಲಿಂ. ಪದವಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಸಂಪಾದಕ/ ವರದಿಗಾರರಾಗಿ ವೃತ್ತಿಜೀವನ ಆರಂಭಿಸಿ ನಂತರ ಕನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿಜಾನ, ಪರಿಸರ, ಕ್ರಿಡ ಮತ್ತು ಸಿನಿಮಾರಂಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಸ್ವತಂತ್ರ ರಚನೆ, ಅನುವಾದ ಮತ್ತು ಸಂಪಾದನೆಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಸಂಕುಲಗಳ ಉಗಮ, ಜೀವಜಾಲ, ಭುವನದ ಬೆಡಗು, ಕುವೆಂಪು ಮಲೆನಾಡು, ಸಿನಿಮಾಯಾನ, ಜನತೆಯ ರಾಜ್ಯ, ದಾಸ್ತಾದಿದ ಆಚೆಗೆ, ದೇವರು ಎಂಬ ಸಂಕೇತನಾಮ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಕೃತಿಗಳು.

ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳ ಸ್ವರ್ಣಕಮಲ ಪ್ರಶಸ್ತಿ (೨೦೦೯- ಸಿನಿಮಾಯಾನ), ಎರಡು ಬಾರಿ ಕನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಪ್ರಸ್ತುತ ಬಹುಮಾನಗಳು (೧೯೯೯- ಜೀವ ಜಾಲ, ೨೦೦೯-ಸಿನಿಮಾಯಾನ), ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಅನುವಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ (೨೦೧೮-ದಾಸ್ತಾದಿದ ಆಚೆಗೆ) ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತೀಯ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಲನಚಿತ್ರೋತ್ಸವದ ಆಯ್ದು ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡುಬಾರಿ (೨೦೧೬ ಮತ್ತು ೨೦೧೯) ತೀವ್ರಗಾರರಾಗಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಲನಚಿತ್ರೋತ್ಸವದ ಸ್ಪರ್ಧಾರ್ಥಿ ವಿಭಾಗದ ತೀವ್ರಗಾರರ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ, ೨೦೧೫ ಮತ್ತು ೨೦೧೯ ರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೃಪಾಕರ್ - ಸೇನಾನಿ

ಕೃಪಾಕರ್ - ಸೇನಾನಿ ಜೋಡಿ ಹೆಸರಿನ ಬಿ. ಎಸ್. ಕೃಪಾಕರ್ ಮತ್ತು ಕೆ. ಸೇನಾನಿ ಅವರು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಸ್ತ್ಯಜೀವಿ ಧಾರ್ಯಾಗ್ರಹಕರು, ಸಾಫ್ಟ್‌ಬೈತ್ರೀ ನಿರ್ಮಾರ್ಪಕರು ಹಾಗೂ ಬರಹಗಾರರು. ಬಿ. ಎಸ್. ಕೃಪಾಕರ್ ಅವರು ಬಿಬಿಎಂ ಪದವೀಧರರು. ಸೇನಾನಿ ಅವರು ಬಿ. ಇ. ಪದವೀಧರರು. ಕೃಪಾಕರ್ ಅವರು ಕೆಲವರ್ಷ ಮುಂಗಾರು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರಕರ್ತರಾಗಿ ನಂತರ ಪೂರ್ಣವಧಿಗೆ ಸೇನಾನಿ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತ್ಯಜೀವಿ ಧಾರ್ಯಾಗ್ರಹಕರಾದರು, ಕನಾಟಕದ ಪಾಕಿಸಂಕುಲವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ ಈ ಜೋಡಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮುದುಮಲ್ಯ ಮತ್ತು ಬಂಡೀಪುರ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಅಳಿವಿನಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸೀಳಣ ನಾಯಿಗಳ ಜೀವನಕ್ರಮವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಜಿಯಾಗ್ರಾಫಿಕ್ ಚಾನೆಲ್‌ಗೆ ನಿರ್ಮಾಸಿದ ‘ದ ವೇಲ್‌ ಡಾಗ್ ಡ್ರೀಸ್’ ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ ಗ್ರೀನ್ ಆಸ್ಟ್ರೋ ಎಂದೇ

ಹೆಸರಾದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಪಾಂಡಾ ಅವಾರ್ಡ್ ಪುರಸ್ಕಾರ ಪಡೆದ ಮೊದಲ ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷೇಪಿತ್ರ ಎಂಬ ಖ್ಯಾತಿಗೆ ಹಾತ್ವಾಯಿತು. ತೋಳಗಳ ಬದುಕನ್ನು ಕುರಿತೆ ‘ವಾರ್ತಿಂಗ್ ವಿಧ್ ಪೂಲ್ಸ್’ ಅವರ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಕ್ಷೇಪಿತ್ರ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ ಅವರೊಡನೆ ಬರೆದ ‘ಜೀವಜಾಲ’ ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ಅವರ ‘ಸರೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳು’ ಮತ್ತು ‘ಕೆನ್ನಾಯಿಯ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ’ ಕೃತಿಗಳು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕಾರಾದ ಅವರು ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ

ಮುಖಿಜ : ಪ್ರಾರಂಭ

ಕಂದು ಕರಡಿ: ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಕರಡಿ ಕುಟುಂಬದ ಪರಭಕ್ಷಕ ಸಸ್ತನಿ.

ಉಸುಕು: ಮರಳು

ಅಂಡಕ: ಅಂಡಾಳು

ಶುಕ್ತ : ವೀರ್ಯ

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

೧. ಸಾಲ್ನ್ ಮೀನುಗಳ ಜೀವನಯಾತ್ರೆಯ ವಿವರಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲ್ಮನ್ ಕುಟುಂಬದ ಯಾವ ಜಾತಿಯ ಮೀನನ್ನು ಮಾದರಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ?

೨. ಸಾಲ್ನ್ ಮೀನುಗಳ ವಾಸನೆಯ ನೆನಪು ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತದೆ?

೩. ಸಾಲ್ನ್ ಮೀನುಗಳ ವಾಸನೆ ವಿಜ್ಞಾನದ ಕುರಿತು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯಿರಿ.

೪. ಸಾಲ್ನ್ ಮೀನುಗಳ ಸರಾಸರಿ ದೇಹ ಶೋಕ ಎಷ್ಟು?

೫. ಗಂಡು ಸಾಲ್ನ್‌ಗಳ ಒಳಜಗಟವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ?

ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು

ಜೀವಜಾಲ - ಡಾ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ, ಕೃಪಾಕರ - ಸೇನಾನಿ

ಪರಿಸರದ ಕಥೆ - ಕೆ. ಪಿ. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ಸಿ

ನೋಬೆಲ್ ವಿಜಾಳ್ನಿ ಕ್ರೆಬ್ಸ್
ಪ್ರೌ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ

“ಪ್ರಶ್ನಾತ ವಿಜಾಳ್ನಿಗಳ ಬದುಕು ಮತ್ತೆವರ ಹೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಯಾವುದೇ ವಿಜಾಳ್ನಿ ತನ್ನ ಜಾನವನ್ನು ಹಿಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.” - ಬೆವೆರಿಡ್ಜ್

“ಜರ್ಮನಿ ಸಂಶೋಧಸುತ್ತದೆ, ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ, ಇಂಗ್ಲಿಂಡ್ ಅನುವಾದಿಸುತ್ತದೆ” ಇದು ವೈಜಾಳ್ನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಬಗೆಗಿಡ್ ವಿಶೇಷಜ್ಞಾತ್ಮಕ ಜಾಗತಿಕ ಹೇಳಿಕೆ. ಜರ್ಮನಿ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ಮುಂದಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಸಂಶೋಧಿಸಿದ್ದನ್ನು ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಮರುಸಂಶೋಧಿಸಿ ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಂಡ್ ಮತ್ತಪ್ಪು ಮರುಸಂಶೋಧಿಸಿ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರಕಟಿಸೊಂಡಾಗ ಆ ಜಾನ ಜಗಜಾಹೀರಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಈ ಹೇಳಿಕೆಯ ಸಾರಾಂಶ.

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ವೈಜಾಳ್ನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಸಾಧನೆಗಳಾದವು. ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸ್ವರ್ಥಗಳಿಂದ ಇರೋಪ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ನಾ ಮುಂದು, ತಾ ಮುಂದು ಎಂದು ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಆವಿಷ್ಯಾರಗಳನ್ನು ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟಿವು. ಅಂತಹ ನೋಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ಆವಿಷ್ಯಾರಗಳಲ್ಲೊಂದು ಪ್ರತಿ ಜೀವಿಯ ಜೀವಕೋಶಗಳಲ್ಲಾಗುವ ಚೈತನ್ಯ ಕ್ರಿಯೆಯಾದ ಕ್ರೆಬ್ಸ್ ಸೈಕಲ್ ಅಥವಾ ಸಿಟ್ರಿಕ್ ಆಸಿದ್ ಸೈಕಲ್ ಅಥವಾ ಟ್ರೈಕಾರ್ಬಸ್‌ಲಿಕ್ ಆಸಿದ್ ಸೈಕಲ್.

ಕ್ರೆಬ್ಸ್ ಸೈಕಲ್‌ಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವ ಶರ್ಕರಪಿಷ್ಟ, ಹೊಬ್ಬಿ ಮತ್ತು ಸಸಾರಜನಕ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಆರು ಇಂಗಾಲದ ಅಣುಗಳ ಸಿಟ್ರಿಕ್ ಆಘ್ಲಾವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿಟ್ರಿಕ್ ಆಘ್ಲಾದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಆಘ್ಲಾ ಗುಂಪುಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಟ್ರೈಕಾರ್ಬಸ್‌ಲಿಕ್ ಆಘ್ಲಾವೆಂತಲೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಜೀವಕೋಶಗಳ ಮೈಟೋಖಾಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ರಿಕ್ ಆಘ್ಲಾವು ಉರಿದುರಿದು ಒಂದು ಕಡೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಮ್ಮಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ನೀರು ಮತ್ತು ಇಂಗಾಲದ ಡ್ರೆ ಆಸ್ಕ್ರೋ ಅನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಮತ್ತು ರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲದು.

ಶರೀರಕ್ಕಿಯೆಗಳಲ್ಲೇ ಇದೊಂದು ಅತಿಮುಖ್ಯ ಜೀವಕ್ಕಿಯೆ, ಜೀವಚೈತನ್ಯ ಕ್ರಿಯೆ, ಜೀವದ್ರವ್ಯ ಕ್ರಿಯೆ, ಜೀವಾಳ ಕ್ರಿಯೆ. ಈ ಜೀವಚೈತನ್ಯ ಕ್ರಿಯೆಯ ಶೋಧಕ ಕ್ರೆಬ್ಸ್. ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ಅಡಾಲ್ ಕ್ರೆಬ್ಸ್ ಜರ್ಮನಿಯವನು. ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಜೀವರಸಾಯನ ವಿಜಾಳ್ನಿ ಅಲ್ಲ ಮುಖ್ಯ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಕ್ರೆಬ್ಸ್ ಜೀವನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಓದುಗರ ಮುಂದಿಡುವ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವಿದು.

ಕೆವಿ, ಮೂಗು, ಗಂಟಲು ತಜ್ಞ ವೈದ್ಯರ ಮಗನಾಗಿ ಅಡಾಲ್ಲ ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ಕ್ರೆಬ್ಸ್ ಮಟ್ಟದ್ದು ಆಗಸ್ಟ್ ೨೫, ೧೯೦೦ ರಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನಿಯ ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಪಟ್ಟಣ ಹಿಲ್ಡ್ರಿಮ್‌ನಲ್ಲಿ. ತಂದೆ ಕಟ್ಟನಿಟ್ಟಿನ ಶಿಸ್ತಗಾರ. ಅಪ್ಪನ ಜತೆ ಆಚೀಚೆ ಓಡಾಡಿ ಗಿಡಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಹವ್ಯಾಸಿ ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾದ ಕ್ರೆಬ್ಸ್ ಬಿಡುವಾದಾಗ ಕ್ರೆದೋಟದ ಕುಸುರಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ೧೯೧೮ ರಿಂದ ೧೯೨೫ ರವರೆಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪದವಿಯ ಅಧ್ಯಯನ. ೧೯೨೫ ರಲ್ಲಿ ಎಂ.ಡಿ. ಪದವಿ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇವರ ಮೇಲೆ ಗಾಢ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ ಗುರುಗಳೆಂದರೆ ಜೀವರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದ ನೂಪೋರವರು. ಆಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ “ಜೀವರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಆಟದ ಬಯಲು” ಎಂಬ ಖ್ಯಾತಿಯ ಬಲ್ರಿನ್‌ನ ಚಾರಿಟಿ ಆಸ್ಟ್ರೇಟ್‌ಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯುವ ಸುಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕ್ರೆಬ್ಸ್‌ಗೆ ವೆಬರ್ ಮತ್ತು ನಾಕ್ಸ್‌ಸಾನ್‌ರಂತಹ ಜೀವದ ಗಳಿಯರು ದಕ್ಷಿದರು. ಜೀವರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರದ ಫೋನುಫೋಟಿಗಳಾದ ಒಟ್ಟೊಂದು ಮೆಯೆರಾಫ್ (ಎಂಬ್ಲನ್-ಮೆಯೆರಾಫ್ ಪಾಥ್‌ವೇ ಖ್ಯಾತಿ) ಹಾಗೂ ಕಾಲ್ರ್ ನ್ಯೂಬರ್ಗ್‌ರವರು ಕ್ರೆಬ್ಸ್‌ರ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ವೈವಾಹಿಕವಾಗಿ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡರು.

೧೯೨೦ ರವರೆಗೆ ವಾರ್ಕರ್‌ ಎಂಬ ಸಿಡುಕು ಸ್ವಭಾವದ ಗುರುಗಳ ಸಂಶೋಧನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ. ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರೆಬ್ಸ್‌ರಿಂದ ಸಸ್ತನಿಗಳ ಮೂತ್ರಪಿಂಡ ಮತ್ತು ಯಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಡಿ-ಅಮ್ಯೆನೋ ಆಸಿದ್ದೊ ಆಕೆಡೇಸ್ ಎಂಬ ಕಿಣ್ಣದ ಶೋಧ. ಆ ಮೂಲಕ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಯೂರಿಯಾ ಸಂಶೋಷಣೆಯ ಆನಿರ್ಧಿನ್ ಸ್ಯೇಕಲ್‌ನ ಕ್ರೀಯೆಗಳತ್ತ ಚೆಲ್ಲಿದ ಬೆಳಕು. ಅದಾಗಲೇ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಟಿಸಿಲೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಿಟ್ಲರನ ನಾಸಿಸಂ. ವಾರ್ಕರ್‌ರವರ ಸಂಶೋಧನಾಲಯದಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಮನ್ಯಾಂತೆಯಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಕ್ರೆಬ್ಸ್‌ರವರು ಪ್ರೈಬರ್ಗ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಶೋಧನಾಲಯ ತೆರೆದರು. ಅದು ಸದಾ ಜೀವರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ಗಿಜಿಗುಡುತ್ತಿತ್ತು. ೧೯೨೫ರಲ್ಲಿ ಕ್ರೆಬ್ಸ್‌ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಿರುಕೊಂಡಿತ್ತು ಹಿಟ್ಲರನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಾಜವಾದಿ ಸರ್ಕಾರ. ಆದರೇನಂತೆ, ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜಿನ ಜೀವರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಸರ್ ಪ್ರೇರಿಕ್ ಗೌಲ್ಯಾಂಡ್ ಹಾಪೋಕ್‌ನರವರು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಬರುವರೆತೆ ಕ್ರೆಬ್ಸ್‌ಗೆ ಆಮಂತ್ರಣ ನೀಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೀವಿತಾವಧಿಯ ಉಳಿದ ನಲವ್ತೆಂಟು ಕ್ರೀಸ್ತುಮಸ್ತಾಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲೇ ಕಳಿದರು ಕ್ರೆಬ್ಸ್.

ಹಾಪೋಕ್‌ನರವರ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿದ್ದದು ಜೀವರಸಾಯನ ವಿಜ್ಞಾನವು ಶ್ರೇಷ್ಠಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಾಗೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಷಯವಾಗಬೇಕಂಬುದು. ಈ ನಿಟ್ಟನಲ್ಲೇ ಮುತ್ತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡರು ಕ್ರೆಬ್ಸ್. ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜಿನಲ್ಲಿ ಮಾನೋಮಟಿ ಮತ್ತು ಟಿಶ್ಯೂ ಸ್ಟ್ರೇಸ್ ಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು.

ಜರುವುದು ಮಾತ್ರಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ರೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಬಂದೋದಗಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಗಳಿಯರೊಬ್ಬರು ನೀಡಿದ ಜೆರೋಮ್ ಕೆ. ಜೆರೋಮ್ ಬರೆದ “ಹ್ರೀ ಮ್ಯಾನ್ ಇನ್ ಎ ಬೋಟ್” ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಟ್ರಿಷ್ಟಕರವಾದ ಹೊಸ ಪದ, ಪದಗುಚ್ಛಗಳನ್ನು ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್‌ನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಯ ಬ್ಲಾಕ್‌ಬೋಡಿನ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಮತ್ತು ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಆಂಗ್ಲ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ದಿನದಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಅವನ್ನು ಒಂದು ನೋಟ್ ಪ್ರಸ್ತರಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪದೇಪದೇ ಮೆಲುಕು ಹಾಕಿ ತಮ್ಮ ನೆನಪಿನ ಬುತ್ತಿಗೆ ರವಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಂಶೋಧನಾ ಬದುಕಿನ ಏರಿಳಿತಗಳನ್ನು ಕ್ರೀಬ್ಸ್‌ರವರು “ರೆಮಿನಿಸೆನ್ಸ್‌ಸ್ ಅಂಡ್ ರಿಪ್ಲಿಕ್ನ್ಸ್” ಮತ್ತು “ಬಯೋಗ್ರಾಫಿಕಲ್ ಮ್ಯೋಯಿರ್” ಎಂಬ ಎರಡು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರವಣಜೀವಿಯು ಶ್ರೀರಂಸ್ಸಿನ ವೆಚ್ಚಿಲುಗಳು ಠರಾವಾಗಲೂ ಏರುಮುಖಿವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಕೆಂಬ್ರಿಡ್ಜ್‌ನ ಮದ್ದೆ ಹಂಗಾಮೆ ಮದ್ದೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇಂಜಿನಿಯಲ್ಲಿ ಶೆಪ್ಪೀಲ್‌ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಖಾಯಂ ಉನ್ನತ ಮದ್ದೆಗೆ ಕರೆಬಂತು. ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಬ್ಸ್ ಘಾರ್ಮಕಾಲಜಿಯ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾದರು. ಜತೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜೀವರಸಾಯನ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಭಾರಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾದರು. ಶೆಪ್ಪೀಲ್‌ ವಿವಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಫೀಲ್ಡ್‌ಹೌಸ್‌ರವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಈ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು.

ಅದು ಪ್ರಪಂಚದ ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಕಾಲ. ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ಯುದ್ಧದಾಹದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕ್ರೀಬ್ಸ್ ತಣ್ಣೆಗೆ ತನ್ನ ಶೆಪ್ಪೀಲ್‌ ವಿವಿಯ ಸಂಶೋಧನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹುಳಿತು ಮೆಟಬಾಲಿಸಂನ ಒಳಹೊರಗನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಎರಡನೇಯ ಜಾಗತಿಕ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಸ್ವೋಟಗೊಳ್ಳುವ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲೇ ಇಂಜಿನಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ರೈಕಾಬಾಕ್ಸ್‌ಲೀಕ್ ಆಸಿದ್ದ ಸೈಕಲ್‌ನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಪರಿಕಲ್ಪನಾತ್ಮಕ ವಿಶೇಷಣೆಯ ಮೂಸೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದರು.

ಯಾವುದೇ ವಿಜ್ಞಾನಿ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಮಹತ್ತರವಾದ ಶೋಧಗಳನ್ನು ಲಿಂ ವರ್ಷದ ವಯಸ್ಸಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ನೀಡುತ್ತಾನಂತೆ. ಕ್ರೀಬ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದೇ ನಿಜವಾಗಿತ್ತು. ಆತನ ಇಂಎನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಕ್ರೀಬ್ಸ್ ಸೈಕಲ್ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂತು. ಕ್ರೀಬ್ಸ್ ಸೈಕಲ್ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಆತ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪಾರಿವಾಳದ ಎದೆಯ ಮಾಂಸವಿಂಡವನ್ನು. ಪಾರಿವಾಳದ ಯಕ್ಕೆತ್ತನ್ನೂ ಇದೇ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ

ಒಳಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಪ್ರೌಢೋಚೋವಾದಂತಹ ಏಕಕೋಶ ಜೀವಿಗಳಿಂದಿಡಿದು ಸಸ್ತನಿಗಳ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಜೀವಕೋಶಗಳಲ್ಲಾ ಈ ಕ್ರಿಯೆ ಅಭಾದಿತ ಎಂದು ಕೇಬ್ಬು ಗುರುತಿಸಿದನು.

ರೇಖೆರಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಮಹಾಯದ್ವ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಯದ್ವ ಸಂಭರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವನ್ನು ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ರೇಖಿರಲ್ಲಿ ಮಹಾಯದ್ವ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಶೆಫ್ಫಿಲ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಜೀವರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತರ ಮುಖಿಸ್ತರಾದರು. ರೇಖಿರಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಸಿನ್ ಯಾ ಫಿಶಿಯರಿಯಾಲಜಿಗಾಗಿ ನೀಡುವ ನೋಬಲ್ ಪಾರಿಶೋಷಕವನ್ನು ಪ್ರೀಟ್ ಲಿಪ್‌ಮ್ಯಾನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಕೇಬ್ಬು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಹುದ್ದೆಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದದ್ವು ರೇಖೆರಲ್ಲಿ. ಕೇಬ್ಬುನ ಸಮಕಾಲೀನ ಗೆಳೆಯರೆಂದರೆ ದೇಹಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ನೀಡುವ ಮೂಲಗಳಲ್ಲಿಂದಾದ ಅಡಿನೋಸಿನ್ ಪ್ರೀಥಾಸ್ಪೇಟ್ ಕಂಪಹಿಡಿದ ಕಾಲೋರ್ ಟೋಹೋಮ್ಯಾನ್, ಫ್ಲೈಪಿನ್ ಅಡಿನೈನ್ ಡ್ಯೂನ್ಯೂಕ್ಲಿಯೋಟ್‌ಡ್ರೋ ಕಂಪಹಿಡಿದ ಗುರು ವಾರ್ಬರ್ಗ್‌, ಎಂಬ್ಲನ್‌ಮೆಯರಾಫ್ ಪಾಥ್‌ವೇಯ ಮೆಯರಾಫ್ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರಿವಳಿಕೆ ತತ್ವದ ಶಿಶ್ಯತಿಯ ಇಸಿಡಾರ್ ಟ್ರಾಬೆ.

ಕೇಬ್ಬು ತನ್ನ ಕೊನೆಯುಸಿರಿನ ತನಕ “ಅಡ್ವಾನ್ಸ್‌ಸ್ ಇನ್ ಎಂಜ್ಯೆಮ್ ರೆಗ್ಸ್‌ಲೇಷನ್” ಜರ್ನಲ್‌ಲಿಗೆ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದಿಗೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆತ ತನ್ನ ನಂತರದ ಪೀಠಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಂವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಗಾಧವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸತ್ತಾಡಿದರು. ಆರಂಭಿಕ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕರೋರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿ ಗೋಳು ಹೊಯ್ದಕೊಂಡಿದ್ದ ಗುರು ವಾರ್ಬರ್ಗ್‌ಗೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಮನಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು ಇವರ ದೊಡ್ಡಗುಣ.

ಜೀವರಸಾಯನಶಾಸ್ತರ ಮಹತ್ತರ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಜೀವವೊಂದು ಎಂಬತ್ತೊಂದು ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್‌ಗಳ ತುಂಬು ಬದುಕಿನ ನಂತರ ನವೆಂಬರ್ ೨೨, ರೇಳರಂದು ಆಕ್ರಾಫೆಡಿನಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಂಗತವಾಯಿತು. ಕೇಬ್ಬುನ ಹೆಸರು ಎಲ್ಲ ಜೀವವಿಜ್ಞಾನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಾಗೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ, ಪಶುವಿಜ್ಞಾನ, ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಾಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಲಿದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಕೇಬ್ಬು ನೇನವು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಆಶಯ

ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವಾಗ ಹಲವಾರು ಆವಿಷ್ಯಾರಗಳ ಜೊತೆಗೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಹೆಸರು, ಕಾಲ ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ರೋಚಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವಿವರಗಳು

ಅವರು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯದತ್ತ ಕುಶಾಹಲವನ್ನು, ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತವೆ. ಜರ್ಗನ್, ಸ್ಪಾರ್ಥಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಾಧನೆಗಳ ಕುರಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅದರತ್ತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಒಂದು ಪ್ರಟ್ಟ ಪ್ರಯತ್ನ ಈ ಲೇಖನ.

ಲೇಖಕರ ಪರಿಚಯ

ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯವರಾದ ಪ್ರೊ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೆಬ್ಬಾಳಿದ ಪಶುವೈದ್ಯಕ್ಕೆಯ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪಶು ಶರೀರಕ್ಕೆಯಾ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದೇಸೆಯಿಂದಲೂ ವೈಚಾರಿಕ ಲೇಖನಗಳ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡು, ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಜಾನುವಾರು, ತನೆಮರೆಯ ಕ್ರಾಂತಿ : ರಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಯ್ಯ - ಇಂಡಾಫೋ ತಳಿಗಳ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ವಿಜ್ಞಾನ, ಪಶುವೈದ್ಯ ಸಂಪದ, ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ಬೆಳಕಾಗಿ, ಮಹಾನರಿಯ ಉಗಮ, ಜಾನ್ಯನ ವಿಜ್ಞಾನ, ನಾಡು ಮರೆಯದ ಮಹಾರಾಜ : ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಎಂಬ ಒಟ್ಟು ಏಳು ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ವೈಚಾನಿಕ ಬರಹಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕೋಷಿತರ ಕಷ್ಟಕಾಪರಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂದಿಸುವ ಬರಹಗಳು, ಡಾ. ಬಿ. ಆರ್. ಅಂಬೇಷ್ಟರ್, ಕುದ್ದುಲ್ ರಂಗರಾವ್, ಕೆ. ಆರ್. ನಾರಾಯಣನ್, ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಅವರ ಸಮಾಜೋದ್ದಾರದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಕುರಿತಂತೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ

ಕುಸುರಿ : ಸಣ್ಣ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ

ಸಸ್ತನಿ : ಹಾಲು ಸ್ವಾಸುವ ಗ್ರಂಥಿಗಳಿರುವ ಪ್ರಾಯಿಗಳು

ಯಕ್ಕೆತ್ತು : ಹಿತಕೊಶ, ಹಿತಜನಕಾಂಗ

ಅಬಾಧಿತ : ಬಾಧಿತವಲ್ಲದ, ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗದ

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

೧. ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ಕ್ರೆಬ್ಸ್‌ರವರ ಬಾಲ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ?
೨. ‘ಜೀವರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಆಟದ ಬಯಲು’ ಯಾವುದಾಗಿತ್ತು?

- ಇ. ಕ್ರೀಬ್ಸ್‌ರವರ ಗುರುಗಳ ಕುರಿತು ಓಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯಿರಿ.
- ಇ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕ್ರೀಬ್ಸ್‌ರವರು ಓದಿದ ಕೃತಿಯ ಹೆಸರೇನು?
- ಇ. ಕ್ರೀಬ್ಸ್ ಸೈಕಲ್ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾದ ಅಂಗಗಳು ಯಾವುವು?

ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು

ವಿಶ್ವವಿಶ್ವಾತ ವ್ಯೇದ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು	- ಡಾ. ಎಚ್. ಡಿ. ಚಂದ್ರಪ್ಪಗೌಡ
ವಿಶ್ವವಿಶ್ವಾತ ಸಂಶೋಧಕರು	- ಸಾಧನೆಗಳು- ಸೂರ್ಯಕಾಂತ
ಲೂಯಿ ಪಾಸ್ತರ್	- ಜೆ. ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಿರಾವ್

ಕನ್ನಡ ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಉಗಮ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸ

ಪ್ರೌ. ಜೆ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ

ಕೃಷಿವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಉಗಮ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸವನ್ನು ಮೂರು ಹಂತಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಲೋಕಿಸಬಹುದು. ವಿವಿಧ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯ ಚಾರಿತ್ರಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಜ್ಞಾನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವರ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ.

ಅ. ಮೊದಲನೆಯ ಹಂತ-ಐಎನೆಂ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಿಂದ ಐಣಿಗಳ ರೀತಿಗೆ

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಕಟಣೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ವ್ಯೇಯಕ್ಕಿರುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಭಾಸೆಲ್ ಮಿಶನ್ ಮತ್ತು ಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಡೆಪಾಸಿಟಿರಿಂಗ್‌ವರು ಕೃಷಿವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದರು.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಾದ ಕೃಷಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳನ್ನು ಕೋಷ್ಟಕ ರೀತಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಕ್ರ. ಸಂ.	ಪ್ರಕಟಣೆಯ ವರ್ಷ	ಕೃಷಿಯ ಶಿಷ್ಟಕೆ	ಶೇಖರ	ಪ್ರಕಾಶಕರು
೧.	೧೯೨೧	ಗೋ ವ್ಯಾಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕ್ರಮವು	ಗೌಪಯ್ಯ ಚಂದಾವರ	ಬಾಸ್ತಾ ಮಿಶನ್ ಬಾಕ್ ಮತ್ತು ಈಸ್ಟ್ ಡೆಪಾಸಿಟಿರಿ, ಮಂಗಳೂರು
೨.	೧೯೨೫	ಕೃಷಿ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರದೀಪಕೆ	ಶ್ರೀ ನಾಗಭಾಷಣ ಪಂಚಾರ್ಥ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು	----
೩.	೧೯೨೯	ವ್ಯವಸಾಯಕ್ರಮ ಬೋಧನಿ	ಹರ್ಮನ್, ಎಫ್.ಎ., ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ರಾಷ್ಟ್ರ	ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರೇಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು
೪.	೧೯೩೮	ದನಕರುಗಳ ಅಂಟಾರೋಗ	----	ಬ್ರೆಲ್ಪೋಸ್ ಅಂಡ್ ಎಕ್ಸ್ಪ್ರೆಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು
೫.	೧೯೩೯	ಕರು ಕೈದ್ದ	ಸಂಗ್ರಹ: ನರಸಿಂಹ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್	ಜಿ.ಟಿ. ಎ ಪ್ರೇಸ್, ಮೈಸೂರು
೬.	೧೯೪೦	ಜಲರಾಶ್ ಕರ	ಆಪರ್ಯು ಕೊರವಂಡ	ಮೈಸೂರು ಬಾಕ್ ಡಿಪ್ಲೋ, ಬೆಂಗಳೂರು
೭.	೧೯೪೮	ವ್ಯವಸಾಯ ಚಂದ್ರಿಕೆ	ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಕೆ. ಹೆನ್ನಾಳಿ	----
೮.	೧೯೯೦	ವ್ಯವಸಾಯ ಬೋಧನಿ	ಶೇಷಾರ್ಥಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಕೆ. ಇಲಾಹೆ, ಮೈಸೂರು	ಮೈಸೂರು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಹೆ, ಮೈಸೂರು

ಕನ್ನಡದ ಮೊದಲ ಕೃಷಿಗ್ರಂಥ

ವುಂಗಳೂರಿನ ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಶನ್ ಬುಕ್ ವುತ್ತು ಟ್ರಾಗ್ರೋ
ದೆಪಾಸಿಟರಿಯವರು ಗಣಪಯ್ಯ ಚಂದಾವರರ 'ನೋ ವೃಷಭಾದಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣಾ
ವೈದ್ಯಾದಿಗಳ ಕ್ರಮವು' ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿರಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀ ನಾಗಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು 'ಕೃಷಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರದೇಹಿಕೆ'ಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ನಾಗಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಗೊಬ್ಬರದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಬಗೆಗೆ
ಹೇಳಿರುವ ಕತೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂಲ್ಯವಾದದ್ದು. 'ಚಂದಾನೋಂದು ಗಾಮದಲ್ಲಿ
ಒಬ್ಬ ಕೃಷಿಕನು ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಬೋಗಸೆಯನ್ನು
ಒಡ್ಡಿರಲು ದೇವರು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಅವನ ಬೋಗಸೆಯಲ್ಲಿ ಅಮೃತವ ನೀಡಲು,
ಇದನ್ನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದೇವರನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ದೇವರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ
ಇದು ಅಮೃತವು, ಇದನ್ನು ನಿನ್ನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು ಹಾಕಿದರೆ ಆ ಹೊಲವು
ಅತ್ಯಾತ್ಮವಾದ ಸಕಲ ಧಾನ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಲು ಆ ಗೃಹಸ್ಥನು
ತಪ್ಪಿ ಹೆಚ್ಚೆಯನ್ನಿಡುತ್ತ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬೋಗಸೆಯಲ್ಲಿ ಅಮೃತವನ್ನು
ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಎಡಪಿಬಿದ್ದ ಆ ಅಮೃತವು
ಚೆಲ್ಲಿಹೋಯಿತು. ಆಗ ಆ ಕೃಷಿಕನು ಚಿಂತಾತುರನಾಗಿ ಪುನಃ ದೇವರನ್ನು
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರಲು ದೇವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಣಾಗಿ 'ಯಾಕೆ ಪ್ರಜಾಪಿಸುವಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.
ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಕೃಷಿಕನು ಅಂದದ್ದು, 'ಹೇ ದೇವರೇ ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಅಮೃತವು
ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು' ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ, ದೇವರು ಆ ತಿಪ್ಪೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಯ್ದು
ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹಾಕು, ಯಾವನು ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹಾಕುವನೋ
ಅವನ ಹೊಲವು ರೂಪ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿದಾಗ್ಯಾದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಬೆಳೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಾಯವಾದನು'.

ರೆಂದಿರಿಂದ ಇಲ್ಲಿರವರೆಗೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಕನ್ನಡ ಕೃಷಿವಿಜ್ಞಾನ
ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳನ್ನು ಕೋಷ್ಟಕ ಶಾಂತಿಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಕ್ರ. ಸಂ.	ಪ್ರಕಟಣೆಯ ವರ್ಷ	ಕೃತಿಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆ	ಲೇಖಕರು	ಪ್ರಕಾಶಕರು
೧.	೧೯೦೭	ಕಾಫಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ತರಗು ಹೊದಿಕೆ- ಹೊದಿಸುವುದನ್ನು ಪುರಿತು	----	ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆ, ಬೆಂಗಳೂರು
೨.	೧೯೦೭	ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ವಿಶೇಷ ಅಪಾಯಿಕರವಾದ ಜಾನುವಾರು ರೋಗಗಳನ್ನು ಪುರಿತು ಸಂಕೀರ್ತ ಗ್ರಂಥವು	ವಾಕರ್, ಜಿ. ಕೆ.	ಸರ್ಕಾರಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಮುದ್ರಾಸ್
೩.	೧೯೦೯	ಕೃಷಿ ಶಾಸದ ಮೊದಲ ಪ್ರಸ್ತರ ಸುಭೂರಾವ್, ಸಿ. ಕೆ.	ಬೆನ್ನಾ, ಸಿ.	ಬ್ರಾಹ್ಮೇಶ್ ಮಿಶನ್ ಬುಕ್ ಮತ್ತು ಟ್ರೈಕೆ ಡೆಪಾಸಿಟರಿ, ಮಂಗಳೂರು
೪.	೧೯೦೯	ಕೃಷಿ ಕರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರವು	ರಾಮಚಂದ್ರ ಮಾಧ್ವ ಮಹಿಳೆ	ವಿದ್ಯಾವಧಕ ಸಂಘ, ಧಾರವಾಡ
೫.	೧೯೦೯	ವ್ಯವಸಾಯಧರ್ಮ ಜೋಧಿನಿ	ಕೊರವಂಡ ಅಪ್ಪಯ್ಯ	ಬೆಂಗಳೂರು
೬.	೧೯೦೯	ವ್ಯವಸಾಯಕ್ರಮ ಜೋಧಿನಿ	ಹನುಮಂತಯ್ಯ ಗೌಡ, ಬಿ.	ಬೆಂಗಳೂರು
೭.	೧೯೦೯	ಗೊಬ್ಬರವು	ಒಡೆಯರ್, ಎಸ್. ಕೆ.	ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಬಿಜಾಪುರ
೮.	೧೯೦೯	ಗೋಮಯ- ಅದರ ಗುಣಮೌಷಗಳು	ಸಲ್ಪಸಿ.	ಸ್ಕ್ರಾಂಡ್‌ರೋ ಪ್ರೇಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು
೯.	೧೯೧೦	ಅಲೂಗಡ್ಡೆಯ ವ್ಯವಸಾಯ	ಸೋಮಾಚಾರ್ಯ, ಎಚ್. ಪಿ.	ಕಾರ್ಕಾರ್ನೋ ಪ್ರೇಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು
೧೦.	೧೯೧೦	ದ್ವಿಂಧ ಹಿಂದೂದೇಶದ ವ್ಯವಸಾಯ	----	ಹನುಮಂತ ಗೌಡ, ಸಿ. ವಿ. ಎಂ. ಎ. ಪ್ರೇಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಪದ್ಮಭಿ, ಭಾಗ-೧
೧೧.	೧೯೧೨	ಬೇಸಾಯದ ಪಾಠಗಳು	ಜ. ಬಿ. ನೃಪತ್ವ	ಬ್ರಾಹ್ಮೇಶ್ ಮಿಶನ್ ಬುಕ್ ಮತ್ತು ಟ್ರೈಕೆ ಡೆಪಾಸಿಟರಿ, ಮಂಗಳೂರು
೧೨.	೧೯೧೨	ತೆಂಗಿನ ಫಸಲು ಸಾಗುವಳಿ	ವೆಂಕಟಸರಸಿಂಹಯ್ಯ, ಎಸ್. ಕೆ.	ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಸಂಘ ಪ್ರಕಟಣೆ, ಬೆಂಗಳೂರು
೧೩.	೧೯೧೨	ಕೃಷಿ ಸಂಜೀವಿನಿ	ಶೆಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಆರ್	ಕ್ರಿನ್ ಪ್ರೇಸ್, ಮೈಸೂರು
೧೪.	೧೯೧೨	ಗೋ ವೈದ್ಯ ಸಾರ ಸಂಗ್ರಹ	ನಂಜಪ್ಪ, ಬಿ. ಎನ್. ವೆಂಕಟಾಚಲಂ ಸೆಟ್ಟಿ ಎಂ. ಆರ್.	----

೧೫.	ರೇಣು	ಪಶುವೈದ್ಯ	ನರಸಿಂಹ ಅಯ್ಯಂಗಾರ	ಮೃಸೂರು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಬಾರಿಸ್
೧೬.	ರೇಣು	ವೃವಿಷಾಯಾಸದ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ತತ್ವಗಳು	ಭಿಮರಾಯ, ಕೆ. ಸಮಿತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು	ಕನಾಟಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಬಾರಿಸ್
೧೭.	ರೇಣು	ಗೋಮಾತೆ (ನನ್ನ ಮೂಗ ತಾಯಿ)	ಖಾದ್ಯಿ ಗುಂಡರಾವು	ಶ್ರೀ ಗೋರಕ್ಷಕ ಮಂಡಳ, ಬೆಂಗಳೂರು
೧೮.	ರೇಣು	ಸರಳ ವೃವಿಷಾಯ ಪಾಠ	ನರಸಿಂಹ ಅಯ್ಯಂಗಾರ, ಕೆ. ಬೆಂಗಳೂರು	ಮೃಸೂರು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ
೧೯.	ರೇಣು	ಭೂಲೋಕದ ಕಾಮಧೇನು	ನೀಲಕಂತ ಲಿಂಗ, ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸೂಮಿಗಳು	ಹಿಮಾಲಯ ಅಷ್ಟವರ್ಗ ವನಸ್ಪತಿ ಭಂಡಾರ, ಯಾದಗಿರ್
೨೦.	ರೇಣು	ಹಣ್ಣಿದಂಪಲಗಳ ಬಾಗಾಯತ್ತು	ಹರಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಪರಾಂಜಪೆ, ಶಂಭು ಶಂಭು ಭಟ್ಟ, ಮಹದೇವ ವಾಮನ ಗೋಡಬೋಲೆ	ಕಾರವರ
೨೧.	ರೇಣು	ಹೊಲದಲ್ಲಿಯ ಒಡ್ಡು ಒಟ್ಟುಗಳು	ರಾಘವೇಂದ್ರ ಭಿಮರಾವು, ಮುಶಾಲಿಕ ದೇಸಾಯಿ	ಧಾರವಾಡ
೨೨.	ರೇಣು	ಕೃಷಿ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರದೀಪಿಕೆ	ಹಲಕಟ್ಟಿ, ಎಫ್. ಜಿ. (ಸಂ)	ಬಿಜಾಪುರ
೨೩.	ರೇಣು	ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಕ್ಯಾಪಿಡಿ	ಹನುಮಪ್ಪ ರಾಮಪ ಕಳವಾಡ	ವೇಲಾಂಪುರ
೨೪.	ರೇಣು	ಮಾದರಿಯ ತೋಟ ಅಥಾವ ಕಾಯಿಪಲ್ಲೆ ಸಾಗುವಳಿ	ಅಮರಗೋಳ ಮರ, ಹಿರೀಮರ, ಬಿ. ವಿ.	ಕಿತ್ತಲ್ಕೂರು, ಬೆಳಗಾಂ
೨೫.	ರೇಣು	ಮಾನವ ಆರೋಗ್ಯ, ಆಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿನ ಜೀವಸತ್ಯಗಳು ಹಾಗು ಆಕ್ಷಿಯ ಪ್ರಮುಖ್ಯತೆ ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಸ್ತರೆ	ಜೋಸೆಫ್ ಕಾನಿಲಿಯಾಸ್ ಕುಮಾರಪ್ಪ, ಹರಿ ಅನಂತ ಪ್ರೇ, ಆಕ್ಷಿ	ಭಾರತ ಸ್ನೇಹ ಪೆನ್ನೀಲ್ ವರ್ಕ್, ಮಂಬಳ್ಳಿ
೨೬.	ರೇಣು	ಪಶುಪಾಲನೆ	ಕೃಷ್ಣಾಸ್ತಿ, ಎಂ.	ಸರ್.ಕೆ.ಪಿ. ಪುಟ್ಟಿಂಡಿಪ್ಪರ ಪುರುಷಟ್ಟನ್ ಪ್ರಕಟಣಮಾರ್ಲೆ. ಮೃಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೃಸೂರು
೨೭.	ರೇಣು	ಜೀವಿನ ವೃವಿಷಾಯ	ಪೈಲೂರು ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯಣ ರಾವು, ಜೋಕ್ಕುಡಿ	ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ
೨೮.	ರೇಣು	ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಸಂಕೋಧನೆ-ಬಂದು ಟಿಪ್ಪಣಿ	ವಿಲ್ಸೋ, ಡಿಬ್ಲೂ ಬೀ ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ, ಎಂ. ವಿ.	ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾಫಿ ಜೋಡ್‌, ಬೆಂಗಳೂರು

೨೯.	೧೬೪೬	ನೊತನ ಲಘು ವಿಜ್ಞಾನ ಪರಮಂಗಳೇಪನಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಾಗ-೮	ದಾಮೋದರ ಬಾಳಿಗ	ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಶನ್ ಬುಕ್ ಡಿಪ್ಯೂಟಿ ಮಂಗಳೂರು
೩೦.	೧೬೪೭	ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ	ಶಾಮರಾವ್, ಆರ್. ಜಿ.	ಮಹದೇವ ಸನ್ಸ್ ಬೆಂಗಳೂರು
೩೧.	೧೬೪೭	ತುಂಡು ಹೊಲಗಳ ಸಂಯೋಜನೆ	ಕೊಲ್ಲನ ಗೌಡ ಪಾಟೀಲ	ಬ್ಯಾಡಗಿ
೩೨.	೧೬೪೭	ಗೊಬ್ಬರ	ಹಿತ್ತುಲಮನಿ, ವೀ. ಜ.	ಶರಾವತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಧಾರವಾಡ

ಮೈಸೂರು ವ್ಯವಸಾಯ ಶೋಧಕರ ಸಂಘ

ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರಾದ ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ರವರ ಇಂಗಿತದಂತೆ ಱೆಲೆಂರಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೃಷ್ಣ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಅದರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಜರ್ಮನ್ ರಾಷ್ಟ್ರದವರಾದ ಡಾ. ಲೇಹ್ ಮನ್‌ರವರನ್ನು ‘ಕೃಷ್ಣ ರಾಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ’ ಎಂಬ ಪದನಾಮದೊಂದಿಗೆ ನೇಮಿಸಲಾಯಿತು. ಅದುವರೆಗೂ ಎಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣ ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ಲಾಲ್ ಬಾಗ್ ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಲೇಹ್ ಮನ್‌ರವರು ಈಗಿನ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯ ಹಾಗೂ ೧೬೦೪-೦೫ರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲಿ ೩೦ ಎಕರೆಗಳ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಯೋಗಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು.

ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ರವರು ನೇಮಿಸಿದ ಕೆನಡಾದ ಡಾ. ಲೆಸ್ಲಿ ಕೋಲ್ ಮನ್‌ರವರು ಕನಾರ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಕೃಷ್ಣ ಶಾಲೆ (೧೬೧೫), ಅನಂತರ ಕೃಷ್ಣ ಡಿಪ್ಯೂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ತರುವಾಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಕಾಲೇಜು (೧೬೪೬) ಹಾಗೂ ಕೃಷ್ಣ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು (೧೬೫೪) ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು.

೨೦ನೇ ಶತಮಾನದ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ರಾಜ್ಯದ ಕೃಷ್ಣ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುವು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದೆ. ಡಾ. ಲೇಹ್ ಮನ್‌ರವರ ನಂತರ ಱೆಂಲೆರಲ್ಲಿ ಡಾ. ಲೆಸ್ಲಿ ಕೋಲ್ ಮನ್‌ರವರು ರಾಜ್ಯದ ‘ವ್ಯವಸಾಯ ಡ್ಯೂರ್ಕರ್’ ಆದರು. ಕೋಲ್ ಮನ್‌ರವರು ಮಂಡ್ಯದ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಯಾನ್ವಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ಹಲವಾರು ಕೃಷ್ಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ‘ಮೈಸೂರು ವ್ಯವಸಾಯ ಶೋಧಕ ಸಂಘ’ವು ೧೬೧೮ ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು.

ಸಂಘದ ಹೆಸರನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ‘ದಿ ಮೈಸೂರು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಅಂಡ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರಿಮೆಂಟಲ್ ಯೂನಿಯನ್’ ಎಂದೂ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ‘ಮೈಸೂರು

ವ್ಯವಸಾಯ ಶೋಧಕ ಸಂಘ, ಬೆಂಗಳೂರು' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು. ಮೈಸೂರು ವ್ಯವಸಾಯ ಶೋಧಕ ಸಂಘದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವಂತೆ ಆ ಸಂಘವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶ ಈ ಮುಂದಿನಂತಿದೆ. "ಬೆಳೆಗಳು, ಕಾಲ್ವಿಡೆಗಳು, ಹಣ್ಣಹಂಪಲುಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಿ ತನ್ನಾಲಕ ರೈತನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವುದು. ಈ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಕುರಿತ ಲೇಖನಗಳ್ಳಿ ೧೦೦ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನೂ ಒಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು. ... ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಹಿಡಿಸುವ ಹಾಗೆ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನೂ, ನಿಯತಕಾಲಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸದಸ್ಯರು ಓದಿಕೊಳ್ಳಲು ಒದಗಿಸುವುದು."

ಮೈಸೂರು ವ್ಯವಸಾಯ ಶೋಧಕ ಸಂಘದ ಪತ್ರಿಕೆ ಮೊದಲು ಶ್ರೀಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯಾಗಿದ್ದ ಖಿನೆಯ ಸಂಪುಟದಿಂದ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತಗೊಂಡಿತು. ಪತ್ರಿಕೆಯ ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ಇ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿತ್ತು.

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಂದ ಆಯ್ದ ವ್ಯವಸಾಯ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನೂ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ. ಪಂಜಾಬಿನ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಷಯ ಪತ್ರಿಕೆ, ಇಂಟರ್ನಾಷನಲ್ ರಿವ್ಯೂ ಆಫ್ ಅರ್ಕಲ್ಚರ್ ಮಿನ್ಸ್‌ಸೋಚಾ ವ್ಯವಸಾಯ ಪತ್ರಿಕೆ, ಅಮೆರಿಕಾದ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸಾಧನದ ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಖೆಯ ವಿಷಯ ಪತ್ರಿಕೆ, ಟ್ರೌಪಿಕಲ್ ಅರ್ಕಲ್ಚರಿಸ್ಟ್ ಜಮ್ಯೆಕ ವ್ಯವಸಾಯ ಪತ್ರಿಕೆ, ಮೈಸೂರು ಗೆಜೆಟ್, ವಲಯಿದ ವ್ಯವಸಾಯ ಪತ್ರಿಕೆ ಮುಂತಾದವರ್ಗಳಿಂದ ಆಯ್ದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಿದೇಶದ ಕೃಷಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಲೇಖನಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.

೧೯೪೦ರಿಂದಲೇ ಕನ್ನಡದ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ೧೯೫೪ರಿಂದ 'ತಾಯಿನಾಡು' ದಿನಪತ್ರಿಕೆ ವಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಾರಿ 'ರೈತರ ವ್ಯಾತಾಂತರಗಳು' ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ವ್ಯವಸಾಯ ಶೋಧಕರ ಸಂಘದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿನಾಡು ಪತ್ರಿಕೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು ಜಾಹೀರಾತೋಂದನ್ನು ನೀಡಿ, 'ಕಳೆದ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಿಂದ ಈ ರೈತರ ವಿಭಾಗವನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದೇವೆ. ಸಂಸಾಧನದ ನಾನಾ ಕಡೆಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಪ್ರಶಂಸೆಯ ಪತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಅದರಿಂದ ರೈತರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಉತ್ಪಾದವೂ, ಮುರುಪೂ ಮೂಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರೈತರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವುದಾದರೆ, ಆ ವಿಭಾಗವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಇನ್ನೂ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು ರೈತರ ಮುಂದಿದ್ದುತ್ತೇವೆ' ಎಂದಿದ್ದರು.

ಇವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಪಂಚಾಬರಾವ್ ದೇಶಮುವಿರು ಭಾರತ ಕೃಷಿಕ ಸಮಾಜ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಮೈಸೂರು ವ್ಯವಸಾಯ ಶೋಧಕ ಸಂಘವು ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಒಂದೇ ಸಂಘಟನೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಏಲೀನಗೊಂಡು ‘ಮೈಸೂರು ಕೃಷಿಕ ಸಮಾಜ’ವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು.

ಆನಂತರ ಅದು ‘ಕನಾರಟಕ ಪ್ರದೇಶ ಕೃಷಿಕ ಸಮಾಜ’ವೆಂದು ಬದಲಾಯಿತು. ಹಾಗೂ ‘ಮೈಸೂರು ವ್ಯವಸಾಯ ಶೋಧಕರ ಸಂಘದ ಪತ್ರಿಕೆ’ಯು ‘ಕನಾರಟಕ ವ್ಯವಸಾಯ ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದು ಬದಲಾಗಿ ಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ಹಾಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಕೃಷಿಕ ಸಮಾಜಗಳಿಂದೆ.

ಆ. ಎರಡನೆಯ ಹಂತ-ರೇಳಿಲರಿಂದ ರೇಣುರವರೆಗೆ

ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಂತರ ಆಹಾರ ಕ್ಷಾಮೆ ಎದುರಿಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು. ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿ ತಳಿ ಹಾಗೂ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳ ಸಾಂದ್ರ ಬಳಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಶ್ರೀರಂತ್ಯಂ ಜಗತ್ತಿನ ದೇಶಗಳ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕ್ಷಾಂತಿಯೇ ಸಂಭವಿಸಿ ಇಳುವರಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಳ ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಇದನ್ನು ‘ಹಸಿರು ಕ್ಷಾಂತಿ’ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು. ಶತತತಮಾನಗಳ ಕಾಲದಿಂದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕ ಜ್ಞಾನದ ದೀವಿಗೆಯ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೈತನಿಗೆ ಅಪರಿಚಿತ ಆಧುನಿಕ ಹಾಗೂ ವ್ಯಜಾನಿಕ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಕೃಷಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ಅನಿವಾಯವಾಯಿತು. ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆ, ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು, ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಮುಂತಾದವು ರೈತರ ಅರಿವು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದವು.

ಅರವತ್ತರ ದಶಕದವರೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಕೃಷಿವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ. ಈಗ ನಾವು ಆಧುನಿಕವೆಂದು ಹೇಳುವ ಯಾವ ಕೃಷಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವೂ ಆಗ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮಾజಿ ಕುಲಪತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಕೃಷಿ ವಿಸ್ತರಣ ತಜ್ಜ್ಞರಾಗಿದ್ದ ಡಾ. ಆರ್. ದ್ವಾರಕೇನಾಥ್‌ರವರು ಇವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರೈತರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಹೇಳಲು ನೀರಾವರಿ, ಉತ್ತಮ ಬೇಸಾಯದ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಬಿತ್ತನೆಯ ಹೊರತಾಗಿ ಹೊಸತೇನೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ರೇಳಿಲ-ರೇಣು ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಕೃಷಿವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳನ್ನು ಕೋಷ್ಟಕ ಕಿರಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಕೋಣಕ ಖಿ: ಇಂಳಿ-ಇಂಟರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

ಕ್ರ. ಸಂ.	ಪ್ರಕಟನೆಯ ವರ್ಷ	ಕೃತಿಯ ಶೀರ್ಷಿಕ	ಲೇಖಕರು
೧.	೧೯೬೯	ಕಾಮಧೇನು	ಸಿದ್ದಪನಹಳ್ಳಿ ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮ
೨.	೧೯೭೦	ರೇಷ್ಮೆ ಕೃಂಗಾರಿಕೆ	ದೇಸಿಗೌಡ, ಎಲ್.
೩.	೧೯೭೨	ಕೇಟಕ ಲಿಡುಗುಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆ	ಕಟ್ಟಿಗಿಹಳ್ಳಿಮರ, ಎಸ್. ಎಸ್.
೪.	೧೯೭೮	ವ್ಯವಸಾಯದ ಮಣ್ಣಗಳು	ಕೂರಪಾಡು ಗುಂಡಪ್ಪ
೫.	೧೯೭೮	ಜೆನು	ಮುರಿಗಪ್ಪ ಶ್ರೀಷ್ಟಿ ಡಿ. ಎಸ್.
೬.	೧೯೭೯	ಮೃಸೂರಿನ ವ್ಯವಸಾಯ	ನರಸಿಂಹ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಮ. ಲ.
೭.	೧೯೭೯	ರೇಷ್ಮೆ	ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ, ಎಲ್.
೮.	೧೯೮೨	ಕುರಿ ಸಾಕಣೆ	ಮುನಿಯಪ್ಪ, ಜಿ.
೯.	೧೯೮೪	ನೀರಾವರಿ	ಕಪನೀಪತಿಭಟ್ಟ, ಎಚ್. ಸಿ
೧೦.	೧೯೮೫	ಬೆಳವಲ ನಾಡಿನ ಬೆಳೆಗಳು	ಹೊಸಮನಿ, ಎಂ. ಎಂ.
೧೧.	೧೯೮೬	ವನಮಾಲಿ	ನರಸಿಂಹ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಮ. ಲ.

ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಪ್ರಾರಂಭವು ಕೃಷಿ ಸಂವಹನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಸಂವಹನದ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಧ್ಯೇಯೋದ್ದೇಶಗಳು ಆಧುನಿಕ ಕೃಷಿಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕನುಸಾರ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಕೃಷಿ ವಿಸ್ರಣಾ ತತ್ತ್ವಗಳ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಕೃಷಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಪ್ರತೀಕೋದ್ಯಮ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂತು.

ವಿಸ್ತರಣೆ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆ ಅಥವಾ ಕೃಷಿ ಪ್ರತೀಕೋದ್ಯಮಗಳ ನಡುವೆ ಅಂತರ ಸಂಬಂಧಗಳ ಸಮಗ್ರತೆ ಏರ್ಪಡಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಕೃಷಿ ಪ್ರತೀಕೋದ್ಯಮ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮಡುಗಟ್ಟಿದ ನೀರಿನಂತಾಗಿತ್ತು.

ಕೃಷಿ ಸಂವಹನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಬಗೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಕುಲಪತಿಗಳಾದ ಡಾ. ಕೆ.ಸಿ. ನಾಯಕ ‘ಆಧುನಿಕ ವ್ಯವಸಾಯ’ ಪ್ರಸ್ತರದ ಮುನ್ಮುಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಬೇಸಾಯದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಭಾರತದ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಬೇಕಾದರೆ ಬೇಸಾಯಗಾರ ಮತ್ತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬೆಳೆಸುವುದು

ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಆದುದರಿಂದ ಆಧುನಿಕ ಬೇಸಾಯದ ವಿಜಾಪುರಿಗಳು ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣ ತಜ್ಜ್ಞರು ಪೇಟೆ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಹಾಗೂ ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳ ಜನರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವೇಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಅರವತ್ತರ ದಶಕದ ಕೊನೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ವಿಜಾಪುರ ಹೊಸರೂಪ ಪಡೆಯಲೊದಿದ್ದನ್ನು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಕೋಷ್ಟಕ ಇರಲ್ಲಿ ೨೦-೮೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕೆಲವು ಕೃಷಿವಿಜಾಪುರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಕೋಷ್ಟಕ ಇಂದ್ರಾಜಿತ್ ಒಂದು ದಶಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕನ್ನಡದ ಕೆಲವು ಕೃಷಿವಿಜಾಪುರ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

ಕ್ರ. ಸಂ.	ಪ್ರಕಟಣೆಯ ವರ್ಷ	ಕೃತಿಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆ	ಲೇಖಕರು
೧.	೧೯೬೭	ಸಸ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ	ಚಿನ್ಮಯಾಮಿರೆಡ್ಡಿ, ಎಂ.
೨.	೧೯೬೭	ಕೃಷಿವಿಜಾಪುರ ಬಾಳೆ	ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಗೌಡ
೩.	೧೯೬೭	ತೆಂಗು	ವಿಜಯೇಂದ್ರ ಮೂರ್ತಿ
೪.	೧೯೬೮	ಅಧಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಗಾಗಿ ಮಿಶ್ರತಳಿ ಬೆಳೆಗಳು	ಕಲ್ಯಾಣೇಶ್ವರ, ಎ. ಸಿ.
೫.	೧೯೬೮	ನಮ್ಮ ರೈತರೇಕೆ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ	ಕೊಡ್ಡಿ, ಎಂ. ಸಿ.
೬.	೧೯೬೮	ರೆಂಷ್ವೆ ಹಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾರಕೆ	ಚೌಧರಿ, ಎಸ್. ಎನ್.
೭.	೧೯೬೯	ಅಧುನಿಕ ಬೇಸಾಯ	ಗೊದ್ದು ಏರೇಶ್
೮.	೧೯೬೯	ಸಸ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ-ಕೃಷಿ	ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್, ಡಿ.
೯.	೧೯೭೧	ವ್ಯವಸಾಯ ಕೃಷಿ	ಕುವೆಂಪು (ಸಂಪಾದಕರು)
೧೦.	೧೯೭೨	ಮೇಸ್ಕೆನ್ಸ್ ಗೋಧಿ	ಹನುಮಂತಪ್ಪ, ಪಿ.
೧೧.	೧೯೭೨	ಹೊಸ ಬಿತ್ತನೆ-ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ‘ಪೂರ್ಣರಾಗಿ’	ಶ್ರೀರಂಗರಾಜು, ಎಸ್. ಎಲ್.

೧೭	೧೯೬೨	ನಮ್ಮ ದನಗಳು	ನರಸಿಂಹ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್
೧೮.	೧೯೬೨	ಸಂಕರಣ ಜೋಳ	ಕಿಶೋರ್, ಜಿ. ಡಿ.
೧೯.	೧೯೬೨	ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ	ಹಿತ್ತಲಮನಿ, ವಿ. ಸಿ.
೨೦.	೧೯೬೨	ಅಧುನಿಕ ಬೇಸಾಯ ಪ್ರಶ್ನೆ- ಪರಿಹಾರ (ಭಾಗ-೧)	ಶೇಷಾದಿ ಅಯ್ಯಾರ್, ಅ. ಹಾಗೂ ಇತರರು
೨೧.	೧೯೬೩	ಅಧುನಿಕ ಹೈನ ವ್ಯವಸಾಯ	ಸಂಗ್ರಹಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಎಸ್. ಆರ್. ಶಂಕ್ರಾಂತಿ
೨೨.	೧೯೬೨	ಗೋಕುಲ	ಡಾ. ಎಂ. ಎಸ್. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯ

ಈ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕ ಕೃಷಿಯಿಂದ ಆಧುನಿಕ ವ್ಯಾಜಾನಿಕ ಕೃಷಿಯಾಗಿ ರೂಪಾಂತರವಾಗುವ ಕೃಷಿ ಸಂಕ್ರಮಣಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇಂತೆರಿಗಳಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡದ ಕನಾಂಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಉಪನ್ಯಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ‘ಅಧಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಗಾಗಿ ಮಿಶ್ರತಳಿ ಬೆಳೆಗಳು’ ಕೃತಿಯ ಅರಿಕೆಯಲ್ಲಿ; ಮಿಶ್ರತಳಿಯ ವ್ಯವಸಾಯ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ತೀರ ಹೊಸದಾದ ವಿಷಯ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರೈತರಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರತಳಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಹಂಬಲ ಪ್ರಬುಲವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ರೈತರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ತಾಂತ್ರಿಕ ಜಾಣನ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಿಸುತ್ತದೆ, ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಲೇಖಕರಾದ ಕಲ್ಯಾಣಿಮರ, ಎ.ಸಿ.ಯವರು. ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರತಳಿಗಳ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಕಾರ್ಯವಿವರಣೆ, ಮಿಶ್ರತಳಿ ಬೀಜಗಳ ವೃಶಿಷ್ಟಗಳು, ಸಾಗುವಳಿ ಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಮಿಶ್ರತಳಿ ಬೆಳೆಗಳಿಗಿರುವ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕನಾಂಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಇದೇ ಮಾಲಿಕೆಯಡಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ‘ನಮ್ಮ ರೈತರೇಕೆ ಹಿಂದುಳಿದ್ದಾರೆ’, ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ರೈತರೇಕೆ ಹಿಂದುಳಿದ್ದಾರೆಯ ವಿಮುಕ್ತಿಸುತ್ತಾ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ, ಸುಧಾರಿಸಿದ ಬೀಜ ಮತ್ತು ಸಸ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ನೀಡಲು ಈ ಮುಂದಿನಂತೆ ಹೇಳಿದೆ:

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರದ ಉಪಯೋಗ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ

ಇದೆ. ಬೇಸಾಯದ ಸುಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರದ ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ವದ್ದು. ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರದ ಉತ್ಪಾದನೆಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಗುರಿ ಲ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಹೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಉತ್ಪಾದನೆಯು ಕೇವಲ ೩.೬೨ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಮಾತ್ರ ಆಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ರೈತರೆಲ್ಲರೂ ಸುಧಾರಿಸಿದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಿಸುಬಹುದು. ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಜೋಳದ ಬೀಜಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಬಲ್ಲವು. ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ರೈತರು ಬೆಳೆಯ ಸುರಕ್ಷಿತತೆಯ ಬಗೆಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಳಜಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ವರುಷವೂ ಮಿಡಡೆ, ಇಲಿಗಳು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ರೋಗಗಳಿಂದ ಬೆಳೆಗಳು ವಿಪರೀತ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿನಾಶಕ ಜೈವಧ ಮತ್ತು ಪಂಪುಗಳು ಇರಬೇಕು.

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗವು ೧೯೬೮ರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಸಂವಹನೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಮನಗಂಡು ‘ಡಿಪ್ಲೋಶನ್’ ಅಥ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿತು. ಕೃತಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯದ್ದಾದರೂ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ರೈತರು ಕೃಷ್ಣ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ನವೀನ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತರು ಕೃಷ್ಣ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ನವೀನ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕೃಷ್ಣ ಸಂವಹನೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದಿದ್ದಾರೆ ಲೇಖಿಕರು.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ‘ಅಧುನಿಕ ವ್ಯವಸಾಯ’ ಕೃತಿಯ ಮುನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಕುಲಪತಿಗಳಾದ ಡಾ. ಕೆ.ಸಿ. ನಾಯಕರವರು ‘ಇಂದಿನ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಬೇಸಾಯದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಭಾರತದ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಬೇಕಾದರೆ ಬೇಸಾಯಗಾರ ಮತ್ತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬೆಳೆಸುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಅಧುನಿಕ ತಾಂತ್ರಿಕ ಬೇಸಾಯದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೇಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಈ ಸಾಹಸದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೇಟಿತಾಸ್ತೇ ಉಪ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಶ್ರೀ ಗೋದ್ದು ಏರೇಶ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಬೇಸಾಯವು ಮಾಡಿರುವ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಸುಮಾರು ೨೦೦ ಪುಟಗಳ ಈ ಪ್ರಸ್ತರಕವು ಜಿತಿಸುತ್ತದೆ. ನೋಬೆಲ್ ಪಾರಿಶೋಷಕ ವಿಜೀತ ಡಾ. ನಾಮುನ್ ಚೌಲಾರ್ಗ್ ಮತ್ತು ಫಿಲಿಪ್ಪೇನ್ಸ್ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭತ್ತ ಸಂಶೋಧನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಡಾ. ಚಾಂಡ್ಲರವರು ಅಧುನಿಕ ಯಂತ್ರ ತಂತ್ರ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬೇಸಾಯದ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರಲು ಶಕ್ತವೆಂದಿರುವರು. ಆದುದರಿಂದ ಅಧುನಿಕ ಬೇಸಾಯ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮತ್ತು

ಶ್ರೀಕೃಂತ ತಜ್ಞರು ಪೇಟೆ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಹಾಗೂ ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳ ಜನರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗವು ರ್ಯಾತರಿಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬೃಹದ್ದಂಥ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರಿದಿ. ಉಲ್ಲಲ ಪ್ರಟಿಗಳ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದ ಕುವೆಂಪುರವರು ತಮ್ಮ ಮುನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಆಧುನಿಕ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿ ಕೊಡುಬಲ್ಲ ತಳಿಗಳ ಬಳಕೆ ಮುಖ್ಯ, ರ್ಯಾತರಿಗೆ ಈ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳ ಅರಿವಿರದಿದ್ದರೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ‘ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ’ಯ ಮುನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ; ‘ಸಂಪ್ರದಾಯಬಳ್ಳ ಕೃಷಿಯ ಉತ್ಪನ್ನ ಶೀರಾ ಕನಿಷ್ಠ ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ಬಂದ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಗಳೇ ಕೃಷಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಧಾರ. ಮರದ ನೇಗಿಲು; ಅದರ ಮುಂದೆ ನಿಶ್ಚಯ ಎತ್ತುಗಳು; ಹಿಂದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಬಡಕಲು, ಅರೆಬೆತ್ತಲು ರ್ಯಾತ! ಇದು ನಮ್ಮ ಬೇಸಾಯದ ಸಂಕೇತ. ಪ್ರಪಂಚದ ಇತರೆಡೆ ಅಗಾಧ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನ ಅಂಗಗಳಾದ ಉಳಿಮೆ, ಬಿತ್ತನೆ, ಕಟಪು, ಒಕ್ಕಣೆ, ತೂರುವುದು, ಶೇಖರಣೆ, ಹೊನೆಯುದಾಗಿ ಧಾನ್ಯ ಸಾಗಣಿಕೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಇತರ ಮುಂದುವರೆದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ್ಞಾನಿಕ ಕ್ರಮಗಳ ಅಳವಡಿಕೆಯಿಂದ ಕೃಷಿ ಅಪಾರ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಕೃಷಿ ಅನುಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ರ್ಯಾತನ ಅರಿವಿನ ಮಟ್ಟ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿರಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವ ನೂತನ ಕ್ರಮಗಳ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಪ್ರಜ್ಞ ಅವಶ್ಯಕ. ರ್ಯಾತನಿಗೆ ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅರಿವು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಕೃಷಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ನೀಡುವ ಹೊಡುಗೆಯ ಅರಿವೂ ರ್ಯಾತನಿಗೆ ಸದಾ ಇರಬೇಕು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಡಾ. ಆರ್. ದ್ವಾರಕೆನಾಥ್‌ರವರು ಆಧುನಿಕ ಬೇಸಾಯ ಪ್ರಶ್ನೆ-ಪರಿಹಾರ (ಭಾಗ-೧)ರ ಮುನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ : ‘ನಮ್ಮ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ಪರ್ವತಕಾಲ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕ ಬೇಸಾಯವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿ ವಾರೆಜ್ಯ ಬೇಸಾಯವಾಗಿ ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ, ರೂಪಾಂತರವನ್ನು ಹೊಂದುವಾಗ ಅನೇಕ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ತಾಂತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನವು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶ. ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ದೇಸೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳು ಹೊರಬಿಂಜುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಚಾರಗಳು ಸರಳವೂ, ಸುಲಭವೂ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರ್ಯಾತರಿಗೆ

ದೊರಕಬೇಕಾಗಿದೆ.' ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜ್ಯ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯು ಹಲವಾರು ಕೆರುಹೊತ್ತಿಗೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿತು. ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣವು ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿಯೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರಲ್ಲಿರೂ ಬಹುಪಾಲು ರೈತರೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳನ್ನು ಹೋಷ್ಟಕ ಓ ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಹೋಷ್ಟಕ ಓ: ರಾಜ್ಯ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಕೆಲವು ಕೃಷಿ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

ಕ್ರ. ಸಂ.	ಪ್ರಕಟಣೆಯ ವರ್ಷ	ಕೃಷಿಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆ	ಲೇಖಕರು
೧.	೧೯೫೭	ಪಶುಪಾಲನೆ	ಕೃಷ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ, ಎಂ.
೨.	೧೯೫೭	ಹಸುರು ಮೇವಿನ ಕಣಿಕ	ವೆಂಕಟಸುಭೂತ್ಯ, ಆರ್. ಬಿ
೩.	೧೯೫೭	ಕಸಿ ಮತ್ತು ಗೊಟಿ	ಗುರುಮೂರ್ತಿ, ಬಿ. ವ್ಯ.
೪.	೧೯೫೭	ಬೆಳೆ ತಂದ ಭಾಗ್ಯ	ವಿಜಯೇಂದ್ರ ಮೂರ್ತಿ
೫.	೧೯೫೭	ಕಾಳಿನ ಉಳಿಕ-ರೈತನ ಗಳಿಕೆ	ವಾಮದೇವಯ್ಯ, ಬಿ. ಎಂ
೬.	೧೯೫೭	ಮೆಕ್ಕಿನ್ ಗೋಧಿ	ಹಸುಮಂತಪ್ಪ, ಪಿ.
೭.	೧೯೫೭	ಹೊಸ ಬಿತ್ತನೆ-ಹಚ್ಚು ಲಾಭ ‘ಪೂರ್ಣರಾಗಿ’	ಶ್ರೀರಂಗರಾಮ, ಎಸ್. ಎಲ್
೮.	೧೯೫೭	ಸಂಕರಣ ಜೋಳ	ಕೆಕ್ಕೂರ್, ಜಿ. ಡಿ

ಇ. ಮೂರನೆಯ ಹಂತ - ಗ್ರಂಥಗಳ ಇಂದಿನವರೆಗೆ

ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ತನ್ನೂಲಕ ಕೃಷಿವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಕಾಸದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರನೆಯ ಹಂತ ಅತ್ಯಂತ ಸಂದಿಗ್ಧವಾದುದು. ಕೃಷಿ ಇಂದು ಬದುಕಿನ ಒಂದು ವಿಧಾನವಾಗಿಯಷ್ಟೇ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ವಾಣಿಜ್ಯಿಕರಣವಾಗಿರುವಂತೆ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಾಣಿಜ್ಯಿಕರಣವೂ ಆಗಿದೆ. ಜಾಗತಿಕರಣವೆಂಬ ಕತ್ತಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬೇರಿಗೇ ಕೊಡಲಿಯೇಟು ಹಾಕಿದೆ. ಶತತಮಾನಗಳಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಾಗಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಗತಿ ಹಾಗೂ ದಿಕ್ಕು ಶರವೇಗದ ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದಾಗಿ ತುಂಡರಿಸಿದೆ. ಅಂದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಕೋಪಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ರೈತ ಇಂದು ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ, ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಗಳ ಮೇಲಿನ ಅವಲಂಬನ, ಪೇಟೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ರೈತ ವಿರೋಧಿ ಕೃಷಿ ನೀತಿಗಳು, ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ

ಹೊಸ ಹೊಸ ರೋಗ ಮತ್ತು ಪೀಡೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಇಂದು ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ, ಅಂತರ್ಜಾಲ ನಿಸ್ಕೇಪ ಖಾಲಿಯಾಗಿರುವುದು, ನೀರು ಮತ್ತು ಗಾಳಿಯ ಮಲಿನತೆ, ಭೂಮಿ ಬರಡಾಗಿರುವುದು ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಹಾಗಾಗಿ ಕೃಷಿವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೊಸ ಹಾಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೂಪ ಪಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ರ್ಯಾತನ ಅರಿವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶೈಮಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಇಂದು ಶರವೇಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಜೀವತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಪರ ಮತ್ತು ವಿರೋಧ ದನಿಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಆಶಯ

ಕನ್ನಡ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಒಂದು ಉಪೇಕ್ಷಿತ ವಲಯವಾಗಿದ್ದರೂ, ಆಧುನಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದಾಗಿ ಕನ್ನಡ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರತೀಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಫಟ್ಟಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಂತೋಜನ ನೆಲೆಂರುನ್ನು ಸಹ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ.

ಲೇಖಕರ ಪರಿಚಯ

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಬರಹಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಖ್ಯಾತನಾಮರಾಗಿರುವ ಡಾ. ಜಿ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರು ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಓದಿದ್ದ ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಅದರೂ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರಹಗಾರರು. ಈ ವಿಜ್ಞಾನ ಲೇಖನ, ಅನುವಾದ, ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ ರಚನೆ ಇವರ ಆಸಕ್ತಿ ಬರಹ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು. ಇವರು ಮಳೆಬಿಲ್ಲ ನೆರಳು (ವಿಜ್ಞಾನ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಕಲನ), ನೆನಪುಗಳಿಗೇಕೆ ಸಾವಿಲ್ಲ (ಕಥಾ ಸಂಕಲನ), ಮಾತಾಹರಿ, ನೀನೆಂಬ ನಾನು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಡೆದುಬಂದ ಹಾದಿ, ಕನಸೆಂಬ ಮಾಯಾಲೋಕ, ಜೀವತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಧ್ಯ ವಿವರಣಾ ಕೋಶ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಭಾರತದ ಮೊದಲ ಕಾದಂಬಿಗಳು, ಮಂಟೊ ಕರೆಗಳು, ಪುಟ್ಟ ರಾಜಕುಮಾರ, ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು, ಮನೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಬಾಗಿಲು, ಬೋಕಾಶಿಯೋನ ಕರೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಗೆ, ಕನಾಂಟಿಕ ಸರಕಾರದ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಜ್ಞಾನ ಲೇಖಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದೆ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ

ಕಲ್ಪವ್ಯಕ್ತ : ಬೇಡಿದುದನ್ನು ಕೊಡುವ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಒಂದು ಮರ.

ಕಾಮಧೇನು : ಬಯಸಿದುದನ್ನು ಕೊಡುವ ದೇವಲೋಕದ ಹಸು.

ಚಿಂತಾಮಣಿ : ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ರತ್ನ, ಬಯಸಿದುದನ್ನು ನೀಡುವ ಸಾಮಧ್ಯಹೋಂದಿರುವುದು.

ಪರುಷ : ತನ್ನನ್ನು ತಾಕಿದ ಇತರ ಲೋಹಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾದ ಒಂದು ಶಿಲೆ.

ಕಣೆ : ಗಣೆ.

ದ್ರುವ್ಯಶಕ್ತಿ : ಹಣಬಲ.

ಮೆಹನತು : ಪರಿಶ್ರಮ

ಸಾರಾಮೃತ : ವಸ್ತು ಅಥವಾ ವಿಷಯದ ತಿರುಳು.

ಹರಿಕತೆ : ಹರಿಲೀಲೆಯನ್ನು, ಹರಿಭಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಕಥೆ.

ತಿಪ್ಪೆ : ದನಗಳ ಸಗಣೆ ಮುಂತಾದ ಕಸ ಹಾಕುವ ಸ್ಥಳ.

ಪ್ರಭಾಪಿಸು : ಅಳು, ರೋಧಿಸು.

ಪ್ರಾಪಂಚಿಕೆ : ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರ್ದು.

ಮುಮುಕ್ಷು : ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವ

ಸದಾಚಾರ : ಸನ್ನಡತೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ

ಕೃಪಿಡಿ : ವಿಷಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಕೆ ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕ

ಕಾಲ್ಯಾಂಡ : ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿ.

ಮುಘತ್ತು : ಉಚಿತವಾದದ್ದು.

ಅಜಮಾಯಿಷಿ : ತನಿಖೆ, ಪರೀಕ್ಷೆ.

ಚಂದಾ : ವಂತಿಗೆ ಹಣ.

ಚಾವಡಿ : ಉರ ಅಗಸೆ ಅಥವಾ ಪ್ರವೇಶದಾಧಿಕಾರ

ವೃತ್ತಾಂತ : ವಿಷಯ

ಅಸದ್ದೆ : ಅಲಕ್ಷ್ಯ, ಉದಾಶೀನತೆ.

ಸ್ವಂತ : ಸ್ವಷ್ಟ

ಸಂಕ್ರಮಣಾವಸ್ಥೆ : ಬದಲಾಗುವ ಅವಸ್ಥೆ.

ಮಿಡತ : ಪತಂಗ.

ದ್ವಿಗುಣ : ಎರಡುಪಟ್ಟು, ಎರಡರಿಂದ ಗುಣಿಸು,

ಬಡಕಲು : ಸಣಕಲು.

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

೧. ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವಂತೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಪ್ರಕಟವಾದ ಪಶುವ್ಯೈದ್ಯಕೀಯ ವಿಜ್ಞಾನದ ಕೃತಿಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.
೨. ನಾಗಭೂಪಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಬರೆದ ಕೃಷಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರದೀಪಿಕೆ ಪ್ರಸ್ತರಕದಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ ಕುರಿತು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯಿರಿ.
೩. ಕನಾರ್ಚಕದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಕೃಷಿಶಾಲೆ ಆರಂಭಿಸಿದ ಮ್ಯಾಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜರ ಹೆಸರೇನು?
೪. ಮ್ಯಾಸೂರು ವ್ಯವಸಾಯ ಶೋಧಕ ಸಂಘದ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಏನಾಗಿದ್ದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಬರೆಯಿರಿ.
೫. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲ ಏಳು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಪಶುವ್ಯೈದ್ಯಕೀಯ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪಶುಸಂಗೋಪನೆಯ ಕನಿಷ್ಠ ಐದು ಪ್ರಸ್ತರಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.
೬. ರಾಜ್ಯ ವಯಸ್ಸರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯು ೧೯೪೪ ರಿಂದ ೧೯೬೫ರವರೆಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಕನಿಷ್ಠ ಐದು ಕೃಷಿ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನಮೂದಿಸಿರಿ.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು
ಪ್ರೇ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ, ಪ್ರೇ. ಜಿ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ

ರಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಯ್ಯ

ಬಡವರ ಆಹಾರ ರಾಗಿ. ಬಡವರಿಗೆ ರಾಗಿಮುದ್ದೆ, ರಾಗಿ ರೊಟ್ಟಿಯೇ ನಿತ್ಯದ ಆಹಾರ. ಕಾಯಿಲೆ ಕಸಾಲೆಗೆ ರಾಗಿ ಅಂಬಲಿಯೇ ಬಡವರಿಗೆ ಪದ್ಯದ ಆಹಾರ. ಬೆಳಗಿನ ಉಪಾಹಾರಕ್ಕೆ, ರಾತ್ರಿ ರಾಗಿ ಮುದ್ದೆ ಮಾಡಿದ ಮಾಡಿಕೆ ಕುಡಿಕೆ ಹಾತ್ತೆಯಲ್ಲೂಳಿದ ಒಣ ಸೀಕಲು ಆದರೂ ಆದೀತು. ಅಥವಾ ಆ ಹಾತ್ತೆಗೆ ನೀರು, ಉಪ್ಪು ಬೆರೆಸಿ ಕೆಲಸಿ ಕುಡಿದರೆ ಅದೇ ಕೆಲವರಿಗೆ ಬೆಳಗಿನ ಉಪಾಹಾರ ಆದ ದಿನಗಳಿವೆ. ಬಡವರು ಅನ್ನ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುದು ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಇಂತಹ ಬಡವರ ಆಹಾರಧಾನ್ಯದ ಇಳುವರಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಂತ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಮೂಡಬಂದವರು ಲಕ್ಷ್ಮಣಯ್ಯನವರು.

ಲಕ್ಷ್ಮಣಯ್ಯನವರು ಮೈಸೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಹಾರೋಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೇ ೧೫, ೧೯೭೧ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಂಟ್ರೂ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಇಂಎಂಎ ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಷಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಿಎಸ್‌ಎಸ್ ಪದವಿ ಪಡೆದರು. ೧೯೯೯ ರಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂಡ್ಯದ ವಿಸಿ ಘಾರಂನಲ್ಲಿ ‘ಕಿರಿಯ ಸಹಾಯಕ ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ರಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ವಕೀಯ ಪರಾಗಸ್ವರ್ತ ಬೆಳೆ. ರಾಗಿಯಲ್ಲಿ ತಳಿಸಂಕರಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಯುತ್ವಪಟ್ಟಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಘಲ ಕಾಣದೆ ಕೈ ಚೆಲ್ಲಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಣಯ್ಯನವರು ರಾಗಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕರಣ ತಳಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ‘ವಿಶೇಷ ಸಂಪರ್ಕ ಪದ್ದತಿ’ಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಜಗತ್ತಿನ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ರಾಗಿ ಬ್ರೀಡರ್ ಎನಿಸಿಕೊಂಡರು. ರ್ಯಾತರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ‘ರಾಗಿಬ್ರಹ್ಮ’ ಎಂದು ಕರೆದರು.

ದೇಸಿ ರಾಗಿ ತಳಿಗಳು ಎಕರೆಗೆ ಸರಾಸರಿ ೫ ರಿಂದ ೧೦ ಕ್ಷೇತ್ರಾವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ರಾಗಿ ಇಳುವರಿ ಕೊಡುತ್ತವೆಯೆಂದು ೧೯೭೦ ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸಾಧನದ ಕೃಷಿ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಲೆಸ್ಲಿ ಕೋಲ್‌ವುನ್ ಅವರು ಅಧಿಪಾಯವಣಿದ್ದಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣಯ್ಯನವರು ೧೯೬೫ ರಿಂದ ೧೯೭೫ ರವರೆಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ರಾಗಿ ತಳಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೊಯಮುತ್ತಾರಿನ ರಾಗಿ ತಳಿಗಳನ್ನು ಸಂಕರಣಗೊಳಿಸಿ ಶೇ. ೫೦ ರಪ್ಪು ಅಧಿಕ ಘಸಲು ನೀಡುವ ಅನ್ನಪೂರ್ಣ, ಉದಯ, ಪೂರ್ಣ, ಅರುಣ, ಶತ್ರು, ಸಂಪೂರ್ಣ, ಕಾವೇರಿ ರಾಗಿ ತಳಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗಿನ ಕೆಲಸ ರಾಜ್ಯದ ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು.

ಬೆಂಗಳೂರು ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಇಂಡಿರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮಂಡ್ಯದ ವಿಸಿ ಘಾರಂ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಭಾಗವಾಯಿತು. ಲಕ್ಷ್ಮಣಯ್ಯನವರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸುಪರ್ದಿಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದರು.

ರಾಕ್ಷಫೆಲ್ಲರ್ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಒದಗಿಸಿದ ಆಫ್ರಿಕಾದ ರಾಗಿತಳಿಗಳೊಂದಿಗೆ ದೇಸಿ ರಾಗಿತಳಿಗಳನ್ನು ಸಂಕರಣ ಮಾಡಿ ಇಂಡಿ ರಿಂದ ಇಂಡಿ ರವರೆಗೆ ಇಂಡಾಫ್ ಇ ರಿಂದ ಇಂಡಾಫ್ ಇಜಿ (ಇಂಡಿಯಾ + ಆಫ್ರಿಕಾ = ಇಂಡಾಫ್) ರವರೆಗಿನ ತಳಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಿಂದ ಎಕರೆಗೆ ಐದಾರು ಕ್ಷೀಂಟಕಾಲ್ ಬದಲಿಗೆ ಇಜಿ ರಿಂದ ಅಂ ಕ್ಷೀಂಟಕಾಲ್ ರಾಗಿಯ ಇಳುವರಿ ಬಂತು. ಇದು ಕೆನಿಷ್ಟ್ ಶೇ. ಇಜಿ ರಷ್ಟ್ ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿ. ಇದರಿಂದ ಹೋಣ್ಣಾಂತರ ಜನರ ಹಸಿವು ನೀಗಿತು. ಕನಾರ್ಚಿಕದಲ್ಲಿ ‘ತನೆಮರೆಯ ಕ್ರಾಂತಿ’ಯಾಗಿ ರಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.

ಅವರಿಗೆ ಕನಾರ್ಚಿಕ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಇಂಡಿ ಮತ್ತು ಇಂಡಿ ರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾರಿ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ದಕ್ಷಿತು. ಕನಾರ್ಚಿಕ ಕೃಷಿಕ ಸಮಾಜದ ವತ್ತಿಯಿಂದ ಇಂಡಿರಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಪ್ರಧಾನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರಿಂದ ಸನ್ಧಾನವಾಯಿತು.

‘ಇಂಡಾಫ್ ತಳಿಗಳು ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಬಹುತೇಕ ರೈತರು. ರಾಗಿ ಇಳುವರಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ದಾನ ಮಾಡುವ ಕೃಂಗಳೂ ದೊಡ್ಡದಾದವು. ಕಣದಲ್ಲಿನ ರಾಗಿಯ ರಾಶಿಗಳಿಂದ ಪಡಿ, ಅಜ್ಞೇರು, ಸೇರು ರಾಗಿ ದಾನ ಮಾಡುವ ಬದಲು ದೊಡ್ಡರೈತರು ಬಳ್ಳ ಬಳ್ಳ ವೋಗೆದು ಕೃಷಿಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ, ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಎಲ್ಲ ಮತುಮಾನಗಳಲ್ಲೂ ಬೆಳೆಯಬಹುದಾದ, ಜತೆಗೆ ಮಳೆಯಾಶ್ರಯ ಹಾಗೂ ನೀರಾವರಿಗೂ ಒಗ್ಗುವ ಇಂಡಾಫ್ ತಳಿಗಳಿವೆ. ‘ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಮುದ್ದೆ ತಿಂದು, ಬಾಯಿ ತುಂಬ ಅನ್ನ ಉಣಿಬೇಕು’ ಎನ್ನುವುದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಯ್ಯನವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತು. ದನಗಳಿಗೆ ಬೇಕಿರುವುದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಮೇವು, ಹಿಂಡಿ, ಬೂಸಾ ಎಂದಿರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣಯ್ಯನವರು ತಾವು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ರಾಗಿ ತಳಿಗಳಿಂದ ದನಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಮೇವು ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಶುಸಂಗೋಪನೆಗೆ ನೇರವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ಕೃಷಿವಿವಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇಂಡಿರಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಚ್ ಪ್ರಾಫ್ತಿಯಾಯಿತು. ಇಂಡಿ ರಿಂದ ಇಂಡಿ ರವರೆಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬೆಂಗಳೂರು ಕೃಷಿವಿವಿಯಲ್ಲಿ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಪ್ರೋಫೆಸರ್ ಆಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದು ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿಯ ಎಲ್-ಜಿ ರಾಗಿ ತಳಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ‘ನನ್ನ ಮದುವೆ

ರಾಗಿಯೋಂದಿಗೆ ನಡೆದುಹೋಗಿದೆ', 'ನನಗೆ ಎಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆ ಕೊಟ್ಟರೂ, ರಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲೇ ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಖುಷಿ'; 'ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರದ ವೇಳೆ ತನ್ನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಕೇವಲ ಹಿಡಿ ರಾಗಿ ಹಾಕಿ, ಅಪ್ಪೇ ಸಾಕು' ಎಂದು ಮರಣಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ನಿಷೇಧಿಸಿಕೊಂಡವರು ಲಕ್ಷ್ಮಣಯ್ಯ ಸುಮಾರು ೨೫ ಬಗೆಯ ರಾಗಿ ತಳಿಗಳನ್ನು ಹೊಟ್ಟಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಯ್ಯನವರು ಮೇ ಇಂದಿನೀಗಳಲ್ಲಿ ಮರಣಹೋಂದಿದರು. ಕನಾಂಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ೨೦೧೦ ರಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮರಣೋತ್ತರವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರ ನೆನಪು ರಾಗಿ ಹೋಲಗಳ ಹಜ್ಜ ಹಸಿರಿನ ಪಚ್ಚೆ ಪ್ರೇರಿಸಂತೆ ಸದಾ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮನಗಳಲ್ಲಿರಲಿ.

ಡಾ. ಬಿ. ಎಸ್. ರಾಮಪ್ಪ

ಡಾ. ಬಿ. ಎಸ್. ರಾಮಪ್ಪನವರು 'ಕೋಣಿ ರಾಮಪ್ಪ' ಎಂದೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತರು. ಬೆಂಗಳೂರು ಕೃಷ್ಣವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬಿ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣ ಪದವಿ ಪಡೆದು ಅಮೇರಿಕಾದ ಕೆಂಟಿಕಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೋಣಿ ವಿಜಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಟರ್ಸ್ ಪದವಿ ಪಡೆದರು. ತದನಂತರ ಅಮೇರಿಕಾದ ಕುಕ್ಕುಟೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸೇವೆಯ ಆರಂಭ. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಇಜತ್‌ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಭಾರತೀಯ ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜಾನಿಯಾದರು. ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಲದ ಕಲ್ಯಾಣಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿಯ ಅಧ್ಯಯನ. ಅವರ ಕನಸಿನಂತೆ, ಇಂಡಿಲ-ಐಎ ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಮಾಂಸಕ್ಕಾಗಿ ಕೋಣಿ ಸಾಕಣೆಯ 'ಅಶಿಲ ಭಾರತ ಸಂಯೋಜಿತ ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆ' (ಅಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಕೋ-ಆಡಿಟನೇಟಿಂಟ್ ರೀಸಚರ್ಸ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್) ಯನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು, ಭುವನೇಶ್ವರ, ಇಜತ್‌ನಗರ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಆ ಯೋಜನೆಯ ಬೆಂಗಳೂರು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಡಾ. ಬಿ. ಎಸ್. ರಾಮಪ್ಪನವರ ನಾಯಕತ್ವ ಪ್ರಾಣಿಯಾಯಿತು.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕುಟ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯವು ಗೋಣಿ ಎಂಬ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರ ಮುಂದಾಳತ್ತದಲ್ಲಿ ಬೋಧನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದ ಕಾಲವದು. ರಾಮಪ್ಪನವರು ಮಾಂಸದ ಕೋಣಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ೨೯.೦೯.೧೯೮೯ರಂದು ವಿಜಾನಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ವಿವಿಧ ಕೋಣಿ ತಳಿಗಳ ಪ್ರಬೇಧಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡತ್ತೊಡಗಿದರು. ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಟಿ ಕೋಣಿಗಳನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಿದರು. ವೇಟ್ ಕಾನಿಶ್ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ಸುಮಾರು ೨೦೧೦ ಕೋಣಿಗಳನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತಾದರೂ ಸಾರಿಗೆಯ ಒತ್ತುದಿಂದ ಸಾವನ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ ಉಳಿದ ಕೋಣಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ನೂರು ಮಾತ್ರ. ಹೊಸದೊಂದು ಕೋಣಿ ತಳಿಯನ್ನು ಮಾಂಸಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಶೇಷಿಸುವುದು ಅವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಕೋಣಿ ಪ್ರಕೃತಿಗಳು ನಾಟಿ ಕೋಣಿಯಂತೆ ಬಣ್ಣ

ಬಣ್ಣದಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಂಟು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ಕೆಲೋಗ್ರಾಂ ದೇಹತೂಕವಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಗುರಿಯಿತು.

ಡಾ. ರಾಮಪ್ಪನವರ ಪರಿಶ್ರಮ ಫಲ ಕೊಟ್ಟಿತು. ೧೯೭೨ ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ‘ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಬ್ರಾಯ್ಲಸ್’ ಅಥವಾ ‘ಯೂಬ್ಲೋ’ (ಗಳಿಂಜಿ) ಎಂಬ ಸಂಕೇತಾಕ್ಷರಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಹೊಂದಿದ ತಳಿ ರೂಪಗೊಂಡಿತು. ಇದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಮಾಂಸದ ಕೋಳಿ. ಏಳು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ೧೯೦೦ ರಿಂದ ೧೯೧೦ ಗ್ರಾಂ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಅದರ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಅಂದಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸುರವರನ್ನು ಆಮಂತ್ರಿಸಲಾಯಿತು. ಯೂಬ್ಲೋ ಅನ್ನು ‘ಅರಸ್ ಬ್ರಾಯ್ಲಸ್’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಕೋಳಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಕೊಡುಗೆಗಳು ಉತ್ತಂಗಕ್ಕೇರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ೧೯೭೪-೭೫ ರಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕಣಿ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು. ೧೯೭೫ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಬ್ರಾಯ್ಲ್ಸ್ ಕೋಳಿ ತಳಿ ‘ಇಂಡಿಯನ್ ಬ್ರಾಯ್ಲ್ಸ್ ಬೆಂಗಳೂರು ಲೈ’ (ಪಬಿಬಿ ಲೈ) ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು. ಆರು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ೧೯೧೦ ಗ್ರಾಂ ದೇಹತೂಕದ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಡಾ. ರಾಮಪ್ಪನವರು ‘ಕೋಳಿ ರಾಮಪ್ಪನವರು’ ಎಂದು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾತಾದರು.

ಅವರ ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಗೆ ಭಾರತೀಯ ಕೃಷಿ ಅನುಸಂದಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಹುದ್ದೆಗಳು ಮಂಜೂರಾದವು. ಡಾ. ಜಿ. ಆರ್. ಲೋಕನಾಥ್ ಎಂಬುವವರು ಕರಿಯ ತಳಿ ತಜ್ಞರಾದರು. ಮುಂದೆ ಡಾ. ರಾಮಪ್ಪ ಮತ್ತು ಡಾ. ಲೋಕನಾಥ್ ಅವರು ಹೊಸಹೊಸ ತಳಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರು. ಕುಕ್ಕಣಿ ರೋಗತಜ್ಞರಾಗಿ ಡಾ. ಆರ್. ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಗೌಡ, ಕರಿಯ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಡಾ. ಪರಮಿಶವಯ್ಯ, ಪಶು ಪ್ರೋಫೆಕ್ಟಾಂಶ ತಜ್ಞರಾಗಿ ಡಾ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ, ಸಂಹಾಶಾಶ್ವತಜ್ಞರಾಗಿ ಆನಂದ್, ಡಾ. ಹನೇನ್ ಮತ್ತಿತರರು ನೇಮಕವಾದರು. ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲೂ ಈ ತಂಡ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕಾರ್ಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನಂತೆ ಬೆಳಿಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯಿಂದ ಮಧ್ಯಾನ್ತ ಮೂರು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಒಂದು ಪಾಳಿ ಮತ್ತು ಬೆಳಿಗೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯಿಂದ ಸಂಜೆ ಇದು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪಾಳಿಯ ಕೆಲಸ. ಅದರೆ ರಾಮಪ್ಪನವರ ಕೋಳಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ತಂಡವು ಬೆಳಿಗೆ ಎಂಟರಿಂದ ಸಂಜೆ ಆರು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಎಡಬಿಡದೆ ದುಡಿಯಿತು.

ಗಿರಿಜನರ ಹಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಳಿ ಸಾಕಣೆಯನ್ನು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಕೋಳಿ ತಳಿಗಳ ಸಂಕರಣಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ನಡೆದವು. ಸಂಕರಣಕ್ಕೆ ತಮೀಳುನಾಡಿನ ಕೃಷ್ಣಗಿರಿಯಿಂದ ನೇಕೆದ್ದು ನೇಕ್ (ನಗ್ಗೆ ಕತ್ತಿನ) ಕೋಳಿಯನ್ನು ತರಲಾಯಿತು. ೧೯೮೫ರಲ್ಲಿ ಗಿರಿರಾಜ ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ತಳಿ ತಯಾರಾಯಿತು.

ಎಂಟು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ೧೫೦೦ ಗ್ರಾಂ ದೇಹಶಾಕ. ಮತ್ತೊಂದು ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಗಂಡು ೪.೫ ರಿಂದ ೫ ಕೆಲೋಗ್ರಾಂ, ಹೆಚ್ಚು ೭.೫ ರಿಂದ ೯ ಕೆಲೋಗ್ರಾಂ ಶಾಕ. ಇದು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಪಸರಿಸಿತು. ಹೋಳಿ ರಾಮಪ್ಪನವರು ಇನ್ನುಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದರು. ಬೆಂಗಳೂರು ಕೃಷ್ಣವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಹೆಸರು ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಾಜಾಜಿಸಿತು. ಕುಕ್ಕಟ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಕಾಲೇಜಿನ ಕುಕ್ಕಟ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಟಕ್ಕಿ ಕೋಳಿ ಮತ್ತು ಕವುಜು ಪಕ್ಕಿಗಳ ಸಾಕಾಶಿಕೆಯೂ ನಡೆಯಿತು. ಸದಾ ೨೦,೦೦೦ ದಿಂದ ೨೫,೦೦೦ ಕೋಳಿಗಳು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದವು. ರೈತರಿಗೆ ಕೋಳಿ ಮರಿಗಳ ಮಾರಾಟವು ನಿತ್ಯನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಕನಾರಾಟಕ ಪಶುವೆದಕ್ಕೀಯ, ಪಶು ಹಾಗೂ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಥಮ ಕುಲಪತಿಗಳಾದ ಪ್ರೌ. ಆರ್. ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಗೌಡರು ಹೇಳುವಂತೆ, ‘ಆ. ರಾಮಪ್ಪನವರು ಕೋಳಿ ಗೃಹಗಳ ಕಡೆ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ ಹೊರಟರೆ, ರೋಗ ಖಿಡಿತ ಹಾಗೂ ನಿಶ್ಚಯ ಕೋಳಿಯನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ ವೀಕ್ಷಿಸಿ, ಗುಂಪಿನಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯಿರಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೋಳಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಕರಗತವಾಗಿತ್ತು. ರಾಮಪ್ಪನವರು ಜುಲ್ಯೆ ಇಗ, ಇಂಲೆರಂದು ನಿವೃತ್ತಿಯೊಂದಿದರೆ. ಅಂದಿನ ಗಿರಿರಾಜವರ್ಷೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಇಂದಿನ ಗಿರಿರಾಣಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವರ್ಣಧಾರಾ ತಳಿಗಳು ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ತಳಿಗಳ ಮುಂದುವರೆದ ರೂಪಗಳು. ಅವರೊಬ್ಬ ವಿಶ್ವಮಟ್ಟದ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಹೆಮ್ಮೆ.

ಡಾ. ಎಂ. ಮಹಾದೇವಪ್ಪ

ಡಾ. ಎಂ. ಮಹಾದೇವಪ್ಪನವರು ‘ಭತ್ತದ ಮಹಾದೇವಪ್ಪ’ ಎಂದೇ ಖ್ಯಾತನಾಮರು. ಆಗಸ್ಟ್ ೪, ೧೯೬೬ ರಂದು ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಾದಾಪುರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರು ಕೃಷಿ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಬಿಎಸ್‌(ಕೃಷಿ) ಮತ್ತು ಹೊಯಮತ್ತೊರು ಕೃಷಿ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಎಂಎಸ್‌(ಕೃಷಿ) ಮತ್ತು ಡಾಕ್ಟೋರೇಟ್ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಬೆಂಗಳೂರು ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕರಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ತಳಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿಯ ಮಥು, ಮಂಗಳ, ಪುಷ್ಟಿ, ಪ್ರಾಗೃಷ್ಟಿಕ್, ಇಂತನ್, ವಿಕ್ರಂ, ಜಿಎಂಕೆ ಇಲ್, ಮುಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಬಿಳಿಮುಕ್ತಿ ಭತ್ತದ ತಳಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು.

ಡಾ. ಮಹಾದೇವಪ್ಪನವರು ಧಾರವಾಡ ಕೃಷಿವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿ ೧೯೬೬ ರಿಂದ ೨೦೦೦ ರವರೆಗೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದ ‘ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ನೇಮಕಾತಿ ಮಂಡಳಿ’ಯ ಜೀರಮನ್ನರಾಗಿಯೂ ೨೦೧೧ ರಿಂದ ೨೦೧೨ ರವರೆಗೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಪದ್ಮಶ್ರೀ (೨೦೦೫) ಮತ್ತು ಪದ್ಮಭಾಷಣ (೨೦೧೨) ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಲಭಿಸಿವೆ.

ಡಾ. ಎನ್. ಬಿ. ಕಚ್ಚರಿ

ಕೃಷ್ಣ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಧಾರವಾಡ ಮತ್ತು ಅರಭಾವಿಯ ಕೃಷ್ಣ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪುಬ್ಲಿಕ್ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧಿಕಾರಿಯರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಡಾ. ಎನ್. ಬಿ. ಕಚ್ಚರಿಯವರು ಜೋಳದಲ್ಲಿ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ತಳಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಹೈಬ್ರಿಡ್ -೨ ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಂಡಿ-೩ಿಂದ್-೫ ಎಂಬ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ತಳಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಜನಪ್ರಿಯವಾದವು. ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವಪ್ಪು ಜೋಳದ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಜರ್ಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವೇಸಬಹುದಾದಪ್ಪು ಇಖುವರಿ ಬರುವಂತಾಯಿತು.

ಡಾ. ಬಿ. ಎಚ್. ಕಾರ್ತಕೀ

ಸಸ್ಯ ತಳಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಕಾರ್ತಕೀಯವರು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡ ಗೀಳು ಹತ್ತಿ ತಳಿತಳ್ಳರಾಗಬೇಕಿಂದು. ಅಧಿಕ ಇಖುವರಿಯ ವರಲಕ್ಷೀ ಹತ್ತಿಯೆಂದರೆ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಯುವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ರೈತರಿಗೆಲ್ಲಾ ಜಿರಪರಿಚಿತ. ವರಲಕ್ಷೀ ಹತ್ತಿ ತಳಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಹೆಸರು ಕಾರ್ತಕೀ. ಅವರು ‘ಕಾಟನ್ ಕಾರ್ತಕೀ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಉತ್ತರ ಕನಾರ್ಕಕದ ಮನೆಮಾತಾದರು. ಅವರ ಪೂರ್ತಿ ಹೆಸರು ಭೀಮಾರೆಡ್ಡಿ ಹನುಮರೆಡ್ಡಿ ಕಾರ್ತಕೀಯವರು. ಅವರು ಧಾರವಾಡ ಕೃಷ್ಣ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿಜ್ಞಾನಿ. ತಮ್ಮ ತಳಿ ಸಂಕರಣ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹಲವು ಹತ್ತಿ ತಳಿಗಳನ್ನು ಆವಿಷ್ಟರಿಸಿದರು. ವರಲಕ್ಷೀ ಹತ್ತಿಯು ೧೯೨೨ ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಡಿಸಿಂಚ್ ಶಿಲ್ಪ ಹತ್ತಿ ೧೯೮೧ ರಲ್ಲಿ, ಮಲೆಯಾಶ್ರಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಡಿಎಸ್-ಬಿಎ, ಡಿಎಸ್-ಬಿಎ, ಡಿಬಿ-ಬಿ-೨೨ ಎಂಬ ಹತ್ತಿ ತಳಿಗಳು ೧೯೮೧ರಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದವು. ಇವು ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟವು.

ಜನವರಿ ೩, ೧೯೭೯ ರಂದು ಜನಿಸಿದ ಕಾರ್ತಕೀಯರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ೧೯೪೫ ರಲ್ಲಿ ಮುಂಬೈ ಪ್ರಾತ್ಯದಿಂದ ಕೃಷ್ಣಿಯಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎಸ್. ಪದವಿ, ಭಾರತೀಯ ಕೃಷ್ಣ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆ, ನವದೆಹಲಿಯಿಂದ ೧೯೬೫ ರಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಟರ್ಸ್ ಪದವಿ. ಕನಾರ್ಕಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡದಿಂದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಸೈನ್ಸ್ ಪದವಿ ಪಡೆದರು.

ರಾಜ್ಯ ಕೃಷ್ಣ ಇಲಾಬೆಯಲ್ಲಿ ೧೯೬೪ ರಿಂದ ೧೯೬೫ರವರೆಗೆ ಸೇವೆ ರಿಂದಿಂದ ೧೯೭೨ ರವರೆಗೆ ಕೃಷ್ಣವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೊಳಿಸಬೇಕ್ಕಾದ ಧಾರವಾಡದ ಕೃಷ್ಣ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪನೆ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆ. ಹಲವು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಪ್ರತಿಸ್ಥಿಗಳು ಅವರ ಕೆರೀಟಕ್ಕೂದಗಿದ ಇನ್ನಪ್ಪು ಗರಿಗಳು.

ಶುದ್ಧ ಹತ್ತಿ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಕೊಂಚ ದುಭಾರಿಯೇ. ಆದರೆ, ಕಾರ್ತಿಕೀಯವರು ಕೊಟ್ಟಿ ಅಧಿಕ ಹತ್ತಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ತಳಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಹತ್ತಿ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬೆಲೆಗೆ ತಕ್ಕು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಟುಕಿದಂತಾಗಿದೆ. ಅವರ ಹತ್ತಿ ತಳಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಹತ್ತಿ ಗಿರಣಿಗಳಿಗೆ ಸದಾ ಕೆಲಸ. ಮಗ್ಗಗಳಿಗೆ ವಿರಾಮವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಮೆತ್ತನೆಯ ಹಾಸಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ತಿಕೀಯವರ ತಳಿಗಳ ಹತ್ತಿಯಿದೆ. ನೈಲಾನ್, ಟೆರೆನ್, ಟೆರಿಕಾಟ್ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಅಲಜ್‌ ಹೊಂದಿರುವವರಿಗೆ ಕಾಟನ್ ಕಾರ್ತಿಕೀಯವರ ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ಉಪಕಾರವಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರವಾದ ದೇಶದ ಭಾವುಟದ ತಯಾರಿಕೆಗೂ ಈ ತಳಿಗಳ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿರಬಹುದಷ್ಟೇ. ಮದುವೆ, ಮುಂಜಿ ಮತ್ತಿತರ ಶುಭ ಸಮಾರಂಭಗಳ ವಸ್ತೆದಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಾರ್ತಿಕೀಯವರ ಶ್ರಮವಿದೆ. ಶಾಲಾಮಕ್ಕಳ್, ಕಂಪನಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಏಕರೂಪದ ಉಡುಪು ಧರಿಸುವಿಕೆಯ ಹಿಂದೆ ಕಾರ್ತಿಕೀಯವರ ಕೊಡುಗೆಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯದರೋಣ.

ಇತರ ಪ್ರಮುಖ ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು

ಪ್ರೌ. ಎಚ್. ಆರ್. ಅರಕೇರಿಯವರು ಇಂಡಿಯಿನ್ ರಿಂದ ಇಂಡಿಯ ರವರೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ರಾಜ್ಯದ ‘ಕೃಷಿ ಇತಿಹಾಸ’ವನ್ನು ದಾಖಿಲಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿವರು. ದೇಶದ ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ನೇಮಕಾತಿ ಮಂಡಳಿಯ ಚೇರಮನ್‌ರಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ರಾಜ್ಯದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ. ಡಾ. ಆರ್. ದಾಸರಕೀನಾಥ್ ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ‘ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಭೇಟಿ’ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ರ್ಯಾತರಿಗೆ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿಯ ನೀಡಿದ ನಂತರ ಅವರ ತಾಪುಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಮತ್ತು ಸಲಹೆ ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಉದ್ದೇಶ. ರಾಜ್ಯದ ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ, ಇಂಡಿಯ ರಿಂದ ಇಂಲಿಂ ರವರೆಗೆ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿ, ಕೃಷಿ ವಿಸ್ತರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಗಾದ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದರು. ಡಾ. ಎಂ. ಎಚ್. ಮರಿಗೌಡರು ತೋಟಗಾರಿಕ ಬೆಳೆಗಳ ಘಸಲುಗಳಿಗೆ ಸಂಘಟಿತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಾಗಿ ‘ಹಾಪ್‌ಕಾಮ್‌’ ಜಾಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು.

ಡಾ. ಎಂ. ಪುಟ್ಟರುದ್ರಯ್ಯ, ಡಾ. ಜಿ. ಪಿ. ಚನ್ನಬಿಸವಣ್ಣ ಮತ್ತು ಡಾ. ಸಿ. ಸಿದ್ದಪ್ಪಾಜಿ ಅವರನ್ನು ಇಂಡಿಯ ಮತ್ತು ಇಂಲಿಂ ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಕೇಟೆ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಹೊಡುಗೆಗಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ. ಪುಟ್ಟರುದ್ರಯ್ಯನವರು ‘ಕೇಟಗಳ ಜೀವನ ಚಕ್ರವನ್ನವರು ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿದರು. ಬಹುತೇಕ ಕೇಟಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೊಟ್ಟು ಕೃತಿ ರಚಿಸಿದರು. ಡಾ. ಚನ್ನಬಿಸವಣ್ಣನವರು ದನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೇನು ಪ್ರಬೇಧವನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ ಅದಕ್ಕೆ ‘ಹೆಮಾಟೊಪ್ಯೆನಸ್ ಚನ್ನಬಿಸವಣ್ಣೈ’ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಡಾ. ಸಿದ್ದಪ್ಪಾಜಿಯವರು ‘ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಕೇಟಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೆನಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಲೇಖಕರಾದ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ

ತೇಜಸ್ಸಿಯವರ ‘ಕರ್ಮಾಲೋ’ ಕಾದಂಬರಿ ರಚನೆಗೆ ಡಾ. ಸಿದ್ದಪ್ಪಾಜಿಯವರೇ ಪ್ರೇರಣೆ ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಬಂದವು. ಕರ್ಮಾಲೋ ಪಾತ್ರವೆಂದರೆ ಸಿದ್ದಪ್ಪಾಜಿ. ಸಿದ್ದಪ್ಪಾಜಿ ಎಂದರೆ ಕರ್ಮಾಲೋ ಪಾತ್ರ ಎಂಬಂತಾಯಿತು.

ಡಾ. ಅಬ್ದುಲ್ ರೆಹಮಾನ್ ಅವರು ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೋಪಕ್ಕೆಯ ವಿಜಾನಾದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಹಾಗೂ ಇಂಡಿ ರಿಂದ ೨೦೧೦ ರವರೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿದ್ದರು. ದನಗಳಲ್ಲಿ ಪರಾವಲಂಬಿಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿ ದುಡಿದರು. ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ವೃತ್ತಿಯ ಘನತೆಗಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದರು. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ಕಾಮನಾವೆಲ್ತು ವೆಚಿನರಿ ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದರು.

ಡಾ. ಜಿ. ರಂಗಸಾಮಿಯವರು ಕೃಷಿ ಸೂಕ್ತ ಜೀವಿಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದವರು. ಆ ಮೂಲಕ ಕೃಷಿ ವಿಜಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ತಜ್ಜಾತಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ತಗಲುವ ಸೂಕ್ತ ಜೀವಿರೋಗಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿಜಾನಾದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮರೀಷಾಲದ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೂಕ್ತ ಜೀವಿಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ತರೆಯಲಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಪಶುರೋಗತಜ್ಞರಾದ ಡಾ. ಆರ್. ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಗೌಡರು ಕೋಳಿಗಳ ಹೃದಯ ಸೋತು ಹತಾತ್ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಹೈಡ್ರೋಪೆರಿಕಾಡಿಯಂ ಸಿಂಫೋಮ್ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದರು. ಆ ಖಾಯಿಲೆಗೆ ಅಡ್ಮೆನೋ ವೈರಾಣ ಕಾರಣ ಎಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿದರು. ಅದರ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ ‘ಆಟೋ ವ್ಯಾಕ್ಸೆನ್’ ಎಂಬ ಹೊಸ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಮೂಲಕ ಯಶಸ್ವಿ ಘಲಿತಾಂಶದ ಲಸಿಕೆ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಸೂತ್ರ ಕೊಟ್ಟರು. ಕುದುರೆಗಳಲ್ಲಿ ‘ಷಾಕ್ಷೇನ್’ ಇನ್‌ಫೆಸ್ಟಿಯಸ್ ಅನಿಮಿಯಾ’ ಎಂಬ ರಕ್ತಹಿನತೆಯ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದರು. ಅವರು ೨೦೦೪ ರಿಂದ ೨೦೧೦ ರವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯದ ಪಶು ವಿವಿಯ ಪ್ರಥಮ ಕುಲಪತಿಗಳಾದರು.

ಡಾ. ಕೆ. ಜಯಕುಮಾರ್ ಅವರು ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಜೀವಧಾರ್ಗಳ ವಾಸ್ತವಿಕ ಹೆಸರುಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿ ಪ್ರಸ್ತರೆ ಪಾದ ‘ಕರ್ಮಾಲೋ’ ಅನ್ನು ಇಂಡಿ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಇದು ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ವಿನೂತನ ಪ್ರಯತ್ನ. ಡಾ. ಟಿ. ವೀಣಾ ಅವರು ಮೂರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಜೆಣಿನ ಮಹಿಳಾ ಗಭರ ತಪಾಸಣೆಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ದನಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ‘ಪುಣ್ಯಕೋಟಿ ಪರೀಕ್ಷೆ’ ಎಂದು ಕರೆದರು. ರೈತರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಗಭರ ನಿರ್ಣಯದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಯಿತು. ಇದು ದೇಶದ ಗಮನ ಸೇಳೆಯಿತು.

ಪ್ರಾಚೀಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಜನೀಕರಣ ಅಥವಾ ಅತಿ ರಕ್ತಸ್ತಾವದಂತಹ ಮಾರಣಾಂತಿಕ ತುತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಎಳೆನೀರಿನ ದ್ರವಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಜೀವ ಉಳಿಸಬಹುದೆಂದು ಡಾ. ಟಿ. ಪಿ. ಸುರೇಶ್ ಅವರು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮೂಲಕ ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದ ಕೆಲ ಪಶುವೈದ್ಯರು ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು.

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಗೆ ಒತ್ತುಕೊಡಲು ರಾಧಾ ಡಿ. ಕಾಳೆ, ಶ್ರೀಹರಿ ಮತ್ತು ಕುಬು ಬಾನು ಅವರ ತಂಡವು ಎರೆಹುಳು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ರ್ಯಾತರಿಗೆ ಪೂರ್ಯಿಸಿದರು. ಡಾ. ಎ. ಸೀತಾರಾಮ್ ಅವರು ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿಯ ಹೈಡ್ರಾ ತಳಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರು.

ಮಂಗಳೂರಿನ ಮೀನುಗಾರಿಕಾ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿಜಾಪುರಿಗಳಾದ ಡಾ. ಕರುಣಾಸಾಗರ್ ಅವರ ಸೂಕ್ತ ಜೀವಿಶಾಸ್ತರ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗುಣಮಟ್ಟದವು. ಭಾರತೀಯ ಕೃಷಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದ ‘ನ್ಯಾಷನಲ್ ಫೆಲೋ’ ಎಂದು ನಾಮಕರಣಗೊಂಡರು. ಡಾ. ಕೆ. ಎಂ. ಶಂಕರ್ ಅವರು ಮೀನು ಸಾಕಣೆಯ ರ್ಯಾತರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಕೈಗೊಳಳಬಹುದಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯೋಮ ಪತ್ತೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ‘ರ್ಯಾಪಿ ಡಾಟ್’ ಎಂಬ ಕಿಟ್ ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು.

ಹೀಗೆ ನಾಡಿನ ರ್ಯಾತರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ, ಬೆಳಿಗಳ ಅಧಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಗಾಗಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ವಿಜಾಪುರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಗಳ ನೌಕರರು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ತಜ್ಞ ವಿಜಾಪುರಿಗಳ ಪೀಠಿಗೆಯು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರ್ಡ್‌ಸೋಣ.

ಆಶಯ

ಕೃಷಿ, ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ, ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ, ಹೈನುಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಗಾದ ಸಾಧನ ಮಾಡಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರುತ್ತಿಷ್ಟ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಹಲವು ವಿಜಾಪುರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ರ್ಯಾತರ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆದವರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಸಾಧಕರ ಸಾಧನೆಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಷರ ರೂಪ ಹೊಟ್ಟೆ ದಾಖಲೆಸಿ ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ದಾಟಿಸಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುವ ಪ್ರಯತ್ನವಿದು.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು

೧. ತನೆ ಮರೆಯ ಕ್ರಾಂತಿ : ರಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಯ್ಯ - ಇಂಡಾಫ್ ರಾಗಿ ತಳಿಗಳ ಕಂಡು ಹಿಡಿದ ವಿಜ್ಞಾನಿ : ಪ್ರೌ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ, ರಮೇಶ್ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ.
೨. ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವ ಸ್ಕರಣ ಸಂಚಿಕೆ: ಇಂಲೆ. ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು
೩. ವಿಕೆಪೀಡಿಯಾ

ಶಬ್ದಾರ್ಥ

- ಘಸಲು : ಇಳುವರಿ
- ಕೈಂಕರ್ಯ : ಸೇವೆ
- ಪಜ್ಜಿ : ಹಸಿರು
- ಗೀಳು : ಚಟು, ಖಿಯಾಲಿ

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

೧. ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರದ ವೇಳೆ ತನ್ನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹಿಡಿ ರಾಗಿ ಹಾಕಿ, ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು ಎಂದು ನಿರ್ವೇದಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಹೆಸರೇನು?
೨. ಯೂಬ್ಲೋ ಮತ್ತು ಐಬಿಬಿ - ಲೊರಿ ಎಂಬ ಕೋಳಿ ತಳಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.
೩. ಎರಡು ಭಾರಿ ದೇಶದ ಅತ್ಯಂತ ನಾಗರಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪಡೆದ ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಹೆಸರೇನು?
೪. ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿಯ ಹತ್ತಿ ತಳಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಹೆಸರೇನು?
೫. ಪೂರ್ಣಾಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ಸಿಯವರು ಕವಾರಲೋ ಕಾದಂಬರಿ ರಚಿಸಲು ಸ್ವಾತಿಂತ್ಯಾದ ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಹೆಸರೇನು?
೬. ಏನು ಸಾಕಣೆಯ ರ್ಯಾತರು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವೈರಸ್ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಟ್ಟು ಒಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಹೆಸರೇನು?

ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು

೧. ಕನ್ನಡ ಸಂಪರ್ಕ ಲಘು ಪ್ರಹಾಸನ

ಬೋಧಕರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಘು ಪ್ರಹಾಸನವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಾಲೀಮು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಭಿನಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

೨. ಪ್ರಬಂಧ ರಚನೆ

ಪಠ್ಯಪ್ರಸ್ತರಕದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರಂತೆ, ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಿ ಸುವಾರು ೨೦೦ ಪದಗಳ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹಸ್ತಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆದು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಟಿಸುವುದು.

೩. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಬರವಣಿಗೆ

ಪಶುಪ್ತಿದ್ಯಕೀಯ, ಹೈನುಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ಆಯಾಯ ಶಿಸ್ತಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪದವೀಧರರಾದ ನಂತರ ವೃತ್ತಿನಿರತರಾದಾಗ ಅವರವರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಪತ್ರ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲೆಸಿಕೊಡುವುದು.

ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಕೋಶ

(ಮೂಚನ: ಈ ಅಧ್ಯಾಯವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅವಗಾಹನೆಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಅಯಾಯ ಶಿಸ್ತಗಳಾದ ೧. ಪಶುವೈದ್ಯಕೇಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣ ವಿಜ್ಞಾನ, ೨. ಹೈನು ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ೩. ಮೀನುಗಾರಿಕಾ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗಗಳ ಕನ್ನಡ ಬೋಧನೆಯ ಶಿಕ್ಷೆ ಕರು ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳನ್ನು ಓದಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಓದಿಸಿ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಕೋರಿದೆ.)

**1. ಪಶುವೈದ್ಯಕೇಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗಗಳ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ
ಪದಕೋಶ**

ಅಂಗರಚನಾ ಮತ್ತು ಅಂಗಾಂಶ ಶಾಸ್ತ್ರ

Abduction : ದೂರಸರಿಕೆ

Angiology : ರಕ್ತನಾಳ ಶಾಸ್ತ್ರ

Arthrology : ಕೀಲುಶಾಸ್ತ್ರ

Aesthesiology : ಕರಣಶಾಸ್ತ್ರ

Ectoderm : ಬಾಹ್ಯಕೋಶಸ್ತ್ರೀ

Embryology : ಭೂಣಿಶಾಸ್ತ್ರ

Histology : ಅಂಗಾಂಶಶಾಸ್ತ್ರ

Ligament : ಮೂಳೆ ನಾರು

Neurology : ನರಶಾಸ್ತ್ರ

Pancreas : ಮೇದೊಜ್ಜೀರಕ ಗ್ರಂಥಿ

Spinal cord: ಮೆದುಳುಬಳ್ಳಿ

Spleen: ಗುಲ್ಬೆ

ಪಶುವೈದ್ಯಕೇಯ ಶರೀರಕ್ಕಿಯಾ ವಿಜ್ಞಾನ

Adaptation: ಹೊಂದಾಣಿಕೆ

Anemia: ರಕ್ತಹಿನತೆ

Blood Circulation : ರಕ್ತ ಪರಿಜಲನೆ

Blood Transfusion : ರಕ್ತ ಪೂರಣ

Endocrine Glands : ನಿನಾಂಳ ಗ್ರಂಥಿಗಳು

Estrous Cycle: ಬೆದೆ ಚಕ್ರ / ಲೈಂಗಿಕ ಚಕ್ರ

Fatigue : ಆಯಾಸ

- Gigantism : ದೃಶ್ಯತೆ
 Hemostasis : ರಕ್ತನಿಲುಗಡೆ, ರಕ್ತಸ್ಥಂಭನ
 Hibernation : ಚಳಿಗಾಲದ ಸುಪ್ತಾವಸ್ಥೆ
 Insomnia : ನಿಧ್ರಾಹಿನತೆ
 Lordosis : ಗೂಸುಬೆನ್ನು
 Lymph: ದುಗ್ಧರಸ
 Nerve Impulse : ನರ ಪ್ರಚೋದನೆ
 Parturition : ಹೆರಿಗೆ
 Placenta : ಮಾಸುಚೀಲ, ಸೆತ್ತೆ
 Shivering : ನಡುಕ
 Stimuli : ಪ್ರಚೋಧನೆಗಳು

ಪಶುಪ್ರೇದ್ಯಕೀಯ ಜೀವರಸಾಯನ ವಿಜ್ಞಾನ

- Acidosis : ಆಮ್ಲತೆ
 Alkali : ಪ್ರತಾಮ್ಲ
 Biological value : ಜೈವಿಕ ಮೌಲ್ಯ
 Biosynthesis : ಜೈವಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಷಣೆ
 Biotechnology : ಜೈವಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ
 Carbohydrate : ಶಕ್ರರಪಿಷ್ಟ
 Enzyme : ಕಣ್ಣಿ
 Fatty acids : ಕೊಬ್ಬಿ / ಮೇದಸ್ಸು ಆಮ್ಲಗಳು
 Lipid : ಕೊಬ್ಬಿ ಪದಾರ್ಥ
 Metabolism : ಚಯಾಪಚಯ
 Protein : ಸಸಾರಜನಕ
 Viscosity : ಜಿಗಟು, ಸ್ವಿಗ್ನತೆ

ಜಾನುವಾರು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆ

- Bellowing : ಅರಚುವಿಕೆ
 Calving interval : ಕರು ಹಾಕುವಿಕೆಯ ಮಧ್ಯ ಅಂತರ
 Cannibalism : ಸ್ವಜಾತಿ ಭಕ್ತಣೆ
 Casting of animals : ಪ್ರಾರ್ಥಿಗಳ ಕೆಡಹುವಿಕೆ
 Castration : ವೃಷಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು
 Draft cattle : ಭಾರ ಎಳೆಯುವ ಪ್ರಾಣಿ
 Dry cow : ಹಾಲು ಕೊಡದ ಹಸು

Intermittent milking : ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಹಾಲು ಕರೆಯುವಿಕೆ
 Lactation length : ಹಾಲಿನ ಇಳುವರಿಯ ಅವಧಿ
 New born calves : ನವಜಾತ ಕರುಗಳು
 Pasture : ಹೆಲ್ಲಗಾವಲು
 Quarantine : ದಿಗ್ಂಧನ
 Restraining of animals : ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಿಗ್ರಹ
 Silage : ರಸಮೇವು

ಕುಕ್ಕೆಟಿ ವಿಚಳ್ಳನ
 Broiler : ಮಾಂಸದ ಕೋಣ
 Brooding : ಶಾವಿ ನೀಡುವಿಕೆ
 Cage system : ಪಂಜರ ಪದ್ಧತಿ
 Coccidiosis: ರಕ್ತಬೆಂದಿ
 Deep litter system : ದಪ್ಪ ಸತ್ತೆ ಪದ್ಧತಿ
 Feeders : ಮೊಷ್ಟಿಕೆಗಳು
 Layer : ಮೊಟ್ಟೆ ಕೋಣ
 Litter : ಗೊಬ್ಬರ
 New castle disease : ಕೊಕ್ಕರೆ ರೋಗ
 Waterers : ನೀರುಣಿಕೆಗಳು

ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೂಕ್ತ್ಯಜೀವಿಶಾಸ್ತ್ರ
 Anthrax : ನೆರಡಿ ರೋಗ
 Black Quarter : ಚಪ್ಪೆ ರೋಗ
 Blue Tongue : ನೀಲಿನಾಲಿಗೆ ರೋಗ
 Brucellosis : ಕಂದು ರೋಗ
 Foot and Mouth Disease: ಕಾಲು ಬಾಯಿ ರೋಗ
 Haemorrhagic Septicaemia : ಗಳಲೆ ರೋಗ/ಗಂಟಲು ಬೇನೆ
 Immunity : ರೋಗ ನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿ
 Rabies : ಹುಟ್ಟನಾಯಿ ರೋಗ
 Rinder Pest : ದೊಡ್ಡ ರೋಗ / ಗೋಮಾರಿ ರೋಗ
 Sheep Pox : ಕುರಿಸಿದುಬು ರೋಗ
 Tuberculosis : ಕ್ಷಯ ರೋಗ
 Virulence : ವಿಷಪೂರಿತತೆ

ಪಶುಪ್ರೇದ್ಯಕೀಯ ರೋಗಶಾಸ್ತ್ರ

Abscess : ಬಾಪು, ಗಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟುವಿಕೆ

Aetiology: ರೋಗ ಕಾರಣಗಳು

Arthritis : ಸಂಧಿವಾತ

Atrophy : ಶೈಳಿತೆ

Benign : ಹಾನಿಕಾರಕವಲ್ಲದ

Biopsy : ಜೀವೋಂಡಿಗೆ

Decomposition : ಹೊಳೆತುಹೋಗುವಿಕೆ

Diagnosis : ರೋಗ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವಿಕೆ

Fatty Liver : ಹೊಬ್ಬಿನ ಪಿತ್ತಜನಕಾಂಗ

Gangrene : ಹೊಳೆತೆ

Histopathology : ಉತ್ಪಕ ರೋಗಶಾಸ್ತ್ರ

Inflammation : ಉರಿಯೂತೆ

Leptospirosis: ಇಲಿ ಜ್ವರ

Lumpy skin disease : ಚಮ್ಮೆ ಗಂಟು ರೋಗ

Malignant : ಮಾರಕ

Pathogenesis : ಶರೀರದಲ್ಲಿ ರೋಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಕಿರಣ

Necropsy : ಮರಣೋತ್ತರ ಪರೀಕ್ಷೆ

Necrosis : ಉತ್ಪಕದ ಸಾವು, ಅಂಗಾಶದ ಸಾಯುವಿಕೆ

Tumour : ಗಡ್ಡೆ, ಅಬೂದ ರೋಗ

ಪ್ರಾಣಿ ಅನುವಂಶೀಯತೆ ಮತ್ತು ತಳಿಶಾಸ್ತ್ರ

Acquired character : ಅಜೀವ ಗುಣ

Alleles : ಯುಗ್ಗೆರಿಕಲ್, ಒಡರೋಪಿ, ಜೋಡಿ

Breeding : ತಳಿ ಸಂವರ್ಧನ, ತಳಿಕರಣ

Chromatin : ವಣಿಕಗ್ರಾಹಿ

Chromosomal aberration: ವಣಿಕಗಳ ಅಪಸರಣ

Chromosome : ವಣಿಕ ದಂಡ, ವಣಿಕತಂತ್ರ

Close breeding : ನಿಕಟ ಒಳಸಂಕರಣ

Correlation : ಹೊಂದಾಣಿಕೆ, ಜೋಡಾವಣೆ

Cross breeding : ಮಿಶ್ರತಳಿ ಸಂವರ್ಧನೆ

Cross breed : ಮಿಶ್ರತಳಿ

Cytogenetics : ಹೊಳೆ ಅನುವಂಶೀಯಶಾಸ್ತ್ರ

Gene : ವಂಶವಾಹಿ

Genetic improvement : ಅನುವಂಶೀಯ ಸುಧಾರಣೆ

Genetic information : ವಂಶವಾಹಿ ಮಾಹಿತಿ

Genetic variability : ಅನುವಂಶೀಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸ,

ಅನುವಂಶೀಯ ವ್ಯತ್ಯಯ, ವಂಶವಾಹಿ ಪ್ರೇರಿಧ್ಯತೆ

Geneticist : ಅನುವಂಶೀಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ

Genetics : ಅನುವಂಶೀಯಶಾಸ್ತ್ರ, ಅನುವಂಶಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರ

Heredity character : ಅನುವಂಶಿಕ ಗುಣ

Inbreeding : ಒಳಸಂಕರಣ, ಒಳತಳೀಕರಣ

Mutation : ರೂಪಾಂತರ

Out breeding : ಹೊರಸಂಕರಣ

Pure breeding: ಶುದ್ಧತಳಿ ಅಭಿವಧನನೆ, ಶುದ್ಧತಳಿ ಸಂವರ್ಧನೆ

Random mating : ಅನಿಯತ ಸಂಭೋಗ

Random selection : ಸಂತತಿ ಪರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಅನಿಯತ ಆಯ್ದೆ

Repeatability : ಪುನರಾವರ್ತನೆ

Selection : ಆಯ್ದೆ, ಆರಿಸುವಿಕೆ

Selective breeding : ಆಯ್ದೆ ತಳಿಸಂವರ್ಧನೆ

Sex chromosome : ಲಿಂಗ ವಣಿಕಾತಂತ್ರ

Undesired character : ಅನಪೇಕ್ಷಣೀಯ ಗುಣ

ಪ್ರಾಣಿ ಆಹಾರ ಶಾಸ್ತ್ರ

Anaerobic fermentation : ಆಮ್ಲಜನಕರಹಿತ ಹುದುಗುವಿಕೆ

Assimilation : ದೇಹಗತಗೊಳಿಕೆ

Balanced feed / ration : ಸಮತೋಲನ ಆಹಾರ / ಸಮತೋಲಿತ ಮೇವು

Bale : ಒಣಹುಲ್ಲು ಪಿಂಡ / ಕಟ್ಟಿ

Basal diet : ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಹಾರ

Bloat : ಹೊಟ್ಟೆಯಬ್ಬರ

Catabolism : ಅಪಚಯ

Cereal fodder : ಧಾನ್ಯದ ಮೇವು ಬೆಳೆ

Colostrum : ಗಿಣ್ಣು ಹಾಲು, ಮೊದಲ ಹಾಲು

Concentrate feed : ತಿಂಡಿ ಮಿಶ್ರಣ

Crop residue : ಬೆಳೆ ಉಳಿಕೆ

Digestible energy : ಜೀರ್ಣಸಾಧ್ಯ ಆಹಾರ ಶಕ್ತಿ

Feed analysis : ಆಹಾರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

Feed conversion efficiency : ಮೇವು ಪರಿವರ್ತನೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

Feed ingredients : ಮೇವು ಘಟಕಾಂಶಗಳು

Feeding schedule : ಮೇವುಣಿಕೆ ಅನುಸೂಚಿ

Grazing : ಮೇಯಿಸುವಿಕೆ

Tree Fodder : ಮರ ಮೇವು

Volatile fatty acid : ಆವಿಯಾಗುವ ಕೊಬ್ಬಿನ ಆಮ್ಲ

ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಡೈಟರ್ ಮತ್ತು ವಿಷಶಾಸ್ತ್ರ

Anaesthesia : ಅರಿವಳಿಕೆ

Analgesic : ನೋವ್ ನಿವಾರಕ

Antidote: ವಿಷಹಾರಿ

Antipyretic : ಜ್ವರನಿವಾರಕ

Bioavailability : ಜ್ಯೈವಿಕ ಲಭ್ಯತೆ

Bolus : ಗುಳಿಗೆ

Drug dose: ಡೈಟರ್ ಪ್ರಮಾಣ

Herbs : ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳು

Insecticides : ಕೀಟನಾಶಕಗಳು

Lethal Dose : ಮಾರಕ ಪ್ರಮಾಣ

Medicinal plants : ಡೈಟರ್ ಸಸ್ಯಗಳು

Posology : ಮದ್ದ ಪ್ರಮಾಣ ಶಾಸ್ತ್ರ

Rodenticides : ದಂಶಕನಾಶಕಗಳು

Side effects : ಅಡ್ಡಪರಿಣಾಮಗಳು

Toxicology : ವಿಷಶಾಸ್ತ್ರ

ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಮುದಾಯ ರೋಗ

ಅಧ್ಯಯನಶಾಸ್ತ್ರ

Biodiversity : ಜ್ಯೈವಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆ

Bird flu : ಹಕ್ಕಿ ಜ್ವರ

Disease transmission : ರೋಗ ಪ್ರಸಾರ

Disease eradication : ರೋಗ ನಿಮೂಲನೆ

Environmental hygiene : ಪರಿಸರ ಸೈರ್ಕಲ್

Epidemic diseases : ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳು

Epidemiology: ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಶಾಸ್ತ್ರ

Etiology: ರೋಗಕಾರಕ

Food borne diseases: ಆಹಾರದಿಂದ ಹರಡುವ ರೋಗಗಳು

Food safety : ಆಹಾರ ಸುರಕ್ಷತೆ

Hygiene: ಸ್ವಾಹಿತ್ಯ

Meat borne diseases: ಮಾಂಸ ಜನ್ಯ ರೋಗಗಳು

Zoonoses: ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಯ ರೋಗಗಳು

ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೋಪಚೇವಿಶಾಸ್ತ್ರ

Anthelmintic : ಜಂತುನಾಶಕ ಔಷಧಿ

Flat worm : ಚಪ್ಪಟೆ ಹುಳು

Flea : ಚಿಗಟ

Fly : ನೊಳ

Lice : ಹೇನು

Mite : ನುಸಿ

Parasite : ಪರೋಪಚೇವಿ

Protozoa : ಏಕಾಣು ಜೀವಿ

Round worm : ದುಂಡು ಹುಳು

Sand fly : ಮರಳು ನೊಳ

Snail : ಬಸವನ ಹುಳು

Stable fly : ಲಾಯದ ನೊಳ

Tapeworm : ಲಾಡಿ ಹುಳು

Tick : ಉಣಿ

Worm : ಜಂತು ಹುಳು

ಜಾನುವಾರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ

Abattoir: ಕಸಾಯಿಖಾನೆ

Canning : ಡಬ್ಲೀಕರಣ

Casing : ಕರುಳಿನ ಕವಚ

Chevon : ಮೇಕೆ ಮಾಂಸ

Condemned Carcass : ವಿಂಡಿಸಲಾದ ಮಾಂಸ/ ವಿಂಡಿಸಲಾದ

ಮೃತದೇಹ

- Detained Meat : ತಡೆಯಿಡಿರುವ ಮಾಂಸ
 Flaying : ಚಮುಚು ತೆಗೆಯುವಿಕೆ
 Functional foods : ಶ್ರೀಯಾತ್ಮಕ ಆಹಾರಗಳು
 Hygienic meat : ಅರೋಗ್ಯಕರ ಮಾಂಸ
 Lairage : ವಿಶ್ಲಾಂತಿ ಹೊಡಿ
 Marbling : ಸಾಂದುಲಿಗಳ ಮಧ್ಯ ಇರುವ ಕೊಬ್ಬು
 Meat Processing : ಮಾಂಸ ಸಂಸ್ಥರಣೆ
 Singeing : ರೆಕ್ಕೆ / ಕೂದಲು ಸುಡುವುದು
 Slaughter house : ಕಸಾಯಿ ಖಾನೆ/ ವಧೆ ಹೊಡಿ
 Tanning : ಚಮುಚು ತಯಾರಿಸುವುದು
 Value addition of Meat : ಮಾಂಸದ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧನೆ

ಪಶುಪ್ರೇದ್ಯಕೀಯ ಹಾಗೂ ಪಶುಸಂಗೋಪನಾ ವಿಸ್ತರಣಾ ಶಿಕ್ಷಣ

- Adoption : ಅಳವಡಿಕೆ
 Attitude : ಮನೋಭಾವ
 Audio-Visual Aid : ಶಾಂತಿ - ದೃಶ್ಯ ಸಾಧನ
 Communication : ಸಂವಹನ
 Community : ಸಮುದಾಯ
 Diffusion : ಪ್ರಸರಣ, ವಿಸರಣ
 Exotic breed: ವಿದೇಶಿ ತಳಿ
 Extension Education : ವಿಸ್ತರಣಾ ಶಿಕ್ಷಣ
 Entrepreneurship : ಉದ್ಯಮಶೀಲತೆ
 Field Day : ಕ್ಷೇತ್ರೋತ್ಸವ
 Innovation : ಆವಿಷ್ಕಾರ
 Linkage : ಸಂಬಂಧ ಜೋಡಣೆ
 Motivation : ಪ್ರೇರಣೆ, ಪ್ರಚೋದನೆ
 Poster : ಭಿತ್ತಿ ಪತ್ರ
 Programme Planning : ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆ
 Skill : ಕೌಶಲ್ಯ
 Sustainable livelihood : ಸುಸ್ಥಿರ ಜೀವನ

ಪಶುಪ್ರೇದ್ಯಕೀಯ ಒಕ್ಕಿತ್ತಾ ಸಂಕೀರ್ಣ

- Abrasion : ಕೆರೆದ ಗಾಯ

Ache : ಶೂಲ, ಯಾತನೆ
 Arthritis : ಸಂಧಿವಾತ
 Eczema : ಇಸುಬು, ಕರಪಣಿ
 Edema : ನೀರೂತ, ಉಷ್ಣರ
 Enterotoxaemia : ಕರುಳ ಬೇನೆ
 Meningitis : ಮೆದುಳು ರೋಗ
 Mineral mixture : ಲವಣಾಂಶಗಳ ಮಿಶ್ರಣ
 Palpation : ಸ್ಪರ್ಶ ಪರೀಕ್ಷೆ
 Percussion : ತಬ್ದಿ ತರಂಗದಿಂದ ರೋಗ ಪತ್ತೆ
 Scabies : ಕಜ್ಜಿ ರೋಗ

ಪಶುಪ್ಯೇದ್ಯಕೀಯ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಮತ್ತು ಕ್ಷ-ಕೆರಣ ವಿಜ್ಞಾನ

Abcess : ಕುರು, ಕೀವುಗಡ್ಡೆ
 Anaesthesia: ಅರವಳಿಕೆ
 Asepsis: ನಂಜಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ
 Bandage : ಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟು
 Graft : ಕಸಿ
 Hernia : ಅಂಡವಾಯು
 Incision : ಭೇದನ
 Laparoscopic surgery : ಉದರದರ್ಶಕ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ
 Radiotherapy: «QgÀt aQvÉi
 Reconstructive surgery : ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ

ಪಶುಪ್ಯೇದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸಾಶಾಸ್ತ್ರ

Calculus : ಕಲ್ಲುರೋಗ
 Colic : ಹೊಟ್ಟಿ ನೋವು
 Contagious : ಸೋಂಕುಕಾರಕ, ಅಂಟು ರೋಗ
 Coryza : ನೆಗಡಿ, ಸೀತ, ಮೂಗುರಿತ
 Dehydration : ನಿರ್ಜಲೀಕರಣ
 Dysentery : ಆಮಶಂಕೆ
 Febricast : ಜ್ಞರುಕಾರಿ
 Gastro enteritis : ಜತರ ಕರುಳುರಿತ
 Hydronephrosis : ನೀರುಮೂತ್ರ ಪಿಂಡ

Incubation period : ರೋಗ ಪರಿಪಕ್ವವಿನ್ನೇ
 Ischemia : ರಕ್ತದೆ
 Lavage : ತೊಳೆಯುವಿಕೆ
 Metastasis : ಅಂಗದಿಂದ ಅಂಗಕ್ಕೆ ರೋಗವ್ಯಾಪನೆ
 Nasal cataract : ಮೂಗಿನ ಉರಿಯೂತ
 Navel ill : ಹೊಕ್ಕಿಖು ಬೇನೆ
 Nephritis : ಮೂತ್ರ ಓಂಡದ ಉರಿಯೂತ
 Oedema : ನೀರುಭೂರ, ನೀರು ತುಂಬಿದ ಬಾವು
 Otagia : ಕಿವಿನೋವು
 Paraplegia : ಕೆಳಮೈ ಪಾಶ್ವವಾಯು
 Patches : ಮಜ್ಜಿಗಳು

ಪಶು ಶ್ರೀರೋಗ ಮತ್ತು ಪ್ರಮೂತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ

Abortion : ಗಭರ್ಪಾತ
 Anestrus : ಬೆದೆ ರಹಿತತೆ, ನಿರ್ಬದ್ದ
 Dystocia : ಪ್ರಸವದ ತೊಂದರೆ
 Conception : ಗಭರ್ದರಿಸುವಿಕೆ
 Fecundity : ಸಂತಾನೋತ್ಪಾದನ ಶಕ್ತಿ
 Fertilisation : ಘಲೀಕರಣ
 Frozen semen : ಘನೀಕೃತ ವೀಯ್‌
 Infertility : ಕುಗಿದ ಘಲವತ್ತತೆ
 Libido : ಕಾಮ
 Mummification : ಓಂಡಬ್ರೂಟಿಕೆ
 Obstetrics : ಪ್ರಸವ ಶಾಸ್ತ್ರ
 Pyometra : ಕೇವು ಗಭಕೊಂತ
 Repeat breeding : ಪುನರಾವರ್ತಿತ ವೀಯ್‌ಧಾರಣೆ
 Sexed Semen : ಲಿಂಗ ನಿರ್ಧಾರಿತ ವೀಯ್‌
 Sterility : ಬಂಜಿತನ

2.ಹೈನು ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಗಳ ಕನ್ನಡ ಪದಕೋಶ

ಹೈನು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ

Butter : ಬೆಣ್ಣೆ
 Butter Milk : ಮಜ್ಜಿಗೆ

- Cheese : ಗೊಣ್ಣು
 Chilled Milk : ಶೀತಲೀಕರಿಸಿದ ಹಾಲು
 Condensed Milk : ಸಾಂದ್ರೀಕರಿಸಿದ ಹಾಲು
 Cream : ಕೆನೆ
 Cream Separator : ಕೆನೆ ತೆಗೆಯುವ ಯಂತ್ರ
 Flavoured Milk : ಸುವಾಸಿತ ಹಾಲು
 Fortification : ಭದ್ರಪಡಿಸುವುದು
 Full Cream Milk : ಕೆನೆ ಭರಿತ ಹಾಲು
 Geriatric Food : ವಯೋವೃದ್ಧ ಆಹಾರ
 Ghee : ತುಪ್ಪ
 Homogenised Milk: ಏಕರೂಪದ ಹಾಲು
 Pediatric food : ಮಕ್ಕಳ ಆಹಾರ
 Ripening : ಮಾಗಿದ
 Sensory evaluation : ಸಂವೇದನಾ ವೌಲ್ಯಮಾಪನ
 Skimmed Milk : ಕೆನೆರಹಿತ ಹಾಲು
 Sterilised Milk : ನಿರ್ಜೀವಿಕರಿಸಿದ ಹಾಲು

ಹೈನು ಸೂಕ್ತ ಜೀವಾಣುಶಾಸ್ತ್ರ

- Bactericidal: ಅಣುಜೀವಿನಾಶಕ
 Clean milk :ತುಢ್ಣ ಹಾಲು
 Fermented Milk: ಹುದುಗಿಸಿದ ಹಾಲು
 Food Poisoning: ಆಹಾರ ನಂಜು
 Fungi: ಶಿಲೀಂದ್ರ
 Microbial Management: ಸೂಕ್ತಾಣುಜೀವಿಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ
 Sanitizer: ನಿರ್ಮಾಣೀಕಾರಕ
 Spoilage: ಹಳಸಿದ
 Spore: ಬೀಜಕ
 Sterilization : ನಿರ್ಜೀವಿಕರಣ
 Symbiosis : ಸಹಜೀವನ
 Toxin: ವಿಷ

ಹೈನು ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ

- Acidity: ಅಮ್ಲೀಯತೆ
 Antioxidant : ಉತ್ಪಾದನೆ ನಿರೋಧಕ

Chemical analysis :ರಾಸಾಯನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ
 Chemical compound :ರಾಸಾಯನಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ
 Distillation: ಶುದ್ಧಿಕರಣ
 Hydrolysis : ಜಲವಿಜ್ಞೇದನೆ
 Neutralization: ತಟಸ್ಥಿತಿಕರಣ
 Precursor : ಪೂರ್ವಾಗಾಮಿ
 Quality control :ಗುಣಮಟ್ಟ ನಿಯಂತ್ರಣ
 Sedimentation : ತಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆ
 Solids-not-Fat : ಕೊಬ್ಬೆತರ ಘನ ಪದಾರ್ಥ
 Whey : ಹಾಲೊಡಕು

ಹೈನು ವಹಿವಾಟಿ ನಿರ್ವಹಣೆ

Barcode: ಪಟ್ಟಿಕೆ ಸಂಕೇತ
 Budget: ಮುಂಗಡ ಪತ್ರ
 Capital: ಬಂಡವಾಳ
 Commercialization: ವಾರೀಜ್ಯೇಕರಣ
 Consumerism: ಗ್ರಾಹಕಿಕರಣ
 Controller: ನಿಯಂತ್ರಕ
 Cost Accounting: ವೆಚ್ಚ, ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆ
 Debit: ಖಿಚು ಹಾಕುವುದು/ದೇಣಿ
 Empathy: ಅನುಭೂತಿ
 Entrepreneur: ಉದ್ಯೋಗಿ
 Globalization: ಜಾಗತಿಕರಣ
 Innovation: ಅವಿಷ್ಯಾರ
 Interface: ಅಂತರ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನ
 Investment: ಬಂಡವಾಳ
 Joint ventures: ಜಂಟಿ ಉದ್ಯಮ
 Liberalization: ಉದಾರೀಕರಣ
 Sympathy: ಸಹಾನುಭೂತಿ
 World Trade Organization: ವಿಶ್ವ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆ

ಹೈನು ಅಭಿಯಾಂತ್ರಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ

Agglomeration : ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವಿಕೆ
 Air compressor: ವಾಯು ಸಂಕೋಚಕ

- Air conditioning : ಹವಾ ನಿಯಂತ್ರಣ
 Annealing : ಹದಗೊಳಿಸುವಿಕೆ
 Bactofugation : ಬ್ಯಾಕ್ಟೇರಿಯಾ ಬೇಪ್ಸದಿಸುವುದು
 Boiler: ಹೊಪ್ಪರಿಗೆ
 Chilling: ಶ್ಯೈಕರಣ
 Compressor: ಸಂಕೋಚಕ
 Condensation: ಫ್ರೆನೀಕರಣ
 Cream separator: ಕನೆ ವಿಭಜಕ
 Crystallization : ಸ್ಟಟಿಕೀಕರಣ
 Effluent treatment plant: ಹೊರಸೂಸುವ ಸಂಸ್ಕರಣ ಘಟಕ
 Homogenization: ಏಕರೂಪೀಕರಣ
 Hydrometer : ದ್ರವಮಾಪಕ
 Milk pipeline: ಹಾಲಿನ ನಾಳ ಮಾರ್ಗ
 Storage tank: ಶೇಖರಣಾ ಘಟಕ
 Stratification : ಶ್ರೇಣೀಕರಣ
 Tagometer : ವೇಗಮಾಪಕ

3. ಮೀನುಗಾರಿಕಾ ವಿಜ್ಞಾನ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಕೋಶ

ಮತ್ತೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ನಿರ್ವಹಣೆ

- Amphibians : ಉಭಯವಾಸಿ / ದ್ವಿಚರಗಳು
 Arthropoda : ಸಂದಿಪದಿ
 Barbel : ದಾಡಿ / ಮೀಸೆ
 Cephalopod : ಶಿರಪದಿ
 Cephalothorax : ಶಿರೋವ್ಯಕ್ತಿ
 Clam : ಮರುವಾಯಿ
 Crustacean : ವಲ್ತವಂತ
 Fins : ಕೆಜುರೆಕ್ಕೆಗಳು
 Gills : ಕೆವಿರುಗಳು
 Molluscs : ಮೃದ್ಧಂಗಿಗಳು
 Poikilothermic : ಶೀತರಕ್ತ ಜೀವಿ
 Scales : ಹರುಪೆಗಳು
 Shrimp / Prawn : ಸೀಗಡಿ

ಮೀನು ಸಂಸ್ಕರಣಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ

Brine : ಉಪ್ಪು ನೀರಿನ ದ್ರಾವಣ

Canning : ಡಬ್ಲೀಕರಣ

Cleaning : ಪುಚೆಗೊಳಿಸುವುದು

Cod liver Oil: ಕಾಡ್ ಲಿವರ್ ಎಣ್ಣೆ

Connective tissue: ಬಂಧಕ ಸ್ವಾಯು

Dry Fish : ಒಣ ಮೀನು

Elasticity : ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕತ್ವ

Enzyme : ಕಣಗಳು

Fermented Fish : ಹದಗೊಳಿಸಿದ ಮೀನು

Fish Air Bladder : ಮೀನಿನ ಗಾಳಿಚೀಲ

Fish Body Oil : ಮೀನಿನ ದೇಹದ ಎಣ್ಣೆ

Fish Fillet : ಮೀನಿನ ಮಾಂಸದ ಹೋಳು

Fish Flat Form : ಎತ್ತರದ ಜಗಲಿ

Fish glue : ಮೀನಿನ ಅಂಟು

Fish Manure : ಮೀನು ಗೊಬ್ಬರ

Fish maws : ಒಣಗಿಸಿದ ಮೀನಿನ ಗಾಳಿ ಚೀಲ

Fish Meal : ಮೀನಿನ ಹಿಂಡಿ

Fish Paste : ಮೀನಿನ ಕಣಕ

Fish Pickle : ಮೀನಿನ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ

Fish Processing: ಮೀನು ಸಂಸ್ಕರಣೆ

Fish Products : ಮೀನಿನ ಖಾದ್ಯಗಳು

Fish Protein Concentrate : ಮೀನಿನ ಹುಡಿ

Fish Scale : ಮೀನಿನ ಹರುಪೆ

Fish silage : ದ್ರವೀಕರಿಸಿದ ಮೀನು

Fish Spoilage : ಮೀನು ಕೆಡುವಿಕೆ

Fish Steak : ಮೀನಿನ ಅಡ್ಡಕೊಯ್ದ ತಂಡುಗಳು

Fish Waste : ಮೀನಿನ ತಾಜ್ಜ್ಯ

Freezing : ಶೀತಘನೀಕರಣ

Landing Center : ಇಳಿದಾಣ

Marination : ಹುಳಿಗೊಳಿಸಿ ಹದಗೊಳಿಸುವುದು

Omega 3 fatty acids : ಒಮೇಗಾ-3 ಮೇದೋ ಆಮ್ಲಗಳು

Pearl Essence : ಮುತ್ತುಕಣಕ

- Sea foods : ಸಾಗರೋತ್ಪನ್ನಗಳು
 Shark fins : ಶಾರ್ಕ ಮೀನಿನ ಈಚು ರೆಕ್ಕೆಗಳು
 Shrimp Pickle : ಸಿಂಗಡಿ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ
 Smoked Fish : ಹೊಗೆ ಹಿಡಿಸಿದ ಮೀನು
 Tunnel Freezer : ಬೀಸುಗಾಳಿ ಶೀತಘನೀಕರಣ

ಜಲಕೃಷಿ

- Indian Major Carps : ಭಾರತದ ಪ್ರಮುಖಗಂಡೆ ಮೀನುಗಳು
 Algae : ಪಾಚಿ
 Aquaculture : ಜಲಕೃಷಿ
 Aquatic insect : ಜಲ ಕೀಟ
 Bivalve Culture : ಮೃದ್ಧಂಗಿಗಳ ಕೃಷಿ
 Breeding : ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿ
 Cage Culture : ಪಂಜರ ಕೃಷಿ
 Chromatin : ವರ್ಣಗ್ರಾಹಿ
 Chromosome : ವರ್ಣತಂತ್ರ
 Ciliates : ಲೋಮಾಂಗಿಗಳು
 Crustaceans : ವಲ್ಯವಂತ ಜೀವಿಗಳು
 Fingerling : ಬೆರಳುದ್ದು ಗಾತ್ರದ ಮೀನುಮರಿ
 Fungal Disease : ಶಿಲೀಂದ್ರ ರೋಗಗಳು
 Gene : ಅನುವಂಶಿಕ ಧಾತು
 Gill Rot Disease : ಕಿವಿರು ಕೊಳೆತ ರೋಗ
 Granules : ಹರಳುಗಳು
 Hatchery : ಮರಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕೇಂದ್ರ
 Inland Fisheries : ಒಳನಾಡು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ
 Integrated Aquaculture : ಸಮಗ್ರ ಜಲಕೃಷಿ
 Lernea : ಕೊಕ್ಕೆ ಹುಳು
 Local Cell Necrosis : ಸ್ಥಾನೀಯ ಕೋಶಿಕಾ ಕೊರತೆ
 Mariculture : ಸಾಗರ ಕೃಷಿ
 Maturity : ಲ್ಯಂಗಿಕ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆ
 Parasite : ಪರೋಪಜೀವಿ
 Re-circulatory Aquaculture System : ಮರು ಜಲ ಪರಿಚಲನಾ ಘಟಕ

Red Mouth Disease : ಕೆಂಪು ಮೂತಿರೋಗ

Reservoir : ಜಲಾಶಯ

Seaweed Culture : ಸಾಗರ ಕಳೆ ಕೃಷಿ

Site selection : ಸ್ಥಳ ಅನ್ವೇಷಣೆ

Tape worm : ಲಾಡಿ ಹುಳು

Water Spread Area : ಜಲ ವಿಸ್ತಾರ

ಮೀನುಗಾರಿಕಾ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ

Aeration : ವಾಯು ಸಂಯೋಜನೆ

Brine tank : ಉಪ್ಪನೀರಿನ ತೊಟ್ಟಿ

Cold storage : ಶೀತಗಾರ

Compressor : ಸಂಪಿಡಕ

Condenser : ಅನಿಲವನ್ನು ದ್ರವವಾಗಿಸುವ ಸಾಧಕ

Evaporator : ದ್ರವವನ್ನು ಅನಿಲವಾಗಿಸುವ ಸಾಧಕ

Fish Farm : ಮೀನು ಸಾಕಾರೆಕಾ ಕೇಂದ್ರ

Fishing Craft : ಮೀನುಗಾರಿಕಾ ದೋಣಿ

Fishing Gear : ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಬಲೆ

Gill net : ಕಿವಿರು ಬಲೆ

Hook and Line : ಕೊಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸಾಲುಬಲೆ

Ice plant : ಮಂಜುಗಡ್ಡೆ ಫಟಕ

Layout planning : ಬಡಾವಣೆಯ ರೂಪರೇಖೆ ಯೋಜನೆ

Life buoy : ಜೀವರಕ್ಕ ಕವಚ

Mechanized boats : ಯಾಂತ್ರೀಕೃತ ದೋಣಿಗಳು

Shore seine : ತೀರ ಬಲೆ

Traditional boats : ನಾಡ ದೋಣಿಗಳು

ಜಲ ಪರಿಸರ ನಿರ್ವಹಣೆ

Aquatic Environment Management : ಜಲ ಪರಿಸರ ನಿರ್ವಹಣೆ

Ballast waters : ಬಂದರಿನಲ್ಲಿ ಹಡಗಿನಿಂದ ಚೆಲ್ಲುವ ನೀರು

Biodiversity : ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆ

Coastal zone : ಕರಾವಳಿ ವಲಯ

Crabs : ಏಡಿಗಳು

Dead Sea : ಸತ್ತ ಸಮುದ್ರ

Horse Shoe crab : ಕುದುರೆ ಬೂಟಿನ ಏಡಿಗಳು
 Indian Ocean : ಹಿಂದೂ ಮಹಾಸಾಗರ
 Indicator species : ಸೂಚಕ ಜಾತಿಗಳು
 Island : ದ್ವೀಪ
 Ocean currents : ಸಾಗರ ಪ್ರವಾಹಗಳು
 Ocean Tides : ಸಾಗರ ನೀರಿನ ಪರಿಣಿತಗಳು
 Oceans : ಸಾಗರಗಳು
 Otter : ನೀರುನಾಯಿಗಳು
 Phytoplankton : ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಸ್ಯಗಳು
 Pollution : ಮಾಲಿನ್ಯ
 Sea snake : ಸಮುದ್ರ ಹಾವು
 Seven seas : ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರಗಳು
 Tar balls : ಎಣ್ಣೆ ಗುಳಿಗಳು
 Upwelling : ಉಬ್ಬರವಿಳಿತ
 Whales : ತಿಮಿಂಗಲಗಳು
 Zooplankton : ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಗಳು

ಜಲ ಪ್ರಾಣಿ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆ

Black Gill Disease : ಕಪ್ಪು ಶಿವಿರಿನ ರೋಗ
 Ciliates : ಲೋಮಾಂಗಿಗಳು
 Cotton wool disease : ಹಕ್ಕಿ ಉಣಿ ರೋಗ
 Disease Development : ರೋಗ ವೃದ್ಧಿ
 Dropsy : ಜಲೋದರ ರೋಗ
 Epizootic Ulcerative Syndrome : ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಹುಣ್ಣಿಕಾರಕ ರೋಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ
 Furunculosis : ಗುಳ್ಳೆರೋಗ
 Gas Bubble Disease : ನೀರುಗುಳ್ಳೆ ರೋಗ
 Gillrot : ಶಿವಿರುಕೊಳೆತ
 Granuloma : ದೀಘಾರವಧಿ ಹರಳು
 Histology : ಅಂಗಾಂಶ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಧಾನ
 Immunology : ರೋಗನಿರೋಧಕಶಾಸ್ತ್ರ
 Loose Shell Disease : ಮೃದು ಕವಚ ರೋಗ
 Muscle Necrosis Disease : ಮಾಂಸ ಕೊಳೆಯುವ ರೋಗ

Nodules : ಗಂಟುಗಳು

Pseudomonas ulcer : ಸುಡೋಮಾನಸ್ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೋಗ

Poisonous Algae : ವಿಷಕಾರಕ ಪಾಚಿ

Probiotics : ಸಹಜ್ಯವಿಕರಗಳು

Red Mouth Disease : ಕೆಂಪುಮೂತಿ ರೋಗ

Ulcer : ಹುಣ್ಣರೋಗ

Whirling disease : ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತುವ ರೋಗ

White Spot syndrome : ಬಿಳಿಚುಕ್ಕೆ ರೋಗ

ಮೀನುಗಾರಿಕಾ ಅಥವಾ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಂಶ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತರಣೆ

ಅಥವಾ ಶಾಸ್ತ್ರ

Bankruptcy : ದಿವಾಳಿತನ

Economic crisis : ಆರ್ಥಿಕ ಬಿಕ್ಕಟಪ್ಪಿ

Economic development : ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ

Economic downturn : ಆರ್ಥಿಕ ಕುಸಿತ

Economic recession : ಆರ್ಥಿಕ ಕುಸಿತ

Fiscal : ಹಣಕಾಸಿನ

Inflation : ಹಣದುಭ್ರರ

Marginal Utility : ಸೀಮಂತಾತ್ಮಣಿಗುಣ

Monopoly : ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯತ್ವ

Opportunity cost : ಅವಕಾಶವೆಚ್ಚು

ಸಂಶ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರ

Analysis of Variance : ವೃತ್ತಾಸದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

Applied Statistics : ಅಪ್ಲಿಕೆ ಸಂಶ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರ

Descriptive Statistics : ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರ

Frequency Distribution : ಆವರ್ತನ ವಿತರಣೆ

Interval Estimation : ಮುಧ್ಯಂತರ ಅಂದಾಜು

Probability Distribution : ಸಂಭವನೀಯತೆ ವಿತರಣೆ

Regression : ಸಮಾಶ್ರಯಣ

Standard Deviation : ಪ್ರಮಾಣಿತ ವಿಚಲನ

ವಿಸ್ತರಣೆ

Appraisal : ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ
 Brochure : ಕೃತಿಚಿಕಿತ್ಸಾ ಪ್ರಸರಣ
 Diffusion : ಪ್ರಸರಣ
 Disseminated : ಪ್ರಸಾರ
 Empowerment : ಸಬಲೀಕರಣ
 Extension : ವಿಸ್ತರಣೆ
 Hardware : ಯಂತ್ರಾಂಶ
 Leaflet : ಕರಪತ್ರ
 Mission : ಗುರಿ
 Multimedia : ಬಹುಮಾಧ್ಯಮ
 Non – Formal Education : ಅನೋಪಚಾರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ
 Oriented : ಆಧಾರಿತ
 Social barrier : ಸಾಮಾಜಿಕ ತಡೆ
 Software : ತಂತ್ರಾಂಶ
 Sustainable : ಸುಸ್ಥಿರ
 Symposium : ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣ

ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು

೧. ಸಿ. ಕೆ. ಹುಮುದಿನಿ ಮತ್ತು ಉಷಾಕೆರಣ್ಣ. ೨೦೦೭. ಪಶುವೈದ್ಯಕೇಯ ಮತ್ತು ಪಶುಸಂಗೊಳಿಸಿದ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳೇ. ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦ ೦೬೪
೨. ಡಾ. ವಿ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಮೂಲಿಕ. ೨೦೧೧. ಪಶುವಿಜ್ಞಾನ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳೇ. ವಿಸ್ತರಣಾ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ, ಕನಾಣಟಕ ಪಶುವೈದ್ಯಕೇಯ, ಪಶು ಹಾಗೂ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೀದರ.
೩. ಡಾ. ಕೆ. ಎನ್. ಪ್ರಭುದೇವ, ಡಾ. ಎನ್. ಜೀತನ್ ಮತ್ತು ಡಾ. ಎಸ್. ಎಮ್. ಶಿವಪ್ರಕಾಶ. ೨೦೧೨. ಮತ್ತುವಿಜ್ಞಾನ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳೇ. ವಿಸ್ತರಣಾ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ, ಕನಾಣಟಕ ಪಶುವೈದ್ಯಕೇಯ, ಪಶು ಹಾಗೂ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೀದರ.
೪. ಡಾ. ಜಿ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ. ೨೦೦೪. ಜೀವತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವರಣಾ ಕೋಶ. ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦ ೦೬೪